

BURMESE CLASSIC

မောင်လှမျိုး (ချင်းချောင်းခြံ)

ချစ်ခြင်းသို့ဆက်သွင်းသော

သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

www.burmeseclassic.com

ချစ်ခြင်း...သို့ , ဆက်သွင်းယော
သံယောဇဉ် ပင့်ညာဉ်စာတမ်း

ပျော်လှပျို (ချစ်အောင်)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ထုတ်ဝေသည့်ကာလ - ၂၀၁၄ခုနှစ်ဖေဖော်ဝါရီလ
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်သင်းသင်းမွန် (သင်းစာပေ)
အမှတ်(၁၀)ရတနာပြိုင်လမ်း၊
လှည်းတန်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်။
- အတွင်းနှင့်မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ် - ဒေါ်ခင်စန္ဒာတင်
ဇွဲမာန်သစ်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်(၂၇၁)၊ လမ်း(၄၀)
ကျောက်တံတားမြို့နယ်။
- ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ် - ပထမအကြိမ်
- အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၅၀၀ ကျပ်
- ဖြန့်ချိရေး - ရွှေသစ္စာစာပေ
တိုက်(၄၇၂)၊ အခန်း(၂၀၂)၊
ရာဇာဓိရာဇ်အိမ်ယာ၊
ဗိုလ်တထောင်။
၀၉-၄၉၅၀၈၆၈၂
၀၉-၃၁၀၃၉၈၈၅

အချစ်နှင့် ပတ်သက်လျှင်၊
ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ဆိုသည့်အရာသည်၊ ကျွန်ုပ်အတွက်တော့၊
အလွန် ပြောင်မြောက်သော၊ ဟာသတစ်ခုသာ၊
ဖြစ်ပါသည်...။

(၅)

“ခင်ဗျားနာမည်၊ ဦးလှိုင်ဦးဆိုရင်၊ အခု အချိန်က စပြီး၊ ခွာညှိနိုင် ... ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး နဲ့ အဝေးဆုံး နေပေးပါ”

“မင်းက၊ ဘယ်သူလဲ။ မင်းက၊ ဘာကောင် လဲ”

“ခင်ဗျားမေးတဲ့ မေးခွန်းက၊ ခင်ဗျားအတွက် အရေးမကြီးသလို၊ ကျုပ်အတွက်လည်း အရေးမကြီး ဘူး။

အဲဒါကြောင့်၊ ကျုပ်၊ မဖြေဘူး။ အခု ...။

www.burmeseclassic.com

ထက်ညို(နန်းရင်)

ကောင် ဒီ... စကား လာပြောတာဟာ၊ ခြိမ်းခြောက်
တာ မဟုတ်ဘူး။ အသိပေးရုံ သက်သက်ပဲ။

ခွာညိုခိုင်... ဆိုတဲ့ အရပ်ထဲက၊ ပန်းလေး
တစ်ပွင့်ကို၊ အာဠာဝက ဘီလူးတစ်ကောင်၊ စောင့်
ရှောက်နေတယ်... လို့၊ လာ... အသိပေးတာ။

ခင်ဗျား မိသားစု ရှေ့မှာ၊ လာ...၊ အသိ
ပေးရင်၊ ခင်ဗျား... ဇနီးနဲ့ ခင်ဗျား... သမီးလေး
တွေရှေ့မှာ၊ ခင်ဗျား... အရှက်ကွဲမှာ စိုးလို့၊ လမ်း
လယ်ခေါင်မှာ၊ လာ... ပြောတာ”

“မင်းက... ဘယ်သူလဲ”

“ခင်ဗျား... ကျုပ်၊ စကားကို မလိုက်နာတဲ့
အချိန်မှာ...၊ ခင်ဗျား...၊ ကျုပ်၊ နာမည်ကို
သိရမယ်”

“မင်းက... လူမှိုက်လား”

“ခင်ဗျားက၊ မေးခွန်းပဲ မေးနေတာပဲ။

ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်၊ လူမှိုက်ပဲ။ ဒါပေမဲ့...
လူယုတ် မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျား... နားရှင်းအောင်
ပြောရရင်... ကျုပ်က ခင်ဗျားလို... လူယုတ်မာ

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိပတ္တိ နှိုက်ကမ်း

မဟုတ်ဘူး”

“မင်း”

ကားတံခါးကို၊ ဖွင့်တော့မည့်ဟန်၊ ပြုံး...၊ ကျွန်တော်

...။

“ခင်ဗျား၊ ကားထဲက ဝှက်မလာရဲပါဘူး။

ဒါ... ခင်ဗျား ရပ်ကွက်လေး၊ ဒါပေမဲ့... ခင်ဗျား
ထွက်မလာရဲဘူး။

ခင်ဗျားက သတ္တိ သိပ်၊ ရှိလွန်းလို့ ကားထဲက
ထွက်လာပြီး၊ ကျုပ်နဲ့ ပြဿနာဖြင့်ရင်၊ ဘာကြောင့်
ပြဿနာ ဖြစ်တာလဲ ဆိုတာ၊ မေးခွန်းစဉ်တစ်ရတော့
မယ်။

အဲဒီ ခေါင်းစဉ်က... ခွာညိုခိုင်ကိစ္စဆိုတဲ့
ခေါင်းစဉ်။

ခင်ဗျား ရပ်ကွက်ထဲမှာ...၊ ခင်ဗျားမိသားစု
ရှေ့မှာ၊ အဲဒီ ခေါင်းစဉ်... ခင်ဗျား မတပ်ရဲပါဘူး။

ဒီမှာ... ဦးလှိုင်ဦး။ ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်း
သာ... ချမ်းသာ... ဘယ်လောက်ပဲ သတ္တိရှိရှိ ကိုယ်
ကျင့်တာရား မကောင်းတဲ့လူက ကိုယ်ထက် အသက်၊

သက်တမ်း (မင်းစောင့်)

အများကြီးငယ်တဲ့ ကျုပ်လို အသက်အရွယ်ရှေ့မှာ တောင်၊ ခြေစုံ မရပ်ရဲပါဘူး”

“ကားရှေ့က၊ မင်း... ကောင်တွေကို ဖယ် ခိုင်းလိုက်စမ်း”

“ခင်ဗျား... ကားစက်နှိုးရင်၊ သူတို့ သွား လိမ့်မယ်။ ဖယ်ပေးလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျား လူငယ်တွေကို လေသံမာမာနဲ့ အမိန့်ပေးချင်ရင်၊ ကိုယ့်အသက် အရွယ်နဲ့ ညီမျှတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့နေ”

“တောက်”

“ခင်ဗျားဘာသာ ခင်ဗျား ကြိုက်သလိုလုပ်။ ကြိုက်သလို နေ။

ခွာညှိခိုင်တို့ အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ၊ ခင်ဗျား ကို တွေ့ရရင်၊ လူရော၊ ကားရော... ဝပ်ရှော့ ရောက်သွားမယ်။ ဒါပဲ”

ပြောပြီး၊ ကျွန်တော် လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။ ရဲမာန်နှင့် နှင်း မောင်တို့ကလည်း၊ ကားရှေ့မှ ဖယ်လိုက်ကြ၏။ ကားစက်နှိုးသံ... လီဗာပုတ်သံတွေကို ကြားသည်။

ဒေါသနှင့် ညီသော လီဗာသံ... ဟု၊ ကျွန်တော် သိ၏။

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်တမ်း၊

ကျွန်တော်ပင်လျှင်၊ ဒေါသကို၊ ထိန်းထားရကြောင်း၊ လီဗာပုတ်သံ၊ သိဖို့ကောင်းသည်။

*

“အဲဒီ ဘဲကြီးက၊ ဦးလှိုင်ဦးဆိုတာ သေချာပါတယ်နော်”
...ဟု၊ နှင်းမောင်က၊ ကားထွက်သွားရာဘက်သို့၊ ငေးရင်း၊ ကျွန် တော်ကို မေး၏။ “သေချာလို့၊ သူ ငြိမ်နေတာ ပါကွ” ...ဟု၊ ကျွန်တော်၊ ဒေါသ၊ မျက်နှာ မပြေဖျောက်သေးဘဲ၊ ပြောမိ၏။

နှင်းမောင်က...

“ကားနံပါလည်း အမှန်ပဲသေး၊ ဒီကားနံပါတ် ပဲ၊ ငါ့မှတ်ထားတဲ့၊ နံပါတ်က”

“ငါတို့လုပ်တာ၊ ပေါ်တင်ကြီး မိုက်ကြေးခွဲရာ ရောက်နေ သေး... လို့၊ တွေးမိလို့ပါ။ ဦးလှိုင်ဦး ဟုတ်တယ်ပဲ ထား။ ခွာညှိ ခိုင်နဲ့ မင်းနဲ့၊ ဘာမှ ပတ်သက်တာ မဟုတ်မှန်း ဒီ... ဘဲကြီး သိရင်၊ မင်း... ဂိုးပြီနော်... အောင်သွေး” ...ဟု၊ ရဲမာန်က၊ ဦးလှိုင်ဦး မကင်းစွာ ပြော၏။

ယုတ်မာမှု (မင်းသားနှင့်)

ကျွန်တော်က ကင်းစင်လျက်ရှိသော လမ်းမပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ဦး စွန့်ပစ်ဖိနင်းထားခဲ့သည့် စီးကရက် အစီခံပြတ် တစ်ခုကို ဖိနပ်ဖြင့် ရှစ်တိုက်၊ ကန်ထုတ်လိုက်ပြီး ...

“ယုတ်မာတဲ့သူကို မကျေနပ်လို့ ပြဿနာ ရှာတာပဲကွာ။ အကျိုးအကြောင်း မခိုင်လုံတော့ရော ...။ ဘာဖြစ်လဲ။”

လူယုတ်မာကို ဟန့်တားဖို့ လိုအပ်ရင် ... သူ့ထက် ယုတ်မာတဲ့ နည်းတောင် သုံးပစ်လိုက် သင့်တယ်။

တရားမျှတတဲ့ နည်းနဲ့ ဘယ် ... လူယုတ် မာနဲ့မှ မတန်ဘူး”

“ဒေါသ၊ တယ် ... ကြီးသကိုး”

ရဲမာန်က ကျွန်တော့်ကို ကြည့်လျက်၊ နောက်ပြောင်၏။

“ခွာညှိခိုင် ... ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးလည်း”

ငါက ... စေတနာနဲ့ ဝင်ဟန့်တာကို စော်ကားလွန်း ရင်၊ လက်သီးနဲ့ ဆွဲထိုး ပစ်လိုက်မှာ”

နှင်းမောင် ရယ်လေ၏။ ပြီးမှ ...

“မင်းဘာသာ၊ ဒေါသ၊ ကြိုက်သလောက်

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ဝိညာဉ်စာတမ်း၊

ဖြစ်။ ဒေါသ၊ နဲ့ ဘယ်အုတ်နံနံကို ဆောင့်ကန်၊ ဆောင့်ကန်။ ပြဿနာ မရှိဘူး။

မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို ကိုယ်ထိလက် ရောက်၊ နာကျင်အောင် လှုပ်ခါရင်တော့ ...။

ဘာစေတနာနဲ့ပဲ ... သုပ်လုပ်။ ပုဒ်မ ၃၀၂

နဲ့ ၃၆၀ ပတ်လည်ပဲနော်။ သတ်၊ မလွတ်ပါနဲ့”

ရဲမာန်က ...။

“ငါတို့ ... အဲဒီကောင်မလေးအဖော်၊ ဘယ် လောက်၊ စေတနာ ကြီးကြီး”

သူနဲ့ ငါတို့နဲ့၊ သိတောင် ... မသိဘူးလေ ကွာ။

ကူညီတာ မှန်ပေမယ့် ကူညီတာကို လက် မခံရင်၊ စိတ်မကောင်းစရာပဲ၊ ဖြစ်မယ်။ ဒါကိုတော့

... မင်း၊ ကြိုတွက်ထားပေါ့”

နှင်းမောင်က ...

“ကိုယ် မရင်းနှီးတဲ့ မီးလောင်နေတဲ့ ရပ် ကွက်ထဲ။ မင်း မသိတဲ့ ... မီးဘေးဒုက္ခသည်ဆီက”

ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ကူညီသပ.မ.ဖို့ မင်း ... သွား

ယင်းကဲ့သို့ (နေရာအရ)

လူကြည့်ပါလား။ မင်း... ကူညီတယ်... လို့ ရုတ်တရက်၊ ဘယ်... ထင်ပါ့မလဲကွ။ မဟုတ်ဘူးလား”

“အေးပါ။ ငါ... စိတ်တိုပြီး ပြောတာပါ။

တကယ့်... တကယ်။ ခွာညှိနိုင်နဲ့ ကြုံတဲ့ အခါကျတော့၊ သိမ်မွေ့တဲ့နည်း၊ သုံးရမှာပေါ့။

စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း... ပြောရရင်၊ ငါတို့ စေတနာကို သူ... မြင်မြင်... မမြင်မြင်။ သိသိ... မသိသိ။ အဓိကက၊ သူ... မနှစ်မွန်းဖို့ပဲ”

“နှစ်မွန်းပြီးပြီ... ဆိုရင်ရော”... ဟု၊ နှင်းမောင်က၊

စိတ်မကောင်းသူ မျက်နှာထားဖြင့်၊ မေး၏။

ကျွန်တော်၊ သက်ပြင်းချကာ...

“နှစ်မွန်းပြီးပြီဆိုရင်လည်း စုန်းစုန်း မမြုပ်အောင်၊ ကူရမှာပေါ့ကွာ”

ရဲမာန်က...

“စာအုပ်ကိစ္စ၊ ဦးလှိုင်ဦးကို၊ ဘာလို့... မပြောလိုက်တာလဲ”

ကျွန်တော်က...

“အလုံခြုံဆုံး သိမ်းထားရမယ့် ပစ္စည်း...”

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် နှိုင်းညှိစာတမ်း

လို့၊ ငါ... သတ်မှတ်ထားပါ။

အဲဒီ စာအုပ်၊ ငါ့မှာ ရှိတာ၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်

က၊ လွဲပြီး... ဘယ်သူမှ သိစရာမလိုဘူးလေ။

မိဘ၊ တောင် “မသိစေရဘူး”

နှစ်ယောက်စလုံး ခေါင်းညိတ်ကြ၏။

ဦးလှိုင်ဦး၏အိမ်... ဟု၊ ယုဆ၊ ရသော၊ နှစ်ထပ်အိမ်၏ ခေါင်မိုးစွန်းတစ်ခုကို၊ မကျေမနပ် လှမ်းကြည့်မိလိုက်သည်။

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိပက္ခစာတမ်း

လိုက်လျှင်ပင် ဖင်ထိုင်မကျနိုင်သည့် ကိုယ်နေဟု ဆားရှိသူ၊ ကိုဇော်
ထွန်း...ဟု၊ ခေါ်သူ၏ဦးလေး တော်စပ်သူ။

သို့သော်...ထို ကိုဇော်ထွန်း ဆိုသူက ကျွန်တော် မသိ
မြင်ရသေး။

“တကယ်တမ်း၊ သေသေချာချာ၊ စဉ်းစား
ကြည့်ရင်၊ ဘယ်ကိစ္စမှာမဆို၊ ခြေခံအကြောင်း
အရင်းဆိုတာ၊ ရှိတယ်...အေး...သွေး”

“အဲဒီတော့... ဘာဖြစ်လဲ”... ဟု၊ ရဲမာန်ကို ကျွန်
တော် မေးလိုက်သည်။ ရဲမာန်က...

“ဒီကိစ္စမှာ... ဦးလှိုင်ဦးလှိုင်၊ ငါတို့၊ စုံစမ်း
လို့ မရသေးတဲ့ ကိုဇော်ထွန်းဆိုတဲ့ သူရော၊ သူတို့
နှစ်ယောက်က၊ အကိုင်းအဖျားပဲ

တကယ်... အရင်းအမြစ်က၊ ခွာညှိနိုင်ပဲ
လေ။ အမြစ်ကို၊ ခုတ်၊ ဖြတ်လိုက်ရင်၊ အကိုင်းအဖျား
ဆိုတာ၊ ရှိမလာနိုင်တော့ဘူးလေ။

“ငါ... သိပ်၊ သဘောပေါက်ဘူး ရဲမာန်။
ဦးလှိုင်ဦးကို ဟန့်တားလိုက်ရင်... ငါ... မဖြစ်စေ
ချင်တာ၊ မဖြစ်တော့ဘူး မဟုတ်သေး။”

(၂)

ရက်သတ္တပတ် သုံးပတ်အတွင်း၊ ကျွန်တော်တို့ စုံစမ်းသိရှိ
ရသည်မှာ၊ ဦးလှိုင်ဦးသည် ပြည်ပသင်္ဘောကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ အမှုထမ်း
သင်္ဘောသား။ ကျွန်တော်တို့ထက် အသက် တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ကျော်
လောက် ကြီးသည်အရွယ်။

အနောက်တိုင်းဆန်သော အပျော်အပါး သာယာမှုများစွာ
ဝါသနာထုံသည်သူ။ သမီးငယ်နှစ်ဦး၏မခင်။ မှီခိုလျက်ရှိသော...
ဖနီးသည်၏ခင်ပွန်း။

ပြည်တွင်းနှင့် ပြည်ပ... မကြာခဏ ကူးလူးနေရသည့်
သင်္ဘောအမှုထမ်း။ ကျွန်တော်... ရင်ဘတ်ကို ဖနောင့်နှင့် မော်...

ယင်ကျွန်း (ရင်းစုရင်းစု)

ဥပဒေ ... ထောင် ... တန်းသာ၊ မရှိဘူး ဆိုရင်၊ ဦးလှိုင်ဦးကို၊ သတ်ပစ်လိုက်ရင်၊ ပြီးပြီလေ”
ရဲမာန်က၊ ရယ်လျက် လက်ကာ၏။ ပြီးမှ ...

“ခွာညိုခိုင်က၊ ဦးလှိုင်ဦးကို၊ မပတ်သက် တော့အောင်၊ မင်း ... အောင်ရွက်နိုင်ရင်၊ ပိုညင် သာတာပေါ့။

မင်း ... ဦးလှိုင်ဦးကို၊ သတ်လိုက်တယ်ပဲ ... ထား။ ဦးလှိုင်ဦးအပေါ်မှာ ...၊ သက်ရောက်နေ တဲ့၊ ခွာညိုခိုင်ရဲ့၊ စိတ်နှလုံးကို၊ မင်း ... ဘယ်လိုမှ၊ ဖယ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“စိတ်နှလုံးက ... ရစ်ဝနေရင်တောင်၊ အဲဒီ လူ၊ လောက၊ မှာ ... မရှိတော့ရင်၊ သူ ... အကဲ့ရဲ့ လွတ်တာပေါ့ကွ။ ပြီးတော့ ... အ၊ ကုသိုလ် ... ဆက်၊ မလုပ်ဖြစ်တော့ဘူးပေါ့”

“အဲဒါ ... အလုံးစုံ မမှန်ဘူး အောင်သွေ။ စိတ်နဲ့ ကျူးလွန်နေသေးရင်၊ လောက၊ ရုပ်ဒြပ်မှာ အကဲ့ရဲ့ လွတ်နေပေမယ့်၊ အ၊ ကုသိုလ် အရှိန်အဟုန် က၊ တော့၊ သူ့မှာ ... ကိန်းနေမှာပဲလေ။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပညာဉ်စာစား၊

အဲဒါကြောင့် ...၊ ခွာညိုခိုင်ရဲ့၊ စိတ်နှလုံးကို သာ၊ မင်း ... ရှင်းလင်းပေးသင့်တာ။

ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် သဘောပြောရရင်၊ မင်း အပြုအမူက၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်၊ စစ်တိုက်နေတဲ့ နိုင်ငံတွေလိုပဲ။

စစ်တိုက်နေတာက၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်။ ဒါပေမဲ့ ... စစ်တိုက်တာကိုက၊ ငြိမ်းချမ်းရေးရဲ့ ဆန့်ကျင်ဖက် ဖြစ်နေတယ်။

အဲဒါ ...၊ ဘာဖြစ်တာလဲဆိုတော့၊ မူလ ... အရင်းအမြစ်ကို၊ မကိုင်တွယ်နိုင်လို့ပေါ့”

“ငါမှ ...၊ ခွာညိုခိုင်နဲ့ မရင်းနှီးတာ’ ... ဟု၊ စိတ်မော နှား ကျွန်တော် ပြောလိုက်မိသည်။

“ရင်းနှီးအောင် ကြိုးစားရမှာပေါ့”

နှင်းမောင်က၊ ကျွန်တော့်ပရုံးပေါ် လက်တင်ကာ၊ ပြော၏။

“ရင်းနှီး ... ခင်မင်ပြီဆိုလင်တောင်၊ မင်း ... ပြောချင်တာ၊ တိုက်ခိုက်ပြောဖို့၊ မလွယ်လောက်ဘူး။

နင် ... ဦးလှိုင်ဦးနဲ့ မပတ်သက်ပါနဲ့လို့၊ ပြောလိုက်တာနဲ့၊ မီးတောက်ကြီးထဲကို၊ ရေ ... တစ်

သက်တမ်း (အစောဆုံး)

ခွက်လောက်၊ လောင်းထည့်လိုက်သလိုပဲ၊ ဖြစ်လိမ့် မယ်။

မီးတောက်မီးလျှံ အကြီးအမားထဲကို ရေတစ် ခွက်လောင်းလိုက်ရုံနဲ့ အရာမရောက်ဘူးလေ”

“အချိန်ယူရမယ် အောင်သွေး” ...ဟု၊ ရဲမာန် ပြော၏။ ကျွန်တော်က ...

“အချိန်ယူတာ၊ လောင်ခွင့်ဆက်ပေးသလို ဖြစ်မယ်။

ဦးလှိုင်ဦး ခေါင်းကိုပဲ၊ ငါ ... ရိုက်ခွဲလိုက် ချင်တာ”

နှင်းမောင်က ...

“မဆိုင်သလို၊ နေလို့ရတဲ့ ကိစ္စထဲကို၊ မင်း ... ဝင်ပါတာနော်။

မကိုင်တွယ်တတ်ရင် မင်းကိုယ်တိုင်း ထိခိုက် မယ်”

“ငါ့ရဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ၊ မီးလောင်နေတယ် ... လို့၊ ငါ ... ခံစားရတယ် နှင်းမောင်။

မဆိုင်သလို မနေချင်ဘူး။ ငါ ... အစွမ်းကုန်

ချစ်ခြင်း...ယို ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် မပြည့်စုံစာတမ်း

ဝင်ပါချင်တာ”

“မစင်ထဲက၊ လောက်ကောင်လေးတွေက၊ မစင်ထဲမှာပဲ၊ ပျော်ပိုက်နေတာ၊ မစင်ထဲမှာ၊ ပျော် ပိုက်နေတဲ့၊ လောက်ကောင်လေးကို ရေမွှေးဖျန်းဖို့၊ မင်း ... ကြိုးစားရင်၊ လောက်ကောင်လေးက၊ မင်း ကို စိတ်တောင် ဆိုးနိုင်တယ်နော်”

ကျွန်တော်က၊ ခေါင်းခါ ငြင်းပယ်လျက်၊

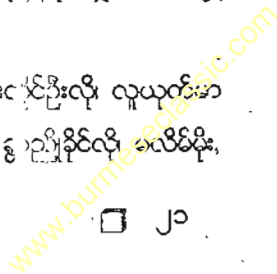
“လိပ်ပြာဖြစ်မယ့်၊ မိုးငါးရုံးလေး မစင်ထဲ ပြုတ်ကျနေတယ် ... လို့ပဲ၊ င ... မြင်တယ် ... နှင်းမောင်”

ရဲမာန်က ...

“အနေသာကြီးပါ ... လို့၊ တွေးလိုက်ရုံနဲ့ လည်း၊ ငါတို့ အလုပ်မရှုပ်တော့ ဘူးနော် ... အောင် သွေး”

ရဲမာန် ပြောသကဲ့သို့၊ ကျွန်တော် စတုန်ခိုင်းမျှသာ၊ တွေး ဖြစ်၏။ ပြီးမှ ...

“လောကကြီးမှာ၊ ဦးလှိုင်ဦးလို လူယုတ်မှာ တွေ့ အများကြီး ရှိနိုင်သလို၊ မြှည့်နိုင်လို မလိမ်မိုး

ယင်ကျွန်း (မင်းမင်း)

မလိမ္မာလေးတွေလည်း အများကြီး ရှိနေနိုင်တယ်
ရဲမာန်။

နေရာအနှံ့က လူယုတ်မာတွေကို သုတ်သင်
ရှင်းလင်းဖို့ ငါ ... လက်လှမ်းမမီသလို။ နေရာ
အနှံ့က မလိမ်မိုး၊ မလိမ္မာလေးတွေကို ... ကူညီ
လမ်းညွှန်နိုင်ဖို့လည်း။ ငါ့မှာ အရည်အချင်း၊ မရှိပါ
ဘူး။

ဒါပေမဲ့ကွာ။ လက်တစ်ကမ်းလောက်၊ လက်
တစ်ဖောင်လောက်။ တစ်ခေါ်လောက်၊ တစ်တိုင်
လောက် အကွာအဝေးမှာ မြင်နေတွေ့နေရတဲ့
အယုတ်တမာ အနည်းအကျဉ်းလောက်ကိုတော့ ငါ
... ရှင်းနိုင်မယ် ထင်တယ်။

အယုတ်တမာကို မရှင်းနိုင်ရင်တောင် မျက်
စိလည်၊ လမ်းမှားနေတဲ့ တစ်ယောက်ယောက်ကို
အဲဒီ အယုတ်တမာဘေးက ကင်းဝေးအောင်လောက်
တော့ ငါ ... ဆောင်ရွက်ချင်တာပါ။

တစ်လောကလုံးကို သုတ်သင်ဖို့ ဘယ်သူမှ
မစွမ်းနိုင်ပါဘူး။ လက်တစ်ကမ်းလောက်က အမှိုက်

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိညာဉ်စာတမ်း

ကို သုတ်သင်လိုက်တာလည်း။ လောကကို၊ ကူညီ
တာနဲ့ အတူတူပဲလေ။

ငါ့လို ... တစ်ယောက်ယောက်တိုင်းက၊
ခွာညှိခိုင်လို၊ တစ်ယောက်ယောက်တိုင်းကို၊ စောင့်
ရှောက်၊ ကူညီမယ်ဆိုရင် ဘယ်လောကမှာဖြစ်ဖြစ်
လူယုတ်မာတွေ၊ နည်းသွားမှာပါ။

“ဦးလှိုင်ဦးကိုတော့ ငါတို့ ရှာတွေ့ပြီးပြီ။ ခွာညှိခိုင်အနား
တို့၊ မင်း ...၊ ဘယ်လိုသွားမလဲ” ... ဟု နင်းမောင် မေး၏။
“ကိုဇော်ထွန်း ... ဆိုတဲ့ လူကိုလည်း။ ငါတို့ မမြင်ဖူးသေးဘူး”
... ဟု ရဲမာန် စကားဖြည့်သည်။

ကျွန်းတော်က၊

“ဦးလှိုင်ဦးကို တွေ့မှတော့ ကိုဇော်ထွန်းကို
တွေ့ဖို့ မခက်လောက်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ... တကယ်
တမ်းက ကိုဇော်ထွန်းကို မတွေ့လည်း အရေးမကြီး
ဘူး။

ခွာညှိခိုင်အနားကို ငါ ... ရောက်သွားဖို့ပါ
အရေးကြီးတာ”

“အေးလေး အဲဒါ ... ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။

ထောင်ပျို (ရှင်မောင်နှံ)

မင်း...၊

ဘယ်လို၊ စဉ်းစားထားလဲ”

နှင်းမောင်ကို၊ ကျွန်တော် တစ်ချက်ကြည့်ရင်း...

“သူ့အိမ်ကို၊ စောင့်ကြည့်နေရုံပေါ့။ သူ...။

ခွေးမွေးထားတာပဲ။ ခွေး... ထွက်ကျောင်းတဲ့၊

အချိန်မျိုး၊ ရှိနိုင်တယ်။

အဲဒီအချိန်... ချဉ်းကပ်ရမှာပဲ”

ရဲမာန်က...၊

“ကျူရှင်တွေ ဘာတွေလည်း၊ သွားချင် သွား နိုင်တယ်”

“အင်း။ အခြေအနေအရပေါ့။ အခြေအနေ မပေးရင်လည်း၊ အိမ်ထဲကို၊ ပေါ်တင်ဝင်ပြီး၊ တဲ့တိုး ပဲ၊ ပြောပစ်လိုက်ချင်တော့တယ်”

စိတ်၊ လောစွာ၊ ကျွန်တော် ပြောမိ၏။ ခွာညိုခိုင်၏ အမည် နာမနှင့် နေအိမ်ကို၊ သိဖို့ပင်၊ ကျွန်တော်တို့ တော်တော်လေး၊ ကြိုး ပမ်းခဲ့ကြရ၏။

(၃)

ခွာညိုခိုင်၏အမည်ကို၊ သိရဖို့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ၊ အိမ် နွေးခွေး (အကြီး၊ အသေး) များစွာ၏ အမည်နာမ၊ တို့ကို၊ လိုက်လံ စုံစမ်းခဲ့ကြရ၏။

“ငါ့အထင်၊ မိန်းကလေးက... ဒီဘာမင် အမျိုးအစားတို့၊ ဒိန်း(မ) ... တို့၊ အယ်(လ)ဇေးရှင်း ... တို့၊ မမွေးလောက်ဘူး ထင်တယ်”

ဒါ... ကျွန်တော့် အမြင်။

နှင်းမောင်က...

“အဲဒီလို ပုံသေပြောလို့ မရဘူးလေး၊ ရုပ်ရှင်

ဇာတ်ကဏ္ဍ (ပုဂံခေတ်)

မင်းသမီး ထွန်းအိန္ဒြာပိုရဲ့ ...၊ ခွေးကြီးက၊ အကြီး
ကြီးဝဲ ... တဲ့”

“မင်း... မြင်ဖူးလို့လား”

ရဲမာန်၏အမေး။

“ဓာတ်ပုံထဲမှာ မြင်ဖူးတာ”

“ခဏဌားပြီး ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံတာဆိုရင် သူ့
ခွေး ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပေါ့”

“ကိုယ့်ခွေးမဟုတ်ဘဲ၊ ဘယ်သူ ... ထိရဲ့ တို့ရဲမှာလဲ”

... ဟု၊ နှင်းမောင် စကားနိုင်လု၏။ ကျွန်တော်က ...

“ကဲပါ ...၊ ငါက ... ထွန်းအိန္ဒြာပိုရဲ့၊
ခွေးကို၊ စုံစမ်းမှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ မင်းတို့ ငြင်းမနေ
ကြနဲ့တော့။

ခွာညိုနိုင်ရဲ့ ခွေးကို စုံစမ်းမှာ။ အသက်နှစ်
ဆယ်ဝန်းကျင်၊ ကောင်မလေး ... ခွေးမွေးထား
တယ် ... လို့ သိရတာနဲ့၊ ငါ့ကို၊ အကြောင်းကြား
အဲဒီ ... အရွယ်၊ ခွေးမွေးတဲ့သူ တွေ့တာနဲ့
အရင်ဆုံး မေးရမှာက၊ ခွေးနာမည်ပဲ။ ခွေးနာမည်
... သိပြီဆိုရင်၊ လူနာမည်သိဖို့၊ လွယ်သွားပြီ”

၂၆

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ခွာညိုနိုင်၏ခွေးပုလေး အမည်မှာ ... “ဆန်းမီ” ... ဟု
ကျွန်တော်တို့ သိထားကြ၏။ ထို ... အမည်နာမ၊ ၏၊ အကူအပံ့ဖြင့်၊
ခွာညိုနိုင်ကို၊ စုံစမ်းခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ခွေးအမည်ဖြင့် စုံစမ်းပါမှ၊ ခွေးရှင်၏အမည်ကို၊ သိရမည်။
ခွေးရှင်၏အမည်ကို၊ သိရပါမှ၊ ခွေးရှင် ခွာညိုနိုင်၏ လူမှုရေးကိစ္စကို၊
ကျွန်တော် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်မေမည်။

✱

“ဆန်းမီ”

ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်နှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ရပ်ကွက်ထဲ
သို့ လိုက်လံစုံစမ်းနေစဉ်၊ ကြားလိုက်ရသော ... အမည်နာမ၊ တစ်ခု၊
ဆိုသံ ... တစ်သံ။

ထိုအသံပိုင်ရှင်သည် ခွာညိုနိုင် ... ဟု၊ ကျွန်တော် (မသေ
ချာသော်လည်း) ချက်ချင်း သတ်မှတ်ပစ်လိုက်၏။

“လာခဲ့”

ညနေစောင်းချိန်၊ ခွေးကို၊ အပေါ်အပါး၊ ဆင်းတည်ခြင်း

www.burmeseclassic.com

သင်္ကြံပျံ (မင်းမင်းမင်း)

ဖြစ်ပေမည်။

“ဆန်းမီ” ...ဟု၊ အမည်ရသည့် ခွေးပုလေးကိုလည်း ကောင်း၊ ထိုခွေး၏သခင်၊ မိန်းကလေးငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်တို့၊ မလှမ်းမကမ်းမှ၊ စောင့်ကြည့်နေကြ၏။

ခွေးရော ... လူရော အိမ်တစ်အိမ်ထဲသို့၊ ဝင်ရောက်သွားသည့်အခါကျမှ၊ ထိုအိမ်၏ အိမ်နံပါတ်ကို၊ မှတ်သားခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ မှတ်သားပြီးသည့်နောက် ... “ဆန်းမီ” ၏သခင်အမည်၊ ထိုသခင်၏ မိသားစုအခြေအနေ၊ ထိုသခင်၏ လူမှုရေးမှားယွင်းမှု အဖြစ်သနစ်ကို၊ ခန့်မှန်းနိုင်ပေမည်။

ကျွန်တော်တို့၏ စုံစမ်းခန့်မှန်းမှု မှန်ကန်ပါသည်။ ခွေးပုလေး “ဆန်းမီ” ၏ သခင်အမည်မှာ၊ ခွာညိုခိုင်ဖြစ်ပြီး ထို ... ခွာညိုခိုင်ကို၊ အခွင့်အရေးယူနေသူမှာ၊ “ဦးလှိုင်ဦး” ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်လ၊ မပြည့်မီ အချိန်ကာလ၊ အတွင်း၊ သိရှိခဲ့ရ၏။

ဦးလှိုင်ဦးက၊ ခွာညိုခိုင်ကို၊ သူ့ရပ်ကွက်အနီးသို့၊ ကားဖြင့်

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

လိုက်အပို့တွင်၊ ဦးလှိုင်ဦး မောင်းလာသည့် ကားနံပါတ်နှင့် ကျွန်တော်တို့ သိရှိထားသော ကားနံပါတ်ကို၊ တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရသေးသည်။ ကားနံပါတ် သေချာတော့မှ၊ ခွာညိုခိုင်ကို လိုက်ပို့သူသည်၊ ဦးလှိုင်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ၊ ဦးလှိုင်ဦး၏အိမ်ကို၊ နောက်ယောင်ခံသည်။ လူရော၊ အိမ်ရော ... လေ့လာပြီး၊ သေချာသည့်အခါကျမှ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကျွန်တော်၊ လမ်းဘေးဖြေရှင်းမှု စရိုက်ပုံစံဖြင့်၊ စတင်ဘန့်တားလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

“ဦးလှိုင်ဦး မင်းကို ကျွတ်ပြီး၊ ကားပေါ်က မဆင်းတာတော့၊ မဖြစ်နိုင်ဘူးနော်”

နင်းမောင်၏ ထင်မြင်ချက်ကို၊ ကျွန်တော် မကန့်ကွက်။

“ငါ့ကိုရော ... သူ့မိသားစုကိုရော ...၊

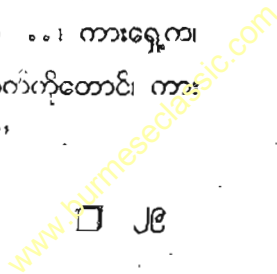
မကျွတ်ရင်တောင်၊ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုတော့၊ သူ ... ကျွတ်မှာပါကွာ။

သူ ...၊ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါမှန်း၊ မသိတဲ့၊

တခြား နေရာမှာ၊ ဆိုရင်တော့ ...၊ ကားရှေ့က၊

ပိတ်ရပ်နေတဲ့၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကိုတောင်၊ ကား

နဲ့ တိုက်ချင် တိုက်သွားမှာပေါ့”

ယဉ်ကျေးမှု (မင်းစုစု)

ဒဲမာန်က ...

“ဟုတ်မယ်။ သူ့ ရပ်ကွက်ထဲမှာဆိုတာ၊ ဘာပြဿနာလဲ ... ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်က၊ သူ ... အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်တဲ့ ကိစ္စ ဖြစ်နေ တော့။ ဝန်းကျင် သိမှာတော့၊ စိုးမှာပဲ”

နင်းမောင်က ...

“အရှက်မရှိတဲ့လူက ဘယ်မှာဖြစ်ဖြစ် မရှက် တတ်ပါဘူးကွာ”

ကျွန်တော်က ...

“မရှက်တတ်ပေမယ့် လူ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူကြီးလူကောင်း အိုက်တင် ဖမ်းထားရတဲ့ လူမျိုး ကျတော့ ရပ်ထဲ၊ ရွာထဲမှာ၊ နာမည်မပျက်အောင် တော့၊ နေချင်မှာပဲ။

လူသူ မမြင်မသိတဲ့နေရာမှာ၊ ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန်လုပ်၊ အရပ်ထဲဝံ့ကျတော့ ငြိမ်ငြိမ်နေ။ အဲဒါ မျိုးတွေ တစ်ပုံကြီးပဲ။

ဟုတ်တာ ... လုပ်လုပ်၊ မဟုတ်တာ လုပ် လုပ်။ ဘယ်သူမှ ဂရုမစိုက်ဘူးကွ ... ဆိုတဲ့ လူ

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

မိုက်တွေလောက်တောင်၊ သတ္တံ့ရရှိတဲ့၊ လူယုတ်မာ တွေက၊ အဲဒီ၊ ဦးလှိုင်ဦး ... လိုပဲ။

စိန်ခေါ်တဲ့သူ တွေနေရင်တောင်၊ သူတို့၊ အရှက်ကွဲမယ့် နေရာမျိုးမှာတော့၊ သိုသိုသိပ်သိပ် နေတတ်ကြတယ်ကွ”

“ဒါဆို ...၊ မင်းကို၊ ဦးလှိုင်ဦး ပြန်တီးနိုင်တယ်” ... ဟု ဒဲမာန် သတိပေးလေ၏။ နင်းမောင်က ...

“ပြန်တီးတာ ကိစ္စမရှိဘူး။ မင်းနဲ့ ... ခွာညို နိုင်နဲ့ ဘာတော်လို့လဲ။ ဘာ ... ခေါ်လို့လဲ ... ဆိုရင် မင်း ...၊ အကြောင်းပြချက် မရှိဘူးနော်”

ကျွန်တော်က ...

“ဆိုင်ဆိုင် မဆိုင်ဆိုင်။ သိသိ၊ မသိသိ၊ ဝင်ပါချင်လို့ပါတဲ့ ... ကိစ္စ။ ငါက၊ ဘာကို ဂရုစိုက် ရမှာလဲ။

လိုအပ်ရင်၊ ခွာညိုခိုင် အိမ်ပေါ်တက်ပြီး၊ အမေတွေ၊ အဒေါ်တွေကို၊ ပြောပြလိုက်ရုံပဲ။

ဒါပေမဲ့ ... အတတ်နိုင်ဆုံး၊ အဲဒီ နည်းကို၊ ငါ ... မသုံးဘူး။

ယောင်ကျွန်း(ရင်းရင်း)

ငါ့ စေတနာကို၊ ခွာညိုနိုင်... သိသိ၊
မသိသိ။ သူ့ ဆက်မမှားဖို့ကိုတော့၊ တိုက်ရိုက်ဖြစ်
စေ ဥငါယ်တံမုည့်နဲ့ ဖြစ်စေ... ငါ... ဝင်တား
မှာပဲ။

မလိုအပ်ဘဲ၊ ဦးလှိုင်ဦး နာမည်ကိုတောင်၊
ငါ... မပြောဘူး။ တခြားနည်း တစ်ခုခုကို၊ အရင်
ဆုံး။ အသုံးပြုမယ်”

မည်သည့်နည်းမှန် လမ်းမှန်ကိုမျှ၊ ကျွန်တော် သေသေ
ချာချာ မသိသေး။

(၄)

ဦးထုပ်ကိုသာ၊ ကျွန်တော် ငိုက်စိုက်ဆောင်းထားသည်။
ဦးလှိုင်ဦး မှတ်မိသည်၊ မမှတ်မိသည်ကို၊ ကျွန်တော် ဂရုမထားဖြစ်
တော့ချေ။

‘ခွမ်း’

အုတ်ခဲ တစ်လုံးလုံးကို၊ ဦးလှိုင်ဦး၏ ဘေးရှေ့မှန် တည့်တည့်
သို့၊ ပစ်လွှတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

‘ကျွဲ’

ကားဘရိတ်အုပ်သံ။

ကားတံခါးကို မွင့်ပြီး၊ ဆင်းဖို့ပြင်သော ဦးလှိုင်ဦးရှိရာသို့၊

သင်္ဘောကြီး (မင်းအောင်)

နှင်းမောင်က နောက်ထပ် အုတ်ခဲတစ်ပိုင်းဖြင့် လှမ်းပစ်သည်။

‘ဒုန်း’

ဦးနှောက်၊ ကျွန်တော်က ဦးလှိုင်ဦး မျက်နှာကို ထိုးဖို့ ကားရပ်ရာသို့ ပြေးသွားသည်။ ရဲမာန်ကပါ အုတ်ခဲကျိုးကိုင်လျက် ပြေးလိုက်လာ၏။

ဦးလှိုင်ဦး ကားတံခါးကို အလျင်အမြန် ပြန်ပိတ်သည်။ ကားကို ဝေါခနဲ မောင်းထွက်၏။ ရဲမာန်လက်ထဲမှာ အုတ်ခဲကျိုးကို လှည့်ပြီး ကားကို ... ကျွန်တော် လိုက်ထုသေးသည်။

ကား နောက်မီးကိုသာ ထိ၏။ အရှိန်မပီတော့သဖြင့်၊ ကွဲ အက်သံ မကြားချ။

*

“မင်း ... အသက်၊ ဘယ်နှနှစ်ရှိပြီလဲ ... အောင်သွေး”

ရပ်ကွက်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသာဒင်၏အမေး။

“နှစ်ဆယ်ခွန်ပါ ... ဦးလေး”

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိညာဉ်ဓာတ်ပါ။

“မင်းတို့နှစ်ယောက်ရော”

နှင်းမောင်နှင့်ရဲမာန်တို့ ဘက်သို့၊ မျက်သုံးလွှဲကြည့်ကာ၊ ပြန်သည်။ ရဲမာန်က ...

“ကျွန်တော်တို့၊ ရွယ်တူဘွေပါ”

ဦးလှိုင်ဦးဘက်သို့၊ ဓာတ်ချက်မျှ လှမ်းကြည့်ပြီး၊ ကျွန်တော့် မျက်နှာပြန်မူလျက်၊ ဦးသာဒင်က ...

“ဒီ ... အသက်၊ ဒီအရွယ် ရောက်နေပြီ

ကွာ၊ မင်းတို့က၊ ဟစ်ပီတွေလို၊ လမ်းမပေါ်မှာ ...

ရမ်းကားနေတုန်းပဲလား”

ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အနီးဆုံးတွင်၊ ထိုင်နေသော ဦးလှိုင်ဦးကို၊ ကျွန်တော် ခြေဖြင့် ဆောင့်ကန်ချင်နေ၏။ မျက်ခွက် ကိုမှ၊ တည့်တည့် နှစ်ချင်သည်။ ခြေဖနောင့်ဖြင့်၊ ပို၍ ပေါက်ချင်နေ၏။ “ရုံးထဲမှာ ငြိမ်သာ ထပ်မရှာနဲ့” ... ဟု၊ ရဲမာန် တီးတိုး ဟားဆီးထားသေးသဖြင့်၊ အံသွားတွေကိုသာ၊ အထက်အောက် ဒီတေးရသည်။

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသာဒင်၏ ရှေ့တည့်တည့်ကို၊ မျက်နှာမူပြီး၊ ကျွန်တော် ... တရိတသေ ကိုင်းရှိုင်းကာ ...

“ဦးလေး တာဝန်ရှိနေတဲ့ ဒီ ... ရပ်ကွက်

ပိုင်နက်ထဲမှာ ... ကျွန်တော် မရမ်းကားပါဘူး

ထိုအခါ (မင်းမင်း)

ဦးလေး။

ကျွန်တော်တို့၊ ဟိုဘက်ရပ်ကွက်၊ ထိပ်ကားလမ်းမ၊ ပေါ်မှာ ... ဖြစ်တာပါ”

“အေး၊ ဘယ်မှာဖြစ်ဖြစ်။ မင်းတို့က၊ ငါ့ရပ်ကွက်ထဲက၊ ကောင်တွေလေကွာ။

ငါ့ရပ်ကွက်ထဲ။ မဟုတ်လို့၊ တခြား ... ရပ်ကွက်မှာဆိုရင်လည်း၊ မင်းတို့ ... လုပ်ရပ်က၊ မင်းမဲ့စရိုက်ပဲ။ ဥပဒေကိုတောင်၊ ဂရုမစိုက်တဲ့ ပုံစံပဲ”

ကျွန်တော် ချက်ချင်း လက်ကာပြီး ...

“ဦးလေး။ ကျွန်တော် ... ဦးလေးကိုလည်း ရိုသေတယ်၊ လေးစားတယ်။ ဥပဒေကိုလည်း ... လေးစားပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

ကျွန်တော် သတ်ချင်တဲ့လူကို၊ သတ်လိုက်ရမယ်ဆိုရင်၊ ထောင်ကျမှာတောင်၊ မကြောက်ဘူး။

ဒါ ... ဦးလေးကို၊ မရိုမသေ ပြောတာ မဟုတ်သလို၊ ရပ်ကွက်ရုံးကို၊ အလေးမထားတာလည်း၊ မဟုတ်ပါဘူး။”

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်ကမ်း

ဦးလှိုင်ဦးကို၊ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသာဒင်ဘက်သို့၊ လှည့်ရင်း ...

“ဒီ ... လူ၊ ဘယ်လို ... ဦးလေးကို တိုင်

ထားသလဲတော့၊ ကျွန်တော် မသိဘူး။”

ဒါပေမဲ့ ... ဦးလေး၊ ကျွန်တော်ကို၊ ကြိုက်

တဲ့ အပြစ်ပေးပါ။ ကျွန်တော် ခံမပေ။

ကားမှန်ကွဲသွားလို့၊ အလေ့အစားရမယ်ဆိုရင်လည်း၊ မပေးဘူး။ အဲဒီအမှုနဲ့ ဝေခင်ထင်မယ်။

ဒါပေမဲ့ ... ဒီလူနဲ့ ကျွန်တော့်ကြားမှာ၊

တခြား လူမှုရေးကိစ္စ ရှိနေတယ် ... ဦးလေး။

ဘာကိစ္စဆိုတာကိုလည်း၊ ဒီ ... ရပ်ကွက်

ထဲမှာ ... ကျွန်တော် ဖြေမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်မိဘ၊ ကိုတောင်၊ ကျွန်တော် ဖြေတာ မဟုတ်ဘူး။

ဖြစ်နိုင်ရင်တော့၊ ကျွန်တော့် ဘယ်ချင်း နှစ်ယောက်၊ ဒီ ... ကိစ္စမှာ၊ မပါစေချင်ဘူး။

ဖြစ်မှုမြောက်တယ် ... ဆိုရင်လည်း၊ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းပဲ၊ အပြစ်ပေး ခံချင်ပါတယ်။

ထောင်စု (ရမ်းကား)

အဲဒီတော့... ဦးလေးအနေနဲ့။ ကျွန်တော် ဒီ... ရပ်ကွက်ရုံးတို့ မရှိမသေ လုပ်တယ်။ ဦးလေး ကိုပါ... မရှိမသေ ပြောတယ်... လို့၊ ယူဆ၊ ရင်... ကျွန်တော်ကို သက်ဆိုင်ရာ ပို့ပေးပါ။

ကျွန်တော်... အချုပ်ထဲလည်း သွားမယ် ထောင်လည်း အကျခံမယ်။ တောင်းပန်တဲ့ အလုပ်... တို့၊ အလျော်ပေးရမယ့် အလုပ်တို့တော့ ကျွန်တော် မလုပ်ဘူး။

ကျွန်တော် စကားပြော... အမှားပါရင် ခွင့်လွှတ်ပါ ဦးလေး”

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသာဒင်နှင့် ရုံးအဖွဲ့ဝင်များအားလုံး၊ ကျွန်တော်တို့ အပြစ်မယူစွာ ကြည့်နေကြ၏။

“ဒီလို... အောင်သွေး... ရ။ မင်း... မဟုတ်မခံ... ဆိုတာ၊ ငါတို့... တစ်ရပ်ကွက်ထဲ သိတယ်”

ဥက္ကဋ္ဌက ပြောရင်း... ဦးလှိုင်ဦးကို လက်ညှိုးညွှန်ပြီး

“ဒီက... ငါ့မိတ်ဆွေက၊ မင်းတို့၊ နောက်ထပ်... အန္တရာယ် မပြုဖို့၊ လာ... အကူအညီ

ရုတ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပုဒ်သွင်စာတမ်း

တောင်းတာ။

မင်းတို့တို့၊ အရေးယူပေးဖို့၊ လာတိုင်တာ မဟုတ်ဘူး”

ကျွန်တော် နာခေါင်းတွန့်မိချေသည်။

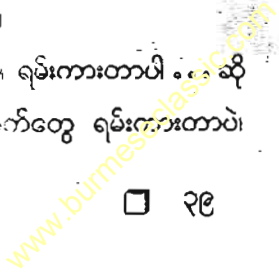
“မင်းတို့ အနေနဲ့၊ ရပ်ကွက်လူကြီးတွေရဲ့ မျက်နှာကို ထောက်ပြီး... နောက်ထပ်... မရမ်းကားဖို့ပဲ”

“ကျွန်တော်တို့ ရမ်းကားတာ မတုတ်ပါဘူး ဦးလေး။ ကျွန်တော်တို့ တိုက်ခိုက်တာပါ။

ရမ်းကားတယ်... ဆိုတာ၊ ရည်ရွယ်ချက် မရှိဘဲ... သူတစ်ပါးအကျိုး၊ ကိုယ့်အကျိုး မရှိတဲ့ အလုပ်ကို၊ ရမ်းရမ်းသမ်းသမ်း လုပ်တာကို၊ ခေါ်တာ ပါ။

ကျွန်တော်က ဒီလူ့ကို၊ ဟန့်တားဖို့... ဆိုတဲ့၊ ရည်ရွယ်ချက် ရှိတယ်... ဦးလေး။ ရမ်းသမ်းပြီး လုပ်တာ၊ မဟုတ်ဘူး။

ဦးလေး ပြောသလို၊ ရမ်းကားတာပါ... ဆိုရင်တောင်၊ ခြေတွေ၊ လက်တွေ ရမ်းကားတာပဲ။

ထယ်လှိုင်း (မုခ်မုခ်)

ဖြစ်မယ်။ စိတ်ထား မရမ်းကားဘူး။

စော်ကား... တယ်လှို သတ်မှတ်မယ်ဆိုရင်
လည်း၊ ကျွန်တော်တို့က၊ ယောက်ျားပီပီသသ၊ စော်
ကားတာပါ။

အားနဲ့သူ တစ်ဦးဦးရဲ့၊ ကာယိန္တရီကို၊ လူ
... မသိ၊ သူ... မသိ၊ စော်ကားနေတာမျိုး၊ မဟုတ်
ပါဘူး။”

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသာဒင်က၊ မျက်ခုံးထူထူကြီးကို၊ တွန့်ကျွေးလျက်။

“မင်း...၊ ဘာကို ဆိုလိုနေတာလဲ အောင်
သွေး။”

နှင်းမောင်၊ ရဲမာန်နှင့် ကျွန်တော်တို့၊ တစ်ယောက်မျက်နှာ
ကိုသာ၊ တစ်ယောက် ကြည့်နေမိကြသည်။ ပြီးမှ...၊ ကျွန်တော်က

“သူ... တစ်ပါးရဲ့၊ ယာဉ်၊ ကား... ဥစ္စာ
ပစ္စည်းကို၊ ထိခိုက်အောင် လုပ်တာရော၊ လူကို...
ထိခိုက်အောင် လုပ်ဖို့၊ ကြိုးပမ်းတာရော၊ ဥပဒေ
အရ၊ ပြစ်မှုမြောက်ပါတယ် ဦးလေး။”

ဦးလှိုင်ဦးကို၊ ကျွန်တော် လက်ညှိုးထိုးကာ ...

“သူ့ကို၊ တရားလို လုပ်ခိုင်းပြီး၊ ကျွန်တော့်

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဏ်အား

ကို တရားစွဲခိုင်းလိုက် ဦးလေး။

လိုအပ်ရင်...၊ ကျွန်တော်... အချုပ်ထဲ
ဝင်မယ်။ ပြစ်မှု မြောက်နေတဲ့အတွက်၊ ထောင်ကျဦး
မယ်ဆိုရင်လည်း၊ ထောင်အကျခံမယ်။ ဦးလေးတို့၊
ခေါင်းအရှုပ်ခံမနေနဲ့။ ကျွန်တော့်ကို ခဲခဲခန်း... ပို့၊
ကျွန်တော်... တရားခံ လုပ်မယ်။ သူ... တရားလို
လုပ်ပါလေ့စေ။”

“ငါက... မင်းတို့ကို၊ ညှိနှိုင်းနေတာလေ။”

ကျွန်တော်က... ဦးသာဒင်၏စကားကို၊ ထုံပြန်သေးဘဲ၊

ဦးကောင်းကိုယ်... ဆက်သည်။

“ကားမှန်ခဲ့မိ...၊ လူ... နဲ့ကပ်ဖို့၊ ကြိုးစား
မိတာ၊ ပြစ်မှု မြောက်တယ်ဆိုရင်...၊ လူမသိ၊
သူ... မသိ၊ ပြုမူနေတဲ့၊ ပြစ်မှုမျိုး ခိုလည်း၊ ပုဒ်မ၊
တစ်ခုခု တပ်လို့၊ ရမှာပါ။

ဥပဒေ... ဆိုတာ၊ ပုန်းနေတဲ့၊ တရားခံကို
လည်း၊ အပြစ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က၊
ပုန်းနေတဲ့ သူတွေ မဟုတ်ဘူး။

ခြေ၊ လက်၊ ခန္ဓာ အကုန်လုံး၊ လူမြင်၊ သူမြင်

ထင်ရှားစွာ (၁၀-၁၀)

ကြွတက်နေတဲ့ သူတွေပါ။

တရားဥပဒေကိုရော၊ တရားဥပဒေရဲ့ ဘက်
တော်သားတွေကိုရော၊ မတရားပြုမှုမိတဲ့ ကျွန်တော်
အဖြစ်ဒဏ်ကိုရော ...။ ကျွန်တော် ရင်ဆိုင်မယ်
ခံယူမယ်။ ကျွန်တော့်ကို၊ ရဲစခန်း ပို့ပါ။”

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသာဒင်၊ ကျွန်တော့်ကို ငေးကြည့်နေစဉ်။

“နေပါစေတော့ဗျာ။ အားလုံးကို ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး။”

ဦးလှိုင်ဦး၏ ... အငြိုးကုပ်၊ လေသံစကား။

ဖြစ်ပျက်ခြင်း၏ အကြောင်းအရင်း အတိအကျကိုပင်
လူကြီး သူမများအား ကျွန်တော်တို့ ပြောမပြခဲ့ကြ။

ဦးလှိုင်ဦး ရုံးထဲမှာ ပြန်ထွက်သွားသည့်တိုင်၊ ရပ်ကွက်
ကြီးများနှင့်၊ ကျွန်တော်တို့ စကားပြောလျက်၊ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြရသေး
သည်။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ဖြစ်လာခဲ့စာတမ်း

အဖြစ်အပျက်၏ အကြောင်းအရင်းသည်၊ မိန်းကလေးငယ်
တစ်ဦးဦးနှင့် ပတ်သက်နေပြီး၊ ထိုမိန်းမငယ်၏ ဣန္ဒြေသိက္ခာ ထိပါး
လေမည်၊ စကားအရာမှ၊ နားလည်သည်းခံပေးကြပါရန်၊ ကျွန်တော်
ကျိုးနွံစွာ တောင်းပန်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ရပ်ကွက် လူကြီးများအနေဖြင့်၊ အခြေအနေကို၊ ခန့်မှန်းရုံ
သာ ခန့်မှန်းနိုင်ကြပြီး၊ လိုအပ်သော၊ ဆုံးမ၊ ပြင်စကားများ၊ ကျွန်
တော့်ကိုရော ... နှင်းမောင်နှင့် ရဲမာန်တို့ကိုပါ၊ သွန်သင် ပြောကြား
ကြ၏။

မင်းမဲ့စရိုက်မျိုး မပြုမူကြရန်၊ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသာဒင်က၊ သေ
သေချာချာ မှာကြားသည်။

“အဲဒီ ... ဘဲကြီး၊ မင်းကို ... တရားစွဲရင်၊

မင်း ... တကယ် ထောင်အကျခံမယ်ပေါ့။”

နှင်းမောင်၏ အမေး။

“ငါတို့ပါး ကျမှာကွ”

www.burmeseclassic.com

ယုတ်ကျိန် (နှင်းမောင်နှံ)

ရဲမာန်၏ ... ယုတ်ထင်မြင်ချက်။

“လုပ်ရဲရင် ... ခံရဲပါတယ်ကွ။ ပြီးတော့ ... ငါ ... စကားပြောရင်း ပြောရင်း ... နဲ့။ သိလိုက်တာက အဲဒီလူ ... ဘာသတ္တိမှာ မရှိဘူး ဆိုတာပဲ။

နောက်ပြီး ... သူ တကယ် တရားစွဲမယ် ဆိုပါတော့ ...။ မျက်မြင်သက်သေမှာ မရှိတာ။ ငါတို့ ... သူ့ကို ဆော်ပလော် ဝှီးတဲ့အချိန်က လမ်းမပေါ်မှာ ဘယ်သူမှာ မရှိဘူးလေ”

နှင်းမောင်က ...

“ဟား ...။ အောင်သွေး။ မင်း ... တော်တော် ... တော်တဲ့ အကောင်ပဲ”

“အကောင်” ... ဟု သုံးနှုန်းသဖြင့် နှင်းမောင်၏ လက်ခုံ

ကို ကျွန်တော် ကိုက်လိုက်၏။

“အ”

နှင်းမောင်က ...

“တကယ်လို့ပေါ့ကွ။ အဲဒီ ဘဲကြီးက သတ္တိရှိမယ်။ ဘာမှ ဂရုမစိုက်ဘူး။ ဆိုပါတော့။

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် (နှင်းမောင်နှံ)

မင်းကို ... ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ။ သက်သေ သတ္တာယနဲ့ တရားစွဲရင် မင်း ... လုပ်မလဲ”

“ဘယ်လို လုပ်ရမှာလဲ။ ဥပဒေအတိုင်း။ လက်ရောက်မှုနဲ့ ထောင်အကျ ခံရပေါ့”

“ဟိုကွာ ... ငါ ... သို့သော်ကွ။ ခွာညှိုနိုင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စနဲ့။ သူ့ ... ပြန်ပြီး အရှက်ခွဲတာမျိုး မလုပ်ဘူးလား ... သို့မေးတာ။ ငါက ...”

“ငါ့မှာ ရှိတဲ့ သက်သေခံ စာအုပ်လေးနဲ့လား” ... ဟု ကျွန်တော် နှင်းမောင်ကို မေးလိုက်သည်။

“အေးပေါ့”

“ငါ့ ချည်ရွယ်ချက်က ဝှုံးလှိုင်ဦးကို အရှက်ခွဲဖို့ မဟုတ်ဘူးလေကွာ။

ခွာညှိုနိုင်ကို အဖတ်ပေးဖို့ ကယ်တင်ဖို့ပဲလေ။

ငါ့ ... လက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ သက်သေခံ စာအုပ်က ဦးလှိုင်ဦးကို တရား မှားလို့ ဟာမျိုးမှာ အရှက်ခွဲနိုင်တယ်ပဲ ... ထား။ ခွာညှိုနိုင်ဖို့ ကြား

ယင်းပျိုချမ်းသာစွာ

ထဲက၊ ထွား ခါးနား ဖြစ်သွားမှာပေါ့။

ပြီးတော့ ...

အပြီးအပြတ် သုတ်သင်ပေးမှာ၊ ရှင်းလင်းသွား
မယ့် လူကို၊ အရှက်ခွဲရုံ အလုပ်လောက်တော့၊ ငါ
... အယ် ... လုပ်မလဲ။

သူက ... ခြေလှမ်းကျေဗျို၊ ငါ့ကို ထောင်ထဲ
ပို့နိုင်ရင်၊ ငါ ... ထောင်အကျခံမယ်။

ထောင်က၊ ထွက်လာရင်၊ ငါ ... သူ့ကို
သတ်မယ်။

အဲ ...၊ ထောင်က၊ ထွက်တဲ့အချိန်၊ ခွာ
ညှိနိုင်ခဲ့ ... သူ။ ဘာမှ မပတ်သက်တော့ဘူး ...၊
ခွာညှိနိုင် မနစ်မွန်းတော့ဘူး ... ဆိုရင်တော့၊ ငါ
... မသတ်ဘူး။

ငါ့ကို၊ ထောင်ကျအောင်၊ လုပ်တဲ့အတွက်
တော့၊ ခေါင်းကို ... ချုပ်ရိုးလေး၊ ငါ့ချက်စာလောက်၊
ရိုက်ခွဲမယ်”

ရဲမာန်ရော ...၊ နှင်းမောင်ပါ ရယ်ကြ၏။ ပြီးနောက် ...

ရဲမာန်က ...

ရစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပုဒ်ညွှန်းအတမ်း

“ရပ်ကွက်ရုံးထဲမှာ၊ ဘာမှ ... ပြန်မပြောဘဲ၊

ကုပ်ကုပ်လေး ထွက်သွားတာ။

အဲဒီ ... လူကြီး ...၊ တခြား အကြံရှိနိုင်
မလား”

ကျွန်တော်က ...

“ရှိတော့လည်း၊ ဘယ် ... ဟတ်နိုင်မလဲ
ကွာ။ ရင်ဆိုင်ရုံပေါ့”

နှင်းမောင်က ...

“တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ကွ။ ငါ ... တွေးမိ
တာ”

“ပြော”

“အဲဒီ ... ဘဲကြီး၊ ငါတို့လို စိတ်မျိုးသာ၊
ရှိရင် ...။ ကိုယ့်ကို ... ရန်မှူးတဲ့သူ၊ ဘယ်သူ
... ဘယ်ငါ စုံစမ်းပြီးပြီပဲ။ ယောက်ျား ပီပီသသ။
မတိုင်မတော့ဘဲ၊ လာ ... ပြန်တီးရမှာပေါ့။

အခုဟာက ...၊ တိုင်တင်းတယ်ဆိုတော့၊
ငါ့ကြောက်ကြီးလား မသိဘူး”

“လူကြီးဆိုတော့၊ ဥပဒေ ဘောင်ထဲက၊ ငါ့ဆိုင်တာနော်”

ယာယုန်း (မင်းမင်း)

ပေါ့” ...ဟု၊ ကျွန်တော် စကားဖော့စွာ၊ ပြောလိုက်သည်။ ရဲမာန်
က ...

“ရင်ကွက်လူကြီးနဲ့ ... ဆုံးမ၊ ခိုင်းတာလည်း
ဖြစ်မယ်။

နောက်ပြီး ... တိုင်ရုံလောက်နဲ့၊ ကြောက်
တတ်မယ် ... လို့၊ ငါတို့ကို၊ ထင်လိုက်မိတာလည်း
ဖြစ်မယ်”

ကျွန်တော်က ...

“ခြင်္သေ့အောက်မေ့လို့၊ ငါက ... ကျားသံနဲ့
ဟိန်းလိုက်တာ၊ အပြီးကုပ်ထားတာ၊ တွေ့လိုက်
တယ်”

“တောခွေးတွေ ... ကလိန်ကျရင်၊ ကျားလည်း၊ အန္တရာယ်
ရှိနိုင်တယ်နော်” ... ဟု၊ ရဲမာန်က ကျွန်တော့်ကို၊ သတိပေး၏။
ကျွန်တော်က၊ ရယ်လျက် ...

“ကြားဖူးတဲ့ စကားတစ်ခွန်း ရှိတယ်။ ဆင်
ပြောင်ကြီးက ဖြုတ် .. ကိုက်လို့၊ မသေပါဘူးတဲ့။
ကျားလည်း ခွေးကိုက်လို့ မသေပါဘူး”

အနိုင်ယူစကားကြောင့်၊ ရဲမာန်နှင့် နှင်းမောင်တို့၊ ရယ်မော

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာပေ

ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်တော်ပါ၊ ရယ်နေလိုက်မိသည်။

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညုဉ်းတမ်း

စောင့်ကြည့်နေတာ။ တစ်နေ့ကုန်
ရဲမာန်က၊ ခွာညိုခိုင်၏ အိမ်ရှိရာဘက်သို့ မေးဝေါပြုကာ
ပြောပြသည်။

“ခွေး ထွက်မကျောင်းဘူးလို့”

“အင်း၊ မကျောင်းဘူး။ နေ့ လေး ဟောင်သံ
တော့၊ ကြားတယ်”

“ဟို ငနာကြီး မလာရင်၊ တော်သေးတာပေါ့” ... ဟု၊
ကျွန်တော် စိတ်နှမ်းလျက်၊ ညည်းပြော၊ ပြောမိမိ။

“သင်္ဘောပြန်ထွက်သွားတာ နေမှာပေါ့” ... ဟု၊ ရဲမာန်က၊
အိမ်ခြင်ချက် ပေး၏။ ခွာညိုခိုင်၏ အိမ်ဘက်သို့၊ ကျွန်တော် ငေး
ကြည့်နေစဉ် ...၊ နှင်းမောင်က...။

“သူ ... ခွေးထွက်ကျောင်းကဲ့အချိန်၊ မင်း
နဲ့ ဆုံပြီ ... ထား။ မင်း ...၊ ဘာ သွားပြောမှာလဲ။
စဉ်းစားပြီးပြီလား”

ကျွန်တော် ခေါင်းရမ်းပြီး ...

“အဲလိုတော့၊ ကြိုမစဉ်းစားတော့ဘူးလေ။
ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးနဲ့၊ တွေးမယ်မှ ... မသိ
တာ”

(၅)

ကျွန်တော် အလုပ်သိမ်းချိန်၊ ည (၅) နာရီလောက်ကျော်
ရဲမာန်နှင့် နှင်းမောင်တို့ကို၊ ကျွန်တော် သွားတွေ့၏။

“အခြေအနေ၊ ဘာထူးလဲ”

ကျွန်တော် အလုပ်များသည့်နေ့မျိုးတွင်၊ ကျွန်တော်ကိုယ်
စား၊ ရဲမာန်နှင့် နှင်းမောင်တို့နှစ်ယောက်အနက်၊ အနည်းဆုံး၊ တစ်
ယောက်ယောက်က၊ ကျွန်တော် ဆောင်ရွက်လိုသည်။ ကိစ္စတိုင်းကို
ကူညီလုပ်ဆောင်ပေးနေကျ။

“အိမ်ထဲမှာပဲ ရှိလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ အထင်
အထွက်၊ မတွေ့ဘူး။ ငါနဲ့ နှင်းမောင်နဲ့ တစ်လှည့်ပဲ

ထောင်ပျံ့ (ရင်းစာအုပ်)

နှင်းမောင်က၊ စကားမပြောခင်၊ ရယ်လျက် ...

“ခွာညိုခိုင်း၊ ခွေးပုလေးကို၊ ကြိုးနဲ့ဆွဲ ထွက်လာရင် ...၊ ခွေးလေးက၊ ချစ်စရာလေးနော်၊ ကိုယ်လည်း ... ခွေးဖြစ်ချင်တယ် ... လို့၊ ပြောလိုက်ပေါ့ကွ”

“မင်းပဲ ... ပြော” ... ဟု၊ နှင်းမောင်ကို၊ ခြေဖြင့် ကန်ဟန်ပြုပြီး၊ ကျွန်တော် ပြော၏။ နှင်းမောင် အရယ်မဆုံးသေးဘဲ၊ ခြေ၊ နောက်တွန့်သည်။

“ကျောင်းသွားတာ၊ ကျူရှင်သွားတာမျိုးနဲ့လည်း၊ ကြိုနိုင်တာပဲ”

ရဲမာန်က၊ တွေးဆ၊ ဟန်ဖြင့်၊ ပြောသည်။ ကျွန်တော်က ...

“မီးလောင်နေတဲ့ အိမ်ကို၊ ဒီ ... အတိုင်း၊ ရပ်၊ ကြည့်နေသလိုမျိုး၊ ငါ ... ခံစားရတယ်။

သူ့အမေ၊ သူ့အဒေါ်ကို၊ အသိပေးလိုက်ရုံနဲ့ ... ပြီးနိုင်မယ့်ကိစ္စ။

အမေနဲ့ အဒေါ်ပါ၊ သူ့ကို အထင်မသေးစေချင်တာနဲ့ပဲ၊ တခြားနည်း စဉ်းစားရတာ၊ အချိန်ဖြုန်းနေမိသလို ဖြစ်နေတယ်”

ချစ်ခြင်း...ဆို ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညု ခွဲစာတမ်း

ကျွန်တော်စကားအပေါ်၊ ရဲမာန်က၊ ခေါ် ... ကန်ကွက်၏။

ပြီးမှ ...

“အဲဒီလိုလည်း၊ မတွေးပဲ နဲ့ကွာ။ ရှေ့တည့်တည့်မှာ၊ မီးလောင်နေတယ် ဆို ... ရေ ... အဆင်သင့်ရှိရင်တောင်၊ မီးညွန့် ကယ်ကူးနိုင်သေးသလဲ ... ဆိုတာလောက်တော့၊ စဉ်းစားရမှာပဲ။

ရေ ... မလောက်ဘူးမှာ၊ မီးရိုခိုရသလို၊ ငြိမ်းသတ်နည်း၊ မမှားအောင်လည်း၊ ရှုခိုက်ရမှာပဲလေ။

ခွာညိုခိုင်းကို၊ လောင်နေစ ခီးက။ လူမှုရေး ... မီး ဆိုတော့။ အတတ်နိုင်ဆုံး တိတ်တဆိတ်၊ ကျိတ်သတ်ရမှာပဲ။ မနိုင်တော့မှ၊ အော်သင့်၊ အော်ရမှာပေါ့။

အမေ မိဘ၊ ကတောင်၊ သမီးကို၊ အထင်မသေးစေချင်ဘူးဆို”

ကျွန်တော် မငြင်းဆန်။

“လက်ရှိ အခြေအနေထက်၊ ငါ ... ပို မြန်ချင်တာ၊ အမှန်ပဲ ... ရဲမာန်”

ရဲမာန်က ...

ပျော်ရွှင်စရာ (အင်းစိမ်း)

“နည်းစနစ် မကောင်းရင်၊ မြန်တာ အလကားပဲကွ။ သေသေချာချာ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်၊ ပြင်ဆင်ထားပြီး၊ နည်းစနစ်၊ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နဲ့ တိတိကျကျ၊ လုပ်နိုင်ဖို့၊ အချိန်တော့၊ ယူသင့်ရင်... ယူရမယ်။

တောင်ထိပ်ဖျားမှာ၊ မြက်စားနေတဲ့၊ နွားတစ်ကောင်၊ တောင်ထိပ်က၊ နေ၊ ဟိုး... အဝေးက မြင်ကွင်းတစ်ခုမှာ၊ မြက်ခင်းကောင်းကောင်း၊ ရေအိုင်ကောင်းကောင်းကို၊ လှမ်းမြင်ပြီး၊ မြင်မြင်ချင်း ခြေဆင်းလိုက်တာ၊ တောင်ပေါ်က၊ လိမ့်ကျပြီး၊ ဝေကျိုးသွားရော။

နဂါးစားလက်စ၊ မြက်ပင်ရှိတဲ့ တောင်ထိပ်ကလည်း၊ ပြန်တက်လို့ မရ။ ဘယ်လောက်ဝေးဘယ်လောက်... သွားရမှန်း မသိတဲ့၊ တောင်ပေါ်က မြင်ခဲ့ရတဲ့၊ ရေအိုင်နဲ့ မြက်ခင်းဆီကိုလည်း၊ သွားမဖြစ်နိုင်တော့သလိုမျိုး။ အဖက်ဖက်က၊ မဆုံးအောင်၊ မလောဖို့၊ လိုမယ် သူငယ်ချင်း။

တိုက်ဖို့ကြုံရင်... တိုက်၊ မိုက်ဖို့ ကြုံ

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိသတ်အား

... မိုက်ရဲတယ် ဆိုပေမဲ့၊ ပေါင်ကျိုးသွားတဲ့၊ နွားမလို့၊ ပြေးဆင်းဖို့ မလိုဘဲ၊ အလောတကြီး ပြေးဆင်းမိရင်၊ မင်းရဲ့၊ စေတနာ၊ အလုပ်လဲ ဖြစ်သွားမယ်။

အဲဒါကြောင့်၊ အကောင်းဆုံးနည်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အဆိုးဆုံးနည်းဖြစ်ဖြစ်၊ အကြမ်းဆုံးနည်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သိပ်မေ့တဲ့နည်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အခြေအနေပေးတာနဲ့၊ အသုံးချဖို့၊ ဖြစ်နိုင်ခြေ၊ မဖြစ်နိုင်ခြေအားလုံးကို၊ အချိန်ယူပြီး၊ လုပ်ကြရအောင်။

စိတ်မကောင်းကြီးစွာ၊ ပြောရရင်၊ ခွာညိုခိုင်က၊ နစ်နာပြီးနေပါပြီ။ အဲဒီ နွဲလဲက၊ လူမသိ... သူမသိ၊ ဆွဲထုတ်ပေးနိုင်ရင်ပဲ၊ တော်ရောပေါ့။

ဘီလူးသဘက်၊ လက်ထဲ၊ ရောက်နေတဲ့၊ အညှာကြော့ပန်းလေးကို၊ အားနဲ့ မာန်နဲ့၊ အလောတကြီး လုမိရင်၊ ကိုယ်... မပိုနိုင်တဲ့အခါ၊ အညှာကြော့ပြီးသားပန်း၊ ပိုပြီး... ကြော့ဖွဲ့ ကျိုးပဲ့သွားတတ်တယ်”

ရဲမာန်ထိဥပမာ စကားကို၊ ကျွန်တော် နှစ်ဦးကမိသည်။

“ဦးလှိုင်ဦးနဲ့ပါ။ ငါ... ရန်ရှောင်ရမယ်”

ယာယျနဲ့ (မိခင်နဲ့)

သဘောထား”

“ကိုက်တတ်တဲ့ ခွေးကူးကို၊ လမ်းမယ်ဖေ လိုက်တာ၊ အကိုက်ခံရတာထက်စာရင်၊ တော်ပါသေး တယ် ... တဲ့။

လိုအပ်ရင်၊ ရန်ရှောင်တာ၊ အကောင်းဆုံး ပေါ့။

ရှောင်လျက်နဲ့ တည့်တည့်တိုးတယ်၊ ငွဲ့ရှောင် မယ်။ ငွဲ့ရှောင်လျက်၊ ထပ် ... ထပ်၊ တိုးတယ်၊ ဆိုရင်တောင်။ ငါတို့ ...၊ ဖြစ်စေချင်တဲ့၊ ရလဒ် မျိုး၊ မရနိုင်ဘူး ... လို့၊ အဖြေထွက်ရင်၊ ထပ်၊ ရှောင်ရမှာပဲ။ ရန်က၊ နေ ... ပြေးပြီး ရှောင်ဖို့လို ရင်၊ ပြေးရှောင်ရမှာပဲ။

လိုချင်တဲ့ ...၊ အခြေအနေ၊ ရလဒ်မျိုး လည်း ရမယ်။ ရန်၊ အတိုက်အခိုက်ကိုလည်း၊ တည့် တည့်တိုးရမယ် ... ဆိုရင်၊ အကျွမ်းကျင်ဆုံး ... အရဲရင့်ဆုံး ... လိုအပ်ရင် ... အခိုက်မဲဆုံး၊ တိုး လိုက်ရုံပဲ။

စာတွေ ... ပေတွေထဲလည်း၊ ပါ၊ ပါတယ်

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံဃာရဲ့ မ ညွှန်စာတမ်း

ကွာ။ အနာစိမ်းတောင်၊ ပြည်မ ည့်ဘဲ၊ မညွှန်ရဘူး ... ဆိုတာ။ မင်း ... ကြားဖူး ခဲ့သားပါ”

ဦးခေါင်းလှုပ်ရုံသာ၊ ကျွန်တော် ညိတ် အဲ။

“မင်း ... ရင်ဆိုရင် မယ် ကောင်ကြီးက၊ သတ္တိရှိရှိ ... မရှိရှိ။ ယုတ်မာ တတ်တယ် ... လို့၊ တွက်ထား။

စစ်ပျူဟာ စကားနဲ့၊ ပြင်ဆင်ရင်၊ ရန်သူ့စခန်း မှာ၊ ကိုယ့်လူ ... သုံးပန်းဖြစ်နေတာကို၊ အသက်ရှင် လျက် ကယ်ချင်ရင် ...၊ လက်နက်ကြီး ပစ်ချပေး ရုံနဲ့၊ မအောင်မြင်နိုင်ဘူးလေ။

အချိန်အတိအကျ၊ မြေအတိအကျ၊ နည်း စနစ် အတိအကျနဲ့၊ တိတ်တဆိတ် ကယ်နိုင်လေ၊ ရည်မှန်းချက် ... အောင်မြင်လေပဲ မဟုတ်လား”

ကျွန်တော်က ...

“ကျေးဇူးပဲကွာ။ ရဲမာနဲ့၊ လူယုတ်မာကို၊ သတ်ချင်တဲ့ စိတ်က၊ ငါ့ကို ပို ... ဦးဆောင်နေတာ။

မင်း ... ပြောတဲ့ စကားတွေကြောင့်၊ ဘာ ... အဓိကွလဲ ဆိုတာ၊ ငါ ... ပိုမြင်တယ်။

www.burmeseclassic.com

ထပ်ပြန်ပါ (ရယ်ချင်နေ)

အဲဒီ ခွေးမသားကြီး၊ သေဖို့ မသေဖို့ အဓိကမဟုတ်ဘူး။ ခွာညိုနိုင် ... အဖတ်ဆယ်နိုင် ဖို့က၊ အဓိကပဲ”

ရဲမာန်က ...

“အဲဒါ ...၊ ရည်ရွယ်ချက်ပဲ သူငယ်ချင်း။ ရည်ရွယ်ချက် တိတိကျကျ ရှိပြီဆိုရင် သတိ ... ဦးဆောင်တဲ့ နည်းစနစ်တွေကို အချိန်အသင့်အတင့် နဲ့ စီမံထားရုံပဲ။

ဦးလှိုင်ဦးကို၊ သတ်ရမှာလား။ ခွာညိုနိုင်ကို ကူညီကြရမှာလား။ ရောထွေးနေတော့၊ ငါတို့ ... ရည်ရွယ်ချက် မှန်ဝါးနေတယ်။

တကယ် အကြောင်းအရင်း မသိတော့။ ခဲပေါက်ခဲရတဲ့ ... ခွေးလိုပဲ။ ခဲကိုပဲ လိုက်ကိုက်မိတယ်။ သတိကြီးတဲ့၊ ခြင်္သေ့ကတော့၊ မြားပစ်ခဲရတာတောင်၊ မြားပစ်တဲ့သူကိုပဲ၊ ခုန်အုပ်တယ်။ မြားတံကို၊ ဂရုမစိုက်ဘူး”

“မင်း ... ပြောတဲ့စကားအရ၊ ငါတို့ ... သုံးယောက် ခွေးဖြစ်သွားသလိုပဲနော် ...၊ ရဲမာန်” ... ဟု နှင်းမောင် ... ရယ်

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပါ ညွှန်စာတမ်း

ဒွယ်ပြော၏။

“စကား ဥပမာပေးတာပါကွာ။ အဟိတ်တိရစ္ဆာန် မရှိက်ဆိုတာ။ အခြေလေးချောင်းရှိတဲ့ သတ္တဝါမျိုးမှာမှ၊ ဘာက မဟုတ်ပါဘူး။ အခြေနှစ်ချောင်းနဲ့ သတ္တဝါမျိုးတွေမှာလည်း၊ ရှိကက်ပါတယ်” ... ဟု သီးခြားအဓိပ္ပာယ်ဆောင်ကာ၊ ရဲမာန် ပြော၏။ ကျွန်တော် နှုတ်ဆိတ်နေဖြစ်သည်။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိသတ် ဦးစားစား

နှင်းမောင်၊ အကြံပေးဖူးသည့် ... စကား

“သိလျက်နဲ့ မသိချင်ယောင်ဆောင်ထား လျှာထက်၊ မသိ
တာက၊ ပိုကောင်းသလိုလိုပဲ။ ဒါပေမဲ့ ငါ၊ မသိချင်ယောင် ဆောင်
ထားချင်ဘူး” ... ဟု၊ ပြန်ပြောဖြစ်ခဲ့သည်။

“နှမ အရင်းခေါက်ခေါက် ပရိပေမဲ့၊ နှမ
ဝမ်းကွဲ... ရှိနိုင်တယ်။ နှမ... မနိုးလည်း အပေါ်
တွေ ရှိနိုင်တယ်။ လူတိုင်းမှာ ... !

နောက်ဆုံး... နှမ မရှိ အပေါ်မရှိရင်တောင်
အမေ... တော့၊ ရှိကြတာပဲ။

သွေးတော်တော် မတော်တော်၊ ကိုယ့်နှမ၊
ကိုယ့်အပေါ်၊ ကိုယ့်အမေ ... လုံ သဘောထား
တတ်ရင်း စာနာစိတ်၊ ကိုယ်ချင်းစ ဖက်ဆိုတာ၊ ရှိ
လာမှာပဲ။ ငါ ... , ကိုယ်ချင်းစာတ ပြော။ ငါ နှမ၊
အရင်းကို၊ အစော်ကားခံနေရသလိုပဲ ... ငါ ... ခံစား
ရတာ”

“စရိုက်ပျက်နေတဲ့ မိန်းကလေးလို့ မင်း ... မကဲ့ရဲ့ဘူး
... ဟု၊ ရဲမာန်လည်း၊ ကျွန်တော့်ကို၊ စစ်ဖေးဖူးသည်။

“ဒီ ... ကောင်မလေး၊ အသက်က၊ နှစ်

(၆)

သွေးမတော် သားမစပ်၊ မသိမကျွမ်း မရင်းနှီး မခင်မင်သည့်
ခွာညှိခိုင် ... ဟု၊ ခေါ်သော၊ မြန်မာမိန်းကလေး တစ်ယောက်၏
လူ ... နတ် အကဲ့ရဲ့မလွတ်သည်။ အဖြစ်ဆိုးနှင့်ကြုံ၊ အပြုအမူဆိုး
ကို၊ ကျူးလွန်၊ နေချေသော၊ အခြေအနေကြီးတစ်ခုသည်။ ကျွန်တော့်
ရှေ့မှောက်သို့၊ တည့်တည့်ကျ၊ ရောက်လာသည်မှာ၊ ထူးဆန်းလွန်း
သည် ... ဟုပင်၊ ဆိုချင်သည်။

“ဘာမှ၊ မတော်စပ်ဘူး ... ဆိုတဲ့၊ အတွေး
နဲ့ မသိချင်ယောင်ဆောင်ထားလိုက်လည်း၊ ရတာ
နော်”

ထောင်စုပျို (မင်းအောင်)

ဆယ်ဆိုလာ။ ဆယ်ကိုး... ဆိုလာ။ ဒီ... အရွယ်၊
ဘာလုပ်လုပ်။ ကဲ့ရဲ့ရမယ့် အ... မဟုတ်ဘူး။ ကူညီ
ရမယ့် အရွယ်။

ဒီ... စာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ ဦးလှိုင်ဦး... ဆိုတဲ့
ဘဲကြီး။ အသက်က လေးဆယ်ကျော်... တဲ့။

ကောင်မလေး၊ အယုတ်မာ ခံနေရတယ်
... လို့ပဲ။ ငါ... မြင်တယ်။ လုံးဝ... မကဲ့ရဲ့ဘူး”

“မင်း... ဘာလုပ်ချင်သလဲ၊ ငါတို့ပါ။ ဝင်ပါမယ်” ... ဟု
ရဲမာန်... အားပေးစကား ပြောပြီးနောက်... ကျွန်တော်တို့
သုံးယောက်စလုံး၊ ခွာညှိနိုင်... စုံစမ်းရှာဖွေရေးကို စတင်ခဲ့ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

“ကဲ့ရဲ့တယ်... ဆိုတာ၊ လုပ်ကောင်းတဲ့
အရာ၊ မဟုတ်ဘူး... တဲ့။ ငါ အဘွား ပြောတာ
ကြားဖူးတယ်။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိပက္ခစာတမ်း။

ကိုယ်က... အရိယ သူတော်ကောင်း
ကြီး၊ ဖြစ်နေရင်တောင်၊ မသိ၊... မလည်တဲ့သူက၊
အကုသိုလ်အမှုကို၊ ပြုမိနေရင်... ဥပမာ... ပြည့်
တန်ဆာ တစ်ယောက်ယောက်... တွေ့မိနေရင်
တောင်၊ ဘဝ... သံသရာဆိုတာ ကြိမ်ဖန်များလွန်း
တော့။ ငါလည်း... ဒီလို ဘဝ... တစ်ချိန်ချိန်
က၊ ဖြစ်ဖူးခဲ့မယ်... ထင်ပါရဲ့လား၊ နှလုံးသွင်းရင်း။
တစ်ဖက်သားကို၊ မေတ္တာစိတ်... ထားပေးနိုင်ရ
မယ်... တဲ့။ မကဲ့ရဲ့ကောင်းဘူး... တဲ့။

ငါ အဘိုးက... တော့၊ ဒေ... မောနဲ့ ပြောဖူး
တယ်။ ကဲ့ရဲ့တယ်... ဆိုတာ၊ လုပ်လက်မဲ့တွေ
ရဲ့အလုပ်... တဲ့။ ကိုယ့်အလုပ်... ကိုယ်၊ လုပ်နေ
တဲ့သူက၊ သူတစ်ပါးကို၊ ကဲ့ရဲ့ဖို့... အားဘူး... တဲ့။

မင်းက... မကဲ့ရဲ့တဲ့ အ... စာနာစိတ်နဲ့
ကူညီချင်တယ်... ဆိုတော့၊ မင်း... သူတော်
ကောင်းပေါ့”

ရဲမာန်၏ အားပေးစကား၊ ဗဟုသုတ စကားများကို
... မှတ်မှတ်ရရ သိမ်းထားဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

သက်တမ်း (မင်းဆက်)

“ငါက... ဒီ... ဘဝမှာ... အမှန်လုပ်
ခွင့်၊ အမှန်... သိခွင့်ရလို့၊ နေခွင့်၊ ကျင့်သုံး
ခွင့်... ရတယ်။

သူ့ခမျာ... သူတို့ခမျာ၊ လုပ်ခွင့်၊ သိခွင့်၊
နေထိုင်ကျင့်သုံးခွင့် မရတဲ့... ဘဝ၊ ပါလား။

ဒီလို... ဘဝဆိုးမျိုး၊ သံသရာမှာ ကျင်လည်
ခဲ့သမျှ ငါလည်း... အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်ဖူးခဲ့မှာပါပဲ။

ကိုယ်က... ဘဝကောင်းလေး၊ ရတုန်းမှာ
ဘဝမကောင်းသူ့ကို၊ ကဲ့ရဲ့မယ့်အစား၊ ကိုယ့်ဘဝ၊
အကောင်းလေးကို၊ ပို... ကောင်းအောင်၊ ပို...
ပွားများနိုင်အောင်၊ ပိုပြီး... ဖြည့်ကျင့်ရတာ... တဲ့။
အဘွားက၊ သံဝေဂ ရ၊ စရာလေး... ပြောဖူးတယ်။

အကူအညီ ပေးမယ်ဆိုရင်။ ငါလည်း...
ဒီလို... အမှန် သိခွင့်မရတဲ့၊ ဘဝ ဆိုးမျိုး၊ ရဖူးခဲ့
တယ်... လို့၊ ဝွေးပြီး၊ သူတစ်ပါးကို ကိုယ့်ကဲ့သို့
သဘောထားပြီး၊ ကူညီရတယ်... တဲ့။

ခွင့်လွှတ်မယ်... ဆိုလည်း၊ မှုန်ကတ်မပုတ်
ချင်လို့၊ လက်နဲ့ မရွယ်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ ကိုယ်

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်ဆွမ်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်မာတမိ

ကိုယ်ကိုယ် ခွင့်လွှတ်သလိုမျိုး၊ စားနာခိတ်လေးထား
ပြီး၊ ခွင့်လွှတ်ရတယ်... တဲ့။

ခွင့်လွှတ်တဲ့အပြင်၊ မှားယွင်းသူအပေါ်၊ ဒီလို
... မှားယွင်းတဲ့ ဘဝ... ဆိုးမျိုးက၊ အလျင်အမြန်
လွှတ်မြောက်ပါစေ... အမှန်က အမြန်မြင်ပါစေ
လို့၊ မေတ္တာထား၊ ဆုတောင်း၊ ပေးရတာ... တဲ့။

အဲဒါမှ... လူ... တဲ့၊ လူအစစ်... တဲ့။
မှားတဲ့ သူကို၊ ပိုင်းကဲ့ရဲ့တာမျိုးက၊ ဝတု၊ လူစင်စစ်
တွေရဲ့ စရိုက်၊ မဟုတ်ဘူးတဲ့။ ကိုယ်၊ မလိုလားတဲ့
သတ္တဝါ၊ ကိုယ့် အဝန်းအဝိုင်းထဲ၊ ရောက်လာရင်၊
လက်မခံချင်ကြလို့၊ ပိုင်းဝန်း... ထိုးဆိတ်၊ တိုက်
ခိုက်လေ့ရှိတဲ့ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်... စရိုက်... တဲ့”

ရဲမာန်၏ မိသားစုတွင်း၊ စကားအချို့ကို၊ နားထောင်ရစဉ်
သတ်ကြီးစကား၊ သက်ငယ်ကြား... ဟူသည့်၊ ရှေးဆိုရိုးစကား
ကိုယ်တိုင်၊ ကြားယောင် မြတ်နိုးမိချေသည်။

“လူမိုက်ဆိုလျှင်၊ ရှောင်လွှဲလို့မရ၊ မမှီဝဲနဲ့
ကင်းအောင်နေ... ဆိုတာ။

လူမိုက်... အနားလာရင်၊ ဖနောင့်နဲ့ ပိုင်း

မောင်ဖြူ (ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ)

ပေါက်ကြ။ တုတ်နဲ့ ဝိုင်းရိုက်ကြ။ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း
နေကြ ... လို့ ဆိုလိုတာ၊ မတုတ်ဘူး ... တဲ့။

လူခိုက်ရဲ့ ...၊ ခေလေ့ ... စရိုက်၊ အကျင့်
... အစာအိမ်၊ အပြုအမူ ... အယူအဆ၊ စကား
... လက္ခဏာတွေ၊ ကိုယ့် ... စိတ်နှလုံးထဲ၊ မကူး
စက်အောင်၊ နေထိုင် ... သတိ၊ ရှိဖို့ ဆိုလိုတာ
... တဲ့။

ကိုယ် စွမ်းနိုင်ရင်၊ လူခိုက်စရိုက်၊ ကိုယ်
မကူးအောင် သတိနဲ့ နေတာ ... အပြင်၊ လူခိုက်
... လိမ္မာရာ လိမ္မာကြောင်းတောင်း၊ ကူညီပေးနိုင်
မယ် ... တဲ့။ အဲဒါမှ ... အရိယာ ... တဲ့။ အဲဒါ
... သူတော်ကောင်း ... တဲ့။

လူခိုက် ... ဟေ့၊ မခေါ်၊ မပြော၊ မရော
ကြပါနဲ့ ... ဆိုတာမျိုးက၊ အဲဒါ ... သာမန်လူ ...
တဲ့။

အရိယာ ... သူတော်ကောင်းက၊ လူခိုက်
ကို၊ မကြောက်ဘူး ... တဲ့။ လိုအပ်ရင် လူခိုက်
တောင်၊ ဆက် ... မခိုက်အောင်၊ ပြုပြင် ... တဲ့။

ချစ်ခြင်း...ဆို ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိညာဉ်စာတမ်း

တယ် ... တဲ့။

ခွာညိုနိုင်က၊ လူခိုက်ကသေးပေါ့။ မင်းက
... ကူညီသူကြီးပေါ့။ ဆက်လုပ်ပါ ... သူငယ်ချင်း။
ဒါ ... သူတော်ကောင်း အလုပ်ပဲ။"

ရဲမာန်က ... အားပေးတိုက်တွန်းသော်လည်း၊ အစအဦး
က၊ နှင်းမောင် ... ဟန့်တားပါသေးသည်။

* * *

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်ကတမ်း

ဆင်းအောင်၊ ပြန်လုပ်ဖို့၊ မြစ်ထဲက ရေတွေကို...
အုန်းမှုတ်ခွက်နဲ့ ခပ် ထုတ်။ ခြင်းကြားကြီးနဲ့... မ၊
...ရွှေ။ ခပ် ... ထုပ် ... လို့ မရနိုင်သလိုမျိုး။

ဖြည့်ကျင့်ပြီးသား ... အရိယာ သူတော်
ကောင်း တစ်ပါးရဲ့ အရိယာ လက္ခဏာ၊ အရိယာ
... ဉာဏ်၊ အရိယာ ရှာန် ... သမာဓိတွေကို ဘယ်
... စူး၊ ဆောက်၊ လက်နက်နဲ့မှ၊ ဖျက်ဆီးလို့ မရ
တော့သလို၊ ဘယ် ... ခွက်၊ ဘယ် ... ခြင်းနဲ့မှ၊
ယိုယွင်းသွားအောင်၊ ခပ်ထုတ်၊ ပစ်လို့၊ မရနိုင်ဘူး
... တဲ့။

(၇)

“မင်း ... ကူညီခွင့် ကြိုတာ မဟုတ်ဘဲ
မင်းရဲ့ ရှေ့တည့်တည့်ကို အကုသိုလ် ထုပ်ကြီး
ပြုတ်ကျလာတာမျိုးရော၊ မဟုတ်နိုင်ဘူးလား”

နှင်းမောင်၏စကားကို ကြားကြားချင်း ဘဝင်မတွေ့သေး
လည်း ကျွန်တော့် ... အပေါ်၊ အဖိအစီး ကင်းစင်စေလိုသည့်
စေတနာ စကား ... ဟု နားလည် မှတ်ပိုက် ဖြစ်ပါသည်။

“မြောက်ဘက်ကနေ တောင်ဘက်ကို
တည်စကတည်းက စီး ... ဆင်းနေတဲ့ မြစ်
တောင်ဘက်ကနေ မြောက်ဘက်ကို စီး ...

အဲဒါ ... အရိယာရဲ့ စွမ်းအားနဲ့ ပတ်သက်
ပြီး ငါ ... ကြားနာဖူးတဲ့ စကား။

မနှိုင်းကောင်း ... နှိုင်းကောင်း နှိုင်းပြောရ
ရင် တောင်က မြောက်ကို၊ စီးနေတဲ့ ... မြစ်
ကြောင်း၊ မြောက်ကနေ ... တောင်ဘက်၊ စီးဆင်း
အောင်၊ ပြောင်းပြန်လှန် ... လို့ ရချင်ရမယ်။ လွယ်
ချင် လွယ်မယ်။

မဟုတ်တာမှ ... အရိုးစွဲ အသည်းစွဲ အမြစ်

www.burmeseclassic.com

ငယ်ကျို (ရင်းစရာမင်း)

စွဲ၊ အဝီစိစွဲ ... လုပ်ကို လုပ်ချင်နေတဲ့ လူမျိုးကို
ဘုရားတောင် ... အကူအညီ မပေးနိုင်ဘူးနော် ...
အောင်သွေး။

မင်းက ... နှမလေးလို့ စာနာပြီး ဦးလှိုင်ဦး
နဲ့ ... ပတ်သက်တာ၊ မကောင်းဘူးနော် ... လို့
ရှိရှိ ... သမျှ ဉာဏ်စွမ်းအား အကုန်နဲ့ ... ပြော
စိရှိသမျှ ... နည်းပေါင်းစုံနဲ့ ... သတိပေး။

ကာယကံရှင် ခွာညှိနိုင်လေးက၊ ဒါမှ ... ဒါ
အမြစ်စွဲ ...၊ ချစ်မြဲ ... ချစ်၊ ကြိုက်မြဲ ... ကြိုက်
နေရင် ... မင်း၊ အချိန်ကုန်၊ လူပန်းဖြစ်မယ်နော်။
အခန့်မသင့်ရင်၊ ကူညီတဲ့ ... မင်းကို ဝင်ရောက်
တယ်တောင်၊ ယူဆ၊ နိုင်တယ်နော်။

အခု ...။ အဖြစ်အပျက်ကိုပဲ ငါတို့ သိကြ
သေးတာနော်။ ဘယ်သူ၊ ဘယ်ဝါ၊ ဘယ်နေရာ
တာ၊ မသိသေးဘူး။ အချိန်မီ လက်လျှော့ချင်ရင်
လက်လျှော့လို့၊ ရသေးတယ်။

ငါနဲ့ ... ဘာမှ မဆိုင်တဲ့ ကိစ္စ ... လို့
တွေးပြီး ...။ မင်းရဲ့ ... လက်ထဲက၊ စာအုပ်လေး

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ကို၊ မြစ်ထဲ၊ ချောင်းထဲ၊ လွှင့်ပစ်၊ ဝိုက်လို့၊ ရသေး
တယ်။

လူ ... သူ ... မြင်မှာ၊ သိမှာ ... စိုးရိမ်ရင်
... မီးရှို့ပစ်လိုက်လို့၊ ရသေးတယ်။

ဘယ်လိုလဲ အောင်သွေး၊ မျက်နှာလွှဲနေ
လိုက်ကြမလား။

သူ့မိဘ၊ သူ့ဆွေမျိုးတွေ ရိုသားပဲ။ ဒါ ...
သူတို့ တာဝန်ပဲ ... လို့၊ ငါတို့နဲ့ ... မဆိုင်ဘူးလို့၊
တွေးပြီး စိတ်ထဲက၊ ထုတ်ပစ်လိုက်မလား။

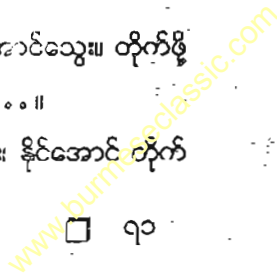
ကျွန်တော်၊ နင်းမောင်ကို၊ ခေါင်းခါမြဲခဲ့သည်။

“မင်း ... စစ်တလင်းထဲကို၊ ဝင်သလို၊ ဖြစ်
မှာနော်။

တိုက်နေတဲ့ စစ်ကိုလည်း၊ နိုင်အောင် တိုက်
ရမယ်။ တိုက်ပြီးတာနဲ့ နိုင်ခဲ့ရင် ... မြို့ကို ပြန်လည်၊
ထူထောင်ရဦးမယ်။

တာဝန်နှစ်ခုနော် ... အောင်သွေး။ တိုက်ဖို့
ရော ... ထူထောင်ပေးဖို့ရော ...။

ဒီ ... ဦးလှိုင်ဦးကိုလည်း၊ နိုင်အောင် တိုက်

ယင်းပျို(နှင်းနှင်း)

ရမယ်။ ကိုဇော်ထွန်းဆိုတဲ့ လူ... ကိုလည်း၊ ထည့်
တွက်ရဦးမယ်။

ကောင်မလေး၊ အာရုံ... မှန်သွားပြီ ဆိုရင်
တောင်၊ ဘယ်လို... နေထိုင်သင့်တယ်... ဆိုတာ
ပါ။ မင်း... ဆက်သင်ရမှာနော်။

စကားတစ်ခွန်း ရှိတယ်။ စစ်ကို နိုင်အောင်
တိုက်ရ တာထက်၊ စစ်နိုင်ပြီး... တိုင်းပြည် ပြန်
လည်ထူထောင်ရတာ ပိုခက်တယ်... တဲ့။

မှားနေတဲ့လူကို၊ မမှားအောင်၊ ဟန့်တားနိုင်
ရုံနဲ့ မပြီးပြည့်စုံဘူး။ ဘယ်ဟာ... အမှန်ပဲ ဆိုတာ
လည်း လမ်းပြနိုင်ရမယ်။ အမှန်... လုပ်နိုင်အောင်
လည်း၊ ကူညီရလိမ့်မယ်။

မြဟွာဦးခေါင်းကြီး ကိုင်ထားရသလို ဖြစ်မယ်
နော်။ ကူညီဖို့ ကြိုတာ မဟုတ်ဘဲ၊ ဝဋ်ကြွေးပေးဖို့
အကုသိုလ် ထုပ်ကြီး၊ ခေါင်းပေါ် ပြုတ်ကျလာတာ
မျိုးလည်း ဖြစ်နေမယ်”

“မင်း... ပြောသလောက်၊ ငါ... မတွေးဘူး နှင်းမောင်
ငါ... အဲဒီ ခွာညိုခိုင်ကို ရှာမယ်၊ တွေ့ရင်... တားမယ်။

ရုတ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ဦးလှိုင်ဦးကို၊ ငါ... ရှာမယ်။ စုံစမ်းမယ်၊ တွေ့ရင်... တားမယ်။
တားလို့... မရရင်၊ သတ်မယ်”... ဟု မပေါ့ပေလျှာစွာ၊ ကျွန်တော်
ပြောခဲ့ဖူးသည်။ (ဝဋ်ကြွေးပင်၊ ဖြစ်စေ...၊ ကံ... ကို၊ ကျွန်တော်
အလစ်ပယ်ခဲ့)။

* * *

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိည ဌာနာတမ်း

ဖြစ်သူတို့ကိုသာ၊ ကြည့်ရင်း...၊ ကျိုးနွံစွာ၊ ကျွန်တော် မေးသည်။

“ဗိုက်အောင့်လို့၊ မခံနိုင်အေး ခါ၊ အောင့်တာ”

အဒေါ်ဖြစ်သူက၊ လူနာကို တွဲလျက်မှာ၊ ဖြစ်၏။

“ဇွေးတွေပါ ပြန်နေတာပဲ။ မဟုတ်... ရပ်နေပါ။ ဆေးရုံသွားမယ်ဆိုရင်၊ ကျွန်တော်တို့၊ ကားသွားငှားပေးပါမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲ”

ခွာညိုခိုင်၏မိခင်က၊ မျက်နှာရှုံ့မဲ့နေရင်း၊ ပြော၏။

“ငါတို့ ... လမ်းထိပ် သွားငှားလိုက်မယ်။

မင်း ... နေခဲ့လိုက်။ လူနာကို ယပ်ခပ်ပေးလိုက်”

ရဲမာန်က၊ ပြောပြီး၊ နှင်းမောင်ကိုပါ၊ ခေါ်သွား၏။ လက်

ထဲတွင်ရှိသော၊ အားကစားကျေနယ်ဖြင့်၊ ခွာညိုခိုင် မိခင်၏ မျက်နှာ

အနီးကို၊ ကျွန်တော် ယပ်ခပ်ပေးလိုက်သည်။ အိမ်ဝင်းအနီးတွင်ပင်၊

ထိုင်နေပါရန်၊ ကျွန်တော် အကြံပြုလိုက်သည်။

“ရင်ညွှန်အောက်က၊ နာတာလား။ ဗိုက်တစ်

ပြင်လုံး နာတာလား။ ဘယ် ... ဘက်၊ ညာဘက်က၊

နာတာလား”

“ခါးနားက နာတာ၊ မလှုပ်နိုင်ဘူး” ... ဟု၊ ခွာညိုခိုင်

(၈)

ကံက၊ ပစ်ချလိုက်သည်ဟုပင်၊ ယုံကြည်ထင်မှတ်ရချေ၏။ ခွာညိုခိုင်က၊ မိခင်ဖြစ်သူကို၊ အဒေါ်နှင့်အတူ၊ ယဉ်တွဲဖေးမ၊ လျှက်၊ အိမ်ဝင်းထဲမှာ၊ ထွက်လာသည်။ မိခင်၏မျက်နှာမှာ၊ ရောဂါဝေဒနာ တစ်ခုခုကို၊ ပြင်းထန်စွာ၊ ခံစားနေရဟန်တူ၏။

ခရီးသွားဟန်လွဲ တွေ့ကြုံသည်ဟန်ဖြင့်၊ ကျွန်တော်တို့ အနားသို့၊ သွားကြသည်။

“ကျွန်တော်တို့၊ ဘာအကူအညီပေးရမလဲ ခင်ဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

ခွာညိုခိုင်မျက်နှာကို၊ မကြည့်ဘဲ၊ အဒေါ်ဖြစ်သူ ... မိခင်

ထက်ပျို (အမေအမေ)

မိခင်က မောဟိုက်ခွမ်းနယ်သံဖြင့်၊ ဖြေသည်။

“အသက်ကို မှန်မှန် ရှု... အဒေါ်။ လေကို

ဝ, အောင်... ဖြည်းဖြည်းချင်း၊ ရှိုက်သွင်း”

ကျွန်တော် ပြောသည့်အတိုင်း၊ ပြုမူလေသည်။ ယပ်ခပ်
ပေးလျက်မှာ ကျွန်တော်က...

“အစာအိမ်တွေ၊ ဘာတွေနဲ့တော့ မဆိုင်
လောက်ဘူး။ ဆီးနဲ့ပတ်သက်မယ်ထင်တယ်”

“ဟုတ်မယ်။ ဆီးလည်း... အောင့်နေ
တယ်”

“မပူနဲ့ အဒေါ်၊ စိတ်, အေးအေးထား။ ဆေးနဲ့
အရေးပေါ်ဌာနမှာ ပြုပြီးရင်၊ ဆီးနဲ့ ပတ်သက်တယ်
ဆိုတာနဲ့ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ဆေးရှိတယ်”

“အေး... အေး။ ကျေးဇူးပါပဲ”

ကျွန်တော့်လက်ကို၊ လှမ်းကိုင်ထားရင်းမှာ ဖျစ်ညှစ်ကာ
စကားပြောနေရှာသည်။ ယပ်ခပ်ပေးပြီး၊ ခဏရပ်ကာ “ကန်တော့
နော်... အဒေါ်”... ဟု ပြောပြီး၊ နဖူးကို၊ လက်ဖြင့် ကျွန်တော်
စမ်း၏။

“အဖျား မရှိဘူး။ ဒါဆို... ဆေးထိုးလိုက်နဲ့

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိပညာစာတမ်း

နဲ့ သက်သာမှာပါ”

ခန့်မှန်းအားပေးစကား။

ခွာညှိခိုင်ကာ ကျွန်တော့်ကို၊ ကြည့်နေ သည်မှန်း၊ သူ့ကို
ကြည့်တဲ့ ကျွန်တော် သိသည်။

ဆေးရုံ၏အရေးပေါ်ဌာနတွင်၊ ခွာညှိခိုင်၏မိခင်၊ တစ်နာရီ
ခန့်သာ၊ ပြသ၊ ကုသ၊ ရသည်။ တာဝန်ကျ ဆရာဝန်က၊ ဆေးတစ်
ထိုးပေးပြီး၊ ခေတ္တ အနားယူစေသည်။ တစ်နာရီအတွင်း၊ သက်သာ
သဖြင့်၊ ဆေးရုံမတင်ရ။ သာမန် ဆီးရောဂါသာဖြစ်ကြောင်း၊ ကြား
သိရ၏။ ခွာညှိခိုင်၏မိခင်အမည်မှာ ဒေါ်မြညိုဖြစ်ကြောင်း၊ သိရပြီး
အဒေါ်ဖြစ်သူ၏အမည်မှာ ဒေါ်မြချိုဖြစ်ကြောင်း၊ သိရသည်။ ဆေးရုံမှ
အိမ်သို့ ကျွန်တော်တို့ လိုက်ပို့ဖြစ်ပြန်သည်။ အိမ်သို့ ရောက်သော်၊
အနုပတ်သက်သည့် ရောဂါများ၊ ပျောက်ကင်းပေသော၊ ဆေးရွက်၊
ကျွန်တော့်အိမ်တွင်၊ ရှိကြောင်း၊ ပြောပြီး... လာပို့ပေးမည်ဖြစ်
ကြောင်း၊ မှာကြားခဲ့၏။ ခွာညှိခိုင်၏ ခွေးပုံလေးသည်၊ အပြီးတလှုပ်

www.burmeseclassic.com

ထောင်ကျွန်း (အစောဆုံး)

လှုပ်ဖြင့်၊ ဟောင်သံပေးကာ၊ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။

“ဆေးရုံက၊ ပေးလိုက်တဲ့ ဆေးလည်း
သောက်ပေါ့။ ဒီ... ဆေးရွက်ကို၊ တစ်နေ့ သုံးကြိမ်
သောက်ရတယ်... အဒေါ်။

ရောဂါ မကြီးမားရင်၊ ရက်ပိုင်းဒါတွင်း
ပျောက်တယ်။

ဘာရောဂါမှ မရှိတဲ့သူတွေလည်း။ ဒီ...
ဆေးရွက်ကို၊ ရေခဲနွေးနွေး ကြိုပြီး သောက်ကြတယ်။
ကျွန်တော့် အဖေ၊ အမေက၊ ဘာမှမဖြစ်ဘဲ
နေ့တိုင်း သောက်နေကြတာ။

ရေခဲနွေးကြမ်း အရသာမျိုးပဲ။ အနံ့အသက်
လည်း။ ဘာမှမဆိုးရွားဘူး။”

ကျွန်တော် တိုက်သည့် ဆေးရွက်ပြုတ်ကို သောက်ပြီး
ဒေါ်မြညိုက ...

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိညာဉ်အတမ်း

“ဟုတ်တယ်။ မနေ့က၊ ကတည်းက၊ သက်
သာတယ်။ နှစ်ခွက်ပဲ သောက်ရသေးတာ။

အမြဲတမ်း သောက်နေရင် ဒိုကောင်းမယ်
ထင်တယ်နော် ... သား။”

“ဟုတ်တယ် ... အဒေါ်။ ရောဂါဖြစ်ဖူးတဲ့
သူက၊ အိမ်မှာ ... ဆောင်ကို ဆောင်ထားသင့်
တယ်။

ဈေးလည်း။ သင့်ပါတယ်။ ဆီးကျင်၊ ဆီး
အောင့်၊ ဆီးနည်း၊ ဆီးများ၊ ဝေကုန်သောက်လို့
ရတယ်”

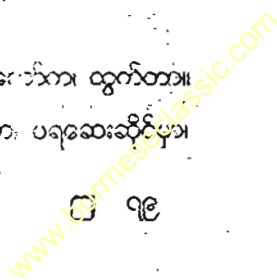
“နာမည်က ... ဘာတဲ့။ အဒေါ် မေ့သွားလို့”

“ကြက်လည်ဆံ ဆေးရွက် ... လို့ ခေါ်တယ်
အဒေါ်”

ခွာညိုခိုင်၏အဒေါ်၊ ဒေါ်မြချိုက ...

“ဘယ်က၊ မှာရတာလဲ။ နေ့ကုန်မှာ ဝယ်လို့
ရလား”

“ကယားပြည်နယ် လှိုင်ဘေးက၊ ထွက်တာ။
ရန်ကုန်မှာ ... ရွှေဘုံသာလမ်းက၊ ပရဆေးဆိုင်မှာ။

ဝယ်လို့ရတယ် (မင်းဆောင်)

ဝယ်လို့ရတယ်။

ကြက်လည်ဆံ ဆေးလုံးအဖြစ်လည်း၊ ထုတ်
တယ်... ကြားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုက
တော့၊ ဆေးရွက်ကို ပြုတ်သောက်တာ၊ ပို...
သဘောကျတယ်”

“ထပ် ဝယ်ထားဦးမှပဲ”

“ကျွန်တော် လာပို့ပေးပါမယ်။ နောက်...
ဖြည်းဖြည်းမှ ဝယ်ပေါ့။ ဆေးထုပ်မှာ... ဆေးညွှန်း
ရော... ဝယ်လို့ရတဲ့... ဖြန့်ချိရေး လိပ်စာတွေပါ
ပါတယ်။

လောလောဆယ်... ကျွန်တော် နောက်တစ်
ထုပ်ဝယ်ပို့ပေးမယ်။ ကုန်ခါနီးမှာ သွားဝယ်ပေါ့”
အနီးတွင်ရှိသော၊ ခွာညိုခိုင်ဘက်သို့၊ လှည့်ကာ...

“ဒီက၊ ညီမ၊ လေးလည်း၊ သောက်လို့ရ
တယ်။ ကျောင်းသူ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“စာကျက်တော့၊ အညောင်းမိမှာပဲ။
အညောင်းမိရင်၊ ဒါ... သောက်သင့်တယ်”

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပြည့်ညက် တာဝန်။

အဒေါ်ဖြစ်သူက...

“သူက... အဝေးသင်တက်... ကာ၊ မဝေမ၊
နှစ်ပဲ ရှိသေးတယ်”

“ဘာ... မေ့ရှာလဲ”... ဟဲ့၊ ကျွန်တော်... ညာညှိနှိုင်းကို
ပြုံးလျက်...

“မြန်မာစာပဲ... ရတယ်။ အမှတ်လည်း
သိပ်မကောင်းလို့၊ ပြီးတော့... တရား... လိင်တန်း
ကို၊ လေးခါ၊ ဖြေခဲ့ရတာ”

“ဪ...။ ဘယ်နှခါ... အောင်
ရင်၊ တော်လို့ပေါ့။

Institute မရပေမဲ့လည်း၊ မေ့ရှာကို၊
အကောင်းဆုံးလေ့လာပေါ့။

ဘဝမှာ... ကိုယ်လိုချင်သော... ရေချင်
ရသလောက်ကိုပဲ၊ အကောင်းဆုံး... ရတာလေ။
အဲဒါ... ဘဝပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့။ ကျေးဇူးပါပဲ။ ခွာညိုကာ၊ စိတ်
ဓာတ် ကျနေတာ။

မြန်မာစာပဲရတယ်ဆိုပြီး သိပ်... နေတာ”

ထောင်စုများ (မင်းမင်း)

ကျွန်တော်က ဆေးရွက်ပြုတ်ရည်ကို ရေစစ်ငယ်ဖြင့် စစ်ပေးနေရင်း ...

“ကိုယ် ရပိုင်ခွင့် ရှိသလောက်၊ ရထားတဲ့ နေရာကို ကိုယ်၊ ကိုယ်တိုင်၊ တန်ဖိုးထားတတ်ရင် သိမ်ငယ်စရာ မရှိပါဘူး။ ဘယ်သူကမှ လည်း၊ သိမ်ငယ်အောင် မလုပ်နိုင်ပါဘူး။

မြန်မာစာ ... လေ့လာရတဲ့ အခွင့်အရေး ပိုရတယ် ... လို့၊ နှလုံးသွင်းပေါ့။ စာမေးပွဲအောင် ရုံလေး၊ ကျက်မှတ်ရုံမဟုတ်ဘဲ၊ စိတ်ဝင်တစား လေ့လာရင် မြန်မာစာ မြန်မာစကားရဲ့ တန်ဖိုးကို သူ့ထက် ပိုသိရတာပေါ့။

တချို့ ...။ နိုင်ငံခြားဘာသာစကားကို မှတ်နေအောင် ပြောတတ်၊ ရေးတတ်ပြီး။ ကိုယ့်မြန်မာစကားကျတော့၊ ပီသ၊ အောင်တောင်၊ မပြောတတ်ဘူး။

သတ်ပုံ သတ်ညွှန်း၊ ပုဒ်ထီး၊ ပုဒ်မ၊ တောင်မှန်အောင်၊ မရေးတတ်ဘူး။

ဟို၊ ဗွီဒီယို ဇာတ်ကား တစ်ကားမှာတောင်

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိပညာ စဉ်းစား

မင်းသားလေး တစ်ယောက်။

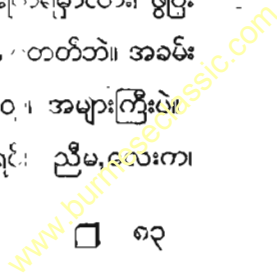
မင်းသမီး မသိအောင် ပုန်း ငွယ်နေတဲ့ နေရာက၊ ထွက်လာပြီး၊ ကျွန်တော်က မမ ...၊ မသိအောင်၊ တီးတိုးလေး ပုန်းနေတာ ... တဲ့။ သူ ... ပြောတဲ့စကား။

တိတ်တိတ်လေး ပုန်းနေတာ ... လို့ ပြောရမှာကို။ တီးတိုးလေး ပုန်းနေတာ ... လို့ သူ ... ပြောလိုက်တာ။

အဲဒါ ... မြန်မာစကား၊ ကောင်းကောင်း မပြောတတ်လို့ပေါ့”

ကျွန်တော် ... ပြောပြရာ၊ အကြောင်း စကားကြောင့် တစ် ... လှမ်းယူသည်။

“စကားလုံးကို လျှာနဲ့ ခြေ မှာလား၊ အာနဲ့ ပြောရမှာလား၊ နှုတ်ခမ်းဖိ၊ ပြီး ပြောရမှာလား၊ ဖွပြီး ပြောရမှာလားတောင်၊ မသိ ... တတ်ဘဲ။ အခမ်းအနားမှူး လုပ်နေတဲ့ ... သူဝေ ... အများကြီးပဲ။ အဲဒီ လူတွေထက်စာရင်၊ ညီမလေးက

ယုတ်ညို (ရင်ဖုတ်)

အများကြီး သာမှာပေါ့။ မြန်မာမိန်းကလေးတစ်
ယောက်က၊ မြန်မာစာ၊ လေ့လာခွင့်ရတာကို၊ ကံ
ကောင်းလို့ ရတဲ့ အခွင့်အရေး... လို့၊ မတွေးဘဲ
ညှိမ၊ လေးက၊ ဘာ... မေတံနဲ့ တိုင်းပြီး၊ သိမ်ငယ်
ချင်ရတာလဲ”

ပြုံးရွှင်အားတက်သွားဟန်ကို၊ မြင်၏။

“မသိမ်ငယ်တော့ဘူး”

ခေါင်းလေး ခါလျက်၊ ပျော်စွာ ပြော၏။

“အစ်ကိုက၊ ကျောင်းပြီးပြီပေါ့နော်”

“ပြီးပြီ။ မိသားစု အလုပ်ကို ဦးဆောင်ပြီး
လုပ်နေတာ။ ကားကူရှင် ချုပ်တဲ့ အလုပ်ပေါ့။

အဖေက... အသက်ကြီးပြီလေ။ အလုပ်
လည်း... မနိုင်နင်းတော့ဘူး။

အဲဒါကို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ကျောင်း
တက်နေတာ၊ စိတ်မကောင်းလို့၊ ကျောင်းပြီးပြီးချင်း
အိမ်အလုပ်ပဲ ဆောက်ချလုပ်လိုက်တာ။

အလုပ်လုပ်နေတာ၊ ကြာပြီ။ ကျောင်းတက်
နေတုန်းက၊ တော့ အဖေအလုပ်ကို၊ ကူလုပ်ရုံနဲ့

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိည ခံစားရမ်း

နောက်ပိုင်း... အလုပ်... လည်း များ၊
အဖေက၊ လည်း... အသက်... လာတော့။
ကိုယ့်ဘာသာ တာဝန်ယူပြီး... လုပ်ဆောင်လိုက်တယ်”

“အစ်ကိုက ဘာပေရာနဲ့ ပူးတာလဲဟင်”

“G. T. C ခေါ်မှာပေါ့။ အ... W.Y.T.U

လို့ အခေါ်အဝေါ် ပြောင်းလိုက်ပြီ ကြားတယ်။

အစ်ကိုက၊ Food and Chemical Engi-
neering (အစားအသောက်နဲ့ စားစရာအင်ဂျင်နီယာ)
ပေါ့။

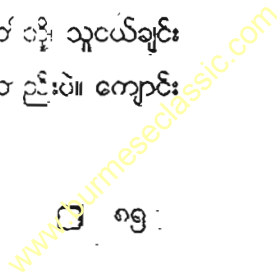
ဒါပေမဲ့ ကျောင်းမှာရော... အပြင်မှာရော၊
အလုပ်မဝင်ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ မိသားစုအလုပ်ပဲ၊ ဆက်လုပ်
ဖြစ်တယ်”

“နမ္မောစရာ”... ဟု၊ ခွာညိုနိုင် ပြော၏။

“သားက၊ ဟိုဘက်ရပ်ကွက်က၊ လား”

ခွာညိုနိုင်မိခင်၏အမေး။

“ဟုတ်ကဲ့...။ ကျွန်တော် သို့၊ သူငယ်ချင်း
သုံးယောက်စလုံး၊ တစ်ရပ်ကွက်စ ညည်းပဲ။ ကျောင်း
လည်း အတူတူပြီးကြတာ။

သုဇယ်ချင်း (နှစ်ယောက်ကတော့)

သုဇယ်ချင်း နှစ်ယောက်ကတော့ အခုထိ အလုပ်ရွေးနေကြတုန်းပဲ။ သူတို့က မိသားစုတာဝန် မယူလို့ ရကြတယ်လေ’

“ဪ...။ သားတို့နာမည်ကို ပြောဦးလေ”

“ကျွန်တော်နာမည်က အောင်သွေး။ ဟိ... အရပ်ရည်ရည်နဲ့ကောင်က... နင်းမောင် အသားဖြူဖြူ မျက်စိထူထူနဲ့ကောင်က... ရဲမာန် အခု သူတို့နှစ်ကောင်က ကျွန်တော်အလုပ် ရုံမှာ သွားစောင့်ပေးနေကြတာ။

ကျွန်တော်က ဒီက... အပြန်မှာ အလုပ် သွားမှာ။ အလုပ်သမား လေးယောက်ရှိတယ်။ ကျွန်တော် နောက်ကျမှာမို့ သုဇယ်ချင်းနှစ်ယောက်က အလုပ်သမားတွေကို သွားစောင့်ပေးကြတာ”

“သားရယ်...။ ညနေမှ ဝင်ပေးလည်း ရပါတယ်... ဆေးထုပ်က”

“သောက်နည်းရော... အာနိသင်ရော... ပြောပြချင်လို့ပါ”

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိပက္ခစာတမ်း

“သာဓုကွယ်။ သားရယ်... ကျေးဇူးလည်း တင်ပါတယ်။

ဆေးရုံလိုက်ပို့တာရော...။ ဆေးဖိုးတွေ ကားခတွေ... ကူညီတာရော တကယ် ကျေးဇူး တင်တယ်။

ဟိုကလေး နှစ်ယောက် ခိုလည်း ပြောပေး နော်။ အဒေါ်... ကျေးဇူးတင်တယ်လို့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ... အဒေါ်”

“ငါ့တူလေးရယ်။ ကုန်ကျစရိတ်တွေ ခွန်ယူပါလားဟင်”
...ဟု ခွာညှိနိုင်၏အဒေါ်၊ ဒေါ်မြချိုက အားနာခွာ ပြော၏။

“ကုသိုလ်လုပ်တယ်ပဲ... သဘောထား ပေးပါ အဒေါ်ရယ်။

ကူညီခွင့်... ဆိုတာ။ ငြိမ်... ရတတ်တာ ပါ။ ကြုံတုန်း ကုသိုလ်ပြုတာပါ”

“ဪ... အေးအေး။ သာဓု... သာဓု... သာဓု”

ခွေးပုလေး ဆန်းမိကို ရင်ခွင်ပိုက်ထားသည့် ခွာညှိနိုင်ဘက် မေးငေါ့ကာ အဒေါ်ဖြစ်သူက...

လယ်ပြုစိုက်ရေးအဖွဲ့

“ဒီ... မင်း၊ နမ၊ ဝိုးဟပ်ဖြူလေးကိုလည်း”

ကြုံရင်... ဆုံးမ၊ ပါကွယ်။

အပြင်ထွက်တာ သိပ်များတယ်။ အားက

လည်း၊ ငယ်တတ်သေးတယ်။

မင်း... ပြောပြလိုက်မှ၊ သူ့ကိုယ်သူ အထင်

ကြီးသွားတာလေ။

အဲဒါကြောင့်... ကြုံရင်၊ အားရင်...

သူ့ကို၊ အားပေးစကားလေး၊ လာပြောပေးပါဦး”

ခွာညှိခိုင်ကို၊ ကျွန်တော် ပြုံးလျက်ကြည့်ရင်း...

“မိန်းကလေးဆိုတော့ အားငယ်တာ၊ သဘာ

ဝ၊ ပါပဲ။

အားကိုး မှားသွားတတ်တာက၊ လွဲရင်၊ အား

ငယ်တာ အန္တရာယ် မရှိပါဘူး”

မျက်လွှာလေး ချလျက်၊ လျော့ပါးစွာ ပြုံးနေ၏။ ထို...

အားလျော့သူ အပြုံးလေးကို ကျွန်တော် သတိမထားမိအောင်၊ နေရ

သည်။

(၉)

“ကွင်းလယ်ထဲတော့ ရောက်နေပြီ၊ ဘယ်လို... ဆက်ကန်

... ဟု၊ ရဲမာန် မေး၏။ “နတ်တို့... ဖန်၊ ရေကန်အသင့်၊

... အသင့်ပဲနော် အောင်သွေး။ အခြေအနေကို၊ တစ်စုံတစ်ရာ

ဖန်တီးပေးလိုက်သလိုပဲ” ... ဟု၊ နှင်းမောင် စကားဖြည့်၏။

ကျွန်တော်က...

“လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝ၊ အခြေအနေကို၊

အဲဒီ၊ လူရဲ့ ကုသိုလ် ... ကံ၊ အ ကုသိုလ်ကံက၊

သာ၊ ဖန်တီးတယ်။

မင်း... ပြောသလို၊ တစ်စုံတစ်ရာက၊ ဖန်

ဇာတ်ကောင်များ

တီးတယ်ဆိုရင် ငါနဲ့ ခွာညိုခိုင် ... တို့ရဲ့ အတိတ်ကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကံတွေက သာ၊ ဖန်တီးတာပဲ။ တန်ခိုးရှင် တစ်ဦးဦးက ဖန်တီးတာမျိုးတော့ ... ငါ၊ လက်မခံဘူး”

“နတ်ကောင်း နတ်မြတ်၊ မ၊တယ် ... လောက်တော့ လက်ခံပါကွာ”

နှင်းမောင်က လိုချင်သည့် အခြေအနေအပေါ်၊ လိုချင်သည့် အတိုင်း ဖြစ်လာရသည့်အတွက်၊ ထိုအခြေအနေ ပိုမိုထည်ဝါစေဖန်ဖြင့် တမင် ... ကျီစယ်ပြောဆိုနေမှန်း၊ ကျွန်တော် သိပါသည်။

“နတ်မ၊တယ် ... ဆိုတာ ကိုယ်ကျင့်တာကောင်းမွန်မြင့်မားတဲ့ အရိယာ သူတော်စင်တွေ့သာ၊ သက်ဆိုင်တဲ့ကိစ္စကွ။

ငါ့လို ... ဒေါသကောင်ကို၊ နတ်မ၊တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

နတ်မ၊တယ်ဆိုလည်း မ၊တဲ့နတ်က၊ နတ်မ၊တယ်လို့ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

ရယ်မောစရာ၊ ပြန်ပြောဖြစ်၏။ “ကိုယ့်အကြောင်းက ကိုယ် သိသားပဲ” ... ဟု၊ နှင်းမောင် စကားနိုင် ပြန်လှ၏။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ရဲမာန်က ...

“စာအုပ်ကိစ္စ၊ မင်း ... ခင်ပေးမှာလား။ ခွာညိုခိုင်ကို”

“ဟင့်အင်း။ အဲဒါ ... လို မလိုတာ။ မထင်မှတ်ဘဲ၊ ခရီး ... ပို့ရောက်တဲ့အတွက်၊ နည်းစနစ်ပါ ... ငါ၊ ပြောင်းမယ်။

ငါ့မှာ ... ရှိတဲ့၊ စာအုပ်လေးအကြောင်း၊ သူ့ကို၊ တစ်သက်လုံး ... မပြောဘူး။

ဦးလှိုင်ဦးဆိုတဲ့ ... လူကိုလည်း၊ ငါ ... ဘယ်တုန်းက၊ မသိခဲ့ဘူး။

ကိုဇော်ထွန်း ... ဆိုတဲ့ လူကိုလည်း၊ ငါတို့ ... မစုံစမ်းတော့ဘူး။

ခွာညိုခိုင်ကို၊ ငါ ... အခုမှာ မြင်ဖူး၊ သိဖူးတာ။ အဲဒီလိုပဲ၊ ဘာမှမသိတဲ့၊ ပုံစံနဲ့ ပြန်စ၊မယ်”

“ငါ ... နား ... မရှင်းဘူး အောင်သွေး”

“မုန့်ဆီကြော်ကို၊ အလယ်က၊ ဖောက်စားတာ၊ စန္ဒဂုတ် မင်းသား၊ စစ်တိုက်သလိုပဲ ... လို့ သုံးသပ်သလိုမျိုး။

www.burmeseclassic.com

ထင်ရှားစွာ (မင်းမင်း)

ဦးလှိုင်ဦးနဲ့ ငါ ... ထိပ်တိုက်တွေ့တာ၊ တိုင်း
ပြည်အလယ်တည့်တည့်ကို၊ အရင် ... ဝင်ပြီး၊ စစ်
တိုက်မိသလို၊ ဖြစ်သွားတယ်။

စန္ဒရတ်မင်းသားလိုပဲ။ ငါလည်း ...၊
အလယ်က၊ ဖောက် ... မတိုက်တော့ဘူး။

မှန်ဆီကြော်ကို အနားဘက်က၊ စ၊ စားသလို
တိုင်းပြည်ကို၊ နယ်စပ်က၊ စ ... သိမ်းရသလို၊
အလယ်တည့်တည့်က၊ နေ ...၊ ငါ ... ဘေးဘက်
ကို ပြန်ဆုတ်မယ်။

ခွာညိုခိုင် ... အမြင်မှာ၊ ငါ ... သူ့ကို
အခုမှ ... သိတာ။ အခုမှ မြင်ဖူးတာ။ သူ့အကြောင်း
ကို၊ ငါ ... ဘာမှ မသိဘူး ...။ အဲဒီလို၊ ထင်နေ
စေချင်တယ်။ အဲဒါ ... နည်းဗျူဟာ ပြောင်း
သဘောပဲလေ”

နင်းမောင်က ...၊

“ရဲမာန်ကွဲ နားမရှင်းဘူး ... တဲ့။ အခု ...
မင်း ... ရှင်းပြလိုက်တော့မှာ ငါပါ ... နားရှင်း
တယ်”

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိညာဉ်စာတမ်း

ရဲမာန်နှင့်ကျွန်တော် ရယ်ကြရ၏။

အရယ်စိတ်ကို၊ ထိန်းလျက် ...

“ခွာညိုခိုင်နဲ့ ဦးလှိုင်ဦး ...၊ ဘာဘာ ...

ညာညာတွေ ပတ်သက်ထားတာကို၊ မသိချင်ယောင်
ဆောင်ပြီး။

အနုနည်းနဲ့ပဲ ... သူ့အာရုံကို၊ ပြောင်းမယ်
... လို့၊ ငါ၊ ပြောတာ။

ဦးလှိုင်ဦးက၊ ဘယ်လိုလူပါ ... ဘယ်လို
ဆင်ခြင်ပါတွေ ... မပြောတော့ဘူး၊ လူယုတ်မာတွေ
ဆိုတာ၊ ဘယ်လို ... ပြုကျင့်တတ်တယ်ပဲ၊ ပြော
မယ်။

ဦးလှိုင်ဦးကို၊ ကိုယ်တိုင် ... ဟန်တားတာ
တွေ၊ သတ်မယ်၊ ဖြတ်မယ်တွေ မလုပ်တော့ဘူး။
တစ်ဖက်လူက၊ လူယုတ်မာဆိုတာ ပို ...
ပေါ်လွင်ဖို့၊ ငါ ... သိမ်မွေ့ရလိမ့်မယ်”

“မင်းနဲ့ ခွာညိုခိုင်နဲ့ ဦးလှိုင်ဦးနဲ့ ... တည့်
တည့်တိုးရင်ရော”

ကျွန်တော် မဲ့မဲ့လေး ...၊ ပြီးစွာ ...၊

www.burmeseclassic.com

ယောင်ကျိုင်း (ရင်းမောင်မြ)

“ငါ ... ဘယ်တုန်းကမှ၊ ဦးလှိုင်ဦးကို မမြင်ဖူးခဲ့ဘူးပေါ့။

မင်းတို့ ... ငါတို့တွေ၊ ကြားဖူးနေကျစကား ကွား၊ အရှူးကွက် ... တဲ့၊ လူယုတ်မာကို အရှူးကွက် နဲ့ပဲ၊ ရှင်းပစ်မယ်”

“အိုကေ၊ ကောင်းတယ် ... ကောင်းတယ်။ တစ်ခါတစ် ... အရှူးကွက်ကလည်း၊ အောင်မြင်တတ်ပါတယ်။ တချို့သူတွေ အရှူးကွက်နဲ့ ဘုရင်တောင် ဖြစ်တယ်” ... ဟု နှင်းမောင် ပြောဆို ရဲမာန်က ...

“နှင်းမောင်၊ စကားပြောရင် သူတစ်ပါးနဲ့ မလွတ်မကင်း၊ မပြောနဲ့နော်”

“ဪ ... ပေါက်ကျိုင်းရာဖေဖေ ... မောင်ပေါက်ကျိုင်း၊ စာ ... သိပ်မတတ်ဘဲ၊ ဘုရင် ဖြစ်တာ။ အဲဒါ ... အရှူးကွက်နဲ့ ဖြစ်တာ၊ မဟုတ်ဘူးလား။

ဖေးပါများ ... စကားရ၊ သွားပါများ ... ရောက်။ မအိပ်မနေ ... အသက်ရှည်။

အဲဒီ စကားလေး၊ သုံးခွန်းတည်းပဲ၊ တစ်

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိပက္ခစာတမ်း

သိတဲ့ ... ဉာဏ်တုံးတဲ့ မောင်ပေါက်ကျိုင်း။ ဘုရင် ဖြစ်တော့ ...

နဂါးနိုင်မင်း ... လို့တောင် အမည်တွင်တယ် လေကွား။ အဲဒါ ... ဒီခေတ်စကားနဲ့ပြောရင်၊ အရှူး ကွက်နဲ့ ဘုရင်ဖြစ်တာပေါ့”

သက်ရောက်ရာ စကားဦးကို မြင်မိသဖြင့် ကျွန်တော် ရယ် သည်။

ကြက်လည်ဆံဆေးရွက်ကို အကြောင်းပြုပြီး၊ ခွာညိုခိုင် ကျွန်တော် ဝင်ထွက်သွားလာခဲ့မိသည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်

“ဆန်းဖီကို ဘာကျေးသလဲ”

“အစုံ၊ ကျေးတာ။ ဝက်သားတော့ မကျေးဘူး။ အမွှေးကျွတ်လို့”

“ခွေးကို၊ ခွေးစာပဲ ကျေးသင့်တယ်၊ ခွေးစာ

www.burmeseclassic.com

ထက်ကျိုး (စုံစမ်းခြင်း)

ထဲမှာ လိုအပ်တဲ့... အာဟာရဓာတ် မျှမျှတတ ပါပြီးသား။

တခြားအစားအစာဆိုတာ၊ ခွေးရဲ့ အစာအိမ် က၊ ချေနိုင်... မချေနိုင်၊ မသေချာဘူးလေ။

ကြီးကြီး... ငယ်ငယ်။ ကိုယ့်ခွေးကို တကယ် သနားရင်၊ ခွေးစာပဲ... ကျွေးသင့်တယ်”

“ခွာညိုက... အကျင့်လုပ်လိုက်မိတယ်၊ ချို(စ)လည်း ကျွေးမိတာပဲ။ ပေါင်မန့်လည်း ကျွေး မိတာပဲ။ ကြက်ဥလည်း ကျွေးလိုက်တာပဲ။ သူ တောင်းတာတွေ ကျွေးမိပြီးပြီဆိုရင်၊ ထမင်း... ကျွေးလို့မရတော့ဘူး။ သိပ် အနိုင်ကျင့်တာပဲ”

“ခွေးလေးက၊ သခင်ကို အနိုင်ကျင့်တာ၊ ညီမ၊ လေးက သတိထားမိလို့လား”... ဟု၊ ကျွန်တော် မေးသည်။ ခွာညိုခိုင်က ဆန်းမိ၏လည်ပတ်လေးကို ဖြေလျော့ပေးပြီး...

“သတိထားမိတာပေါ့။ သူ... တောင်း... အစာ၊ ခွာညိုက၊ ကျွေးတယ်။ ခွာညို စားစေချင်... အစာကျတော့ သူ... မစားတော့ဘူးလေ။ အဲ... သူ့ အနိုင်ကျင့်တာပေါ့။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပိုင်ညွှန်စာတမ်း

ခွာညို... ဆန်းမိကို ရိုက်ချင်ရင် ရိုက်လို့ ရတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့... တစ်ခဲ... မရိုက်ဘူး။ သူက၊ သား သူ... လိုချင်တာ၊ ရအောင် တောင်းတာလေ။

ကိုယ်... ဖြစ်စေချင်တာကျတော့၊ သူ... လိုက်မလုပ်ဘူး။ အဲဒါ... အနိုင်ကျင့်တာပေါ့”

ခွာညိုခိုင်က၊ ပြောပြီး... ဆန်းမိ၏ငယ်ထိပ်လေးကို၊ လက်ဖြင့် ခါပွတ်လိုက်၏။ ပြုံးလျက် ပြောနေသူကို၊ တစ်ချက်မျှသာ ကြည့်လိုက်ပြီး။ အကြည့်ကို၊ ခွေးမကလေး ဆန်းမိဆီသို့သာ၊ ပို့ လျက်...

“မွေးထားတဲ့ ခွေးကလေး။ ကိုယ့်ကို အနိုင် ကျင့်တာကိုတောင်၊ သတိပြု၊ ဘယ်တယ်ဆိုရင်။

ဘဝမှာ၊ လူထဲက... လူ၊ တစ်ယောက် ယောက်။ ကိုယ့်ကို၊ အနိုင်ကျင့်နေတယ်။ စော်ကား နေတယ်။ မကောင်းကြံနေတယ်... ဆိုတာမျိုးနဲ့ တိုးခဲ့ရင်လည်း၊ ကိုယ်က သက်ပြုနိုင်ဖို့၊ လိုတယ် ညီမ၊ လေး။

မိန်းကလေးဆိုတာ အားနည်းသူ၊ အားနဲ့သူ။ ကာယအား၊ နည်းချင်... နည်း။ နဲ့ချင်နဲ့။

ဣန္ဒြေ (မင်းမောင်)

ဥဏ၊ အား၊ ဥဏ်အား၊ ဦးနှောက်အားတော့ ...
မနည်းသင့်ဘူး။

လူဆိုတာ ... ကာယဗလ ... အားမကောင်း
ရင်၊ ဥဏဗလ ... အားကောင်းရတယ်”

ခွာညိုခိုင်၊ လက်လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ အိမ်လှေကားဆီသို့
ဆန်းမိ ပြေးတက်သွား၏။

“အစ်ကို၊ ပြောနေတာ၊ ကြားရဲ့လား၊ ညီမ
လေး”

“ဟုတ်”

“မျက်နှာ ဘာလို့၊ ပျက်နေတာလဲဟင်
အစ်ကို၊ စကားထဲမှာ၊ ညီမလေးကို၊ ထိခိုက်
စကားများ ...၊ ပါနေလို့လား”

မျက်တောင်ဖျားတို့ကို၊ ပုတ်ခတ်လျက်၊

“ဟင့်အင်း၊ မပါ၊ ပါဘူး ... အစ်ကို”

“အစ်ကိုက၊ နှမ၊ အရင်းလေးလို့၊ သဘော
ထားပြီ၊ ကြိုရင် ... ကြိုသလို၊ ပြောချင်တာတွေ
ပြောနေတာနော်။

သိပ်၊ သဘောမကျရင် ... ပြော။ အစ်ကို

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ဆင်ခြင်ပါမယ်”

“အဲလို ... မဟုတ်ပါဘူး၊ ခွာညို ...။

ခွာညိုက ... အဖေ၊ မရှိတော့ဘူးလေ။

အစ်ကိုမောင်လည်း၊ မရှိဘူး၊ ဒီလို ...

အစ်ကို၊ ပြောပြနေတာမျိုးတွေ၊ ကြားရတော့ ...

စိတ်ထဲမှာ ... ဝမ်းသာ၊ ဝမ်းနည်း၊ ဖြစ်သွားတာမျိုး

ပါ။ အစ်ကိုပြောတာ မကြိုက်တာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး”

စကားပြောပြီးသည်၊ ပစ်ကွင်း၏ အလယ်တည့်တည့်သို့၊

အိမ်ထဲသွားခြင်း မရှိသော်လည်း၊ လိုရာနေရာသို့ ဝတ်စုံသွားသည်

ကွန်တော် ခန့်မှန်းသည်။

“အစ်ကိုလည်း၊ တစ်ဦးတည်းသော သား

... ပဲ၊ ညီမလေးရဲ့။

မိစုံ ... ဘဝံ ရှိသေးတယ် ဆိုပေမဲ့ အတီး

ကျန်စိတ်တော့၊ ဖြစ်တာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ ... တစ်ဦးတည်းသော သား၊ သမီး

တွေက ခင်ရာ ... မင်ကြောင်းကို၊ သိပ်၊ တွယ်တာ

မိတတ် ... တယ် ... လို့၊ ကြားဖူးထားတော့၊

အပေါင်းအသင်း မများအောင်၊ အရမ်း ... ဆင်ခြင်

www.burmeseclassic.com

ယောင်ယောင် (နှစ်နှစ်)

ရတာပေါ့။

ညီမ၊ လေးလို... မိန်းကလေးဆို ပိုထွေးထွေး သတိထားရမှာ။

ညီမ၊ လေးသား အစ်ကို၊ ညီမ၊ အရင်း ဖြစ်ကြည့်။ ဘယ်သွားသွား၊ အစ်ကို... လိုက်ပါပဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“ဘာဖြစ်ရမလဲ။ တစ်ဦးတည်းသော သမီး မိန်းကလေး။

အဖေကလည်း... မရှိတော့ဘူး။ ကျန်စိတ်နဲ့ ဘယ်ဟာ... ကိုယ့်အတွက်၊ မှန်းမသိ။ ဘယ်ဟာ ကိုယ့်အတွက်၊ မိတ်ဆွေမသိဘဲ၊ နီးစပ်ရာ ခင်မိမှာစိုးလို့လေ။

မိန်းကလေးချင်း ပေါင်းသင်းခင်မင်တော်တော်၊ အစ်ကို... စိစစ်မှာပဲ။

အရွယ်ကလည်း... ငယ်၊ အသိဉာဏ်လည်း၊ အခုမှ... လောကကြီးကို၊ ဆန်းစစ်စစ်စစ်နားမှာ... ယုယုယယ် နားဝင်အောင်၊

ချစ်ခြင်း... သို့ ထက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပင့်ညှော်တမ်း

...ညွှန်ပြမယ့်သူ... ဖခင်၊ မရှိပါလား ဆိုတဲ့ အားငယ်စိတ်က။ ဖခင်အရွယ်... ဦးလေး၊ ဘာကြီးအရွယ်တွေဆို၊ စိတ်လွတ်၊ ကိုယ်လွတ်၊ ခင်တွယ်မိတတ်ကြတယ်။

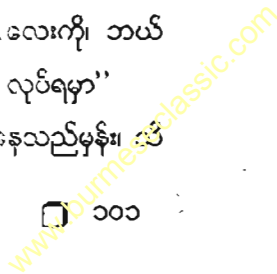
အဲဒီလို ခင်တွယ်... မိတာကို ကိုယ်... ခင်တွယ်မိတဲ့... အဲဒီ အရွယ်ကြီးတွေက။ သားသမီးချင်း စာနာတတ်ရင်... မဆိုပါဘူး။

အဲဒီလို၊ မဟုတ်ဘဲ၊ ဆုံးမသလိုလို၊ ပဲ့ပြင်သလိုလိုနဲ့ အခွင့်အရေး... ယူသွားကြရင်။ အဲဒီလို... လူတွေထဲမှာ ညီမ၊ လေးကို တန်ဖိုးထားတတ်တဲ့ လူကြီး၊ လူယုတ်များ ပါသွားရင်။ သေပြီ။

ကိုယ်က... သူတို့တွေကို... မိဘလို... ဦးလေး... ဘာကြီးလို၊ သဘောထား။ အားကိုး၊ သူတို့တွေက၊ စော်ကားဖို့ အခွင့်ချောင်း။

အဲဒါမျိုးနဲ့ တိုးမှာစိုးလို့၊ ဖောင်ရင်း နမရင်းသာ၊ တော်စပ်ရင်၊ အစ်ကို၊ ညီမ၊ လေးကို၊ ဘယ်သွားသွား... လိုက်ဖို့၊ လိုက်ကြို လုပ်ရမှာ”

ကျွန်တော့်ကို သေသေချာချာ ငေးကြည့်နေသည်မှန်း၊

ထောင်ကျိုး(ချစ်အောင်)

ပါလျက်၊ ကျွန်တော်... မသိဟန်ပြုကာ၊ ဆန်းမိကိုသာ၊ ခေါ်ကြ
လျက် စကားဆက်လိုက်သည်။

“ဆန်းမိ၊ အနိုင်ကျင့်တာတောင်၊ ညီမလေး
သိတာပဲ။

အပေါင်းအသင်း၊ မိတ်ဆွေတွေထဲ။ ကိုယ့်
ကို ထိခိုက်အောင်... လုပ်နိုင်သူ... ရှိမရှိ။ ညီမ
လေး၊ ခန့်မှန်းနိုင်မှာပါ။ ခန့်မှန်းနိုင်ဖို့တော့၊ လိုတယ်
ညီမလေး”

“မခန့်မှန်းတတ်ဘူးဆိုရင်ရော... ”... ဟု၊ ခွာညိုခိုင်
မျက်လုံးနက်နက်ပိုင်းပိုင်းလေးဖြင့်၊ ကြည့်မေးလေ၏။

“အစ်ကို၊ ခန့်မှန်းပေးမှာပေါ့။ လိုအပ်ရင်
အစ်ကို သင်ပေးမှာပေါ့”

“အစ်ကိုအလုပ်ကို၊ ခွာညိုလာလည်လို့၊
မလား”

“အိမ်ကိုရော၊ အလုပ်ကိုရော... အချိန်
မရွေးလာပါ”

“ခွာညိုမှာ၊ မေးစရာလေးတွေ... ရှိတယ်
အစ်ကို... ဖြေပေးပါနော်”

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပင့်ညာဉ်စာတမ်း၊

“အစ်ကို၊ ဉာဏ်မီသလောက်တော့၊ ဖြေမှာ
ပေါ့။ အစ်ကို မဖြေနိုင်တာမျိုးက... တော့၊ သူငယ်ချင်း
ရဲမာန်နဲ့ နှင်းမောင်ကို၊ အကူအညီတောင်းရမှာပေါ့”

“ဟင့်အင်း။ အစ်ကို ငယ်ယောက်တည်းပဲ။
အစ်ကို၊ တစ်ယောက်တည်း... ပိုပြီး... မသိ
စေချင်တဲ့၊ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စမျိုးဆိုတာ၊ ရှိ
တတ်တယ်လေ”

“အင်း။ ကောင်းပါပြီ”... ဟု၊ ကျွန်တော် ကတိပြု၏။
ရက်သတ္တပတ် နှစ်ပတ်မျှအတွင်း၊ ခင်မင်ကိုးစားလေသူ၊
နှလုံးသားကို၊ ပို၍ မြင်သာလာသည်။ ဤသို့သော အခွင့်ကို၊ ပေး
စေသော၊ ကံကိုလည်းကောင်း၊ အခြားသော ပန်တီးရာ အခြေအနေ
အရပ်ရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကြည့်နူးချမ်းမြေ့စွာ၊ ကျေးဇူးတင် ဖြစ်
သည်။

နှစ်ယောက်၏ကံတရားဟု၊ ဆိုလျှင်ပင်၊ ခွာညိုခိုင်အတွက်၊
ကောင်းမှုကံသာ ဖြစ်ပါစေ... ဟု၊ အခါမလပ်၊ စိတ်ညွတ်ဆုခြေ
နေရ၏။

အကျဉ်းကျ လတ္တံ့သော၊ သူ... တစ်ဦးဦး၏၊ လွတ်
မြောက်ရာ၊ အချိန်အခါကို၊ ငုံ့လင့်နေရသူကဲ့သို့၊ ကျွန်တော် ခံစား

www.burmeseclassic.com

သက်တမ်း (ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ)

မျှော်မှန်းရ၏။ လွတ်မြောက်ပျံ့သန်းလေမည့် ငှက်ငယ်ကလေးထက်၊ လွတ်မြောက်စေသူက၊ ပို၍ ပီတိဖြစ်ရမည်ကဲ့သို့၊ ကျွန်တော်မှာ ... မလွတ်မြောက်စေနိုင်ခဲ့သော် ...၊ ပို၍ ခံစား ကြေကွဲ ရင်နင့်ရမည် မှာ ... အမှန်။

* * *

(၁၀)

“ဘာသာတရား စာအုပ်တွေတွင်မက။ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန် တွင်အလယ်၊ ဆေးပညာ ဗဟုသုတ အဆုံး၊ အားလုံး လေ့လာ တာမယ် ထင်တယ်” ... ဟု၊ နှင်းမောင် ကျွန်တော့်ကို ပြောပြ၏။ “မသိတာ၊ ဘာမှမရှိအောင်၊ ပြည့်စုံနေရင်း၊ ပို တာပေါ့ကွ” ... ဟု၊ ကျွန်တော် ... ကြားဝါဟန်ပြု၍ ပြောလိုက်သည်။

ရဲမာန်က ...

“မင်း ...၊ ပြောပြသလို ဆိုင်း ... ခွာညို ခိုင်က ... တွယ်ရာမဲ့နေတာပဲ။

ဟင်္သာပျို (မင်းမောင်မင်း)

တွယ်ရာမဲ့နေတော့... နီးစပ်ရာ... တွယ်
မိတာပဲ”

“ဟုတ်တယ်”

“ဦးလှိုင်ဦးအကြောင်း၊ မင်းကို... ပြောပြ
ပြီပေါ့”

ကျွန်တော် ခေါင်းယမ်းပြီး...

“ဟင့်အင်း။ နာမည်... အတိအကျနဲ့ ပြော
တာ။ မဟုတ်ဘူး။ အဖြစ်အပျက်ကိုပဲ၊ ပြောပြတာ

လူ... တစ်ယောက်နဲ့... သူ့ ကြိုက်တယ်
သူ့သူငယ်ချင်းနဲ့ အပျော်တွဲနေတဲ့ တခြား...

လူကြီးတစ်ယောက်နဲ့ သူ့... ခင်တယ်။ အဲဒီ...
လူကြီးက သူ့နဲ့ ကြိုက်တဲ့သူရဲ့ ဦးလေး... တဲ့

သူ့လူနဲ့... သူ့ ပြဿနာဖြစ်။ အဆင်မပြေ
ခင်၊ အဲဒီ... ဦးလေးဆိုတဲ့လူကြီးက လာ...

ညှိနှိုင်းပေးရင်းက သူ့နဲ့ ငြိသွားတာ... တဲ့။
မှားမှန်းသိတယ်... တဲ့။ မရန်းနိုင်ဘူး...

တဲ့။ စိတ် အရမ်းညစ်နေတာ... တဲ့”
နှင်းမောင်က...

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိပညာဇာတိ

“ဒါဆို၊ မင်းက... သိပြီးသား ကိစ္စကြီးကို
မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီ။ နားပေး ဘယ်နေရတာပေါ့”

“အင်း... ဆိုပါတော့။ သူ... ပြောပြ
တာ၊ စာအုပ်လေးထဲ၊ ပါသလောက်တော့၊ ဘယ်

... ပြည့်စုံပါ့မလဲ။
ငါက... သူ့ ပြောသလောက်ပဲ၊ နားထောင်

ခဲ့တာ။
နားထောင်နေရင်း... ဝမ်းခွဲရတာကတော့။

ငါ... ဦးလှိုင်ဦးကို အကြမ်းမင်း... သုံးရင်၊
ခွာညှိခိုင်း ပိုပြီး... အရှက်ရမယ် ဆိုတာပဲ။

မိဘတောင် မရိပ်စားမိတဲ့ ကိစ္စကို၊ ဘယ်
သူမှ မသိအောင်၊ ဖြေရှင်းရမှာလေ။ ညင်သာမှ

ဖြစ်မယ်”
“မင်း... လက်ထဲရှိတဲ့ စာအုပ်၊ ထုတ်ပြု

လိုက်။ ပြီးရောကွာ”
“သူ... ပြောမှာ သိရ... ကြားရ... လိုမျိုးပဲ။ ငါ...
ဆန်ဆောင်နေပေးတာ၊ ပိုသင့်လျော်မယ် ထင်တာပဲ။ ကြိုသိထားတာ

ထို သိသွားရင်၊ အရှက်စိတ်ဝင်သွားခဲ့ရင်၊ ဘာ... ဆွေးနွေးလို့

ထက်ပျို (ဆင်းစွန်း)

ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး” ... ဟု၊ ကျွန်တော် ရှင်းပြရသည်။ ရဲမာန်က ...

“လိုအပ်မှပဲ၊ ထုတ်ပြလိုက်ပေါ့။ အခု ... အခြေအနေက၊ သိမ်းထားတာ ပိုကောင်းပါတယ်” ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်၏။ ရဲမာန်က ...

“လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ၊ ကိုယ်နဲ့ မပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စတိုင်းကို၊ ဝင်မစွက်ဖက်ချင်ရင်၊ သူ့အကြောင်းနဲ့ သူပဲ ... လို့ နှလုံးသွင်းပြီး၊ မျက်နှာလွှဲထားလိုက်ရုံ ပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ... အဲဒီ သူ့အကြောင်းနဲ့ သူ ... ဆိုတဲ့ ကိစ္စက ... ကိုယ့်ရှေ့တည့်တည့် ရောက်လာ တဲ့ အခါကျတော့၊ မမြင်ချင်ယောင်၊ မသိချင်ယောင် ဆောင်ဖို့ ခက်ပြန်ရော။

ဒါလည်း ...၊ စာနာစိတ်၊ မထားမိရင် မျက်နှာလွှဲပစ်လို့ ရတာပါပဲ။

သူ့အကြောင်းနဲ့ ... ကိုယ်နဲ့၊ ဆက်စပ်လာ စေတဲ့ ကံအကြောင်းက၊ ပြလာပြီ ... ဆိုရင်တော့၊ မဆိုင်ဘဲနဲ့လည်း၊ ဝင်ပါမိတော့တာပါပဲ။ အဲဒါကိုပဲ

ချစ်ခြင်း...လို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ဝိညာဉ်စာတမ်း

ကံ ... လို့၊ သတ်မှတ်ရတော့တာပေါ့”

ကျွန်တော်က၊ ရဲမာန်ကို ...

“မင်းက ...၊ ဘာပြောချင်တာလဲ ရဲမာန်”

“ဪ ...။ ခွာညှိ နိုင်ကို၊ ဘဝ၊ အမြင်၊ ပြောင်းလဲပေးရမယ့် ... ကံ၊ ဒါမှ ... မဟုတ်။ ဝတ္တရား၊ မင်းမှာ ... ပါလားတယ် ... လို့၊ ပြောချင်တာ”

ကျွန်တော်၊ သက်ပြင်းကဲ့သို့သော၊ သေပူတစ်ချက်၊ ရင်ထက်မှ နှာခေါင်းဝ၊၏ အပြင်သို့၊ မှုတ်ထုတ် သိုက်ပြီး ...

“အဲဒီ ... သုံးသပ်ကြကံက၊ မင်းတို့၊ ငါတို့၊ ဉာဏ်လောက်နဲ့၊ မသိမြင်နိုင်တဲ့၊ ကံ၊ အရှိန်အဟုန်ကို၊ မှန်းဆ၊ပြီး၊ ပြောရတာပဲ၊ကွာ။

ငါတို့၊ မိနိုင်တဲ့၊ အသိဉာဏ်လောက်နဲ့၊ ပြောရရင်တော့ ...။

လူ့ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ လူမိန်းမ၊ တစ်ယောက်။ သူတို့ဘာသာ၊ ပြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေတဲ့ ... ကိစ္စ၊ ငါတို့နဲ့၊ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။ အဲဒီလိုပဲ ... တခြားသူတွေနဲ့လည်း၊ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။

ထင်ရှားစွာ (အနုပညာ)

ဒါပေမဲ့... အဲဒီလို... အပြုအမူ၊ အဖြစ်
အပျက်၊ အနေအထိုင်ဆိုးမျိုးတွေ။ အတုမြင်၊
အတတ်သင်... ပုံစံမျိုးနဲ့... တခြား မိသားစုတွေ၊
နေရာ ဒေသ၊ တွေ့ဆုံကို၊ ကူးစက်... တော့မယ်
...လို့ ယူဆရင်။ ကူးစက်မယ့်အခါ၊ အန္တရာယ်
ကြီးနိုင်ရင်။ အဲဒါ... ဒေသ၊ တွင်း။ လုံခြုံရေးကို
ထိခိုက်တာမျိုးပဲ။ ထိခိုက်နိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုးပဲ။

အဲဒီလို၊ အခြေအနေမျိုးဟာ... ဆိုင်ဆိုင်
မဆိုင်ဆိုင်။ တားနိုင်တဲ့သူတိုင်း၊ ပင်... တားခွင့်
ရှိသွားပြီ။

ခွာညှိခိုင်ကိုယ်တိုင်ကိုရော... ခွာညှိခိုင်လို့
အရွယ်တွေကိုရော... ဒီလို... အပြုအမူဆိုးမျိုး
တွေ၊ မကူးစက်စေချင်လို့၊ ငါ... ဝင်တားမှာ။

ဒါကို... ကံ... လို့၊ ခေါ်ရင်လည်း ကံ
...ပေါ့။ ဉာဏ်လို့၊ ခေါ်ရင်လည်း... ဉာဏ်ပေါ့
ကွာ။ စာနာစိတ်လို့၊ ခေါ်ရင်လည်း... စာနာစိတ်
ပေါ့။

နင်းမောင်က...

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိညာဉ်စာတမ်း

“ဒေသ၊ တွင်း... လုံခြုံရေးကို၊ ထိခိုက်
တယ်ဆိုတာ၊ ငါ၊ ကြားဖူးတယ်။ ဒါ... ဘယ်လို
အခြေအနေမျိုးကို၊ ပြောတာလဲ”

ကျွန်တော်က...

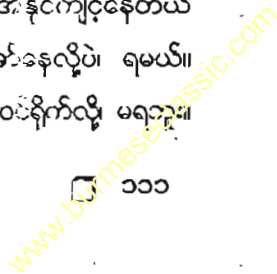
“လင်မယားနှစ်ယောက် နေပြစ်တယ် ဆိုပါ
တော့။ သူ့အိမ်ထဲမှာ... သူ ဖြစ်တယ်။

လင်က... မယားကို၊ ဖနှောင့်နှဲပဲ ပေါက်
ပေါက်။ တုတ်နှဲပဲ၊ ရိုက်ရိုက်။ ဘေးအိမ်တွေ... ဝင်
မတားချင်ရင်၊ မတားလို့ ရသေးတယ်။

အဲဒီအချိန် ဝင်တားမိရင်တောင်၊ တားတဲ့သူ
ကို၊ အနိုင်ကျင့်နေတဲ့ လင်ယောက်ျားက၊ မင်းနဲ့
ဘာဆိုင်လို့လဲ... လို့၊ မေးပိုင်ခွင့်ရှိတယ်။

ဒါ... သူတို့၊ အိမ်တွင်းရေးလေ။ ဘေးလူ
က၊ မခံနိုင်ရင်၊ ဝင်ဟန့်ရုံပဲ ဟန့်ခွင့်ရှိတယ်။ ဝင်၊
ကူရိုက်လို့၊ မရဘူး။

မယားကို၊ လင်က... အနိုင်ကျင့်နေတယ်
ဟေ့... လို့ပဲ၊ ဘေးက၊ အော်နေလို့ပဲ၊ ရမယ်။
မယားဘက်က၊ ဘယ်သူမှ... ဝင်ရိုက်လို့ မရဘူး။

ယင်းအားဖြင့် (ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ)

သူ့လင်၊ သူ့မယား။ သူ့အိမ်တွင်းရေး။ ဘယ်
သူမှ ... ဝင်စွက်ဖက်လို့ မရဘူး။ တံခါးချက်ထဲ
ပြီး၊ ရိုက်ပုတ်နေ။ ပိုတောင် စွက်ဖက်ဖို့ ခက်မယ်
“အင်း၊ ဟုတ်တယ်”

“အဲဒီ အခြေအနေကနေ၊ ယောက်ျားက
မိန်းမကို၊ ဓာတ်ဆီလောင်းပြီး၊ မီးရှို့သတ်မယ် ...
ဆိုတဲ့၊ ကြိမ်းဝါးသံပဲ ... ကြားကြား။ တကယ်
... ဓာတ်ဆီလောင်းနေပြီပဲ ဖြစ်ဖြစ်။

အဲဒီ အခြေအနေဟာ သူတို့ လင်မယား
ရန်ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စတွင်၊ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဘေး ...
ဝန်းကျင်ကိုပါ၊ အန္တရာယ် ဖြစ်တော့မယ်။ အဲဒီ
ဒေသတွင်း၊ လုံခြုံရေး ထိခိုက်တဲ့၊ အခြေအနေ
... ခေါ်တယ်”

“ဪ ... ။ ဟုတ်ပြီ။ ရှင်းပြီ”

“အဲဒီလို၊ အခြေအနေမှာ၊ ပိတ်ထား
တံခါးကို၊ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က၊ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်
ရိုက်ချိုးခွင့်ရှိသွားပြီ။

အနိုင်ကျင့်နေတဲ့၊ လင်ယောက်ျားကိုလည်း

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွယ်သော သံယောဇဉ် ဖန်တီးပေးရမည်

ပိုင်းရိုက်ခွင့် ရှိသွားပြီ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ... ဆိုတော့ ဝါ ... သူတို့
အိမ်တွင်းရေးဆိုပဲမှ၊ ရပ်ရွေး၊ ငွေအား ဖြစ်သွား
ပြီလေ။

သူ့မယားကို ရှို့တဲ့ ... မီး၊ ရပ်ရွာကို၊ ကူး
သွားနိုင်တယ်”

“အင်း ... မင်း ... တော်တော် လေ့လာ
ထားတာပဲ။ ခွာညှိခိုင်ကို၊ ကူညီဖို့၊ အမန်းကတန်း
လေ့လာထားတာတော့ မဟုတ်လောက်ပါဘူးနော်”

နှင်းမောင်ကို၊ ကျွန်တော် လက်ဝါးရွယ်ပြုနိုင်၏။ ကိုယ်
ရဲ့လျှောက်၊ နှင်းမောင် ရယ်လေသည်။

“ဉာဏ်ကောင်းတဲ့အရွယ်မှာ ဉာဏ်လှမ်းမီ
သလောက်၊ လေ့လာထားရမှာပဲ။

ဉာဏ်ထိုင်းတဲ့ အရွယ်ကျမှ လေ့လာရင်၊ ကံ
... လိုလို။ ဈာန်လိုလို ... ဉာဏ်ပေးဖို့နဲ့။ ဘာမှ
သဲသဲကွဲကွဲ၊ သိနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။

တချို့ ပြည်သူပြည်သားတွေ၊ တိုင်းရေးပြည်
ရေးမှာ၊ ကိုယ့်တိုင်းပြည်အရေးကို၊ ခင်မတ်စွာ တိုင်း

လမ်းပျို (ရှမ်းနယ်)

ပြည်ဆီက၊ အကူအညီ မျှော်မိတတ်ကြတယ်။
ဘယ်တိုင်းပြည်က၊ များ၊ ကိုယ့်အရေးကို၊ သူ့
စရိတ်ခံပြီး၊ အလကား လာကူညီဖူးလို့လဲ။ ခုနက၊
ငါ... ပြောတဲ့၊ ဒေသအတွင်း လုံခြုံရေး... မထိ
ခိုက်မချင်း၊ ဘယ်ပြည်တွင်းရေးကိုမှ၊ ဘယ်သူမှ...
ဝင်၊ စွက်ခွင့် မရှိဘူး... တဲ့။

တိုင်းရေးပြည်ရေး၊ ပေါက်နဲ့ကျေး... တဲ့။
မျက်ခြည်မပြတ်အောင်း၊ မလေ့လာထားရင်၊ မျက်
ခြည်လည်း ပြတ်သွားမယ်။ မျက်စိလည်း၊ လည်
သွားမယ်”

“ဟိုက်... ရှားလပါး၊ အောင်သွေး၊ မင်း
...၊ ရွေးငောက်ပွဲ၊ ဝင်ဖို့ အစီအစဉ်၊ မရှိပါဘူး
နော်”

“ခေါင်းဆောင်လုပ်မှ၊ တိုင်းရေး၊ ပြည်ရေး၊ ကမ္ဘာအရေး
ကို၊ သိရမလား... ဝတုံးရဲ့... ဟ၊ နှင်းမောင်ကို၊ ခေါင်းဆောင်
လိုက်ပြီး၊ ကျွန်တော် ပြောလိုက်၏။ ငယ်ထိပ်ကို ဖိစွပ်လျှင်
နှင်းမောင်က...”

“ငါ... မင်းလောက်၊ မပြောဟုတ်ဘူးဘူး”

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်ဆွမ်းသော သံဃာတို့ ပဋိပညာ ပြုစုရန်

“နိုင်ငံရေးကို၊ စိတ်မဝင်... လူဟာ၊
နိုင်ငံကို၊ တကယ်မချစ်ဝံ့လို့ပဲ။ ခြုံငုံပတ်ထား...
တုံး”

တမင် နောက်ပြောင်ခေါ်ဝေါ်ကာ၊ ကျွန်ုပ်တို့... တမင်
ဆို ချိုးနှိမ်လိုက်ခြင်း၊ ဖြစ်၏။

ခွန်ကြီး... သို့ ဇနီးလွမ်းသော ဆံပေးခွင့် ပုဒ်ရည်စာတမ်း

သူ့အာရုံ၌ စွဲနစ်နေလေသော၊ အစိုက်အသာနှင့် သဘာဝ၊
အိတ်တို့ကို ဝိုင်နိုင်စွာ၊ ဖယ်ခွာရှင်းဖို့အတွက်၊ သူ၏ရူးလွန်း ဝေါဟာရ၊
အဖော် ဝါကျများကို၊ သေသေချာချာ စူးစိုက် ဖတ်ရှုရင်း၊ မည်သို့
မည်ပုံ... ထောက်ပံ့ကူညီရမည်ကို၊ ကျွန်တော်... ငါ့ထိကမ္ဘာ့
မင်ခြင်စဉ်းစားရပေမည်။

(၁၁)

အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင်၊ လှပပိုင်းစက်လွန်းသော၊ လက်
ရေးပိုင်ရှင်... ဟု၊ စာ၊ ဝါကျများကို၊ ကြည့်ရှုရင်း၊ ကျွန်တော်
သတ်မှတ်လိုက်၏။

ရွာညှိခိုင်းကို၊ မြင်ဖူးခင်က၊ လက်ရေးလေး လှလွန်းသည်
... ဟုသာ၊ သိ၏။ လူကိုယ်တိုင်ကို မြင်၊ သိပြီးသည့်အခါ၊ လူနှင့်
လက်ရေး လိုက်ဖက်လွန်းဘိသည်... ဟု၊ ထင်မြင်၏။

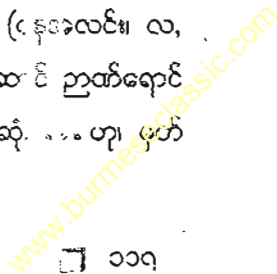
တစ်လုံးတစ်ပါး မကျန်း၊ သေသေချာချာ၊ ဖတ်ရှုပြီးပြီဖြစ်
သော၊ နှာညှိခိုင်း၏ခိုင်ယာရီ စာအုပ်ငယ်ကို၊ ကျွန်တော်၊ ထပ်မံ
ဖတ်ရှုချပြန်သည်။

နုလုံးသည်းခြေ၌၊ စူးနစ်နေလေသော၊ အဆိပ်စူးတို့ကို၊
ဤအလင်းဖြင့်သာ နတ်ဖယ်နိုင်မည်ဟု၊ ကျွန်တော် သိ၏။

မေတ္တာစေတနာကို၊ အရင်းခံလျက်၊ ပညာဉာဏ်အလင်း
ဖြင့် ကျွမ်းကျင်စွာ ဖယ်နှုတ်နိုင်မည်ဆိုပါလျှင်၊ နုလုံးသားတိုင်း၏
အလင်းအားသည်၊ စကြဝဠာတံခါးထိတိုင်၊ ဖိတ်လှုံ့မောင်ကပ်ပ၊ နိုင်စွမ်း
မည်... ဟု၊ ကျွန်တော် ယုံကြည်သည်။

မည်သူ... မည်မျှ... မည်သို့... မေတ္တာ
အားသာ၊ ပညာဖြင့်၊ ထိုးခွင်းလိုက်လျှင်... အပတ်စွဲခွင်လုံး၊
မည်လက်စေနိုင်၏။

အားလုံးသော... အလင်းရောင်တို့၌၊ (နေလင်း၊ လ၊
အလင်း၊ မီးအလင်း... တို့ထက်) ပညာတန်ဆောင် ဉာဏ်ရောင်
အလင်းသည်၊ လောက၊ တစ်ခွင်တွင်၊ အလင်းဆုံ... ဟု၊ ဖတ်
ရှုပေသည်။

သော်လှည့် (ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ)

ခွာညှိနိုင် ရေးသား ရင်ဖွင့်ထားရှာသည့်၊ ပြာလက်လက်
ပုလဲလုံးလေးများသည်၊ မည်မျှပင်၊ လှပ၊ သွယ်တန်းနေစေ။ အား
အမှောင်မှိုက်ဖြင့် ရေးဖွဲ့ထားခြင်းကြောင့်၊ စာနာသနားသွားမိရုံမှ အ
ကြွင်းချက်ကင်းစွာ ... မလှနိုင်။ အရောင်ရှင်းစွာ ... မလင်းနိုင်
အပြစ်ကင်းစွာ ... မတောက်ပ၊ နိုင်။

မိတ္တူ၏လက်ထဲသို့၊ ကျရောက်နေရှာသော၊ ရတနာ နှစ်
လုံးများ ပမာ ...။ လှချင်တိုင်းပင်၊ မလှနိုင်ရှာ။

ကျွန်မဘဝတွင် မမေ့နိုင်စရာကောင်းသော ယောက်ျားနှင့်
ယောက် ရှိပါသည်။
တစ်ယောက်က ... ကျွန်မဘဝရဲ့ အချစ်အဖွဲ့နှင့် အမုန်းသို့
ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး၊ တစ်ယောက်က ... မလင်မှတ်တဲ့
ရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်မကို ထူးခြားတဲ့ ခံစားချက် ခံစားချက်ကို ပေးခဲ့တဲ့
ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါပဲ။
ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ... အဲဒီယောက်ျားနှင့် ဘက်လုံးကတော့
ကျွန်မဘဝ၏ မမေ့နိုင်စရာအကောင်းဆုံးသော ယောက်ျားနှင့်ယောက်
ဆိုသည်မှာ ... အလွန်တရားမှန်ကို သေချာလှယ် ... ညှိ။

9:15 P.M

မိနစ် ၆၀ သာ ပါရှိသော ဝ နာရီဆိုသောအချိန်သည် လူတစ်
ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ငြိတွယ်သွားနိုင်ဖို့အတွက် လုံလောက်ပါရဲ့
လား။

နောက်ပြီး ...

အသက် ၃၀ ကို တော်တော်များများပင် ကျော်နေခဲ့ပြီးသော
ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် အချစ်ဆိုတာသည် ဆက်စပ်မှု ရှိနိုင်ပါ
သေးရဲ့လား။

ကျွန်မဖြင့် ... စာကလေးကို သိချင်ပါရဲ့ ...

16th October 8:30 P.M

အချစ် ... တဲ့ ...

ဘယ်တော့မှ ... ဘယ်အရာနဲ့ တစ်ထပ်တည်း မကျနိုင်တဲ့
အရာတစ်ခုပဲ။

နောက်ပြီး ... ကျွန်မအတွက်ကတော့ အချစ်ဆိုတာ တစ်ခါ
တစ်ရံ အခြားယောက်ျားတစ်ယောက်ဆီမှာလည်း ဝင်ရောက်နှစ်ဖွန်း
သွားနိုင်တဲ့ စိတ်ပျက်စရာကောင်းသော အကြောင်းကြောင့်နဲ့ပူတစ်ခု
လည်း ဖြစ်နေပြန်သေးတယ်တဲ့လေ။

17th October 10:20 P.M

ကျွန်မအတွက် ... ကျွန်မ အမြတ်တနိုး ... မိန်းမထားခဲ့သော
... ကျွန်မရဲ့ အစိတ်အပိုင်း တော်တော်များများသည် ... ထောင်သည်
ယောက်ျားတစ်ယောက်၏အောက်တွင် စုတ်ပြင် ပြုပြင်မှုရပါသည်။
ကျွန်မ ထိုယောက်ျားကို မုန်းပါသည်။ အလွန်တရားကို မုန်းပါသည်။

သို့သော် ... တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် ထိုယောက်ျားနှင့်အတူ

ရှိနေရခြင်းအပေါ်တွင် ကျွန်မက ပျော်ဝင်နေသေး တယ်တဲ့လေ။
ဘယ်လောက်များ စိတ်ပျက်စရာကောင်း နိုင်သလဲ။ သိပ်ကို
အံ့ဩစရာကောင်းတာပဲ။

ချစ်ချင်စိတ်နဲ့ အချစ်ခံချင်စိတ် နှစ်ခုကြားက ရှုပ်ထွေးနေတဲ့

... ကျွန်မရဲ့ အဆုံးသတ်ကတော့ ဟိုတယ်တစ်ခုရဲ့ ခုတင်တစ်လုံး
ပေါ်မှာ အိပ်ထောင်သည် ယောက်ျားတစ်ယောက် ငါ့လေးနှစ်ယောက်
အဖေ ... ကျွန်မရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော အချစ်ဆုံး ခုတင်လုံးနဲ့ ပတ်
သက်ခဲ့ဖူးတဲ့သူ ... စသည်ဖြင့် ဂုဏ်ပုဒ်ပေါင်းများစွာ ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့
ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့အတူ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အတူတူရှိနေခဲ့ရခြင်း
ပါပဲ။ စိတ်မကောင်းစရာကောင်းတဲ့ နောက်တစ်ခုကတော့ ... အဲဒီ
ယောက်ျားက ... ကျွန်မရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ချစ်ခင် ခဲ့ပြီးလေးတဲ့လေ။

18th October 9:50 P.M

“အချစ်” တု ခေါင်းစဉ်တစ်လို့ မရနိုင်သော ... ယောက်ျား
တစ်ယောက်အပေါ်တွင် ဖျော်ဝင်မှုသည် ... မည်သည့်အရာမျိုးပါလိမ့်
သောနာတာကတော့ ... ကျွန်မ ... တစ်ခါမျှ ခေစားဖူးသည်
မိတ်ညစ်စရာ ခံစားချက်ကြီးပင်။ ကျွန်မသည် ... ရွှံ့ရှာဖွား သို့မဟုတ်
တစ်ခါတစ်ရံ နှစ်ဝင်စီးပျော့စွာဖြင့် ထိုအရာတို့ကို လက်ခံနေရတာပါပဲ။
အပေမဲ့ ...

“One is better than None” ဆိုတဲ့ စကားပုံကိုတော့
... ကျွန်မ ခြင်းချက်မရှိကို လက်ခံပါသည်။
19th October 10:00 P.M

ဦးလှိုင်ဦး ...
ကျွန်မ ... ဦးလှိုင်ဦးလို လူမျိုး လိုချင်တယ်။ အပေမဲ့ ... ကျွန်
လိုချင်တာ ရည်းစားတစ်ယောက်ကို၊ လိုချင်တာမျိုးလို မဟုတ်ဘူး။
ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို၊ လိုချင်တာမျိုးလိုလည်း မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်
ကို အမြဲခံစားနားလည်ပေးနိုင်တဲ့၊ ကျွန်မကို အမြဲနှေးနှေးမထွေးထွေး
နှေးနှေးညံ့ညံ့ ကြင်နာယုယတတ်တဲ့ သူတစ်ယောက်ကို၊ လိုချင်သလိုချင်
လိုချင်တာ။ ဘယ်လိုလဲ ... ပေးနိုင်ပါ့မလား။

20th October 12:35 P.M

ဦးလှိုင်ဦး ...
ကျွန်မ သိပ်ကို အချစ်ခံရတဲ့လူတစ်ယောက်တော့ ဖြစ်ချင်ပါ
တယ်။ အပေမဲ့ ... ဦးလှိုင်ဦး ချစ်သလိုမျိုးကြီး ... မလိုချင်ဘူး။
အရမ်းကြမ်းတယ်။ ကြောက်စရာလည်း ကောင်းတယ်။
ကျွန်မက သိပ်ကိုကြင်နာတတ်၊ သိပ်ကို ... ညံ့သိမ်မွေ့တတ်
ပြီး ထိန်းချုပ်မှုစွမ်းအား၊ သိပ်ကို မြင့်မားတဲ့ယောက်ျားတွေကို အရမ်း
သဘောကျတာ။ ကျွန်မ ဦးလှိုင်ဦးကို အဲဒီလိုမျိုး ခြိမ်းစေချင်ပါတယ်။
21th October 9:30 P.M

ဦးလှိုင်ဦး ...
ကျွန်မတို့ တစ်ကောင်ကြွက်တွေက၊ သိပ်ကို ခင်တွယ်ကတ်
တယ်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်မက ပိုဆိုးပါတယ်။ ကျွန်မက၊ ချစ်ခြင်း
ပေတ္တာနဲ့ပတ်သက်ရင်၊ အရမ်းကို လောဘ၊ ငြိမ်းပါတယ်။ အတွယ်
အတာအစွဲအလမ်းလည်း ကြီးတယ်။ အကြောင်း ကျွန်မကို ကျွန်မမိတ်
ကို၊ ဦးတွယ်အောင် လုပ်နိုင်မယ့်သူဆို အတတ်၊ ငါနဲ့ပဲ ရှောင်ပါတယ်။
ဘာလို့လဲဆိုရင်၊ ကျွန်မကို၊ အမြဲတမ်းမချစ်နိုင်ဘဲ ကျွန်မလိုချင်တဲ့
ပေတ္တာတွေ၊ အကြင်နာတွေ...ကို၊ အမြဲတမ်း မပေးနိုင်ရင်၊ ကျွန်မကပဲ
သေလုပျောပါး စုတ်ပြတ်အောင် ခံစားရမှာပေါ့။
21th October 11:15 P.M

www.burmeseclassic.com

(၁၂)

ဦးလှိုင်ဦးရေ ...

ကျွန်မဖြင့် ... ဦးလှိုင်ဦးနဲ့ စကားပြောရတာကို တကယ်ကိုမှ မက်မောပါတယ်။ ဦးဇော်ထွန်းနဲ့တုန်းကလိုမျိုးလည်း မတုတ်ဘူး။ ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ ကျွန်မ ... သိပ်ကို အားကိုးတဲ့၊ ကျွန်မသိပ်ကို ချစ်တဲ့ ... အဖေတစ်ယောက်နဲ့ ပြောနေရသလိုမျိုး ကျွန်မဘဝမှာ ဘယ်တုန်းကမှ အဲဒီခံစားချက်ကို မရခဲ့ဖူးဘူး။ ကျွန်မ သိပ်ကို သဘောကျတာပဲ ဦးလှိုင်ဦးရယ်။

အပေ့ ... အဲဒီအတွက် ကျွန်မ ပေးဆပ်ရတာကတော့ သိပ်ကို တန်ဖိုးကြီးသလိုပဲ ... သိပ်ကိုမှလည်း စိတ်ပျက်စရာကောင်းတာပဲ ကွာ။

ကျွန်မကို ဖြူဖြူစင်စင် ချစ်နိုင်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲနော်။

22th October 12:30 P.M

ဦးလှိုင်ဦး ...

ကျွန်မဘဝမှာ ကျွန်မရဲ့ ချစ်သူကို ကျွန်မ - မပေးလိုက်ရသေး။ ကျွန်မရဲ့ အပြီးအရားတွေကို ဦးလှိုင်ဦးက တော်တော်များများ ခြိမ်းခြောက်အခါ ဂုဏ်သွားတဲ့အတွက်တော့ ... ဦးလှိုင်ဦးကို နာကြည်းတည်း လောကကြီးမှာရှိတဲ့ ... အပေးအယူသဘော ဘာမှတွေ့ကို မရဘူးတယ်။

ဦးလှိုင်ဦးကလည်းကွာ ... ဘာလို့ အဲဒါကြီးကို addict ခြင် ခဲ့တာလဲ။

အချစ်မှာ ... အဲဒါတွေ ပါစရာလိုလို့လားကွာ ...။

23th October 8:45 P.M

ဦးလှိုင်ဦး ...

'အချစ်' ဆိုတာကို ... အိမ်ထောင်အမျှအထိ ... ကွဲကွဲပြားပြား
သေသေချာချာ မသိသေးတဲ့အတွက် ... ဦးလှိုင်ဦးကို သနားတယ်။
ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ ... ကျွန်မက သင်ပေးလိုက်ချင်ပါရဲ့။
အချစ်ဆိုတာ ... သိပ်ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့တယ် ဦးလှိုင်ဦးရဲ့။
တစ်ခါတစ်ခါ ... မလိုအပ်သလို ထင်ရပေမဲ့ ... မလိုချင်လိုတော့
မရတဲ့အရာလေ။ နောက်ပြီး ... အချစ်က တောင်းဆိုတဲ့ တစ်ခုတည်း
သော အရာကလည်း အချစ်ပဲ ဦးလှိုင်ဦးရဲ့။

24th October 11:50 P.M

ဦးလှိုင်ဦးရေ ...

ဟိုတစ်နေ့က အင်္ဂလိပ်စကားပုံတစ်ခု ဖတ် ခဲ့ရတယ်။
အဲဒါက ... အချစ်မှန် အရာသုံးခု ပါဝင်တယ်။ ဦးလှိုင်ဦးက
ဆိုတော့ ကြာရှည်စွာ မျှော်လင့်ခြင်း၊ ချိုသာစွာ ချစ်ယုတ်ခြင်းနဲ့
ချစ်မြတ်နိုးမှု ပုန်းတီးခြင်းတွေတဲ့ ... သိပ်မှန်တာပဲနော်။
အချစ်အကြောင်း မသိသေးတဲ့ ဦးလှိုင်ဦးအတွက် နည်းနည်း
ဆောက် စဉ်းစားလို့ရအောင် ... ရေးပေးလိုက်တယ်နော်။ ဦးလှိုင်ဦး
အတွက်တော့ မသိဘူး။ ကျွန်မအတွက်ကတော့ ... ကိုမှန်တာပဲ။

25th October 8:00 P.M

ဦးလှိုင်ဦး ...

ကျွန်မသာဝံမှာ ... ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ ချစ်ဖို့ မေ့လျော့သွားရ
လောက်အောင်ကို လူတစ်ယောက်ကို ပြင်ပြင်ထန်ထန် ချစ်ခဲ့ပါတယ်။

အခုကျပြန်တော့လည်း - ကျွန်မဟာ - ကျွန်မ ဖြစ်ပါတယ်ဆို
တာကို သံသယဖြစ်ရလောက်အောင် လူတစ်ယောက်နဲ့အတူ ရှိနေရ
ခြင်း၊ လူတစ်ယောက်နဲ့အတူ စကားပြောဆိုနေရခြင်း ... အဲဒီတွေ
အပေါ်မှာ မသိမသာပျော်ဝင်စပြုနေခဲ့ပြန်ပြီတဲ့လေ။ စိတ်ပျက်စရာ
ကောင်းတာကတော့ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ ဘာဖြစ်မှန်းမသိအောင်
အကြိမ်ကြိမ် မှားယွင်းနေမိတဲ့ ကျွန်မရဲ့ စိတ်ဓာတ် အခုလိုအပြတ်ကြီး
ဝါပဲ ဦးလှိုင်ဦးရာ။

26th October 12:20 P.M

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဦးလှိုင်ဦးကသာ

ကမ်းတစ်ခုဖြစ်မယ်ဆိုရင် ...

ကျွန်မက ... ကမ်းကကျွန်မဆိုကျွေး

ကမ်းက ကောက်ဆိုကောက်မယ့် ... ကမ်းရဲ့ ဝေခိုင်းရာ

နာခံမယ့် ... ဖြစ်တစ်ခင်း ဖြစ်ချင်လိုက်တာ။

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဦးလှိုင်ဦးကသာ ပန်းချီဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ...
ကျွန်မက ... ပန်းချီဆရာကြိုက်ရာ အရောင်ချယ် နဲ့ဟဲ့ ကင်းမတ်စ်
စ တစ်စ ဖြစ်ချင်လိုက်တာ။

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဦးလှိုင်ဦးကသာ ... နက်ပြာရောင်ကောင်း ကင်ကြီး ဖြစ်မယ်
ဆိုရင် ... ကျွန်မက ... ကောင်းကင်ကြီးရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ အမြဲခိုလှုံခွင့်
ရတဲ့ ... လမင်းလေး ဖြစ်ချင်လိုက်တာ။

ဦးလှိုင်ဦး ...

တစ်ခါတစ်ခါ ... လူတွေက ... အမှားဆိုတာကြီးကို သိလျက်နဲ့ မှန်အောင် မလုပ်ချင်ကြဘူးနော် ... မသိချင်ယောင်ဆောင်ထားတတ်ကြတယ်။

စိတ်မကောင်းစရာကောင်းတာတွေ ... ကျွန်မလည်း အဲဒီလူတွေထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်တဲ့လေ။

ကျွန်မ ... တစ်စုံတစ်ရာကို မေ့ထားချင်တယ်။

ဦးလှိုင်ဦးရော ...

ကျွန်မလို လူမျိုးထဲမှာပါလား။

27th October 12:15 P.M

*

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဦးလှိုင်ဦးကတော့ ထင်မှာပဲနော်။ ကောင်မလေး ... ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် မခိုင်သေးပါဘူး ... လို့လေ။ ကျွန်မ ဝန်ခံပါတယ်။ တကယ်ကို ကျွန်မ ... ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် မခိုင်သေးပါဘူး။

အပေမဲ့ ...

ကျွန်မက ... ဘယ်အရာမဆို ဘယ်သူ့ကိုမဆို အလေးအနက်ထားတတ်တယ်။ တန်ဖိုးထားတတ်တယ်။ သိပ်လည်း ချစ်တတ်တယ်။

အဲဒီလို ... သိပ်လည်း မှန်းတတ်တယ်။ အဲဒါကတော့ ... ဘယ်တော့မှ ပြောင်းလဲမှာ မတုတ်ဘူး။

28th October 10:50 P.M

* * *

(၁၇)

ဦးလှိုင်ဦး ...

ရယ်စရာတွေ ကောင်းသားပဲနော်။

ကျွန်မကလေး ... လောကကြီးမှာ မေတ္တာတရားနဲ့ ပတ်သက်ရင် အပြည့်အဝရရှိ ကံဇာတာ မပါလာဘူး ထင်ပါရဲ့။ မိဘမေတ္တာဆိုလည်း တစ်ခြမ်းပဲ ... ကိုယ့်ရဲ့ ဦးဦးဖျားဖျား ချစ်သူကလည်း အချစ်နဲ့ ပတ်သက်ရင် ကပ်စေးနဲ့ တွန့်တိုတတ်သူ ... ကျွန်မမှာ - ဘယ်လောက်များ ကံဆိုးလိုက်သလဲနော်။ ကျွန်မဘဝမှာ အလိုအဆုံးကတွေ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ နွေးထွေးမှုတွေပါပဲ ဦးလှိုင်ဦးရယ်။

29th October 9:10 PM

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဦးလှိုင်ဦးအတွက်တွေ ... ကျွန်မက စိတ် ကူးသင့်တတ်တဲ့ ခပ်ညံ့ညံ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဆိုပြီး ရယ်ရာ ကာသတစ်ခု ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာနော်။

ဘဝမှာ ... စိတ်ညစ်ရင်တောင် သက်သေ သက်သာ စိတ်ညစ်နိုင်တဲ့ ဦးလှိုင်ဦးလိုလူတစ်ယောက်အတွက်ကတော့ မေတ္တာတို့၊ ချစ်တို့ဆိုတာကို မတ်ပဲစေ့တစ်စေ့လောက်တော့ စိတ်ဝင်စားမှာ ဆုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မ သိပါတယ်။

အဲပေမဲ့ ... ကျွန်မကို နားလည်နိုင်မယ့် တစ်ယောက်တည်း သာသူတစ်ယောက် ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့တော့ ကျွန်မက ယုံကြည်နေတယ်ဆိုရင် ... ဦးလှိုင်ဦး အံ့ဩသွားမလား။

30th October 11:30 PM

ဦးလှိုင်ဦး ...

ကျေးဇူးပြုပြီး ... ကျွန်မကို သမီးတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံပေးပါလား။

ကျွန်မ ဦးလှိုင်ဦးကို သိပ်ကို လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ... ကျွန်မလိုအပ်တာ သမီးတစ်ယောက်က အဖေတစ်ယောက်ကို လိုအပ်သလိုမျိုး လိုအပ်တာ။ ကျွန်မကိုလည်း အဲဒီလို လိုအပ်ပေးလို့မရဘူးလားဟင်။ ကျွန်မတို့တွေကြားထဲမှာ ... တိုတာကြီး မပါဘဲ ချည်နှောင်လို့ရပါတယ် ဦးလှိုင်ဦးရဲ့။ တကယ်လို့ ... အဲဒါပါမှဆိုရင်လည်း ကျွန်မိတ်ထဲမှာ စွဲနေတဲ့ အဖေတစ်ယောက်ဆိုတာကို ဖျောက်ဖို့ ကြိုးစားပါရစေဦး။ အခုအချိန်မှာတော့ ... ဦးလှိုင်ဦးကို အဲဒီကိစ္စနဲ့ တွဲပြင်ကြည့်လို့မရအောင် ... ကျွန်မရဲ့ ဦးလှိုင်ဦးအပေါ် တွယ်ငြိမှုတွေက အရောင်ပြောင်းလို့မရနိုင်သေးဘူး။ ကျွန်မကို နားလည်ပေးပါ ဦးလှိုင်ဦးရယ်။

ဒယ်ဒီကို အရမ်းချစ်လာပြီ ...

အဲဒါကိုတော့ ယုံ။

8th November 12:20 PM

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဒီနေ့ ... တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့လေ။

ကျွန်မအခန်းထဲကနေ ဝိုင်းစတ်နေတဲ့ လမ်းကြီးကို ကြည့်နေရင်းနဲ့ ဦးလှိုင်ဦးကို သတိရလိုက်တာ။ အခုလို လပြည့်လမျိုးကို ကျွန်မချစ်တဲ့သူတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲကနေ အတူတူငေးကြည့်ချင်လိုက်တာ ဦးလှိုင်ဦးရယ်။ အခုအချိန်ဆို ဦးလှိုင်ဦးက ... ကျွန်မနဲ့ နယ်နိမိတ်ချင်းခြားနေတဲ့ နိုင်ငံတစ်ခုမှာ ... လရောင်ဆိုတာရော ... ကျွန်မ ဆိုတာပါ သတိရနိုင်လောက်အောင် အားလပ်နေမှာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ဦးလှိုင်ဦးရေအရင်လို ဦးလှိုင်ဦး ခရီးသွားတိုင်း လွမ်းနေ၊ မျှော်နေမယ့် သမီး၊ နှစ်ယောက်တည်း၊ မတူငါးတော့ဘူးနော်။ နောက်ထပ် သမီးတစ်ယောက်ပါ ရှိနေပြီဆိုတာ သိရဲ့လား။

ဦးလှိုင်ဦးကို သတိရတယ်။

10th November 10:00 P.M

ဦးလှိုင်ဦး ...

ကျွန်မကို အမြဲတမ်း သမီးလို့ပဲ ခေါ်ပါနော်။ ဦးလှိုင်ဦး ...
သမီးလို့ တစ်ခါခေါ်ရင် ... ကျွန်မစိတ်မှာ တစ်ခါကြည်နူးရတယ်။
တစ်ခါတလေ ... မင်းနဲ့ငါနဲ့ ပြောရင်တောင် ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုး
ကြီးပဲ ဦးလှိုင်ဦးရဲ့။ အခုဆို ကျွန်မ ... ညဘက် ဘုရားရှိခိုးတိုင်း
ဦးလှိုင်ဦးအတွက်ပါ ထည့်ပြီး ဆုတောင်းပေးပါတယ်။ ဦးလှိုင်ဦးရယ်
... ဘုရားသခင်က ကျွန်မကို သိပ်ချစ်တတ်တဲ့ အဖေတင်ယောက်ကို
တာလို့များ မပေးခဲ့တာပါလိမ့်နော်။

မိသားစုစုံစုံညီညီ စားနေတဲ့ ထမင်းပိုင်းတစ်ခဲး
အဖေဆိုတဲ့ နာမ်စားတစ်ရံ”

သမီးတစ်ယောက်ကို အလိုလိုက်တတ်မယ့် သိပ်ချစ်တတ်မယ့်
ကြင်ကြင်နာနာ ဖျက်နာတစ်ခဲ။ အားလုံးကတော့ ကျွန်မအတွက်
အိပ်မက်တွေပါပဲ။ အိပ်မက်တောင်မှ ရိုးရိုးအိပ်မက်မဟုတ်ဘူး။ တိုး
ကောင်းကင်မှာရှိတဲ့ ကြယ်မှန်မှန်မှားမှားလေးတစ်ခုလို ဘယ်တော့မှ
ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မရနိုင်မယ့် အိပ်မက်တွေပါပဲ ဦးလှိုင်ဦးရယ်။

11th November 8:50 P.M

ဦးလှိုင်ဦး -

ဦးလှိုင်ဦးက ... ကျွန်မရဲ့ ကြယ်ပွင့်လေးဖြစ် ငါ့ သိပ်ကောင်း
ဆဲပဲနော်။ တကယ်တော့ ... ကြယ်တွေရဲ့ အလင်းရောင်ကမှ လူတစ်
ယောက်ကို အစစ်အမှန် ခွန်အားတွေ ပေးနိုင်တာ။ အားထူးသဖြင့် ...
အပိုက်ညမျိုးတွေမှာရှိတဲ့ ကြယ်တွေပေါ့။ သူ့က ... ည ခို အလင်းရောင်
မေးတဲ့လဆိုတာ မရှိတော့မှ လိုအပ်တဲ့အလင်းရောင်ကိုပေးတာ
အကယ်ကို လိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ ပေးနိုင်တဲ့ အလင်းရောင်ကမှ စစ်မှန်
တာပေါ့နော် ဦးလှိုင်ဦးရယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့ ဦးလှိုင်ဦး ရဲ့လည်း အဲဒီလို
ကြယ်မျိုးဖြစ်စေချင်လိုက်တာ။ ကျွန်မ ညတွေရဲ့ ကြယ်ကြီးပေါ့နော်။
ဘယ်လိုလဲ ... မဖြစ်ချင်ဘူးလား။

11th November 12:30 P.M

ဦးလှိုင်ဦး ...

... နွယ်ဆိုတာ ရပ်ပတ်တတ်တယ် ... တဲ့။ တချို့ နွယ်တွေက ရပ်ပတ်ရုံတင်မကဘူး။ သူ့မှာပါတဲ့ ဆူးခက်တွေနဲ့ နာကျင်စေတတ်တယ်တဲ့။ သိမ်မွေ့စွာ ရပ်ပတ်တဲ့နွယ်ပဲဖြစ်ဖြစ် နာကျင်စွာ နှောင်ဖွဲ့တတ်တဲ့ ဆူးခက် ဆူးနွယ်တွေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နွယ်ပျပ်မှန်သမျှကိုတော့ အရမ်းကြောက်တယ် ဦးလှိုင်ဦးရယ်။ ဘာလို့လဲဆိုရင် ကျွန်မက တွယ်ငြိလွယ်၊ ယိမ်းယိုင်လွယ်တဲ့ ကော်တော်ကို အထိအရှမခံတဲ့ နှလုံးသားတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ထားလို့ပါပဲ။

ဦးလှိုင်ဦးရဲ့ နွယ်တွေမှာရော၊ ကျွန်မကို နာကျင်စေမယ့် ဆူးခက်တွေပါသလားတင်။ ကျွန်မကို ကျွန်မနှလုံးသားကို အထပ်ထပ်ရစ်ပတ်ပြီး ရုန်းထွက်လို့မရအောင် ချည်နှောင်ပြီး ဦးလှိုင်ဦးကရော ထွက်သွားဦးမှာပဲလား။

ကျွန်မနှလုံးသား အကြိမ်ကြိမ် မသေပါရစေနဲ့ ဦးလှိုင်ဦးရယ်
11th November 12:30 P.M

ဒယ်ဒီ ...

ကျွန်မဘဝမှာ ... ကျွန်မ သိပ်ချစ်တဲ့အရာတွေထဲမှာ ... အခုဆို ခုံနံပါတ်တစ်ခု တိုးလာပြီသိလား။ ကျွန်မဘဝမှာ ...

နံပါတ် (၁) ကျွန်မအချစ်ဆုံးက ပညာ

နံပါတ် (၂) က ကျွန်မရဲ့အမေနဲ့အဖေ။

နံပါတ် (၃) က ဦးဇော်ထွန်း။ အခု ... နောက်ဘဝယောက်က ဒယ်ဒီ၊ ဒယ်ဒီက၊ ကျွန်မဘဝမှာ၊ ကျွန်မ ချစ်ရတဲ့ ဒေါက်တာယောက်ယောက်က တစ်ယောက်ပါပဲ။ ဒုတိယမြောက်ဆိုတာ မဟာဏနဲ့တော့ မဆိုင်ဘူးနော်။ အချိန်တွေက ...၊ ချစ်ခြင်းရဲ့ပမာဏတွေကို၊ ပထမပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒုတိယပဲဖြစ်ဖြစ် များစေ နည်းစေနိုင်တယ်ဆိုတာကိုတော့ယုံ။

7:35 P.M

ဒယ်ဒီ ...

ဒယ်ဒီပေးတဲ့နာမည်ကို ကျွန်မ တစ်သက်လုံး ယူသွားပါမယ်။ Snow တဲ့ ... သိပ်လှတဲ့ နာမည်ပဲနော်။ အဲဒီနာမည်ကို ခေါ်ခွင့်ရမယ့် တစ်ယောက်တည်းသောသူက ဒယ်ဒီတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ သေချာပါတယ်။

12th November 12:00 P.M

www.burmeseclassic.com

ဒယ်ဒီ ...

အရင်တုန်းကတော့ ... ကျွန်မကို ရန်တွေ့တတ်တဲ့ နှုတ်ခမ်း တွဲတွဲတစ်စုံကို မုန်းတယ်။ အပေမဲ့ ... အခုကျတော့ ကျွန်မကို ကြင်ကြင် ဇာနည် နှမ်းတတ်တဲ့ ... အဲဒီနှုတ်ခမ်းတစ်စုံကို ချစ်တယ်။ ဒယ်ဒီရေ ... အခုဆို ကျွန်မပြင် ဒယ်ဒီရဲ့ နဂူ၊ ဒယ်ဒီရဲ့ ပါး၊ ဒယ်ဒီရဲ့ လက်၊ ဒယ်ဒီရဲ့ မျက်လုံး၊ ဒယ်ဒီရဲ့ မေးဖျား၊ အားလုံး အားလုံးဆီမှာ ပျော်ဝင်တတ်လာ ပါပြီ။ ဒယ်ဒီရင်ခွင်ထဲမှာ နေရတဲ့ အချိန်ကိုလည်း၊ ဘာနဲ့မှ မလဲနိုင်အောင် မက်မောတတ်လာပါပြီ။ ဒယ်ဒီရယ် ... ကျွန်မအရာအားလုံးကို မေ့ ထားချင်ပါတယ်။ အပေမဲ့ ... ကျွန်မဆီမှာ တစ်စုံတစ်ခုက အမြဲတမ်း ရှိနေခဲ့တယ်ကွာ။ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။

Snow

ဇာမဝါခြားခြင်း

ကဗျာတစ်ပုဒ်နှင့် Hand Phone တစ်လုံး၊
ပေါ်ကလီးနှင့် Land Cruiser
လရောင်နှင့် Air-Con
ပိုစ့်မော်ဒန်နှင့် ပဲဈေးနှုန်းများ
ဖြစ်တည်မှုဝါဒနှင့် Sales Contract တချို့
တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တာဝန်မယူသော တဒေဝ် ... ကွဲအတွက်နဲ့
အပိုင်းပိုင်းပြတ်နေတဲ့ ဆက်စပ်မှုများကို
ဆက်စပ်နေတဲ့ ကျွန်မက
တကယ့်ကို ရူးသွပ်မိုက်မဲသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဒယ်ဒီရယ် ...

တကယ်တော့ ... အိမ်ထောင်သည် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ငြိတွယ်နေရတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ တန်ဖိုးဟာ တကယ့်ကိုမှ စုတ်ပြတ်လှပါတယ်။ ကျွန်မ သိပ်ပန်းတီးခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရဲ့ ဘဝမျိုးပေါ့။ ဒီပေမဲ့ ... အဲဒီအရာတွေအားလုံးကို ကျော်လွန်ပြီး ကျွန်မဆီကို တစ်စုံတစ်ခုက ထိုးဖောက်လာခဲ့တယ်။ ကျွန်မ ရှောင်နှိုက် မရလိုက်ဘူး။ သတိရလို့ ကြည့်လိုက်တော့ ... ကျွန်မဆီမှာ၊ တော်တော်လေး နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ဖောက်ဝင်နေခဲ့ပြီးပြီလေ။

အခုမှတော့ ကျွန်မအနေနဲ့ ... ဗလာသက်သက် အဖြူရောင် ကင်းဗတ်စ်စ်၊ တစ်ခုဖြစ်ချင်လို့ မရတော့ပါဘူး။ ကျွန်မက ပန်းချီကား တစ်ချပ် ဖြစ်ခဲ့ပြီလေ။

ဒယ်ဒီရေနေတဲ့ ပန်းချီကားတစ်ချပ်ပေါ့။

ဦးလှိုင်ဦး ...

ကျွန်မဘဝမှာ ... ကျွန်မ စံပြုထားတဲ့ ယောက်ျားပုံစံမျိုး ရှိပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ Ideal Man ပေါ့။ ကျွန်မ သဘောကျတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ ...

- ၁။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိရမယ်။
- ၂။ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာနဲ့ ကြင်နာတတ်ရမယ်။
- ၃။ သန္တတရားရှိပြီး ဖျော်တတ်ရမယ်။
- ၄။ ကိုယ်လိုချင်တာ ဘာလဲဆိုတာကို သိပြီး ရအောင်ယူနိုင်တဲ့ စွမ်းရည်လည်း ရှိရမယ်။
- ၅။ နောက်ဆုံးနဲ့ အရေးကြီးဆုံးကတော့ သူများတကာ အားကျရလောက်အောင် ကျွန်မကို ချစ်ခြင်းတတ်ရမယ်။

ကျွန်မဘဝရဲ့ Ideal Man ပေါ့ ဦးလှိုင်ဦးလေ။ အဲဒီအချက် ဆွယ်ကမှ ဒုတိယအချက်နဲ့ နောက်ဆုံးအချက်ကို ဦးလှိုင်ဦးဆီမှာ နှိုင်းချင်လိုက်တာ။ ကျွန်မဘဝမှာ ... ကျွန်မ ခင်မင်သလောက် ချစ်ချစ်ပြန်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တစ်ပြိုင်လောက်တော့ ဆွေ့ချင်ပါရဲ့။

ဦးလှိုင်ဦးရေ -

အခုထိတော့ ... ကျွန်မကိုချစ်တဲ့ ယောက်ျားနှစ်ယောက်လုံးက
ကျွန်မဆီကသာ ယူငင်သွားကြတာပါပဲ။ ပထမ ဦးဇော်ထွန်းတုန်း
ကလည်း၊ တစ်ခါမှ မချစ်ဖူးတဲ့ ကျွန်မရဲ့နွဲ့လုံးသား အသစ်စက်စက်
တစ်ခုရယ်၊ ကျွန်မရဲ့ ချစ်တတ်ခြင်း မှန်သမျှရယ်၊ အဲဒါတွေကို ယူသွား
ခဲ့တယ်။ အခု ဦးလှိုင်ဦးကျပြန်တော့လည်း ကျွန်မဆီက လိုချင်ပြန်ပြီ
ယောက်ျားတွေက ဘာလို့များ ယူချင်သူတွေပဲ ဖြစ်နေကြတာလဲ။
မိန်းမတွေကလည်း ပေးဆပ်ဖို့သက်သက်အတွက် လှမြင်လာကြတာ
လား။ ဦးလှိုင်ဦးရယ် ... နောက်ဆုံးကျတော့ ဦးလှိုင်ဦးလည်း ကျွန်မ
ဆီက ယူပြီး ကျွန်မဆီက ထွက်သွားဦးမှာပဲ မတုတ်လား။ သေချာ
တာ တစ်ခုကတော့ ... ကျွန်မချစ်တဲ့ ယောက်ျားနှစ်ယောက်လုံး
ပိုင်ရှင်တာ၊ ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ ခြစ်မှာမတုတ်ဘူးဆိုတာပါပဲ။

ဦးလှိုင်ဦး ...

အံ့ဩစရာပဲနော် ...

ကျွန်မသိပ်ချစ်တဲ့ ယောက်ျားနှစ်ယောက်လုံးကို ဘယ်လိုမှ
ပိုင်ဆိုင်နိုင်မှာ မတုတ်ဘူးဆိုတာ သိလျက်နဲ့ကို ကျွန်မမှာ
အခုလာပဲနော်။ ဒါပေမဲ့ ... ကျွန်မ ကျေနပ်ပါတယ်။ ကျွန်မ လိုချင်
တာတွေပဲလေ။ အစိတ်အပိုင်းပေါင်းစုံပါဝင်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခု
မတုတ်တာ။

တစ်ခါတလေ ...၊ တစ်စုံတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ပြီး စိတ်ဆင်းရဲနေ
တာထက် တစ်ခုမှ မပိုင်ဘဲ စိတ်ချမ်းသာနေရခြင်းက၊ ငိုကြွေးမယ်
မယ်နော်၊ ဦးလှိုင်ဦးရယ် ...။

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဦးလှိုင်ဦးက ပြောတယ်နော်။ ဦးကို တစ်ခုခုနဲ့တော့ ချည်နှောင်
ရမယ်လို့လေ။ ဦးလှိုင်ဦး ချည်နှောင်စေချင်တဲ့အရာက ဘယ်လောက်
များ ခိုင်မြဲလို့လဲ။ ဘယ်လောက်ထိ ခိုင်မြဲမယ်လို့လည်း ထင်ဆင်
လူတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်တို့ ချည်နှောင်နိုင်တဲ့ ဒီပြင်ကြီး
အများကြီး ရှိပါတယ် ဦးလှိုင်ဦးရယ်။ ဦးလှိုင်ဦး မသိသေးလို့ပါ။ ဥပ
ဦးလှိုင်ဦး ကျွန်မကို အခုထက်ထိ ဘာနဲ့မှ မချည်နှောင်ရသေးဘူး
ထင်မှာပဲနော်။ ဒါပေမဲ့ ... ဦးလှိုင်ဦး မသိလိုက်ဘဲ ဦးလှိုင်ဦးရဲ့
လေးတစ်ခွန်း၊ အပြုအမူလေးတစ်ခု၊ ဂရုစိုက်မှုလေးတစ်ခု၊ အဲဒါတွေ

ကျွန်မကို တော်တော်လေး ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ချည်နှောင်ပြီးနှင်ပြီ
ဆိုတာကို ဦးလှိုင်ဦး မသိဘူးမဟုတ်လား။ ဦးလှိုင်ဦး မထင်ထားတဲ့၊
မမြင်နိုင်တဲ့ ကြီးပျော်လေးတစ်ခုပေါ့။ ဦးလှိုင်ဦးက သတိမထားမိ
လိုက်ဘဲ ကျွန်မကို အထပ်ထပ် ရပ်ပတ်ပြီးသွားပြီ ဦးလှိုင်ဦးရဲ့။
ဦးလှိုင်ဦး လိုချင်တဲ့ ကြီးက တအိတ်အတွက်ပဲ ရှိကပါ။ ဦးလှိုင်ဦးက
ကျွန်မကို တအိတ်အတွက်ပဲ ချည်နှောင်စေချင်တာပဲ။ အဲဒီလိုဆိုရင်
ထည်း ကျွန်မ ကြီးစားပါ့မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဦးလှိုင်ဦးရဲ့ ဘာမျှ ကြီးတွေက
ရှင်ရှင်လေးတွေပေမဲ့ ခိုင်မြဲမှုကတော့ ထာဝရပဲဆိုတာကိုတော့
ဦးလှိုင်ဦး သိသွားစေချင်တယ်။

(၁၅)

ဦးလှိုင်ဦး ...

တစ်နှစ်ကျော်ကျော် ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆီမှာပဲ ... ဝှေးဝှေး
နစ်နစ် စိုက်ဝင်နေခဲ့တဲ့ ကျွန်မရဲ့ နှလုံးသားတစ်ခုကို ဘယ်လိုအားအင်
တွေနဲ့များ၊ ဦးလှိုင်ဦးက ဆွဲနုတ်ခဲ့တာပါလိမ့်နော်။ အချိန်တိုတိုလေး
အတွင်းမှာ လူတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ရဲ့ ငြိတွယ်မှုက ဒီလောကထိ
ရင်းနှီးသွားသင့်သလား။

အချိန်ကတော့ ခဏလေးပဲနော် ...

ထင်တောင်မထားခဲ့ပါဘူး။

အိပေမဲ့ ... သိပ်ကို ပြင်းထန်တယ်။ သိပ်ကို မူးယစ်သွားနိုင်
တယ်။ အခုထက်ထိ ... ရင်ရန်သံတွေက မရပ်နိုင်သေးဘူးဆိုရင်
ဦးလှိုင်ဦး အံ့ဩနေမလား။

14th Nov 11:00 PM

ဦးလှိုင်ဦး ...

ကျွန်မဘဝမှာ ... အံ့ဩလွန်းလို့ မယုံနိုင်တဲ့ အရာနှစ်ခု ရှိပါ
တယ်။ အဲဒါတွေကတော့ ... ကျွန်မဟာ မလွတ်လပ်တဲ့ အိမ်ထောင်ရှိ
ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ငြိတွယ်သွားခဲ့လိမ့်မယ်ဆိုတာရယ်။ အဲဒီ
ယောက်ျားဟာ ကျွန်မဘဝရဲ့ အပြီးဆုံးချစ်သူနဲ့ တော်တော်ကို ပတ်
သက်ဆက်စပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေမိမ့်ပယ် ... ဆိုတာရယ်
တွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ကဲ ... ဘယ်လောက... များ အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်သလဲနော်။

ကျွန်မဖြင့် အခုထက်ထိကို မယုံကြည်နိုင်သေးဘူး
ဦးလှိုင်ဦးရယ်။

ဦးလှိုင်ဦး ...

တစ်ခါတလေ ကျွန်မ ခမ်းစားမိတယ်။ ဦးလှိုင်ဦးက၊ ကျွန်မကို တဒင်္ဂအတွက်ပဲ လိုအပ်တာပဲ ထင်တယ်လို့လေ။ အဲဒီလိုသာဆိုရင် တော့၊ ကျွန်မက တော်တော်ကို ကံမကောင်းတာပဲနော်။ ကျွန်မက လေ ဦးလှိုင်ဦးကို ကျွန်မ မိတ်ညစ်ရတိုင်း၊ ရင်ဖွင့်တိုင်ပင်နိုင်မယ့် ကျွန်မကို အကြံကောင်းတွေ ပေးပြီး ပြောဆိုဆုံးမပေးနိုင်မယ့် လူတစ်ယောက်အဖြစ် လိုအပ်ချင်တာပါ။ ကျွန်မ တစ်ခုခု အခက်အခဲဖြစ်တိုင်း ကျွန်မ ပြေးတွေ့ချင်တဲ့ ကျွန်မ ချက်ချင်းပြင်ယောင်ချင်တဲ့ အားကိုး ရမယ့် လူတစ်ယောက်အဖြစ် လိုချင်တာပါ။ ဒီပေမဲ့ ခ ရက်နေ့က ဦးလှိုင်ဦး ပြောလိုက်တဲ့ စကားတစ်ခွန်းကိုတော့ တွေးပြီး မိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပဲ။

ဦးလှိုင်ဦး ကျွန်မကို လိုအပ်တာကို၊ အဲဒီ ပေးလိုက်တာနဲ့ပဲ ချုံလောက်သွားမယ် ထင်သလား ဦးလှိုင်ဦးရာ။ ဦးလှိုင်ဦး၊ ကျွန်မကို အေးနိုင်တာ ... အဲဒီအရာပဲလား။ မိန်းကလေးတွေ လိုအပ်တာ၊ အဲဒီ တစ်ခုတည်းလို့ပဲ၊ ထင်သလား။ ဦးလှိုင်ဦးရာ ... လူတစ်ယောက် သိပ် ဆိုအပ်နေတဲ့အခါမှာတော့ ... အဲဒီအရာက တကယ်ကို ကူညီရာ ရောက်ချင်ရောက်မှာပေါ့။ ဒီပေမဲ့ ... အဲဒီနေ့က အခြေအနေမျိုးနဲ့ ဆိုရင်တော့ ... ဦးလှိုင်ဦး ပြောလိုက်တဲ့ စကားတစ်ခွန်းရဲ့ အတိုင်း အတာက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အဆင့်ကို ဘယ်လောက်ပဲ ခိုတယ်လို့ ပြောတာနဲ့ အတူတူပဲ။ ဦးလှိုင်ဦး ... ကျွန်မ ဦးလှိုင်ဦး ဆိုချင်တဲ့အရာကို ပေးချင်ရင် ပေးလိုက်မှာပဲ။

အိမ်ပဲ အဲဒီလို ပေးလိုက်တာကလည်း၊ တစ်စုံတစ်ခုကြောင့် ဆိုရင်တောင် အဲဒီတစ်စုံတစ်ခုက ... ဦးလှိုင်ဦးရဲ့ ဂရုစိုက် ကြင်နာ တွေရယ်၊ အဖေတစ်ယောက်လို ပေးနိုင်မယ်လို့ ထင်ရတဲ့ မေတ္တာ တွေရယ်၊ အဲဒါတွေအတွက် ကျွန်မဘက်က ဦးလှိုင်ဦးရဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှု တစ်ခုကို ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းသက်သက်ပဲ ဖြစ်မှာ။ အဲဒါကြီးကို ခုတ်လုပ်ပြီး အိမ်ထောင်သည် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ချည်နှောင်လောက်အောင် ကျွန်မ စိတ်ဓာတ်ကို မပျက်ဆီးဘူး။ တကယ်လို့ ကျွန်မ ဦးလှိုင်ဦးဆီက၊ အဲဒါကို ယူမိတယ်ဆိုရင်တောင်၊ အဲဒါက လူတစ်ယောက် ... ဒီထက်ပိုပြောရရင် ... အဖေတစ်ယောက်က သာသနာတစ်ယောက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းတစ်ခုလို့ပဲ ခံယူမှာ။

ကျွန်မ ပေးရတဲ့အရာတစ်ခုကြောင့် ပြန်လည် အပေးအယူကြီး ဆိုတာကို ရှိရာစက်ဆုပ်ပါတယ်။ ကျွန်မ ဦးလှိုင် ဦးကိုပေးပြီးသွားရင် တောင် အဲဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်မ ဦးလှိုင်ဦးဆီက ပြန်လိုချင်တာ ကျွန်မအပေါ်မှာ ကိုယ့်သွေးသားရင်းလို ဂရုတစိုက်ရှိတာ၊ ဦးဆောင် လမ်းညွှန်ပေးတာ၊ အဲဒါတွေပဲ လိုချင်တာ။ တခြား ဦးလှိုင်ဦး ကျွန်မကို ပေးချင်တဲ့အရာတွေကို ဟိုဟာကြီးနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး ပေးတဲ့သဘောဆို ရင်တော့၊ ဘယ်တော့မှ မပေးမိပါစေနဲ့ ဦးလှိုင်ဦးရယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ဦးလှိုင်ဦးဆီက မိန်းကလေးတော်တော်များများ လိုချင်ကြတဲ့အရာတွေ ကို ... ကျွန်မ လိုချင်တဲ့အရာတွေနဲ့ ထပ်တူပြုလိုက်ပါနဲ့။ ကျွန်မ လိုချင်တဲ့အရာတွေကလေ ဝိုက်ဆံတွေလို ဦးလှိုင်ဦး ပေးပစ်ချင်တိုင်း ပေးလို့မရဘူး ဦးလှိုင်ဦးရဲ့။

ဦးလှိုင်ဦးရဲ့ ရင်ထဲက ဓာကယ်ပေါက်ဖွားလာမှာ ဦးလှိုင်ဦးမှာ
 တကယ်ရှိမှ ပေးလို့ရတာမျိုး။ အဲဒီအမေတ္တာတွေ၊ ချစ်ခြင်းတွေတ
 ဦးလှိုင်ဦး ပြန်လိုချင်တဲ့အရာကို ပေးနိုင်ဖို့ အတန်တန်ကြိုးစားခဲ့တာပဲ
 လေ။ ဦးလှိုင်ဦးတွေအတွက်တော့ မသိဘူး။ ကျွန်မအတွက်တော့
 အဲဒီအရာတာ ကျွန်မ တန်ဖိုးအထားဆုံး အရာတစ်ခုပါ။ နောက်ပြီး
 ... ဦးလှိုင်ဦးမှမတုတ်ဘူး ... ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ မပေးချင်တဲ့ ကျွန်မ
 အနုမြောဆုံးအရာလည်း မြစ်ပါတယ်။ ဦးလှိုင်ဦးရယ် ... ဦးလှိုင်ဦး
 လိုချင်တဲ့အရာက ကျွန်မ ပေးချင်သည်ဖြစ်စေ၊ မပေးချင်သည်ဖြစ်စေ
 ပေးပစ်လို့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဦးလှိုင်ဦး ကျွန်မကို ပြန်ပေးရမယ့်အရာ
 ကတော့ ... ဦးလှိုင်ဦး မပေးနိုင်ရင် ကျွန်မ ဘယ်လိုမှ မရနိုင်တဲ့အရာပါ။
 ပိုက်ဆံလို မတုတ်ဘူးနော်။ စဉ်းစားပါဦး ဦးလှိုင်ဦးရယ်။ ကျွန်မကို
 ပေးနိုင်လို့လား ဆိုတာကိုလေ။

သူများဆီက ဝယ်ပေးလို့လည်း မရနိုင်ဘူးနော်။

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဦးလှိုင်ဦးနဲ့ကျွန်မတို့ ၅ ကြိမ်မြောက်တွေ့ခဲ့တဲ့ နေ့တစ်နေ့ကလေ။
 ဦးလှိုင်ဦးက ကျွန်မကို ပွေ့ချိုပြီး ဖိနှပ်ပုံတူနေရာကို ပို့ပေးတယ်မတုတ်
 ...။ အဲဒီတုန်းက ဦးလှိုင်ဦးပခုံးကို သိုင်းပက်ထားရတာကို သဘော
 ... လိုက်တာ။ ကျွန်မ ငယ်ငယ်တုန်းက ကျွန်မအဖေ ချီးတုန်းကလည်း
 ... ကျွန်မ သိပ်သဘောကျခဲ့မယ် ထင်တယ်။ ဦးလှိုင်ဦး ချိုပြီး လမ်း
 ... တွက်လိုက်တဲ့အခါမှာ အခန်းမျက်နှာကြက်ကို ဖော့ကြည့်လိုက်
 ... ကျွန်မမျက်နှာနဲ့ မျက်နှာကြက်ကြီးက နီးလာလိက်။ ဝေးလိုက်
 ... လေ။ ပျော်စရာကြီး။ အဲဒီနေ့ကစပြီး ကျွန်မ ဦးလှိုင်ဦးကို မကြောက်
 ... ဘာတဲ ဦးလှိုင်ဦးနဲ့ နေရတာကို တခြည်းပြည်း မက်လောခဲ့တော့
 ... ခဲ ဦးလှိုင်ဦးရဲ့။

ဦးလှိုင်ဦး ...

ချစ်တယ် ... ဆိုတာထက် ဦးလှိုင်ဦးအပေါ် ကျွန်မရဲ့ တွယ်
က သတ်မှတ်ရခက်တယ်။ သိပ်ကိုထူးဆန်းတဲ့ ကြီးတစ်မျိုးနဲ့ တွယ်
ကို ရပ်ပတ်ထားသလိုပဲ ... ကျွန်မကို မရုန်းနိုင်အောင် ခိုင်ခိုင်
တုပ်နှောင်ထားတယ်။ ဦးလှိုင်ဦးရယ် အိမ်ထောင်သည် ယောက်ျား
တစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခွင်ကိုမှ တွယ်ပြီနေရတဲ့ ကျွန်မက သိပ်ကို မိုက်
သလားတယ်။ လောကကြီးမှာ ပညတ်ချက်တွေက ဘာလို့ရှိနေရတာ
ကွာ။ မိန်းမရယ်လို့ ဖြစ်လို့တို့ပြီဆိုကတည်းက ပညတ်ချက်
အောက်မှာ ... ဘဝတစ်ခုလုံးကို မြေမြှုပ်ပစ်လိုက်ရတာ။ တကယ်
မတရားဘူး ထင်တာပဲ။ အိမ်ထောင်သည်ယောက်ျား ... ကလေး
ယောက်တောင် ရနေပြီဖြစ်တဲ့ အသက် ၄၀ နီးပါး ယောက်ျား
ယောက်နဲ့ ၁၉ နှစ်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ မြဲတွယ်မှု
ချစ်ခြင်းမေတ္တာကြောင့်ပါဆိုရင် လူတွေ ဟားတိုက်ရယ်ကြမယ်
ရဲ့နော်။ လူတွေကလည်းကွာ အမြင်ကတ်စရာကောင်းလိုက်တာ

BURMESE CLASSIC

ဦးလှိုင်ဦး ...

တစ်ခါတလေ ... ဦးလှိုင်ဦးက သမီးတစ်ယောက်ကို စိတ်ရှည်
ရှည် ဆုံးမတတ်တဲ့ အပေတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါ
လေ ကျွန်မ မရောက်ဖူးတဲ့ ကျွန်မ မသိသေးတဲ့ ကမ္ဘာတစ်ခုကို
ဆောင်ရွက်ဆောင်ရွက်တဲ့ ဧည့်လမ်းညွှန်တစ်ယောက်လည်း
ဖြစ်ရော။ ကျွန်မ မသိသေးတဲ့ မရောက်ဖူးတဲ့ အဲဒီကမ္ဘာကြီးကို
တက်တယ် ဦးလှိုင်ဦးရယ်။ အထူးသဖြင့် ... အဲဒီကမ္ဘာကြီးထဲမှာ
ကျွန်မကို တစ်ယောက်တည်း ထားပစ်ခဲ့ပြီး ... ဦးလှိုင်ဦးက ဟိုး
အကြီးကို ထွက်သွားခဲ့ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

15th No. 2:50 P.M

ဦးလှိုင်ဦးရေ ...

ဒီရက်တွေအတွင်းမှာ ကျွန်မ အကြိမ်ကြိမ် တွေးနေမိတဲ့ အရာတစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ အိပ်မက်တွေအကြောင်းပေါ့။ ကျွန်မ သိလာရတာကလေး ... တကယ်တော့ လူ့ဘဝဆိုတာ တိုတိုလေးနော် အဲဒီမှာမှ ကျွန်မတို့ မက်ခွင့်ရမယ့် အိပ်မက်လေးရဲ့ကာလက တကယ် ကိုမှ မျက်စိတစ်မှိတ်လေးနော်။ အဲဒီတော့ တိုက်ဆိုင်လှစွာ မထင်မှတ်ဘဲ ရလာခဲ့တဲ့ ဦးလှိုင်ဦးနဲ့ ကျွန်မတို့ရဲ့ အိပ်မက်လေးကို ခံယူလိုက်ဖို့ ကျွန်မက ဘာလိုများ တွန့်ဆုတ်နေရဦးမှာလဲနော်။ အိပ်မက်လေးပေးနိုင်သမျှ ... သာယာမှု၊ ကြည်နူးမှု၊ ငြိမ်းချမ်းမှု၊ ပြည့်စုံမှုတွေက ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်လုံး ရအောင်ယူနိုင်မယ်ဆိုရင် အဲဒီ အိပ်မက်ကလေးက မက်ဖို့ ထိုက်တန်တာပေါ့နော်။ အပေမဲ့ ... ဦးလှိုင်ဦးရဲ့ ဘယ်အိပ်မက်ပဲဖြစ်ဖြစ် အချိန်တန်ရင်တော့ နိုးရမှာပဲ။ အဲဒီအချိန်ကလည်း နာကျင်စွာနဲ့ လန့်နိုးရတဲ့အချိန်တော့ မဖြစ်ချင်ဘူး။ တော့ ကြည်နူးစွာ အိပ်မက်ရဲ့ ပြီးဆုံးမှုကို တစ်ဖိစိမ့်တွေးရင်းနဲ့ နိုးထရမယ့် မျိုးပဲ ဖြစ်ချင်တယ်။

အဲဒီလိုဆိုရင်တော့ ကျွန်မ ဦးလှိုင်ဦးနဲ့ အိပ်မက်မက်ဆင်တယ်။

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဆယ်တန်းဟုန်းက ... ကျွန်မတို့ဆရာဝန် ပဲယောက် ပြောဖူးတဲ့ စကားတစ်ခွန်း ရှိတယ်။ သူတို့ဆရာတွေက သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် လိုပဲတဲ့။ ငှက်တွေနဲ့တူတဲ့ ကျောင်းသားတွေက သစ်ပင်ကြီးဆီကနေ အသီးအပွင့်တွေ စားသုံးသွားကြပြီး ... ပျံသွား ှုးရောတဲ့။ ပျံသန်းသွားတဲ့ ငှက်တွေက ဘာဖြစ်မလဲဆိုတာ မသိပေမဲ့ သစ်ပင်ကြီးရဲ့ သစ်ကိုင်းတွေကတော့ လှုပ်ကျန်ခဲ့တာပါပဲတဲ့။ အဲဒီလိုပဲ ... တကယ်လို့ ကျွန်မကသာ သစ်ပင်တစ်ပင်ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ဦးလှိုင်ဦးကလည်း သစ်ပင်ကြီးဆီကနေ အသီးအပွင့်တွေကို စားသွားဦး သစ်ကိုင်းလေး လှုပ်ရုံလောက်သာ ခိုနားမယ့် ငှက်ကလေးတစ်ကောင်ပဲလားဟင်။ အဲလိုဆိုရင်တော့ ကျွန်မဖြင့် သိပ်ကို ဝမ်းနည်းနေမိတော့မှာပဲ။

(၁၆)

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဦးလှိုင်ဦးရဲ့ နှုတ်ခမ်းတစ်စုံက သိပ်ကို ချစ်မြတ်နိုးပါတယ်။

သိပ်ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့ပါတယ်။

သိပ်ကို ဆန်းကြယ်နက်နဲပါတယ်။

သိပ်ကို စွဲဆောင်ခြားယောင်းနိုင်ပါတယ်။

သိပ်ကို တမ်းတမှုယစ်သွားနိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

တစ်ခါတလေ ... သိပ်ကို ကြမ်းတမ်းပါတယ်။

သိပ်ကို ကြောက်စရာကောင်းတယ်။

အဲဒီအခါမျိုးမှာတော့ ... ကျွန်မ သိပ်စိတ်ညစ်တယ်။

16th Nov 6:40 P.M

ဒယ်ဒီရေ ...

ကျွန်မမှာ မသိမသာဆိုးဝါးတဲ့ အကျင့်တစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒါက ဘယ်အရာမဆို စိတ်ထဲမှာ သိုလှောင်မထားတတ်တာပဲ။ ကျွန်မရင်ထဲမှာ နှိပ်သမျှ ခံစားရသမျှ မခြွင်းချန်တတ်ဘူး။ မလိမ်ညှာတတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ... ကျွန်မရင်ထဲက အစစ်အမှန်တွေကို လူတိုင်းက သိနိုင်ပြီး ဘုရားလည်း လိမ်ညှာမှုမှန်သမျှကိုတော့ ကျွန်မက ခံစားရပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ - ကျွန်မရဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ်တဲ့ ... သိုလှောင်တတ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဘယ်တော့မှ ပြင်ဖို့ မရှိဘူးပဲ။ စိတ်ထဲမှာကျတော့ ရှုံ့ မှနေပြီး ... အပြင်မှာ ပြုံးရွှင်နေတဲ့ ဘဝမျိုးကိုတော့ အရမ်းမုန်းတာပဲ။ ဟန်ဆောင်ရတာလောက် ဝီရိယပင်ပန်းတာမျိုး မရှိဘူးနော် ဒယ်ဒီ။ ဒယ်ဒီရေ ... ဘယ်လိုလူက ခံစားမှာပါလဲ။

အယ်ဒီ ...

ကျွန်မ အယ်ဒီကို တစ်ခွဲစိတ်ခွဲစိတ် ချစ်လာသလို၊ ဦးဖော်ထွန်းကို လည်း မေ့လို့မရသေးဘူးဆိုရင် ကျွန်မကို အပြစ်တင်မှာလားဟင်၊ အပြစ်တင်လည်း ခံရမှာပဲ။ တစ်နှစ်ကျော်ကျော်ကြာအောင် ချစ်သူ တစ်ယောက်အပြစ် ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အခုအချိန် လောက်နဲ့ မေ့နိုင်ဖို့ဆိုတာ တော်တော်တော့ မလွယ်တဲ့တိစ္ဆာပဲ အယ်ဒီ ရယ်။ ပိုဆိုးတာက ... ကျွန်မကို အကြိမ်ကြိမ် နာကျင်စေတဲ့ လူတစ် ယောက်အပြစ်လည်း အမှတ်ရနေတာကိုး ...။ ကျွန်မဘဝမှာ လူတစ် ယောက်ကို တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ သိပ်ချစ်ပြီး တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ ပဲ သိပ်မုန်းတီးရလိမ့်မယ်လို့ မထင်ခဲ့မိပါဘူးကွာ။

တကယ်တော့ ... အယ်ဒီက ကျွန်မ နှလုံးသားရဲ့ အလင်းရောင် ပဲနော်။ မှောင်နေတဲ့ ကျွန်မ နှလုံးသားရဲ့ အခန်းလေးတစ်ခန်းလုံးကို လင်းထိန်သွားစေခဲ့တယ်။ သေချာပါတယ် ... ကျွန်မ အယ်ဒီကို သိပ်တို လိုအပ်မှာပဲဆိုတာလေ။

အယ်ဒီ ...

ကျွန်မနဲ့အယ်ဒီရဲ့နေ့ရက်တွေက ဘယ်လောက်သိ ဖြစ်နိုင်သလဲ ဟင်၊ တစ်လလား၊ တစ်နှစ်လား။ မသေချာဘူးနော်။ ကံကြမ္မာဆိုတာ ဆိုတော့ ကျွန်မ မယုံဘူး။ အယ်ဒီရယ် ... ဘဝမှာ ဖြစ်ချင်တာနဲ့ ဖြစ် သွားတာဟာ ဘယ်တော့မှ တစ်ထပ်တည်း မကျဘူးလို့တာကို ဆယ် နန်းအောင်စာရင်းထွက်တဲ့နေ့ကတည်းက ကျွန်မ သိခဲ့ရတယ်လေ။ ဆာကမှာ ... မသေချာမှုတွေကပဲ အများဆုံး ရှိနေတာပဲနော်။ ဒါပေမဲ့ - သေချာတာတစ်ခုကတော့ ...

အယ်ဒီကို အချိန်ကြာလာတာနဲ့အမျှ ချစ်လာပြီဆိုတာပါပဲ။ အဲဒါတွေကို ... အယ်ဒီနဲ့တွေ့ရင် သေချာပြောပြမယ် ...
... နားထောင်ချင်ရဲ့လား။

ဒယ်ဒီရယ် ...

တစ်ခါတစ်ခါ ယောက်ျားတွေရဲ့အချစ်ဆိုတာကို ကျွန်မပြိုင်
တကယ်ကို စိတ်ပျက်ပါရဲ့။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့အချစ်ဆိုတာ
မိန်းမတစ်ယောက်ဆီက လိုချင်တာရဖို့အတွက် အသုံးပြုထားတဲ့
ခေါင်းစဉ်တစ်ခုလားလို့တောင် ထင်မိတယ်။ ဒယ်ဒီရယ် တကယ်တော့
ယောက်ျားတွေက မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်ကြရင်တော့ ပစ်စလက်
ခတ် ချစ်ပစ်လိုက်ကြပြီး ... တစ်သက်လုံးစာအတွက် ရွေးချယ်ဖို့တူ
တော့ စိစစ်၊ စစ်ဆေးလိုက်ကြတာ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲစောင့်တဲ့
ဆရာမတွေတောင် အရှုံးပေးရမယ်။

ယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက်တော့ ချစ်ခြင်းနဲ့လက်ထပ်ခြင်း
ဆိုတာ တစ်ထပ်စည်း၊ မကျလည်း အရေးမကြီးဘူးတဲ့နော်။

ဒယ်ဒီရေ ...

ဒယ်ဒီကတော့ ကျွန်မကို အချစ်ကို ကိုးကွယ်တယ်လို့ ထင်
လား မသိဘူးနော်။ ကျွန်မက အချစ်ကို ကိုးကွယ်တာ မဟုတ်ပါဘူး
- တန်ဖိုးထားတာ။ အလေးအနက်ထားတာ။ အချစ်ကို ဘဝတွေ
ညာရေးတွေနဲ့တော့ ဘယ်တော့မှ လဲပစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့
- ဘဝကို တန်ဖိုးထားသလို ပညာရေးကို အလေးအနက်ထားသလို
အချစ်ဆိုတာကိုလည်း တန်ဖိုးထား ... အလေးထားတယ်။ ဘယ်လို
ကြာရမလဲဆိုရင် ဘဝတွေလို အဖိုးတန်တဲ့ နောက်ထပ်အရာတစ်ခု
အလားအလာသလိုမျိုး ... အချစ်ဆိုတာကို နေရာပေးတာပေါ့နော်။ ဒယ်ဒီကို
ထည်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ရင် အလေးအနက်ထား၊ တန်ဖိုး
ထားစေချင်တယ်။

အချို့အရာတွေက ပေါများတိုင်း ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး ဒယ်ဒီရဲ့။ တစ်ခါတလေ အရေအတွက်နဲ့ တန်ဖိုးက ပြောင်းပြန်အချိုးကျတယ် နော်။ အပေမဲ့ ... ဒယ်ဒီကိုလည်း ချီးကျူးရမယ်။ ဒယ်ဒီက အချစ်သူတွေ ကြီးပဲ။ တကယ်ကို အချစ်ဘုရင်ကြီး။ အချစ်တွေကို ပေးတတ်လှိုင်တာ။ ကုန်ပဲ မကုန်နိုင်ဘူး။ ကျွန်မလည်း တစ်ခါတလေ အဲဒီလို ပေါသိများများ ပေးတတ်ချင်သားပဲ။ အပေမဲ့ ... ဒယ်ဒီရယ် သူများကို အချစ်တွေ ပစ်စလက်ခတ် ပေးပစ်တာ မကောင်းပါဘူးနော်။ ကျွန်မ လည်း ... သူများဆီက ပစ်စလက်ခတ်အချစ်ကြီးတွေကို မလိုချင်ပါဘူး။ သိလား ဒယ်ဒီ။ ပစ်စလက်ခတ်အချစ်ကြီးတွေကို မလိုချင်ဘူးနော်။

ဒယ်ဒီရေ ...
 တကယ်တော့ ... အချစ်ကင်းမဲ့တဲ့ လက်ထပ်ခြင်းဆိုတာတွေ ရှိနေသရွှံ့ လက်ထပ်ခြင်းကင်းမဲ့တဲ့ ချစ်ခြင်းတွေက ရှိနေမှာပဲနော်။ အပေမဲ့ ... ဒယ်ဒီရယ် မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ချစ်သွားနိုင်တဲ့ နှလုံးသားတစ်ခုကိုပေးဖို့ နေရာလပ်ဆိုတာ မရှိရင် ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ အစကတည်းက အဲဒီမိန်းမဆီကို ခိုးနိုးကပ်ကပ်နဲ့ လျင်မြန်စွာ တိုးဝင်မလာသင့်ဘူးနော်။ ယောက်ျားတွေဟာ ... မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးသားတစ်ခုကို တာဝန်မယူနိုင်ရင် ... အချစ်ဆိုတာတွေကို ဝေါက်ဖွားလာအောင် မဝန်တီးသင့်ဘူး။ ယောက်ျားတွေများ အညှာအတာ ကင်းလိုက်ကြတာ။ ကိုယ်ချင်းစာပိတ်ကို မရှိဘူး။ နောက်ပြီး ... မိန်းမတွေနဲ့ ကင်းအောင်လည်း သူတို့တွေ နေနိုင်ကြတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့။

ဒယ်ဒီရေ ...

အခုချိန်ဆို ဒယ်ဒီရေခွင်ထဲမှာ ... မိန်းမတစ်ယောက်ယောက်ပဲ
ရှိနေမလား။ အဲဒါဟုတ် အလှူပူဇော်လွန်းလို့ ပင်မန်းပြီးပဲ အိပ်ပျော်နေ
မလား မသိဘူးနော်။ ကျွန်မလေ ... တစ်ခါတလေ ကောင်းကင်ကြီး
ဖြစ်ချင်လိုက်တာကွာ။ ကောင်းကင်ကြီးသာဖြစ်ရင် လူတွေအားလုံးကို
အပေါ်ကနေ အားလုံးမြင်နေရမှာနော်။ ပန်းနေတဲ့သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဝေး
ကြီးရောက်နေတဲ့သူပဲဖြစ်ဖြစ် ကောင်းကင်ကြီးအောက်တော့ ထွက်
ပြေးလို့ မလွတ်နိုင်ဘူးနော်။ နောက်ပြီး ကောင်းကင်ဆိုတာ ရန်ကုန်
မှာလည်း ရှိတယ်။ မန္တလေးမှာလည်း ရှိတယ်။ ဒီထက်ပိုပြောရရင်
စင်္ကာပူမှာလည်း ရှိတယ်နော်။ ဒယ်ဒီရယ် ... အဲဒီတော့ ဘယ်သူ
ဘယ်သွားသွား လွမ်းစရာလည်း မလိုတော့ဘူး။ မျှော်နေစရာလည်း
မလိုတော့ဘူး။ သတိရရင် ငိုကြည့်ပြီး ရွာလိုက်ရုံပဲလေ။

ဒယ်ဒီရယ် ... ကျွန်မ ဘယ်သူ့ကိုမှ မလွမ်းချင်ဘူး။ ဖြစ်နိုင်ရင်
မလွမ်းတတ်တဲ့သူ၊ မချစ်တတ်တဲ့သူ၊ မခံစားတတ်တဲ့သူတစ်ယောက်
ဖြစ်ချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ... အခု ကျွန်မ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လွမ်းနေရ
ပြန်ပြီကွာ။

Nov 12:45 PM

(၁၇)

ဦးလှိုင်ဦး ...

ကျွန်မ ကြားဖူးတဲ့ စကားတစ်ခွန်းရှိတယ် စင်ဘုရင် နဂို
သီယန် ပြောခဲ့တာ ထင်ပါရဲ့။ အဲဒါက 'အချစ်တဲ့ ... ဘုတ်ပြေးတော့
မည်း မလွတ်။ ရင်ဆိုင်ပြန်တော့လည်း အင်အားက ပိုနဲ့ အကောင်း
ဆုံးကတော့ သူ့ဆီမှာ အချုပ်နှောင်ခံလိုက်တာပဲ' ကဲ့ ဟုတ်တယ်
ဦးလှိုင်ဦးရယ် ... ကျွန်မ ဦးလှိုင်ဦးဆီက လွတ်မြောက်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါ
သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ... မပြေးရသေးခင်မှာပဲ ကျွန်မ သိလိုက်တာက
ထွက်နိုင်တော့ဘူးတဲ့လေ။ အဲဒီတော့ ... ကျွန်မ ဦးလှိုင်ဦးဆီမှာ
အချုပ်နှောင်ခံလိုက်တာက အကောင်းဆုံးဖြစ်မယ် စင်ပါရဲ့နော်။

17th Nov 10:15 PM

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဦးလှိုင်ဦးကသာ လေပြည်
တစ်ခုဖြစ်မယ်ဆိုရင် ... ကျွန်မက
လေပြည်သယ်ဆောင်ရာ လိုက်ပါမယ်
သစ်ရွက်လေးတစ်ရွက် ဖြစ်ချင်လိုက်တာ။

SNOW

ဦးလှိုင်ဦး ...

သက်တံတစ်ခုရဲ့ အဆုံးသတ်ကို မသိပေမဲ့ ... ဦးလှိုင်ဦးထံ
ချစ်လာတာတော့ သိတယ်။
အာကာသထဲကို မရောက်ဖူးချင်ပေမဲ့ ... ဦးလှိုင်ဦးထံ
နှလုံးသားထဲကိုတော့ ရောက်ဖူးချင်တယ်။
ဘာကင်တစ်နန်းတော်ထဲမှာ မနေချင်ပေမဲ့ ... ဦးလှိုင်ဦးထံ
ရင်ခွင်ထဲမှာတော့ နေချင်တယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုသဘောရလဲတင်

Your Snow

ဦးလှိုင်ဦး ...

ကျွန်မဘဝမှာ ... ကျွန်မ မသိသေးတာတွေ တော်တော်များ
များ ရှိနေပါလားဆိုတာကို ဦးလှိုင်ဦးနဲ့ တွေ့မှ သိလာတယ်။ အထူး
သဖြင့် ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကြားမှာ ရှိနေတဲ့
အရာတွေပေါ့။ သိပ်ကို ထူးခြားဆန်းပြားတာပဲနော်။ ကျွန်မ သိသလိုလို
နဲ့ လုံးဝတို မသိတဲ့ အရာတွေပဲ။ နောက်ပြီး ... လူတစ်ယောက်ရဲ့
ပိတ်ကိုလည်း ပစ္စုပ္ပန်ကနေ အခြားကမ္ဘာတစ်ခုကို ရောက်သွားစေနိုင်
တယ်။ သေချာတာကတော့ ... ကျွန်မ အဲဒီအရာကြီးကို ကြောက်
တယ်။ အဲဒါကြီးကို လေ့လာသင်ယူဖို့အတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်သေး
ဘူး ဦးလှိုင်ဦးရယ်။ ကျွန်မကို နားလည်ပေးပါကွာ။

18th Nov 11:25 P.M

ဦးလှိုင်ဦး ...

ဦးလှိုင်ဦးနဲ့ မတွေ့ရတာ ၁၀ ရက်တောင် ရှိပြီ။
နာရီနဲ့တွက်ရင် ၂၄၀ နာရီတောင် ရှိပြီ ဦးလှိုင်ဦးရဲ့။
အရမ်းသတိရနေပြီ။
ပြန်မလာသေးဘူးလားကွာ။

12:05 P.M

SNOW

“အချစ်နှင့် ပတ်သက်လျှင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်
ဆိုသည်အရာသည် ကျွန်မအတွက်တော့
အလွန်ပြောင်မြောက်သော ဟာသတစ်ခုသာ၊
ဖြစ်ပါသည်။ ။”

WONDER OR SNOW

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိ ဘုန်းစာတမ်း၊

တချို့သော စာ၊ ဝါကျများ အောက်တွင်၊ ကျွန်တော် အနိ
ဆောင်မူင်ဖြင့်၊ လိုင်းသားမိခဲ့သည်။ စာ ...၊ ငါ့ကျားများ၌ ပါဝင်စူး
စိတ်နေသည်။ အဓိပ္ပာယ် အတိမ်အနက်တွေကို ကျွန်တော် ...
ဉာဏ်မိသလောက်၊ ခန့်မှန်းသည်။ တွက်ဆ၊ သ ...။

မှိုင်းဝ၊ နေသော နံရံတစ်ခုကဲ့သို့၊ မှိုင်းထိ၊ မှိုင်းမိနေရှာသည်။
နယ်နှလုံးသား ရင်ပြင်ရှိ၊ စူးနစ်၊ ညစ်ပေနေသည့် ဘုန်းကို၊ စိတ်နှလုံး
နှုတ်နှောက်တွင်သာမက၊ စာရွက်ဖြူ တစ်ရွက်ပေါ်တွင်ပါ၊ နံပါတ်စဉ်
အစဉ်တကျ။ ရေးမှတ်၊ ချင့်ချိန်ရလေ၏။

ခွာညိုခိုင်၏ စိတ်နှလုံး၊ ဘဝ၊ ဝန်းကျင်၊ ပညာ အရည်
အချင်း၊ ကိုယ်ပိုင် အရည်အသွေး၊ အတွေးအခေါ်၊ မံယူချက်၊ ယုံ
ကြည်ချက်၊ မျှော်လင့်ချက်၊ လိုအပ်ချက် ... စသည်တို့၏ အားနည်း
ချက်၊ အားသာချက်ကို၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်ကုန်ဖြင့်၊ ရှေးဦးကပ်၊ ပိုင်းဖြတ်
လေသည်။

ကျွန်တော် ထိုးစစ်ဆင်ရမည့်၊ ဦးလှိုင်ဦး၏ အားသာချက်၊
နည်းချက်ကိုလည်း၊ ခွာညိုခိုင်၏ မှတ်စုစာပေ၏ စာကြောင်း
အထဲတွင်သာ၊ ကျွန်တော် ရှာဖွေရ၏။ ခွာညိုခိုင် ၏ စိတ်၊ အာရုံ၊
အိမ်အတွင်း၊ ဦးလှိုင်ဦး၏ အပေါ်စား ပြားချက်၊ အတိုင်းအတာ
အထိ၊ စိုက်ဝင်နေခြင်းသည်၊ ၎င်း ... ဦးလှိုင်ဦး ၏ အားသာချက်။

ငါ့အတွက် (စုစုပေါင်း)

ငါ့အတွက် တစ်ခုတည်းသော အားနည်းချက်မှာ ခွာညိုခြင်းကို လူမသိ၊ သူမသိ ... အညိုဆိုးဖြင့် ပိုင်စိုးနေခြင်း ဖြစ်၏။

မည်မျှပင် ရတနာ စစ်စေ။ ခိုးဝက် လှည့်ဖြား၍၊ ရယူထားသော ထိုရတနာကို မည်သည့် သူ့ခိုးမှု၊ လူပုံအလယ်တွင် ဖော်လှင်စွာ ဆင်မြန်းဝံ့ခြင်းမရှိ။

ထိုအခါ၊ မှိန်ဖျော့ဖျော့ သံသတ္တုကိုသာ၊ ရတနာအဖြစ် ကိုယ်ပိုင်စွမ်းအားဖြင့်၊ ဆင်ယင်ထားသူ၏၊ ရင်အင်္ကျေ၊ ခေါင်းအင်္ကျေ အောက်၌၊ ရတနာသူခိုး အန္တမျိုး၏ အရှိန်အဝါသည်၊ ၎င်းလျှိုးပျက်စီးသွားပေမည်။

အားနည်းချက် အားလုံးတို့ အနက်၊ ကိုယ်ကျင့်သီလ၊ အားနည်းချက်သည်၊ မည်မျှ အရှိန်အဝါကြီးသူကို၊ မဆို၊ ထူထောင်မားမတ်ခွင့် ... မပေး။

ရန်သူနယ်တလင်းမှာ သို့ပန်းငယ် တစ်နွယ်လုံးကို၊ ကယ်ထုတ်သယ်ယူနိုင်ရန်အတွက်၊ ရန်သူ၏ အားသာချက်ကို ဖိ ... ဖိ ... ကွယ် ... ကာပြီး၊ ရန်သူ၏ အားနည်းချက်ကို၊ ဖိ ... ဖိ ... ချေမှုန်းလျက်၊ ကျွန်တော် အသက်၊ ခန္ဓာကို၊ စစ်မက်၊ လက်နက်အဖြစ်၊ အသုံးပြုကာ၊ ထိုးစစ်ဆင်ရပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော့်မှာ ... အားအင်တစ်ခုတည်းသာ ရှိသည်။

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပင့်ညွှန်စာဟမ်း

အညိုအဝါဖြင့် မေတ္တာ စေတနာ၊ ကြီးစွာ ထားအပ်ခြင်းသည်သာ၊ ကျွန်တော်၏ ... ပကတိအင်အား။

* * *

(၁၈)

“အဖေလို၊ သဘောထားချင်လွန်းလို့ ဒယ်ဒီ ... လို့
ခေါ်ဝေါ်နေတဲ့သူကို သားသမီးလို၊ သဘောမထားဘဲ၊ ယုတ်ညံ့
အပြုအမူနဲ့ ဆက်ဆံပြီး၊ သာယာနာပျော်ဖွယ် ... တွေကို၊ စကား
လုံးနဲ့ပဲ၊ ထုဆစ်နေတာကိုက၊ ညာစားနေကျ၊ ကြောင်ပါးကြီးနဲ့
သိသာပါတယ်” ... ဟု၊ ရဲမာန်နှင့် နင်းမောင်တို့ကို၊ ဦးလှိုင်
စရိုက်လက္ခဏာအပေါ်၊ သုံးသပ်ချက်အဖြစ်၊ ကျွန်တော် ခြေ
ဆွေးနေ့သည်။

“အမေနဲ့အဒေါ်၊ မရိပ်မိဘဲ အံ့လှလေး
တယ်”

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

နင်းမောင်၏ ဝေဖန်စကား။

ရဲမာန်က ...

“မိသားစုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အမှတ်ပေးပြိုင်ပွဲ
တစ်ခု၊ ရုပ်မြင်သံကြားမှာ ကြည့်ဖူးတယ်။

မေးခွန်းတစ်ခုတည်းကို၊ မိဘနစ်ပါးနဲ့ သား
သမီး၊ ဖြေရတယ်။

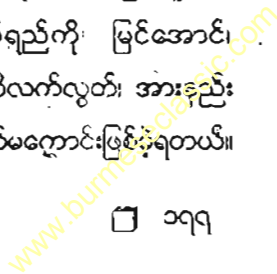
သားလေး ... ကျောင်းစ. တက်တဲ့နေ့က၊
ငိုသလား ... တဲ့။ မေးခွန်းက။

အမေနဲ့အမေရဲ့ ... အဖြေလွှာမှာ၊ ဖြေထား
တာက မငိုပါ ... တဲ့။ ကာယကံရှင်၊ သားဖြစ်သူရဲ့၊
အဖြေလွှာမှာ၊ ဖြေထားတာက၊ ငိုတယ် ... တဲ့။

မိသားစု သုံးဦးစလုံးရဲ့ ... အဖြေ၊ မတူတဲ့
အတွက်၊ အမှတ်မရဘူး။

အဲဒီ ... အစီအစဉ်ကို ကြည့်နေမိတဲ့ ငါက
... အမှတ်မရတာ၊ ရုတ်တိုက်၊ မခံစားဖြစ်ဘူး။

သားသမီးရဲ့ မျက်ရည်ကို မြင်အောင်၊
မကြည့်မိတဲ့ မိဘ၊ ရဲ့၊ သတိလက်လွတ်၊ အားနည်း
ချက်ကိုပဲ၊ တွေးပြီး ... စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

သင်္ကြန် (အနောက်)

ကလေးက မိဘကိုကြောက်ပြီး မိဘများက ကွယ်မှာ ငိုခဲ့တာ နေမှာပေါ့... လို့ တွေးမိတယ်။ အဲဒီလိုပဲပေါ့။ ခွာညိုခိုင်း အမေလည်း... သမီးဖြစ်သူရဲ့ အရိပ်အခြည်ကို ခန့်မှန်းကြည့်ဖို့ အားနည်းနေတာ ဖြစ်မှာပေါ့”

ရဲမာန်၏ စကားကို ကျွန်တော် နားထောင်ရင်း ကျွန်တော် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်နေမိသည်။

“တချို့ မိဘများကျတော့ သားသမီး ဖွန်တဲ့ မစင်ကိုတောင် အပျော့အမာ ကြည့်၊ အရောင်အစင်း ကြည့်ပြီး အစာကြေ မကြေ၊ ဝမ်း... ကောင်းမကောင်း၊ ခန့်မှန်းကြ၊ ဂရုစိုက်ကြတာ။

အဲဒီလို မိဘများကျတော့ သားသမီး ခြေတစ်လှမ်း၊ လှမ်းလိုက်ရုံနဲ့ ဘယ် အခြေကို လှမ်းနေပြီဆိုတာ ခန့်မှန်းတတ်ကြတယ်။

ငါ့အဘွား၊ ပြောပြဖူးတာ၊ တစ်ခုရှိသေးတယ်။ ဆယ်ကျော်သက် သမီးမိန်းကလေးတစ်ယောက်၊ ဆတ်ကျောလတ်ကျော နေမိလိုက်တာနဲ့ ရှေးက ဒေါ်ကြီး၊ ဒေါ်လေး၊ အမေ၊ အဘွား တစ်

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

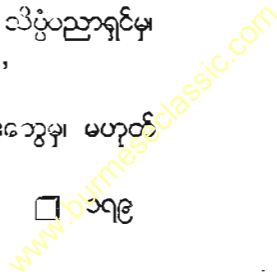
ယောက်ယောက်က ပေါင်တွင်းကြောကို နာနာလေး ဆွဲလိမ်လိုက်ကြတာ... တဲ့။ လူကြီးစိတ်၊ ဝင်မှာ စိုးလို့ ပေါင်တွင်းကြောကို တမင်... လိမ်ဆွဲကြတာ... တဲ့။

ကလေးအရွယ်ကို လွန်လာတဲ့ ရင်ဘတ်မျိုးကလေး ဖြစ်လာပြီဆိုတာနဲ့ ရင်ဘတ်ကို ဖိနပ်နဲ့ ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး၊ ရိုက်လိုက်ကြတယ်... တဲ့။ အပြစ်သေးသေးလေးပေမဲ့ အဲဒီ နေရာကို တမင်နာအောင် ရိုက်တာ။ အသက်အရွယ်ထက် ပိုတဲ့...၊ ခန္ဓာကိုယ် ဖွံ့ထွားမှုမျိုး မဖြစ်အောင် အဲဒီလို ဂရုတစိုက် လုပ်ကြတာ။

အရပ်စကားနဲ့ ပြောရရင် အဖျိုးစိတ် အဝင် မမြန်အောင် ရှေးလူကြီးတွေ... အဲဒီလို လုပ်ကြတာပေါ့ကွာ။

ဒါ... သမီး မိန်းကလေးကို စောင့်ရှောက်တဲ့ ရှေးမြန်မာနည်းပေါ့။ ဘယ်... သိပ္ပံပညာရှင်မှ စိတ်မဝင်စားခဲ့တဲ့ မြန်မာနည်းပေါ့”

“ခွာညိုခိုင်း အမေနဲ့အဒေါ်က ရှေးလူကြီးတွေမှ မဟုတ်

သင်္ဂြိုဟ်(ရန်ကင်း)

ကြတာ” ...ဟု ကျွန်တော် ပြောသည်။ ရဲမာန်က ...

“ရှေးထုံးလည်း၊ မပယ်ခဲ့ဆိုတဲ့ စကား
ထားလို့ နေမှာပေါ့။

ဒီတော့ ...၊ အောင်သွေး။ မင်းအောင်
အခုမှ ... ခွာညိုခိုင့် ရင်ဘတ်၊ ဖိနပ်နဲ့ ပြေးနင်း
လည်း၊ မမီတော့ဘူး။

ပေါင်တွင်းကြော ဆွဲလိမ်ဖို့လည်း၊ မ
တော့ဘူး။

မင်းမှာ ... ရှိတဲ့ ဉာဏ်ပညာ ဗဟု
ပေါင်း များစွာနဲ့ ဖေးမ၊ ပြုပြင်မယ်ဆိုရင်
ရောဂါ ကျွမ်းနေတဲ့ လူနာကို၊ တာဝန်ယူ
တဲ့၊ ဆရာဝန်လို့ တော်တော် ကြိုးပမ်းရယ်

အရည်အချင်းတွင် ... မက။ သူ့
ကံတရားပါ။ ထည့်တွက်ဖို့ မင်း ... မ

“အေးပါ”

“သံပုရာသီး ... ဖြစ်နေတာကို ပန်
အောင်တော့ မင်း ... လုပ်ပေးနိုင်မှာ

ပိုး ... နဲ့ ... ပေါင်း ... မြက်

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပုဒ်များစာတမ်း

သံပုရာသီး၊ ပွေးပွေးလေး၊ ဖြစ်အောင်လောက်တော့
ငါတို့ မျှော်လင့်နိုင်ပါတယ်”

“ဒါပေါ့ကွာ။ ငါ ...၊ ဟိုတပ်လောက၊
ပြောခဲ့သလိုပေါ့။

နစ်မွန်းပြီးပြီ ဆိုရင်လည်း၊ စုန်းစုန်း မဖြုတ်
အောင်၊ ကူညီရမှာပေါ့”

နှင်းမောင်က ...

“အမေနဲ့အဒေါ်ကို၊ အသိပေး တိုင်ပင်ရင်၊
ပို ... ထိရောက်မယ် ထင်တယ်”

ကျွန်တော်က ...

“အဲဒါ၊ ငါ ... မလုပ်ချင်ဘူးလေ၊ အသိ
ပေးလိုက်မှာ ပျာယာခတ်ပြီး ...၊ ဝုန်းဒိုင်းကျရင်၊
အနည်းဆုံး ... သမီးကို အမေ ကိုယ်တိုင်၊ အထင်
သေသွားမှာပေါ့။

အစ၊ ကတည်းက အထိန်းအသိမ်း အားနည်း
လို့ ဒီလို ... ဖြစ်ရတာ။

အခုမှ ... ထိန်းသိမ်းဖို့ ဆိုတာ။ နည်း ...
မမှန်ရင်၊ ချောက်ထဲ ... တွန်းပို့သလို ဖြစ်မယ်”

ထင်ရှားစွာ (နေရာမရှိ)

ရဲမာန်က ...

“ဗဟုသုတ၊ အားနည်းတာလည်း၊ ဖြစ်မှာ
ကလေး မိခင်တွေ၊ ကလေးကို၊ ခါးထစ်နဲ့

ပြီး၊ မချီရဘူး ... ဆိုတဲ့၊ ဗဟုသုတ။

အိမ်သာတက်လို့၊ ကြာနေရင်၊ ဟန့်ထား

မယ် ... ဆိုတဲ့ ... ဗဟုသုတ။

ရှိထားကြတဲ့သူ၊ မများလောက်ဘူး။ ထင်

... ကြားတောင်၊ ကြားဖူးကြမှာ မဟုတ်ဘူး”

နှင်းမောင်က ...

“ခါးထစ်ခွင်ပြီး၊ ချီရင်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊

ထောက်ခွင်တတ်လို့လား။ အိမ်သာတက်တာ၊

ရင်ရော၊ လိပ်ခေါင်းရောပါ။ ဖြစ်မှာစိုးလို့လား”

“မဟုတ်ဘူး။ ကလေးကို၊ ခါးထစ်ခွင်ပြီး

ထားတာ။ ကလေးကို ... လိပ်စိတ်၊ နို့ဆွပေး

ဖြစ်တတ်တယ်။

အိမ်သာ တက်တာကို၊ ဖိမိခံတက်

လည်း။ အဲဒီ စိတ်မျိုးကို၊ ဖြစ်စေတတ်တယ်။

အဲဒါကြောင့် ... ကလေး ကျန်းမာ

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ဝ၊ ဖြိုးဖို့တွင်မက။ အချီအပိုးလေးလည်း ... တတ်
ရမယ်။ ဒါ ... ဗဟုသုတ ကိစ္စတွေပဲ။

ကလေး ... လေး၊ ငါးယောက်သာ၊ မွေး
တယ်။ ကျွေးတယ်။ လိုအပ်တဲ့ ဗဟုသုတ၊ မရှိတော့။
အရွယ်ရောက်တဲ့အခါ၊ မလိုအပ်တာတွေ ... ဖြစ်
တတ်ကြတာပေါ့။

မိဘတိုင်းကတော့ ... သားသမီးတိုင်းကို
မေတ္တာအပြည့်နဲ့၊ ဉာဏ်မီလလောက်၊ ချစ်ခဲ့ကြတာ
ပါပဲ။ ဉာဏ်နည်းတော့ ... ကံမဲ့တတ်တာပေါ့”

“ကိုဖော်ထွန်း ... ဆိုတဲ့၊ လူကိုလည်း၊ ငါတို့ ... တွေဖူး
ဖြင်ဖူးထားဖို့၊ လိုမယ်” ... ဟု၊ ကျွန်တော် ပြောသည်။ နှင်းမောင်
က ...

“သူနဲ့က၊ ခွာညှိခိုင်၊ ပြတ်သွားတာလား”

“မပြတ်၊ တပြတ်ပေါ့။ ကိုဖော်ထွန်းနဲ့က
အဆင်မပြေတပြေ။ ဦးလေးဖြစ်တဲ့၊ ဦးလှိုင်ဦးက
ပွဲလန့်တုန်း ဖျာခင်။

အဲဒီ ... လာခင်းတဲ့ ဖျာပေါ်က၊ ခွာညှိခိုင်
မထ၊ နိုင်တော့တာ”

ထောင်ကျိုး (၁၀-၁၅)

“သော်”

“ခွာညိုခိုင်... ဒိုင်ယာရီကို ငါ... ညက
သေသေချာချာ ပြန်ဖတ်တယ်။

ကိုဇော်ထွန်းက နေတတ်သလို နေပုံရတယ်။
ယုယုယယ ပြောတတ်၊ ဆိုတတ်ပုံ၊ မရဘူး။

ဦးလေးဖြစ်တဲ့၊ ကြောင်ပါးကြီးကတော့၊
အညှာသိ၊ အထာကျွမ်းတော့။

စိတ်ထဲမှာ၊ ရည်းစား... ကိုဇော်ထွန်း ရှိပြီ။
လူက... ကြောင်ပါးကြီးရဲ့၊ ငါကြော်ပန်းကန်ထဲ၊
ကျနေတာ။

အနည်းဆုံး၊ ကိုဇော်ထွန်းနဲ့ ယူဖြစ်လိုက်ရင်
တောင်၊ မဆိုးဘူး... လို့၊ ငါ တွေးမိတယ်။ အဲဒါ
ကြောင့်... လိုလိုမယ်မယ်၊ ကိုဇော်ထွန်းကို၊ ငါ
တို့၊ စုံစမ်းထားမှာ ဖြစ်မယ်လေ”

ရဲမာန်က ...

“ရတယ်။ ငါတို့... စုံစမ်းထားပါမယ်။ မင်း
... အလုပ်သွား။ အားတိုင်း၊ ခွာညိုခိုင်
အိမ်... ဝင်ထွက်။

မျစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်ဖာတမ်း။

မင်း... တတ်သမျှ၊ မှတ်သမျှတွေနဲ့၊
အဖတ်ဆယ်နေပေတော့”

“အင်း...။ လောလောဆယ်၊ ငါနဲ့ လိုက်
ခဲ့ကြပြီ။ ငါ... ခွေးထီးလေးတစ်ကောင် ဝယ်မလို့”
နှင်းမောင် ရယ်လေ၏။ ရယ်နေရင်းမှ ...

“မင်းက၊ မဟာဗျူဟာကို၊ ခွေးထီးလေးနဲ့၊
စတော့မှာကိုး။ ဟား ဟား ဟား”

“ဒီနေ့ သူ့မွေးနေ့... တဲ့” ... ဟု၊ ကျွန်တော် ပြောပြ
ရဲမာန်က... “အကောင်းဆုံး အိုင်ဒီယာပဲ” ... ဟု၊ ပြော၏။

* * *

(၁၅)

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အစ်ကိုရယ်။ ခွာညှိ
လိုချင်နေတာ။ ကြာပြီ။ ပိုက်ဆံ မရှိလို့။ မဝယ်
သေးတာ”

“ညီမ၊ လေးက၊ အလုပ်၊ မလုပ်ဘူးလား”

“ဟွန်း၊ ကျောင်းတက်နေတာလေ။ ကျောင်း
ပြီးမှ၊ လုပ်မှာ”

“ဘာ အလုပ်၊ လုပ်မှာလဲ”

“သိသေးဘူး”

“ဒေါ်ကြီးနဲ့ ဒေါ်လေးက၊ ညဖျော့မှာ အထည်

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ဖင့်ညာဉ်စကား

ဆိုင် ဖွင့်ထားတယ်ဆို”

“ဟုတ်”

“အားတဲ့အခါ၊ ဆိုင်မှာ ကူရောင်းပေးပေါ့။

အဲဒါလည်း ...။ အလုပ်ပဲ”

“ခွာညှိက၊ အိမ်စောင့်လေ။ အိမ်စောင့်လို့
သာ၊ ပြောတာ။

အမေတို့... ဆိုင်ထွက်တာနဲ့ ခွာညှိလည်း။

လစ်တော့တာပဲ”

“သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လျှောက်လစ်တာပေါ့။

ဟုတ်လား”

“ဟိုတုန်းကတော့၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ပေါ့”

ရင်ခွင်ပိုက်ထားသည့်၊ ခွေးပေါက်လေးကို၊ ဖွဖွပွတ်သပ်

ရင်း ...

“အခုတော့ ...။ သူငယ်ချင်းတွေ၊ မခေါ်

ကြတော့ဘူး”

“ပြဿနာ ဖြစ်ထားကြလို့လား”

ခေါင်းညှိတ်သည်။

“ဒါဆို၊ မွေးနေ့မှာ၊ သူငယ်ချင်းတွေ၊ မလာ

ထင်ထင်(မင်းမင်း)

ကြဘူးပေါ့”

မျက်လွှာချကာ၊ ခေါင်းညိတ်ပြန်သည်။

“ချစ်သူ... ရည်းစားဆိုတဲ့၊ လူတွေရော”

နုတ်ခမ်းလေး စေ့ကာ၊ ပြုံးယောင်ပြု၏။ မချီပြုံး။

“မွေးနေ့... ဆိုတော့၊ ဒီနေ့... ကုသိုလ်
ကောင်းမှု၊ လုပ်ပြီးပြီလား”

“ဘုရားရှိခိုးပြီးပြီ။ အမေနဲ့ အဒေါ်ကိုလည်း
ကန်တော့ပြီးပြီ”

“သီလ၊ ရော၊ စောင့်စည်းပြီးပြီလား”

“ငါးပါးစလုံးမှာ၊ မလုံတာ။ သီလ၊ မယူဖြစ်
ဘူး”

“ငါးပါးသီလ၊ မလုံချဲ့သူရဲ့... အ၊ ကုသိုလ်
ကို၊ ညီမလေး သိတယ်ပေါ့”

“သိတာပေါ့။ အစ်ကိုရဲ့။ သိလို့၊ မစောင့်
စည်းနိုင်မယ့် အတူတူ၊ သီလ၊ မယူတော့တာ”

ကျွန်တော် ပြုံးလျက် ...

“အခု... အစ်ကိုနဲ့ စကားပြောနေချိန်မှာ။
ညီမလေး... ကံ ငါးပါးစလုံးကို၊ ဖောက်ဖျက်

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်ဇာတမ်း

နေလို့လား”

“ဟင့်အင်း”

“ဒါဆို။ အခု... ဒီ... စကားပြောနေ
ချိန်မှာ၊ သူတစ်ပါး အသက်လည်း မသတ်။

သူတစ်ပါး ပစ္စည်းလည်း... မနီး။ သူတစ်
ပါး အိမ်ရာလည်း... မပြင်မောင်း။ မူးယစ်သေစာ
လည်း၊ မသုံးစွဲ။ မလိမ်... မညှာ။ သန့်ရှင်းနေတဲ့
အချိန်ပဲ။

ဒီ... သန့်ရှင်းနေချိန်၊ တစ်ခဏလေးပဲ၊
ဖြစ်ဖြစ်။ ငါးပါးသီလကို၊ စောင့်စည်းပါတယ်...
လို့၊ သင့်လျော်ရာ... နေရာမှာ၊ ဆုံးဖြတ်တာ။
သီလ၊ ခံယူဆောက်တည်တာပဲပေါ့”

“ခဏလေးပဲ၊ မြဲမယ့် စောင့်တည်မှုလေး၊
အစ်ကိုရယ်။ မခိုင်မယ့် အတူတူ... ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုယ် မလှည့်စားချင်ပါဘူး”

“အမြဲမလုပ်နိုင်တဲ့... အလုပ်ကို၊ တစ်ထိုင်
စာလေး... ခဏလေးပဲ ဖြစ်ဖြစ်။ စလုပ်ရတာ၊
ညီမလေးရဲ့။

သက်တမ်း (လမ်းဆုံ)

နောက်မှ ...၊ ပျက်၊ သွားမိမယ် ဆိုပေ
မဲ့၊ ခဏလေးဖြစ်ဖြစ်၊ စောင့်စည်းနေနိုင်ရင်တောင့်
အဲဒီ ... ခဏ၊ ခဏလေးတွေ၊ မကြာမကြာ လုပ်
ရင်းကနေ၊ လုပ်ရင်း ... မြဲသွားကြတာ။

လူသာမန်တွေထဲမှာ၊ မွေးကတည်းက၊ ငါးပါး
သီလ၊ လုံခြုံတဲ့သူ၊ မရှိပါဘူး။ တဖြည်းဖြည်းချင်း
ကြိုးစားစောင့်ထိန်းရင်းနဲ့မှ၊ မြဲသွားကြတာပါ။

မတူးပါဘူးဆိုပြီး၊ ခဏ၊တောင်၊ မလုပ်ဘူး
ရင်။ တစ်သက်လုံး၊ ဘယ် ... လုပ်ဖူးတော့မှာလဲ။

မိုးပေါက်များသော်၊ အင်းနား၊ ချောင်း၊ ကန်
ပြည့်သောဟန်တည့် ... တဲ့။

မိုးရွာတာ။ ရေတံခွန်လုံးလောက်ကြီး၊ ဝေါခနဲ
... မိုးရေတွေ၊ ပြုတ်ကျလာတာမှ မဟုတ်တာ။
မိုးစက်ကလေးတွေ ... တစ်ပေါက်ချင်း၊ တစ်ပေါက်
ချင်း ရွာနေရင်းက၊ မှ၊ ကန်တွေ၊ ဆည်တွေထဲ၊ ပြည့်
သွားတာပါ။

ငါ ...၊ အခု ... ထိုင်နေချိန်လေး အတွင်း
တော့၊ ဘယ် သီလ၊ မှ၊ မဖောက်ဖျက်ဘူး။ ဒီ ခဏ

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

လေး၊ စောင့်ထိန်းကြည့်ဦးမှ၊ ဆိုပြီး ... ခဏငယ်
လေးတွေ ... ကို၊ ခဏ၊ ခဏ၊ စုဆောင်းကြရတာ
ညီမ၊ လေးရဲ့”

ချစ်ကြည်ရင်းနှီး ခင်မင်စွာ၊ ကျွန်တော့်ကို၊ ပြုံးလျက်
...ရင်း ...

“အစ်ကိုမှာ၊ ညီမ၊ ရှိလား”

“တစ်ဦးတည်းသော ... သားပါဆို”

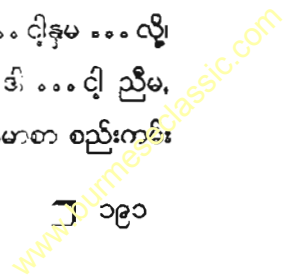
“ဪ”

“အင်း။ ဗဟုသုတ၊ တစ်ခု ပြောဦးမယ်။

တစ်မိတည်းက၊ မွေးတဲ့၊ ယောက်ျားလေးရဲ့ အောက်
က၊ မိန်းကလေးကို၊ ယောက်ျားလေးက ... ညီမ၊
လို့၊ မသုံးနှုန်းရဘူး။ နှမ ... လို့၊ သုံးနှုန်းရတယ်။

အစ်မ၊ ဖြစ်သူက၊ ညီမ၊ လို့ သုံးနှုန်းရတာ။
အစ်ကိုက၊ နှမ ... လို့၊ ခေါ်ဝေါ်ရတာ။ အစ်မ၊ က၊
ညီမ ... လို့၊ ခေါ်ဝေါ်ရတာ။

ယောက်ျားလေးက၊ ဒါ ... ငါ့နှမ ... လို့၊
သုံးနှုန်းရတယ်။ မိန်းကလေးက၊ ဒါ ... ငါ့ ညီမ၊
လို့၊ သုံးနှုန်းရတယ်။ ဒါ ...၊ မြန်မာစာ စည်းကမ်း

ပျော်ရွှင်စွာ (မင်းဆန်း)

ပေါ့။

ဒါပေမဲ့... ခေတ်... ကာလ... က...
ထွေးသွားကြတော့။ အစ်ကိုရော... အစ်မ...
ကိုယ့်ထက်... ငယ်တဲ့ မိန်းကလေးကို ညီမ...
ပဲ။ ခေါ်ကြ... ပြောကြတော့တာပေါ့။

အစ်ကိုထောင် ညီမ... ကို... က...
ခေါ်ပြောရမှာက... နှမ... လို့ ခေါ်ပြော...
မြန်မာ့စည်းကမ်းအတိုင်း မခေါ်ပြောကြ...
ပေမဲ့ ဗဟုသုတ... အဖြစ်တော့ မှတ်ထားပေါ့။

“ဟုတ်ကဲ့...။ ခွာညို မှတ်ထားပါ...
အစ်ကိုက... ခွာညို နားဝင်အောင် ပြောတတ်...
နော်။

အစ်ကိုမှာ ညီမ...။ အဲ... နှမ...
ဆိုတော့ ခွာညိုကို နှမလေးလို့ မွေးစားပေး...
နော်”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။ ပြီးမှ...

“အစ်ကိုစကား နားထောင်လိုက်နာတဲ့...
မျိုးပဲ။ အစ်ကို လိုလားတယ်ဆိုရင်ရော...။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ညီမ... လေးက... လိုက်နာမှာလား။ လိမ္မာမှာ
လား”

“လိုက်နာမယ်။ လိမ္မာမယ်”

“ဒါဆို။ အခု...။ ညီမ... ကို အစ်ကို
ဘုရား လိုက်ပို့ချင်တယ်။

ရွှေတိဂုံစေတီကြီးဆီကို လိုက်ပို့မယ်။ စေတီ
တော်ကြီး ရှေ့မှောက်မှာ ညီမ... လေးနဲ့ အစ်ကို။
မောင်နှမ နှစ်ယောက် ငါးပါးသီလ၊ ခံယူကြမယ်
လေ။ ဘယ်နှယ်လဲ။ လိုက်ပို့ရမလား”

ပျော်ရွှင်စွာ ခေါင်းညိတ်လေ၏။

“ဒေါ်ကြီးတို့ကို ဝင်ပြောဖို့ လိုမလား”

“ရတယ်။ ညကျမှ ခွာညို ပြောပါမယ်။

ဟိုးတုန်းက... တော့ ခွာညို ဘယ်သွားသွား။
အမေတို့ကို လိမ်ပြောနေကျ။ အခုတော့... လိမ်

စရာ မလိုတော့ပါဘူး။ အစ်ကိုနဲ့ သွားတာပဲဟာ”
ဆန်းမီနှင့် ခွေးပေါက်ကလေးကို နေရာ သီးခြားစီ ချပေး

ပြီးမှ ဘုရားဖူး ထွက်ခဲ့ကြရသည်။

မိမိကလေးတို့ကလေးတို့ကလေးတို့ကလေး...
ကလေးတို့ကလေးတို့ကလေးတို့ကလေး...
ကလေးတို့ကလေးတို့ကလေးတို့ကလေး...

ကလေးတို့ကလေးတို့ကလေးတို့ကလေး...
ကလေးတို့ကလေးတို့ကလေးတို့ကလေး...

“ယမလွယ် ဝိပဿနာတို့”

နိဂမ္မိတ ဝိပဿနာတို့... နှစ် ဝိပဿနာ

“ယမလွယ် ဝိပဿနာတို့”

နိဂမ္မိတ ဝိပဿနာတို့... နှစ် ဝိပဿနာ

နိဂမ္မိတ ဝိပဿနာတို့... နှစ် ဝိပဿနာ

နိဂမ္မိတ ဝိပဿနာတို့... နှစ် ဝိပဿနာ

“ယမလွယ် ဝိပဿနာတို့”

“ဝေရ မထို သိက္ခာ ဖဒံ သမာဓိ ယာမိ”

“ယမလွယ် ဝိပဿနာတို့”

...ဆိုတဲ့ နေရာမှာ။ တချို့က ...၊ ဝေး ...

...ဆိုတဲ့ နေရာမှာ။ တချို့က ...၊ ဝေး ...

...ဆိုတဲ့ နေရာမှာ။ တချို့က ...၊ ဝေး ...

...ဆိုတဲ့ နေရာမှာ။ တချို့က ...၊ ဝေး ...

...ဆိုတဲ့ နေရာမှာ။ တချို့က ...၊ ဝေး ...

...ဆိုတဲ့ နေရာမှာ။ တချို့က ...၊ ဝေး ...

...ဆိုတဲ့ နေရာမှာ။ တချို့က ...၊ ဝေး ...

အာမ၊ ဘန္တေ ... ဆိုတဲ့ နေရာမှာလည်း

အာမ၊ ဘန္တေ ... ဆိုတဲ့ နေရာမှာလည်း

အာမ၊ ဘန္တေ ... ဆိုတဲ့ နေရာမှာလည်း

...လို့ ရွတ်ဆိုနေကြတယ်။ ဒါကို ဗဟုသုတ

ရုဗ်ခြင်း... သို့ ထက်သွင်းသော ဝါယောင့် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

အပြစ်၊ မှတ်ထားသင့်တာက ပါဠိစာတိုင်းမှာ ဝစ္စ

ပေါက်သံ မပါဘူး... လို့ အပြစ် မှတ်ထားလိုက်ရင်

အရွတ်အဖတ်၊ မမှားအော့ဘူးပေါ့။

အာမ၊ ဘန္တေ ... ဆိုတာက မဖောက်ဖျက်၊

မကျူးလွန်ပါဘူး... ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ။ အာမ၊ ခံပါ

တယ် ဘုရား... ပေါ့။ အသံထွက်မှားရင် မကောင်း

ဘူး။

အသံထွက်မှားရင်၊ ဘာဖြစ်တတ်သလဲ

အစ်ကို

အစ်ကို နားလည်သလောက်ပဲ ပြောပြရရင်

အဓိပ္ပာယ် ပျက်သွား၊ လွဲသွားနိုင်တာပေါ့။

မနှိုင်းကောင်းပေမဲ့ နှိုင်းပြောရရင် ခွာညှိနိုင်

... ဆိုတဲ့ ညီမလေး နာမည်ကို ခွာညှိရင် ... လို့

အသံထွက်မှားပြီး ခေါ်ခံရင် ဘယ် သင့်လျော်မလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့။ ခွာညှိ၊ နားလည်ပြီ။ နောက်

တစ်ခု၊ ထပ် သိချင်သေးတယ်”

အာသံချစ်တာလား။ မေ။ အစ်ကို သိသ

လောက်၊ ပြောပြမယ်။

ယင်ယင် (မင်းမင်း)

ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်မှာ ဘုရားအကြောင်း မေးတာ ... ဖြေတာ၊ တန်ဖိုး ရှိတာပေါ့”

“ဩကာသ ... ဘုရားရှိခိုး၊ ခွာညို အလွတ် ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ...၊ အပါယ်လေးပါး၊ ကပ် သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုး ငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရား လေးပါး၊ ဗျသနတရား ငါးပါးဆိုတာ။ ဘာတွေပဲ ... မသိဘူး။ အစ်ကို သိလား”

“မသိလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ အဓိပ္ပာယ် မသိဘဲ ရွတ်နေတာ ... မှန်သမျှ။ မူလ၊ သဘောတရားကို မသိဘဲ၊ ရွတ်ဖတ်နေတာ၊ မှန်သမျှ။

ကြက်တူရွေး ... တို့။ သာလိကာ ... ငဲ့ လို့။ စကားသံပဲ ဖြစ်နေမှာပေါ့။ ဘာမှန်းတော့ ... ကိုယ်တိုင်၊ မသိရှာကြဘူး။ ညီမ၊လေး၊ စာအုပ်နဲ့ လိုက်မှတ်ထားမလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ကဲ ...။ မှတ် ...။

အစ်ကို၊ ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြောပြမယ်”

ခွာညိုခိုင်က ကျောပိုးအိတ်လေးအတွင်းမှာ စာအုပ်ထယ်

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

သေး တစ်အုပ်နှင့် ဘောပင် တစ်ချောင်းထုတ်ယူကာ၊ မှတ်သားဖို့၊ ဖြစ်ဆင်သည်။ (သူ့ ခိုင်ယာရီ စာအုပ်လေးကို မြင်ယောင်မိသေး၏)။

“အပါယ်လေးပါး ... ဆိုတာ။ ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊

ပြိတ္တာ၊ အသူရကယ်။

ကပ်သုံးပါး ... ဆိုတာ။ ကာလ၊ အပိုင်း အခြား၊ သုံးမျိုးပေါ့။

သတ္တန္တရကပ် (သတ္တဝါတွေ ဟိုက်ကြ၊ ခိုက် ကြလို့ အစုလိုက် အပြုံလိုက်၊ သေကျေပျက်စီးကြ ရတဲ့ ကာလ)။ (စစ်ဘေးကာလ)။

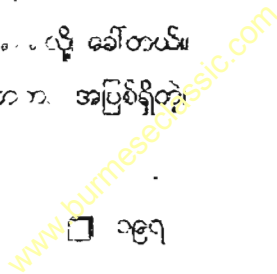
ရောဂန္တရကပ် (သတ္တဝါတွေ ... ကူးစက် ရောဂါ၊ အကူးစက်ခံနေပြီး၊ သေကျေပျက်စီးကြရ တဲ့ ကာလ)။

ဒုက္ခိက္ခန္တရကပ် (သတ္တဝါတွေ သဘာဝဘေး ကြောင့်၊ သေကျေကြရတဲ့ကာလ။ (အစာမရစား၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးတဲ့ ... ကာလ)။

အဲဒါတွေကို ကပ်သုံးပါး ... လို့ ခေါ်တယ်။

ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး ... ဆိုတာက အပြစ်ရှိတဲ့

အရပ် ... ရှစ်ပါး။

မိလိခကလေးနဲ့... ညာလတ်ကလေးနဲ့... မိလိခကလေးနဲ့... ညာလတ်ကလေးနဲ့...

ခရီးအရပ်၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရတဲ့အရပ်။ ပြိတ္တာဖြစ်ရတဲ့ အရပ်။

ရုပ်သာရီပြီး၊ စိတ် ပိညာဉ်ငုတ်နေတဲ့ အသညသတ် ပြဟ္မာ ဖြစ်နေရတဲ့ အရပ်။ (သူ့နှစ်နာမှုက၊ ဘုရားပွင့်တာတောင်၊ အသက် အရပ်ရှည်နေပေမဲ့၊ ဘုရားကို၊ မဖူးတွေ့နိုင်တဲ့ နှစ်နာမှုနောက် ... အ၊ ရုပ်ပြဟ္မာ။ သူက ... စိတ်ပိညာဉ်ရှိတယ်။ ရုပ် မရှိဘူး။ ရုပ် ... ငုတ်နေတယ်။ (နှစ်နာမှုက၊ အသညသတ် ပြဟ္မာနဲ့ အတူတူပဲ)။ အဲဒါအရပ်နှစ်ခုကို တစ်ခုတည်းအဖြစ်၊ မှတ်သားထား

“ဟုတ်ကဲ့”
“နောက် ...၊ ပစ္စုရ်အရပ်။ (ဘုရား ... ရဟန်းတွေရဲ့ အဆုံးအမနဲ့၊ ကင်းဝေးနေတဲ့ ... အရပ်)။

နောက် ... တစ်ခုက၊ ဘုရား ပွင့်နေဆဲအဖြစ်ပေမဲ့၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌဉာဏ်ပဲ ရှိနေတဲ့သူ။

နောက်တစ်ခုက၊ ဘုရားပွင့်ဆဲအခါမှာ ဘုရားရဲ့ တရား (အဆုံးအမ) ကို၊ နားလည် နား

ရစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပင့်ညာဉ်စာတမ်း။

နိုင်လောက်တဲ့ ဉာဏ် ...၊ မရှိတဲ့သူ။ ဉာဏ် ... မရှိတဲ့ အခြေအနေ။

နောက် ... တစ်ခုက၊ တတ်၊ သိ၊ နားလည်နိုင်လောက်တဲ့၊ ဉာဏ်ရှိပေမဲ့၊ ဘုရား မပွင့်တဲ့အခါ၊ လူ ... ဖြစ်နေရတဲ့ အခြေအနေ။ အဲဒါ ... အားလုံးကို၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး ... လို့၊ ခေါ်တယ်”

“အလွတ်ကျက်ထားမှ၊ ဖြစ်မယ်” ... ဟု၊ ခွာညိုနိုင် ရေးမှတ်ရင်း၊ ပြော၏။

“နောက် ...၊ ရန်သူမျိုး၊ ငါးပါးက၊ တော့၊ လူတိုင်း သိပါတယ်။ ရေ ... မီး ... မင်း ... ခိုသူ၊ အမွေခံ သားဆိုး၊ သမီးဆိုး (မချစ် မနှစ်သက်သူ)။

နောက် ... ဝိပတ္တိတရား ... လေးပါး။ ဖောက်ပြန်၊ ပျက်စီး၊ ချို့ယွင်းခြင်း၊ လေးပါး ... ဆိုပါတော့။

ဝတီဝိပတ္တိ (အပါယ်ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း)၊ ဥပစိဝိပတ္တိ (ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါချို့တဲ့ခြင်း)။ ကာလဝိပတ္တိ (မကောင်းသော ခေတ်ကာလနှင့် ကြုံကြိုက်ခြင်း)။ ပယောဂ ဝိပတ္တိ (အကျင့်သီလ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီး

www.burmeseclassic.com

သက်ပျို (နတ်ပျို)

ခြင်း။ ဒါ ...၊ ဩကာသ၊ ကန်တော့ချိုးထဲက၊
ဝိပတ္တိတရားလေးပါ။ ဒါက ...၊ သုတ္တံဝိဇ္ဇာကပ်ထဲ
ကပေါ့။

နောက် ... ဗဟုသုတအဖြစ် မှတ်ထားရမယ့်
အဘိဓမ္မာ ဝိဇ္ဇာကပ်ထဲက၊ ဝိပတ္တိတရား၊ လေးထီး
ရှိသေးတယ်။ အဲဒါတွေက ...

သီကပ်ပတ္တိ (သီလ အကြီးစား ပျက်စီးခြင်း)
အာစာရဝိပတ္တိ (သီလ အငယ်စား ပျက်စီး

ခြင်း)။

အာဇီဝ ဝိပတ္တိ (အသက်မွေးမှု၊ မစင်ကြယ်

ခြင်း)။

ဒိဋ္ဌိပတ္တိ (အယူမှန်ခြင်း)။ နောက် ...

ဗျာဓိတရား ငါးပါး (ပျက်စီးခြင်း ငါးမျိုး

ပေါ့)။

ဉာဏီဗျာဓိ (ဆွေမျိုး ... ပျက်စီးခြင်း)။

ရောဂါဗျာဓိ (အနာရောဂါဖြစ်ခြင်း)။

စိဋ္ဌိဗျာဓိ (အယူ ပျက်စီးခြင်း)။

ဘောဂဗျာဓိ (ရာသူးစည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီး

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း။

ခြင်း)။

သီလဗျာဓိ (သီလ ပျက်စီးခြင်း)။

အဲဒါတွေက၊ နေ ... ကင်းလွတ်ဖို့က၊ တော့။

အပါပယ်လေးပါးက၊ နေ၊ လွတ်ချင်ပေါ့။ သောတာပန်

ဖြစ်အောင် ကျင့်။ ကပ်သုံးပါးက၊ ငါ့ချစ်ရင်၊ အခု

ပါပယ်သေသေ နိဗ္ဗာန်ရအောင် ကျင့်။

ရုပ်ဗျာဓိ (ရုပ်ပါးက၊ တော့ သာ သေချဲ့ အလုံးမ၊

အတွင်းမှာ၊ နေထိုင်ကျင့်ကြံရင်၊ လွတ်မယ်။

ရန်သူပျိုး ငါးပါးရဲ့ ဘေးက တော့၊ နိဗ္ဗာန်ရမှ

လွတ်မယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်၊ ထိန်းသိမ်း၊ နေထိုင်နိုင်ခဲ့

ရင်။ ထိန်းသိမ်းနေထိုင်နိုင်ရင်၊ ဝိပဿနာတရား လေးပါး

နဲ့ ဗျာဓိတရား ငါးပါးတွေက၊ နေ ငုတ်မယ် ... တဲ့။

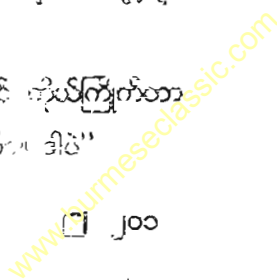
ဒါ ... စာထဲ ပေထဲ ပါတဲ့ ... ကိုယ်။ အစ်ကို

ပြောပြတာ။ မှတ်ကြီး၊ ကျက်ချင်ကျက်၊ လျှင်ချင်

ကျင့်။ ကြိုက်တာလုပ်။

အစ်ကိုသဘော၊ ပြောရရင် ကိုယ်ကြိုက်တာ

ကိုယ်လုပ်။ ကိုယ်ဖြစ် ... ကိုယ်။ ဒါပဲ။

ထက်ကြီး (၁၉၁၆)

ခွာညိုခိုင်က၊ ပန်းတွန့်ကာ ...

“လူ ... ဖြစ်ရတာ၊ ကြောက်စရာကြီး”

ခွာညိုခိုင် စကားကြောင့်၊ ကျွန်တော် ရယ်မိ၏။ ရယ်လျက်-

“အမယ်၊ ဒါ ...၊ အသိဉာဏ်တွေ ပွင့်လင်း
တော့မယ်၊ အသံပဲ။

ဘယ်နှယ် ... လူဖြစ်ရတာ၊ ကြောက်ရမလဲ
ရေကျတာတွေ ... တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တာတွေထက်
ရင်၊ လူ ... ဖြစ်ရတာ၊ မဆိုးပါဘူး။

လူဖြစ်တုန်း၊ ကောင်းတာလုပ်ရတာ
တိရစ္ဆာန်ဖြစ်နေရင်၊ ဘယ်အရာ၊ ကောင်းတယ်
ဘယ်အရာ၊ မကောင်းဘူး ... ဆိုတာ၊ သိ
မဟုတ်ဘူး။

လူက၊ ကောင်းတယ် ... လို့၊ သတ်မှတ်
တဲ့၊ ရေပွေး။ တိရစ္ဆာန်တွေ ...၊ အနံ့မခံနိုင်ဘူး

လူက၊ စွန့်ပစ်တဲ့ အညစ်အကြေး။ တိရစ္ဆာန်
တွေ ...၊ သိပ်ကြိုက်ကြတာ။ တချို့ခွေးလေးတွေ
လူတံတွေမှ၊ စားကြတာ”

ခွာညိုခိုင်က၊ မျက်နှာလေး ရှုံ့လျက်၊ မသက်မသာ၊ ခုတ်

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

လေသည်။

“အဲဒီလိုပဲ ...။ မကောင်းကျိုးကို၊ သိတဲ့။

အရှိယာ သူတော်ကောင်းတွေ၊ စွန့်ပစ်ထားတဲ့။

မကောင်းမှုတွေကိုတော့၊ သာမန်လူတွေက ...

ကြိုက်နေကြပြန်ရော”

မှတ်စု စာအုပ်လေးကို၊ ပိတ်ပြီး ...၊ ခွာညိုခိုင်၊ နားစွင့်
လေ၏။ ပြောသင့်၊ မပြောသင့်၊ ပြောအပ်၊ မပြောအပ်၊ ကျွန်တော်
ခွတ်ခြည်း၊ စဉ်းစားသေးသည်။

ပေတ္တာ စေတနာ ဦးစီးနေသည့် စိတ်ဆန္ဒက၊ ဆက်ပြော
ပြန်၊ ဆုံးဖြတ်၏။ သူ ... နားခါးခဲသည် ရှိသော်၊ ကျွန်တော့် ညံ့
ဖျင်းမှုနှင့်၊ သူ့ကံတရား ... ဟု၊ တွေးမှတ် ပိုင်းဖြတ်လိုက်ရသည်။

“သူတော်ကောင်းတွေက၊ ခိုးဝှက်၊ လိမ်

လည်၊ ယစ်မှူး ... သတ်ဖြတ်တဲ့ အလေ့အထ၊

တွေကို၊ မကောင်းမှုအဖြစ်၊ သတ်မှတ် ... စွန့်ပယ်

ထားကြတယ်။

သာမန်လူတွေက၊ အဲဒီ အလေ့အထကို၊

မကြိုက်သလိုလို၊ ကြိုက်သလိုလိုနဲ့၊ ကျူးလွန်ဖြစ်

ကြတယ်။

သက်တမ်း (မင်းမင်း)

သူတော်ကောင်းတွေက သူတစ်ပါးရဲ့ ရာထူး
... ဂုဏ်သိမ်း။ သူတစ်ပါးရဲ့ အိမ်ရာ (သားမယား
လင်ယောက်ျား) ကို၊ ကံသုံးပါးစလုံးနဲ့ မလွန်ကျွေး
ရဘူး... လို့ သတ်မှတ်တယ်။ အဲဒီ အပြုအမူကို
စွန့်ပယ်တယ်။

သာမန်လူ တချို့တလေက၊ မလုပ်သလိုလို
... လုပ်သလိုလိုနဲ့၊ ကျူးလွန်မိကြတယ်။

အဲဒါ ... သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ စွန့်ပယ်
ပစ္စည်းတွေကို မသိ နားမလည်သူတွေက၊ ကောင်း
ယူစားသုံးနေသလိုမျိုးပေါ့။

မျက်နှာလေးငယ်သွားရင်း ...

“အစ်ကို”

“ပြောလေ ...၊ ညီမလေး”

“ဟို ...။ ဟိုဟာလေ ...။ မကောင်းမှန်
သိတယ်။ သိလျက်နဲ့၊ လုပ်နေမိတာ။ အဲဒါကို
ဘာခေါ်သလဲဟင်”

ကျွန်တော်က ...

“အစ်ကို၊ ကိုယ်ပိုင် ... အသိဉာဏ်နဲ့တော့

ချစ်ခြင်း...လို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း၊

မပြောတတ်ဘူး ညီမလေး။

မုံလည် ... ဆရာတော်ကြီး၊ မိန့်ကြားထား
တာတော့၊ မှတ်သားထားဖူးတယ်”

“ဟုတ်”

“မသိလို့ ... ငရုတ်သီးစားမိတာ၊ ဝမ်းနာ
... ဗိုက်အောင့် ဖြစ်ရော ... တဲ့။

ဗိုက်နာမှာ ကြောက်လို့ မစားတော့ဘူး ...
လို့ ဆင်ခြင်ပြီး။ ခဏပဲ၊ ဆင်ခြင်နိုင်တယ်။

ဝမ်းနာ ဗိုက်အောင့်တတ်မှန်း သိလျက်နဲ့၊
ငရုတ်သီးကို စားမိပြန်ရော ... တဲ့။ ဒုက္ခ ... ဖြစ်
ရော ဆိုပါတော့”

“ဟုတ်ကဲ့”

“မသိလို့၊ စားမိတာက၊ အဝိဇ္ဇာ ... တဲ့။
ဒုက္ခဖြစ်မယ်မှန်း၊ မကောင်းမှန်း၊ သိလျက်နဲ့၊ မနေ
နိုင်လွန်းလို့ စားမိပြန်တာက ... တဏှာ ... တဲ့”

“ဪ ...။ မကောင်းမှန်း သိလျက်နဲ့၊
လုပ်မိတာ ... တဏှာပေါ့။ ဟုတ်လား ... အစ်ကို”

“ဒါပေါ့”

သီတာတို့သည် နှစ်လုံးလုံး လာသော်လည်း... ခြေချိန်

သီတာတို့ (အသံအောင်)

“အဒိ တာရာဖြစ်ရင်၊ သာဖြစ်တတ်တာလဲ”

“ကောင်းမှုရင်၊ သိသိ၊ မသိသိ၊ စွဲလမ်း
ပြုမူရင်၊ အပါယ်ကျတတ်တယ်”

“ငရဲကျမှာလားဟင်”

“အပါယ်လေးပါးထက်၊ တစ်ခုခုပေါ့”

“အစ်ကို”

ကျွန်တော့် အကျိလက်မော်လီ၊ ကျိ၊ လက်ဖျားဖြင့်၊ ကိုင်
လျက်... ကျွန်တော် အကျိလက်မော်လီ၊ ကျိ၊ လက်ဖျားဖြင့်၊ ကိုင်

“... ပြောချင်တယ်”

“ပြောပြတာကို နားထောင်ပေးရုံတွင်၊ မထင်
ဘူး။”

“ပြေရင်းပေးစရာ ရှိရင်လည်း၊ အစ်ကို၊ ချစ်
ရင်းပေးမှာပေါ့ ညီမ၊ လေးရယ်”

“... တကယ်”

ကျွန်တော့် ခေါင်းတညိတ်တွင်၊ သူ့ တစ်ဘဝ၊ စာ၊ ချစ်
ပိုက်သွားလေသည့် ပမာ။

ခြေချိန်

... နှစ်လုံးလုံး လာသော်လည်း... ခြေချိန်

... ကောင်းမှုရင်၊ သိသိ၊ မသိသိ၊ စွဲလမ်း
ပြုမူရင်၊ အပါယ်ကျတတ်တယ်”

“အစ်ကို”

ကျွန်တော့် အကျိလက်မော်လီ၊ ကျိ၊ လက်ဖျားဖြင့်၊ ကိုင်
လျက်... ကျွန်တော် အကျိလက်မော်လီ၊ ကျိ၊ လက်ဖျားဖြင့်၊ ကိုင်

“... ပြောချင်တယ်”

“ပြောပြတာကို နားထောင်ပေးရုံတွင်၊ မထင်
ဘူး။”

“ပြေရင်းပေးစရာ ရှိရင်လည်း၊ အစ်ကို၊ ချစ်
ရင်းပေးမှာပေါ့ ညီမ၊ လေးရယ်”

“... တကယ်”

ကျွန်တော့် ခေါင်းတညိတ်တွင်၊ သူ့ တစ်ဘဝ၊ စာ၊ ချစ်
ပိုက်သွားလေသည့် ပမာ။

သင်္ကြန် (ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ)

အသိမပေးရ။ အသိပေးခွင့် ရပြန်သော်လည်း အုတ်အော်သောင်း တင်း ဖြစ်မှာစိုးရိမ်သဖြင့်၊ မပြောဖြစ်တော့။

အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ကာလ၊ များအတွင်း၊ စိတ်နှလုံးက ပါ။ ကျွန်းလွန်သူ ဦးလှိုင်ဦးအပေါ်၊ ယိမ်းယိုင်မိပါကြောင်း၊ သူငယ် ချင်းဖြစ်သူ ဘောဘီခင် အပါအဝင်၊ မည်သည့် သူငယ်ချင်းကမျှ သူ့ကို အခေါ်အပြော၊ မလုပ်ကြတော့ကြောင်း၊ ဦးဇော်ထွန်းပင်လျှင် သိုးသိုးသဲ့သဲ့ ကြားသိရှိစိစားမိလောက်ကြောင်း၊ ရွာညှိခိုင် ... ဖြော ဖြသည့်။

ပြည်ပ၊ နိုင်ငံများ၏ ထည်ဝါမှုများ ... အနောက်ဥရောပ သားများ၏ နည်းပညာ၊ စွမ်းဆောင်မှုများကို၊ ပြောပြလေ့ရှိသော ဦးလှိုင်ဦးကို၊ အထင်လည်း ကြီးမိကြောင်း၊ အားကိုးလိုစိတ်ပင် ဖြစ် ရကြောင်း ... ဝန်ခံရင်ဖွင့်ရှာလေ၏။

“ဦးလှိုင်ဦးက၊ Gentle man လို့ နေတတ် တာ။ စတိုင် သိပ်ကျတယ်”

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်းတမ်း

“သော်”

ဓာတ်ပုံရိုလား ... ဟု၊ ကျွန်တော် မေး၏။ အနောက်တိုင်း ဆက်နံ့ကို၊ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်ထားသူ၏။ ဓာတ်ပုံပုံတစ်ပုံ၊ ခုတ်ပြ၏။

“Gentleman ဆိုတဲ့၊ အဓိပ္ပာယ်ကို၊ သိ လား”

“လူကြီး လူကောင်းလေ”

“သူက၊ အရက်သောက်လား”

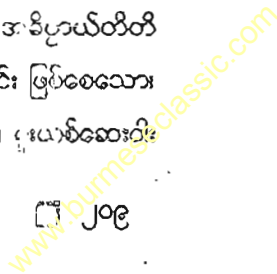
“အင်း။ အကောင်းစားမှာ၊ သောက်တာ”

“ကံငါးပါးလို့၊ တစ်နိုင်ငံလုံး သိတဲ့၊ ငါးပါး သီလ၊ ထဲမှာ၊ သူရာမေရယ ... ဆိုတဲ့၊ အဓိပ္ပာယ်၊ ညီမ၊ လေး သိလား”

“မူးယစ်သေစာ ... အရက် ... သောက်စား ခြင်း ... လေ”

ကျွန်တော်က ...

“သူရာမေရယ ... ဆိုတဲ့၊ အဓိပ္ပာယ်တိတိ ကျကျကား မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်စေသော၊ မူးယစ်စေသော၊ သေရည် သေရက်၊ မူးယစ်စေသော”

ထောင်ကျိုး (ခေမာန်)

တို့ကို၊ သောက်စားခြင်း...တဲ့”

“ဪ...။ ဟုတ်ကဲ့”

“Gentleman လို့ အသတ်မှတ်ခံရမယ့် လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက်က၊ ကံ ငါးပါးစလုံး လောက်တော့၊ လုံခြုံသင့်တာပေါ့...။ နော်”

ခေါင်းညိတ်သဖြင့်၊ စကားဆက်စဉ်သည်။

“အရက်...။ ကောင်းတာပေါ့။ ကောင်းလို့လည်း၊ တစ်ကမ္ဘာလုံး သောက်နေကြတာ။

သောက်သောက်ချင်း၊ ဘာမှ... မဖြစ်ဘူး။ ဘာမှ... မဖြစ်ဘူးဆိုတာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး... ကြော့မသွားဘူး... လို့၊ ဆိုလိုတာ။

ဒါပေမဲ့... ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ မှားယွင်းမယ့်၊ အကုသိုလ်ဓာတ်တွေ၊ နောင်ခန္ဓာ ငရဲကျမယ့်... ဓာတ်တွေ၊ ရူးမယ့်ဓာတ်တွေ ကိန်းသွားတာကိုတော့ ဗဟုသုတ၊ နည်းတဲ့သူတိုင်း၊ မသိဘူး။

ဟို တစ်နေ့က၊ အစ်ကို ပြောခဲ့ဖူးသလိုပေါ့။ မသိတာက၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သိတယ်... သောက်မိတယ် အဲဒါ... တဏှာ။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပုဒ်ညွှန်စာပေ။

ဘယ်ကို သက်ရောက်ကြမယ်...။ လားကြမယ်... ဆိုတာတော့၊ ကံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းမှ၊ လက်ခံကြလိမ့်မယ်”

“ခွာညိုလည်း၊ တစ်ခါ သောက်ဖူးတယ်”

“မကောင်းမှု... လို့၊ အသံဉာဏ်က၊ တကယ်၊ လက်ခံရင်၊ နောက်၊ မလုပ်နဲ့တော့ပေါ့”

“နည်းနည်းလေး သောက်မိရင်ရော...။ အဝါယ်ကျမှာပဲလား”

“ခဲလုံး... မန်ကျည်းစေ့လောက်၊ မြစ်ထဲ ကျတာနဲ့၊ အုန်းသီးလုံးလောက် ခဲလုံး... မြစ်ထဲ ကျတာ။ ဘယ်ခဲလုံး၊ ရေပေါ်၊ ပေါ်သလဲ”

“ဟွန်း။ နှစ်ခုစလုံး နှစ်မှာပေါ့”

“မကောင်းမှုကို၊ နည်းနည်းလေးပဲ လုပ်တာပါ... လို့၊ တွေးမိခဲ့ရင်၊ အဲဒီ... ဥပမာလေးကို၊ သတိရ”

ပြုံးလျက် လက်ခံခေါင်းညိတ်သည်။

“သူတစ်ပါး အိမ်ရာကို ကျူးလွန်ရင် သမ္ဗုဒ္ဓိ ငရဲကျမယ်။

ယောင်ပျို (အနုပညာ)

ကျားလွန်သူရော ...၊ ဖောက်ပြန်သူရော ကျမယ်။ အဲဒီ ငရဲက ... ဘယ်လိုလေးလဲဟင် ... လို့၊ ဗဟုသုတ၊ ရချင်ရင်တော့၊ ဆက်လုပ်။

မတည့်တာကို မက်မက်မောမော စားနေတဲ့ ကလေးသူငယ်လေး အနေနဲ့၊ စားနေတုန်းတော့ ကောင်းတာပေါ့။

မတည့်တဲ့ အစား အကြောင်းပြုတော့မှ သေတာ။ နောက်မှ ... သေတာလေ။

တချို့ မတည့်တဲ့အစာက၊ စားစားချင်း သေတာ။ တချို့ ... မတည့်တဲ့အစာက၊ စားပြီး ... နောက်မှ သေတာ။ အဲဒီလိုပဲ၊ တချို့၊ အ၊ ကုသိုလ်က၊ လုပ်ပြီးပြီးချင်း ... အကြောင်းပြတယ်၊ ဥပမာ ... စိဉ္စမာန။ အ၊ ကုသိုလ်ပြုပြီးပြီးချင်း ... ပြီးပျိုတာ။

ရှင်ဒေဝဒတ်။ ဘုရားကို၊ ကျောက်မောင်းနဲ့ ထုထုချင်း၊ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ နောက်မှ ... မြေချိုတာ။ မြေချိုပြီး ... နောက်မှ ... အဝီစိငရဲကျတာ မျက်လုံး သူငယ်အိမ်လေး ... ပြူးကျယ်လျက်၊ နားစိုက်

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညုဉ်းအစား

ထောင်နေရှာသည်။

“ညီမ၊ လေးမှာ လက်ကိုင်ဖုန်း ရှိတယ်နော်”

“ဟုတ်”

“အိမ်မှာ ... ကြိုးဖုန်းလည်း ရှိတယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“လက်ကိုင်ဖုန်းတို့၊ ကိုယ့် အိမ်မှာ သုံးတဲ့၊

ကြိုးဖုန်းတို့ကို၊ အသုံးပြုရင်၊ ဖုန်း bill၊ ချက်ချင်း ဆောင်ရတာလား။ နောက်မှ ကျသင့်ငွေ ဆောင်ရတာလား”

“နောက်မှ ... ဆောင်ရတာ”

“အများသုံး ... ဖုန်း။ လမ်းမှာ ဆက်တဲ့ ဖုန်းဖိုးကျတော့၊ ကိုယ်၊ ဆက်ပြီးရင်၊ လ၊ ကုန်မှ ပေးရတာလား”

“အဲဒါက၊ ချက်ချင်း ပေးရတာပေါ့”

“အဲဒီလိုပဲ။ တချို့ ... အ၊ ကုသိုလ်က၊ အိမ်မှာ သုံးတဲ့ ... ဖုန်းကို၊ အသုံးပြုနေသလိုပဲ။

ဆက်ဆင်ချင်း၊ ငွေ ... မယူရဘူး။ နောက်မှ ပေးရ ... ဆောင်ရတာ။ တချို့ ... အ၊ ကုသိုလ်

လှုပ်လှုပ် (မင်းဆန်စုံ)

တွေ့ကာ လှုပ်လှုပ်ချင်း၊ ဘာ... ပြဿနာမှာ မထင်
ဘူး။ နောက်... မှ၊ တဖြည်းဖြည်းမှ။ ပြန်ပေးသ
ရတာ။

တချို့... အ, ကုသိုလ်ရှင်တွေများ၊ သူတို့
ပါးတောင်၊ အားကျလောက်တယ်။ ဒီ... ဘာ
ဘာမှတောင်၊ မပေးဆပ်ရဘူး။ အေးအေးအေးအေး
ပဲ။

ဒါပေမဲ့... ပြုဖူးတဲ့ အ, ကုသိုလ် အ
အဟုန်၊ အကြောင်းပြမယ်၊ ဘဝ... မှာတော့ အ
နှုန်းနဲ့ အသင်္ချေယျ ခံရမှာ။ ဘဝ... ပေါင်း အသင်္ချေ
ပူလောင်မှုပေါင်း အသင်္ချေ ခံရမှာ”

“အသင်္ချေယျဆိုတဲ့... အဓိပ္ပာယ် နှစ်
သိချင်တယ်”

“သင်္ချာ... ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရ၊ သိထင်
မဟုတ်လား”

ခေါင်းညိတ်၏။

“သင်္ချာ... ဆိုတာ၊ ရေတွက်လို့ ရတဲ့
ကိန်းဂဏန်း အရေအတွက်ကို၊ သင်္ချာ... ဆို

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိဟန်စာတမ်း

ခေါ်တယ်။ ခု... ဆယ်... ရာ... ထောင်
... သောင်း... သိန်း... သန်း... ကုဋေ။
ရေတွက်လို့ ရနေသမျှ... သင်္ချာပဲ။

မရေတွက်နိုင်လောက်ဘောင်၊ များလွန်းတဲ့
ကိန်းဂဏန်း အရေအတွက်ကိုကော့၊ အသင်္ချာ...
အသင်္ချေ... လို့ ခေါ်တယ်”

“ဪ... ဟုတ်လား”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြီး...

“မူလ၊ စကားလုံး... ရှေ့မှာ၊ အ, ထည့်
လိုက်ရင်၊ မူလ၊ အဓိပ္ပာယ်ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်
သွားတာကို၊ မှတ်ထားပေါ့။

ဥပမာ... မင်္ဂလာ ရှေ့က၊ အ, ထည့်လိုက်
ရင်။ အ, မင်္ဂလာ သာမန်အခြေအနေကို...
ကာလ, လို့ ခေါ်တယ်။ ကာလ, ရှေ့မှာ၊ အ, ထည့်
လိုက်ရင်။ အ, ကာလ... ဖြစ်သွားရော။

ရှေးမြန်မာတွေက၊ ည... အချိန်ကို၊ အ,
ကာလ... လို့ ခေါ်တာ။ အချိန်မကောင်းဘူးပေါ့။

အခု... သင်္ချာရှေ့မှာ၊ အ, ထည့်လိုက်။

ထွက်ပြေး (မုခ်အောင်)

အသင်္ချာ ဖြစ်သွားတာပေါ့။

ရေတွက်လို့ မရနိုင်လောက်အောင် များလွန်းတဲ့ ... ကိန်းဂဏန်း အရေအတွက်ကို၊ အသင်္ချာ ... အသင်္ချာ ... ဆိုပြီး သုံးနှုန်းကြတယ်”

“ဒါဆို၊ အကုသိုလ်တိုင်းရဲ့ တုံ့ပြန်မှု အနှိမ်အဟုန်က ... အကြီးကြီးပေါ့”

“ကမ္ဘာကြီးလောက် ကြီးတယ် ... လို့ ပြောရင်တောင်၊ ကမ္ဘာအသင်္ချာ ခံကြရမယ့် အကုသိုလ် ... အရှိန်အဟုန်မျိုးကိုကျတော့၊ ကမ္ဘာကြီးလောက် ကြီးတယ်၊ ကမ္ဘာကြီးထက် ကြီးတယ် ... လို့တောင် မပြောနိုင်ဘူး။

ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ... ခံရမယ့် အကုသိုလ် အမှုတွေ ... လောက၊ မှား အများကြီးပဲ”

“အစ်ကို”

“ပြော ... ညီမလေး”

“အကုသိုလ်အမှုကို လုပ်မိပြီ၊ လုပ်ပြီးပြီး လွတ်အောင် ပြန်မခံရအောင် လုပ်လို့ ရနိုင်လားဟင်”

မျစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

“ဒီ ... ဘဝမှာ၊ ပဉ္စာနန္ဒိယ ... ကံ အနန္တ ဂိုဏ်းဝင်တွေကို သတ်ဖြတ်မိတဲ့ ... ကံ၊ မပြုခဲ့ရင်။ လွတ်လမ်း ရှိတယ်”

“ခွာညို ...၊ ခွာညို ...၊ လွတ်ချင်တယ် ... အစ်ကို”

“ဘယ်တော့မှ မလုပ်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်တဲ့အချိန်က၊ စ ... ပြီး အပါယ်ကနေ တစ်လက်မ ချင်း ဝေးသွားပြီ ... လို့၊ နှလုံးသွင်း။

တစ်ခုတော့ ... သတ္တိရှိရှိ ရဲရဲဝံ့ သိထားဖို့ လိုတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... အစ်ကို”

“ဝဋ်မှာ အမြဲ၊ ငရဲမှာ ... အပ၊ ... တဲ့”

မျက်နှာနှမ်းနှမ်းလေးကို၊ သေသေချာချာ ကြည့်လျက်-

“အပါယ်ငရဲကတော့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ရအောင်၊ ကျင့်သုံးနေထိုင်နိုင်ရင်၊ လွတ်မယ်။

ဝဋ်ကျွေးကတော့ ...၊ ဘယ်သူမှ မလွတ်ဘူး။ ဘုရားလည်း ... မလွတ်ဘူး”

“ခွာညို ... ကြောက်တယ်။ အပါယ် ငရဲ

ဇာတ်ကောင်များ (ရှင်မောင်နှမ)

လည်း ကြောက်တယ်။ ဝဋ်လည်မှာလည်း ကြောက်
တယ်”

ကျွန်တော်က ...၊ အားပေးစွာ ပြုံးလျက် ...

“ညီမ၊ လေးက၊ ငွေ တစ်သောင်း၊ သူ့ထံ
ပါးဆီက၊ ယူထားမိတယ် ဆိုပါတော့။

ညီမ၊ လေးမှာ တစ်ပြားမှ မရှိရင်၊ ပြန်
နိုင်ပါ့မလား”

ခေါင်းခါပြစ်၏။

“ပြန်မပေးနိုင်တော့၊ စိတ်ညစ်မှာပေါ့နော်
“ဟုတ်ကဲ့”

“အဲဒါကို တုန်လှုပ်တယ် ... လို့ ခေါ်တယ်
ကိုယ်မှ ... ပြန်မဆပ်နိုင်တာ။ တုန်လှုပ်တာပေါ့။

အကယ်၍ ညီမ၊ လေးမှာ ... ငွေ သိန်း
ထောင်လောက် ရှိနေပြီ ဆိုပါတော့။ အဲဒီ အ
အနေမှာ ... ခုနက ... ယူထားမိတဲ့၊ ငွေ
တစ်သောင်း။

အတိုးနှုန်းတွေရော ...၊ အရင်းရော
ပြန်ပေးရမယ်ဆိုရင် ...။ မပေးနိုင်ဘူးလား”

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

“ပေးနိုင်တာပေါ့။ သိန်းတစ်ထောင်တောင်၊
ရှိနေပြီ။ တစ်သောင်းလောက်က၊ တော့ အေးအေး
ဆေးဆေးပေါ့”

“ပြန်ဆပ်တဲ့အချိန်၊ ငွေ ... သိန်းထောင်ချီ
ရှိနေပြီ။

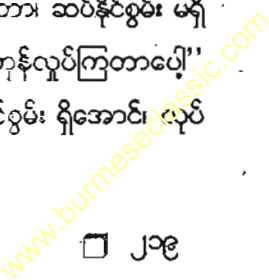
တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ဆပ်မှာလား။ မတုန်မလှုပ်
ဆပ်မှာလား”

“မတုန်မလှုပ် ဆပ်နိုင်တာပေါ့ အစ်ကို”

“အေး။ အဲဒီလိုပဲ။ ဘုရား ... ရဟန္တာတွေ၊
အရိယာ သူတော်ကောင်းကြီးတွေက၊ ပြုမိခဲ့တဲ့ ...
အ၊ ကုသိုလ်၊ အကြွေးတိုင်းကို၊ မတုန်မလှုပ်၊ ပြန်
... ပေးဆပ်နိုင်ကြတယ်။ မတုန်မလှုပ်၊ ခံယူ ...
ရင်ဆိုင်နိုင်ကြတယ်လေ။ ကျေအောင်လည်း ဆပ်နိုင်
ကြတယ်။

ကြောက်တယ် ... ဆိုတာ၊ ဆပ်နိုင်စွမ်း မရှိ
လို့ပေါ့။ ဆပ်နိုင်စွမ်း မရှိလို့၊ တုန်လှုပ်ကြတာပေါ့”

“ခွာညှိက၊ ပြန်ဆပ်နိုင်စွမ်း ရှိအောင်၊ လှုပ်
ရမှာပေါ့နော်”

ယောင်ယောင် (မင်းဆင်းရဲ)

ကျွန်တော် ... ခေါင်းညိတ် ထောက်ခံပြီး ...

“အရင်ဆုံး အပါယ်လွတ်အောင် လုပ်။ လုပ်ရင်းနဲ့မှ ... ဝဋ်ကြွေးပေးဆပ်နိုင်အောင် လုပ်”

“အစ်ကို သင်ပေးနေော်”

“သင်ပေးမယ်။ စိတ်ချ။ အရင်ဆုံး ... ဒီ ... အ, ကုသိုလ်အမှုကို။ ငါ ... လုံးဝ ... ဆက်မလုပ်တော့ဘူး ... လို့ ဆုံးဖြတ်။

ပြီးမှ ... ကောင်းမှု မှန်သမျှ ဉာဏ်မိသလောက် အကုန်လုပ်။

စကားတစ်ခွန်း၊ မှတ်ထားဦး။ ဝဋ်ကြွေးကို တချို့က ... ခန္ဓာနဲ့ ဆပ်ကြတယ်။ သူတော်ကောင်တွေက ဉာဏ်နဲ့ ဆပ်တယ် ... တဲ့”

“ဉာဏ်နဲ့ ဆပ်တာ၊ ဘယ်လိုလဲဟင်”

“ဘယ် အ, ကုသိုလ်အမှုကိုမှ၊ မပြုမူတော့ဘူး ... လို့ ဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ အသိတရား။ အဲဒီ ... အသိတရားအတိုင်း၊ နေထိုင်ကျင့်သုံးတာတို့ ဉာဏ်နဲ့ ဆပ်တယ် ... လို့ ခေါ်တယ်။

ဘယ်ဟာ ... မကောင်းမှု၊ ဘယ်အရာ ...

ချစ်ခြင်း...ယုံ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်ကတမ်း

ကောင်းမှု၊ ဆိုတာ၊ ခွဲခြားပိုင်းဖြတ်နိုင်တဲ့ ... အသိကို၊ ဉာဏ်လို့ ခေါ်တယ်။

အဲဒီ ဉာဏ်ပိုင်ရှင်တွေက၊ ဘယ် ... ဝဋ်ကြွေးကို၊ မဆို၊ မတုန်လှုပ်ဘူး။

မတုန်လှုပ်ဘူး ... ဆိုတာ၊ မကြောက်လန့်တာ ... တစ်ခုတည်းကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ် ... လောကခံ အခြေအနေမျိုးကို၊ မဆို။

ဘယ်လောက် ... ဆိုးဆိုး၊ မကျေမနပ် ... စကား၊ မပြောတာ၊ နှစ်သက် မကံမောစရာ ... တွေ့ရင်လည်း၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ မဖြစ်သလို၊ မနှစ်သက်စရာ တွေ့ရင်လည်း၊ မကဲ့ရဲ့ဘူး။ မရှုတ်ချဘူး။

ဪ ... ဒါ ... လောက ... သဘာဝ၊ ပါလား ... လို့ပဲ၊ နှလုံးသွင်းတာ။ အဲဒီလိုမျိုးကိုမှ၊ မတုန်လှုပ်ဘူး ... လို့ သတ်မှတ်တယ်။

“ဪ ...။ ခွာညိုက၊ ကြောက်တာ၊ လန့်တာကိုပဲ၊ တုန်လှုပ်တယ် ... ယင်တာ”

“အစ်ကို၊ အခု ပြောမယ့်၊ ကောင်းကို၊ နားနဲ့

www.burmeseclassic.com

သက်တမ်း (မင်းမင်း)

... မနာ။ ဖဝါးနဲ့ ... နာနော်”

“ရပါတယ် အစ်ကိုရယ်။ အစ်ကိုစကားတိုင်း ကို၊ တကယ် ... လိုက်နာမယ့်သူပါ။ ဆူတာ ... ဝေါက်တာတောင်၊ ခွာညို၊ ခံပိုမယ်”

“ဒီလို ... ညီမ၊ လေး။ မလွတ်မကင်းတဲ့ လူနဲ့၊ ငြိစွန်း ... နေခဲ့မိတဲ့ ညီမ၊ လေးရဲ့ ကံ ... အကြောင်း၊ ပြောချင်လို့၊ အားလည်း ... နာနေလို့”
“ပြော ... အစ်ကို။ အားမနာနဲ့”

“ဘဝ ... သံသရာ ... အတိတ် ... ကာလ၊ တစ်ချိန်ချိန်တုန်းက၊ ဗုဒ္ဓါလင်တစ်ဦးတစ် ယောက်အဖြစ်နဲ့၊ ညီမ၊ လေးက၊ တစ်စုံတစ်ဦးကို အနိုင်ကျင့် ... ပြစ်မှားခဲ့တယ် ဆိုပါတော့။

အဲဒီ အတိတ်သံသရာ ... ဘဝက၊ ပြုခဲ့ တဲ့၊ အကုသိုလ်ကံ အမှုက၊ လက်ရှိဘဝမှာ အတူ ပေးတော့မယ်ဆိုရင်၊ ညီမ၊ လေးက၊ အရိယာဉာဏ် ကင်းမဲ့ခဲ့ရင်၊ ခန္ဓာနဲ့ ပေးဆပ်ရမယ်လေ။

အစ်ကို၊ ပြောချင်တာ၊ အဲဒါပါ။ ကျေးဇူး နှစ်နှစ်ကြီး ပေးဆပ်နေရတာကို၊ သတိဉာဏ် နဲ့

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

လွန်းရင်၊ အချစ် ... လို့၊ ထင်မြင်နေတတ်တယ်။
... အချစ် ... လို့၊ ထင်မြင်နေမိတယ်ပဲ ... ထား။ ကိုယ့်ကြောင့် ... ငှက်သိုက်ကလေး တစ် သိုက်တောင် မပျက်စီးသင့်ဘူးလေ။ နော် ... ညီမ လေး”

“ခွာညို ... သဘောပေါက်ပါပြီ အစ်ကို။ အစ်ကိုကို၊ ခွာညို ... သိပ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်။ အရမ်းလည်း ... ခင်ပါတယ်။ အစ်ကိုကမှ၊ တကယ့် Gentleman ပဲ”

“မလုပ်ပါနဲ့ ... ညီမ၊ လေးရယ်။ Gentle man ဆိုတဲ့၊ အသုံးအနှုန်းကိုတောင်၊ အစ်ကိုက၊ သိပ်ကြိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။

Gentleman စတိုင် ... ဆိုတဲ့ စကားအသုံး မျိုးဆို၊ ပိုတောင် ... မုန်းသေးတယ်။

လူကြီးလူကောင်းဆိုတာ ... ဘာမှန်းမသိ တဲ၊ ပြောဆို၊ သုံးနှုန်းနေမိရင်၊ တကယ့်အဓိပ္ပာယ် လွဲသွားနိုင်တယ်။

Gentleman Style ... တဲ့။ လူကြီးလူ

ယောင်ကျွန်း (ရင်းခင်းပုံ)

ကောင်းမှာ Style မရှိပါဘူး။ ကိုယ့်ကျင့်စားလည်း
... ကောင်း။ လူ့ဝန်းကျင်အပေါ်လည်း။ ဘာ ...
ဒုက္ခမှ မပေးဘဲ၊ စာတံစွမ်းသလောက် စောင့်ရှောက်
နေရင်။ အဲဒါ ... လူကြီးလူကောင်းပဲ။

ငါ ... ဒီလို ... ဆက်ဆံလိုက်ရင်၊ ငါ့ကို
တော့ သဘောကျ နှစ်ခြိုက်တော့မှာပဲ။ အဲဒီတော့
... ငါ ... ဒီလို ... စတိုင်နဲ့ ပြောဆို နေထိုင်
ဆက်ဆံမှပဲ ... ဆိုပြီး။ တကူးတက၊ နှုတ်ချိုနေတာ
မျိုးကို လူကြီးလူကောင်း ... လို့ မခေါ်ဘူး။ လူကြီး
လူကောင်းက၊ ဘာစတိုင်မှာ ထုတ်စရာ မလိုဘူးလေ။
တခြားနိုင်ငံတွေက၊ ဘယ်လို ပေတံနဲ့ တိုင်း
ပြီး သတ်မှတ်ကြသလဲ ... တော့။ အစ်ကို၊ မသိ
ဘူး။

တချို့ ... သင်ကြားနေကြတာတွေ။ ရှိ
သေးတယ်။ လူရှေ့သူရှေ့ ဘယ်လို လျှောက်နှော်
ဘယ်လို ပြုံးနှော် ... ဆိုတာတွေ။ ဘယ်လိုဆက်ဆံ
ရတယ် ... ဆိုတာတွေ။

ရင်ထဲ စိတ်ထဲ မပါဘဲ၊ အတတ်ပညာထင်

ချစ်ခြင်း...ဆို ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ရဲ့အစွမ်းနဲ့၊ ညင်သာသိမ်မွေ့အောင်၊ ပြောဆိုနိုင်တဲ့
လူမျိုးကို Gentleman လို့ ထင်မိကြရင် ... ဒုက္ခပဲ။

သေသေချာချာ မှတ်ထားနော်၊ ညီမ၊ လေး။

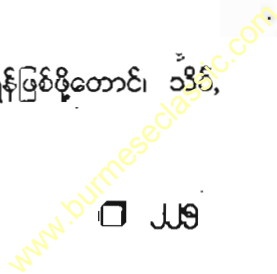
လူကြီးလူကောင်းဆိုတာ၊ လူငယ် ... ဘဝက၊ လူ
ကောင်း၊ လူတော်ဖြစ်အောင်၊ ကြိုးစားနေထိုင်ခဲ့ကြ
သူတွေရဲ့ ... အရည်အသွေးပဲ”

“လူကောင်း၊ လူတော်ဆိုတာ၊ ဘယ်လိုလူ
လဲဟင်”

“ဘယ်သီလ၊ မှ၊ မဖောက်ဖျက်ဘဲ၊ နေထိုင်ကျင့်သုံးတဲ့
သူက၊ လူကောင်း။ ခေတ်နဲ့အညီ၊ တတ်သိစရာကို၊ တတ်သိအောင်၊
ကြိုးစားလေ့လာ၊ ကျွမ်းကျင်တဲ့သူက၊ လူတော်။ အဲဒီ ... အရည်
အချင်း၊ နှစ်ခုစလုံးရှိတဲ့သူကို၊ လူကောင်း၊ လူတော် ... လို့၊ သတ်
မှတ်တယ်” ... ဟဲ့၊ ကျွန်တော် ပြောပြ၏။ စကားအဆုံးသတ်ပြီးမှ၊
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ... ဖော်ရပါသေးသည်။

“အစ်ကိုမှာ၊ အဲဒီအရည်အချင်းတွေ၊ မရှိ
ဘူး။

လမ်းဘေးမှာ ... ရန်ဖြစ်ဖို့တောင်၊ ဘိတ်၊
ဝန်လေးတာ၊ မဟုတ်ဘူး”

ဇာတ်ကဏ္ဍ (ရုပ်ရှင်)

အသံထွက်မှု၊ ရယ်မောလေ၏။ ရယ်သံလွင်လွင်လေးကို ဆည်းလည်းသံနှင့်ပင် တင်စားမိသည်။ ခွာညိုခိုင်က ...

“အစ်ကို၊ ဒေါသကြီးတာ၊ ခွာညို သိတယ်။ အမေ့ကို ဆေးရုံ လိုက်ဖို့ကြတုန်းက၊ အသံ စာစာနဲ့ သူနာပြု တစ်ယောက်ကို လူ ... လိုပြော ... လို့၊ အစ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး၊ ပြောလိုက်တာ ခွာညို မြင်တယ်”

ဝန်ခံသော အနေဖြင့်၊ ပြုံး၍သာ နေလိုက်သည်။ ထိုသို့ ပြုံးရင်းမှ ...

“ဒေါသကြီးတဲ့ လူကလည်း၊ ငရဲကျတယ် တယ်”

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြောနေသကဲ့သို့သော အာရုံဖြင့်၊ ခွာညို ခိုင်ကို၊ ကျွန်တော် ပြောပြနေရသည်။

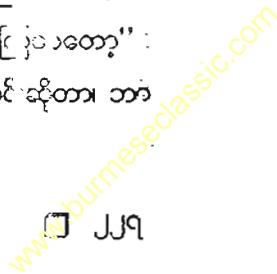
“ခွာညိုက။ ကံဆိုးပါတယ် အစ်ကိုရယ်”

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိညာဉ်ကမ်း

“ဆိုးမှန်းသိရင်၊ ကောင်းကောင်းလုပ်ပေါ့။ အစ်ကို၊ ပြောပြခဲ့တာတွေက၊ ညီမလေး ... နေထိုင် ကျင့်သုံးရမယ့် ... အခြေခံ နည်းစနစ်တွေပဲ။ မူကြို လောက်၊ ဗဟုသုတတွေပဲ။ ဒီထက် ပိုသိချင်ရင် တော့၊ အရိယာဆိုတာ ... ဘာ၊ သောတပန်ဆိုတာ ... ဘာ၊ မဂ်ဆိုတာ ... ဘာ၊ ဖိုလ်ဆိုတာ ... ဘာ၊ ကွဲကွဲပြားပြား သိဖို့၊ သီလ ... ခိုင်ခိုင်မြဲ မြဲနဲ့နေပြီး ... သူတော်ကောင်းတရား၊ နာကြားရလိမ့်မယ်။

သိပြီးပြီ ... ဆိုရင်လည်း၊ သိတဲ့အတိုင်း၊ တကယ် ... ရှိဖို့၊ ညီမလေး ကိုယ် ခိုင်၊ လုပ်ရမှာ။ နည်းကောင်းကို ... သင်၊ ငမ်းကောင်းကို ... ပြ၊ ပေးနိုင်တဲ့ သူတွေ ... ရှိနေပုံ လျက်နဲ့ နည်း ကောင်း၊ လမ်းကောင်းကို၊ မသင်ယူ ... မလျှောက် လှမ်းနိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ ... အရပ်အတိုင်း၊ နဂို အတိုင်း၊ ဟိုးတုန်းက အတိုင်း၊ နည်းကောင်း၊ လမ်း ကောင်းအတိုင်းသာ၊ ပြန်လျှောက်ပြောတော့”

“နည်းဟောင်း၊ လမ်းဟောင်း ဆိုတာ၊ ဘာ ကို ပြောတာလဲဟင်”

ထင်ရှားစွာ (စာအုပ်အုပ်စု)

“နေ့စဉ် ... နေ့တိုင်း၊ နေနေကျ ... အတိုင်း၊ ကြိုက်တာလေး ... စားလိုက်။ လိုချင်လေး ... ရှုအောင် ယူလိုက်။ အလိုပြည့်ရင် သာလိုက်။ အလိုမပြည့်ရင် ... သောက၊ ဖြစ်လိုက် ဒေါသ၊ ဖြစ်လိုက်။

အဲဒီအတိုင်း၊ နေထိုင်နေကြတာကို၊ နည်းဟောင်း ... လို့ ခေါ်တယ်။ နည်းဟောင်းအတိုင်း နေရင်။ လမ်းဟောင်းပဲ၊ ရောက်မယ်။ လမ်းဟောင်း ... ဆိုတာတော့၊ သတ္တဝါ အများစု၊ ရောက်ရောင် နေကျ။ လားလားနေကြရတဲ့ ... အပါယ်လမ်း၊ ငရဲလမ်း၊ ပြိတ္တာလမ်း၊ တိရစ္ဆာန်လမ်း၊ အရကယ်လမ်း”

“အမယ်လေး” ... ဟု၊ ခွာညှိခိုင်း၊ အော်တ၊ ငါ။

“ကဲ ... ခုနက၊ ပြောတဲ့၊ ကံဆိုးတယ် ... တာ။ ဘာတွေလဲ။ ပြောပြပါဦး၊ အစ်ကို့ကို”

“ဆယ်တန်း မအောင်ခင်၊ အဖေ သေထင်လေ။ အဖေ့ဆီက၊ ဘာ ... သင်ယူမှ၊ မရလိုက်ဘူး။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

အမေကျတော့ ...၊ လိုတာ အကုန် ဖြည့်ဆည်းတယ်။ အော်တာ ... ငေါက်တာ ... ဆူတာ ဆဲတာပဲ ရှိတယ်။ ဘာဘာညာညာတွေ ...၊ မသင်ပေးတတ်ဘူး။ နောက်ပြီး ... ခွာညှိ ...။ သူတစ်ပါး အိမ်ရာနဲ့၊ မှောက်မှားနေမိတာ”

စကားသံလေး တိမ်ဝင်သွား၏။ ကျွန်တော်က ...၊

“ကံ ... ဆိုးတယ် ... လို့၊ သတ်မှတ်တဲ့ အချက်တွေ။ အဲဒါပဲ ... အကုန်ပဲလား”

“ဘယ်လို ... ခံစားရတယ် ... ဆိုတာတော့၊ သိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ... အဲဒါလောက်ပဲ၊ ပြောတတ်တယ်”

“လက်တို့ ... ခြေတို့ ... ခန္ဓာကိုယ်တို့မှာ၊ မစင်ပေပြီလို့ သိရင်၊ သိသိချင်း ... ထ၊ ကနေမလား။ သိသိချင်း ... ဆေးကြောမှာလား”

“သိတာနဲ့၊ ဆေးမှာပါ”

“အခု ...၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်၊ မကောင်းမှုကို၊ ပြုမိခဲ့သူ ... လို့၊ သိပြီ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

ထောင်တန်း (မင်းဆောင်မင်း)

“မကောင်းမှုကို၊ မစင် ... လို့၊ သဘောထား။

အဲဒီ ... မစင်ကို၊ ရင်ခွင်ပိုက်ထားမှာလား ဆေးကြော သုတ်သင်မှာလား ... ညီမလေး”

“ဆေးရမှာပါ ... အစ်ကို”

“တချို့ ... သတ္တဝါတွေ၊ မစင်ကို၊ မစင်တောင်၊ ဉာဏ်တုံးတော့၊ သိခွင့်မရကြဘူး။

မစင်ထဲ၊ ပျော်နေတဲ့၊ လောက်ကောင်တွေက၊ မစင် ... မှန်း၊ မသိကြ ... မယူဆကြလို့၊ အဲဒီအထဲ၊ ကျွမ်းစိုက်ပြီး ပျော်နေကြတာ

ညီမလေးက ... မကောင်းမှုကို၊ မစင်သို့၊ ရွံရှာရမှန်း၊ သိပြီပဲ။ ဆေးလိုက်ရုံပေါ့။

... ညီမလေး”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ကံ ... ဆိုးတာတော့ မှန်ပါတယ်။ အဲဒီ ... ကိုယ့်ထက် ကံဆိုးသူတွေ ... လောကမှာ

နေပါလား၊ ရှိခဲ့ပါလား ... ဆိုတဲ့ အတွေး၊ အဓိကဓာတ်၊ ဗဟုသုတ၊ လည်း၊ ရှာဖွေနာကြားပေါ့။

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

အိမ်က ... စာအုပ်စင်မှာ၊ အစ်ကိုအဖေရဲ့ စာအုပ်၊ တစ်အုပ် ရှိတယ်။

စာအုပ်နာမည်က ... ထူးဆန်းတွေလာ ဝေဒနာ (ပယောဂလေလား၊ သွေးလေလား)။ စာအုပ်

ရေးတဲ့၊ (မှုပိုင်) စာရေးသူကတော့၊ ဘူတဝိဇ္ဇာ သုတေသီ ... အောင်သက်တဲ့။

အဲဒီ စာအုပ်ထဲမှာ ... လယ်တီပဏ္ဍိတ ဦးမောင်ကြီးရဲ့ ထေရီထေရာ စာအုပ်တွေအကြောင်း

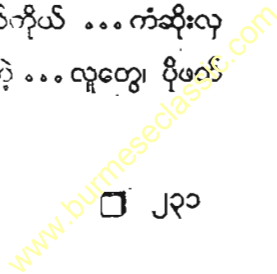
ပါတယ်။ အဲဒီ ... အကြောင်းတွေထဲမှာ အစ်ကိုတို့ ... ညီမလေးတို့ တစ်တွေထက်၊ အဆ၊ များစွာ၊ ကံ

ဆိုးခဲ့ကြရတဲ့ မိသားစု တစ်ခုအကြောင်းပါ၊ ပါတယ်။ အစ်ကို၊ ညီမလေးကို၊ ပေးဖတ်မယ်။ မဖြစ်

မနေ၊ ဖတ်ရမယ် ... နော်”

“ဖတ်မှာပေါ့ ... အစ်ကိုရဲ့။ အဲဒီ ... အကြောင်းအရာက၊ လူတိုင်း သိထားသင့်တာလား”

“ခါပေါ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ... ကံဆိုးလှချည်ရဲ့ ... လို့၊ တွေးနေမိတဲ့ ... လူတွေ၊ ပိုဖက်သင့်တယ်”

သင်္ဂြိုဟ် (မင်းသား)

ရွာညိုနိုင်က၊ ညည်းတွားသံလေးဖြင့် ...

“လူတိုင်းကတော့ ... ကိုယ့်အဖြစ်ကိုပဲ
အဆိုးဆုံး ... လို့ ထင်နေမိကြမှာပါလေ”

“ဒါကတော့ ကိုယ် ... လုပ်ခဲ့တဲ့ ကံ ...
ပဲ ... ညီမလေးရဲ့။

ကံ ... ဆိုတာ ... အလုပ် ... တဲ့။

စေတနာသည်သာ ... ကံ ... တဲ့။ စေတနာ
ဆိုတာ ကံ မပြုမိခင် ... ထားမိတဲ့ စိတ်ရဲ့ ...
အဟုန်။

စေတနာ ပြင်းသလောက် ... ကံက၊ ပြင်း
ထန်မှာပဲ။ မေတ္တာ စေတနာထားရင်၊ မေတ္တာနဲ့ ယှဉ်
တဲ့ ကံ ဖြစ်မယ်။ ဒေါသ၊ စေတနာထားမိရင်
ဒေါသ၊ နှောတဲ့ ... ကံ ဖြစ်မှာပဲ။

အသင်္ချေ ... ဘဝ၊ များစွာက ပြုမိခဲ့ကြတဲ့
ကံ ... အဟောင်း၊ အလုပ် ... အဟောင်းတွေရဲ့
အရှိန်အဟုန်ကို၊ စုစည်းစည်းလေး၊ ခံယူကြရတဲ့
အခါ၊ ဉာဏ်နည်သူတွေက မမှတ်မိကြတော့၊ နည်း
မှား၊ စနစ်မှားတွေနဲ့ တုံ့ပြန်မိတတ်ကြတယ်။

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ကိုယ် ... မှောက်မှားဖူးလို့ ရင်ဆိုင်ရတယ်
... ဆိုတာတောင်၊ လက်မခံချင်ကြတော့ဘူး။ အဲဒါ
မျိုးကို၊ ဉာဏ်တုံးတယ် ... လို့ ခေါ်တယ်။

စာ ... ညံ့တာ၊ စာမေးပွဲပဲ ... ကျမယ်။
အဲဒီလို ... ကိစ္စမျိုး၊ လောကဓမ္မတာ ကိစ္စမျိုးမှာ၊
ဉာဏ်တုံးရင်တော့ စာမေးပွဲကျတာထက် ဆိုးမယ်။
စာမေးပွဲကျတာက၊ လ၊ပိုင်း ... နှစ်ပိုင်းအတွင်း၊
ပြန်ဖြေလို့ရတယ်။ အပါယ်ကျသွားရင်တော့၊ နောက်
တစ်ခါ ပြန်ဖြေဖို့ ခံရင်းစောင့်ရမှာ၊ အ-သင်္ချေပဲ။
ဉာဏ်တုံးရင်၊ ကံရှုံးမယ် ... ညီမလေး”

တရားရိပ်သာဆိုတာ

မိသားစု တွေ့ဆုံပွဲ လုပ်တဲ့

နေရာ မဟုတ်ဘူး။

(၂၂)

“ဦးလေးအောင်... ဘာတွေဖတ်နေသလဲ”

“ဘာရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး မောင်သက်ရယ်၊ လယ်တီပဏ္ဍိတ ဦးမောင်ကြီးရေးတဲ့ ထေရီထေရာ ဘာသာပြန်စာအုပ်တွေထဲက လက်သင့်ရာ တစ်အုပ် ဆွဲဖတ်နေမိတာ”

“ကောင်းပါတယ်... ဦးလေးအောင်။ အဲဒီ စာအုပ်တွေ ဖတ်ရင် ဦးအောင်အဖို့ အကျိုးများပြီး ဆင်ခြင်နိုင်စရာတွေ တွေ့လာရလိမ့်မယ်”

“ဘယ်လိုဆင်ခြင်နိုင်စရာမျိုးတွေလဲ”

ပျော်ပျော် (မင်းစုစု)

“ရှေးအခါတုန်းက ပါရမီရှင်ကြီးတွေရဲ့ ဘဝလမ်းကြောင်းတွေကို ဖတ်မိတဲ့အခါ၊ ဪ... ငါ့ဘဝ ဇာတ်ကြောင်းဟာ အဲဒီပါရမီရှင်ကြီးတွေရဲ့ ဘဝဇာတ်ကြောင်းတွေနဲ့ နှိုင်းစာလိုက်ရင် ဘာမှ စာဖွဲ့လောက်အောင် ပူလောင်မှု မပြင်းထန်သေးပါလားဆိုတာ တွေ့လာရပြီး ဦးလေးအောင်အဖို့ ဖြေရာဖြေကြောင်း တွေ့လာရလိမ့်မယ်”

“ဆက်ပြောစမ်းပါဦးကွဲ့”

“အဲဒီ စာအုပ်ထဲက ဂင်္ဂါတိရိယရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီးနဲ့ အတူ ဘိက္ခုနီမ ရဟန္တာအရှင်နှစ်ပါးအကြောင်း ဖတ်ပြီးပလား”

“ဟင့်အင်း... မဖတ်ရသေးဘူးကွဲ့၊ ဦးလေးအောင်က စာအုပ်တွေသာ ဝယ်စုထားတာ၊ စာဖတ်ချိန် သိပ်မရဘူးကွဲ့၊ ကဲ... မောင်သက်ကပဲ အဲဒီရဟန္တာတွေရဲ့ဇာတ်ကြောင်းကို ပြောပြစမ်းပါဦး”

ဦးလေးအောင်က စီးကရက်မီးညှိရင်းက စိတ်ဝင်စားဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“အဲဒီဂင်္ဂါတိရိယ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီး”

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ရဟန္တာအရှင်မ နှစ်ပါးရဲ့ ဇာတ်ကြောင်းဟာ သိပ်ထူးခြားဆန်းကြယ်တာနဲ့အမျှ အံ့ဩတုန်လှုပ်စရာကောင်းတယ် ဦးလေးအောင်၊ ကြက်သီးမွှေးညှင်းထ၊ လောကီအောင် သံဝေဂယူဖွယ် ကောင်းလှတယ်”

“ကံတရားရဲ့ ထူးဆန်းပုံတွေဟာ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်ရှင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူခဲ့သလို (ကမ္မစိပါကောအစိန္တိယော) တဲ့၊ ကံတရားရဲ့ ထူးဆန်းစီမံပုံတွေကို မကြုံစည်အပ်ဘူးတဲ့၊ ကြုံစည်ရင် ဉာဏ်မစိဘဲ ရူးရုံပဲရှိမယ်တဲ့ ဦးလေးအောင်ရဲ့”

ဦးလေးအောင်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လှုပ်နေပါသည်။

“ဒီလိုပါ ဦးလေးအောင်၊ သုံးလောကဥသျှောင် အခေါင်ထွတ်ထား ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားလက်ထက်တော်အခါကပေါ့...။

သာဓတ္တိပြည်ကြီးမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာနေနဲ့အတူ လိမ္မာရေးခြားရှိတဲ့ ကုန်သည်တစ်ဦးရှိတယ်တဲ့။ အဲဒီကုန်သည်ယောက်ျားဟာ ရခါစဖြစ်တဲ့ အင်မတန်ချစ်တဲ့ မယားနဲ့ တစ်ခဏ တစ်ညလောက်သာ ပေါင်းဖော်ရပြီး နံနက်ရောက်တဲ့အခါမှာ ရာဂြိုဟ်ပြည်မှာ

ပျော်ရွှင်မှု (မင်းဆောင်)

ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ထွက်သွားရမှာကိုး ...။

အဲဒီလိုခရီးမထွက်မီမှာ သူ့ အင်မတန်ချစ်သူ
တစ်ညသာ ပေါင်းရသေးတဲ့ မယားကို အစစအရာရာ
စိတ်မချလို့ မှာခဲ့ရှာတယ် ...။

ဘယ်လိုမှာတမ်းတွေ ပြောခဲ့သလဲဆိုတော့
...။

“မောင်ကြီးမလားခင်အကြားမှာ ရတနာသစ်
ကို မမေ့ပါနဲ့။ အမေနဲ့လည်း သင့်တင်အောင်ကြည့်
ပြီး သည်းခံလို့နေရစ်ပါ။ လူကြီးဆိုတော့ အစစ
တောက်ပျစ်တောက်နဲ့ ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက်လို့
မဟုတ်ပါဘူး ...။

အထူးဂရုစိုက်ရမှာကတော့ တစ်ခု
ယောက်သော ယောက်ျားတစ်ဦးရဲ့အပေါ်မှာ အောက်
ပြားတဲ့ စိတ်သဘောနဲ့ မော်လို့တောင် မကြည့်
လင်ယောက်ျားဖြစ်တဲ့သူက ပစ္စည်းရှာသူ
နေတဲ့အခါမှာ အိမ်နေတဲ့ ချစ်မယားက ယောက်ျား
တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ဖောက်ပြားမယ်ဆိုရင်
မင်းတို့ ဝတ်ဖို့၊ စားဖို့၊ ပစ္စည်းရှာသွားရတဲ့

အထူးဂရုစိုက်ရမှာကတော့ တစ်ခု
ယောက်သော ယောက်ျားတစ်ဦးရဲ့အပေါ်မှာ အောက်
ပြားတဲ့ စိတ်သဘောနဲ့ မော်လို့တောင် မကြည့်
လင်ယောက်ျားဖြစ်တဲ့သူက ပစ္စည်းရှာသူ
နေတဲ့အခါမှာ အိမ်နေတဲ့ ချစ်မယားက ယောက်ျား
တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ဖောက်ပြားမယ်ဆိုရင်
မင်းတို့ ဝတ်ဖို့၊ စားဖို့၊ ပစ္စည်းရှာသွားရတဲ့

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပညာဉာဏ်စာတမ်း

ယောက်ျားမှာ ရောင်းဝယ်တဲ့အခါ မအောင်မြင်ဘဲနဲ့
ဒုက္ခတွေ့ရတတ်တယ် ...။

နောက်ပြီး ဟိုအိမ်လည်း၊ သည်အိမ်လည်း
နေရာအနှံ့လည်ပြီးတော့ မဖွယ်မရာတဲ့လူတွေနဲ့လည်း
စကားမပြောပါနဲ့ ...။

မင်းသဘောကလည်း ပြီးလား၊ လိမ်းလားနဲ့
အမျိုးမျိုးဝတ်စားပြီးတော့နေတတ်။ ထိုင်တတ်တယ်
ဆိုတာကိုလည်း မောင်ကြီး သိထားတော့ မောင်ကြီး
ပြန်မလားခင်စပိကြားမှာ မင်းကြိုက်တတ်တဲ့ သနပ်
ခါးကို မလိမ်းဘဲထားနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပဲ။
တကယ်လို့ အဲဒီလိုမနေနိုင်လို့ လိမ်းမိတောင်မှ ဆင်
ခြင်ပြီး လိမ်းပါ ...။

ကိုယ့်အိမ်ထဲမှာ အေးအေးမေးမေး နေပါ
ကွယ် ... လို့”

တတွတ်တွတ် စိတ်မချလို့ မှာခဲ့တာတွေဟာ
စုံလို့ပေါ့ ...။

ဒါကလည်း မယားကိုချစ်လွန်းတော့၊ စိတ်
မချနိုင်လွန်းလို့ မှာခဲ့ဟန်တူပါရဲ့ ...။

သင်္ဂြိုဟ်(ရုပ်ဆွမ်း)

တကယ်တော့ ဒီလိုစကားမျိုးတွေဟာ ဗုဒ္ဓဘေဒ အဆုံးအမဖြစ်တဲ့ တရားတော်နဲ့ကြည့်ရင် သမုဒယ သစ္စာရဲ့ တဏှာအခိုးတွေပဲပေါ့ ...။

မီးတောက်ခါနီးမှာ ... အခိုးတွေ တလူလူနဲ့ ထွက်နေတာကို ဒုက္ခဆိုတဲ့ ... မီးတောက်ခါနီးထဲ သမုဒယ သစ္စာတဏှာက ... အခိုးတလူလူထနေတဲ့ မှာတမ်းစကားပဲလို့ဆိုရင်၊ လွဲမယ်မဟုတ်ဘူးဆို ဦးလေးအောင်ရယ် ...။

အဲဒီ သမုဒယ သစ္စာတဏှာအခိုးဆိုတဲ့ စကား မျိုးတွေနဲ့ တီးတိုးတစ်လှည့်၊ ကျယ်ကျယ်တစ်ခါ အဖြာဖြာ မှာကြားပြီး ကုန်သည်အဖော်တွေနဲ့ သာဝတ္ထိ ပြည်ကြီးမှာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီးကို ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် ထွက်ခွာလာခဲ့တယ်တဲ့။ သူ့ခဏှာ မလွဲသာလို့ ပစ္စည်းရှာရအောင် ခွဲခွာပြီး ထွက်ရမှာပေမယ့်၊ ချစ်မငြီးတဲ့မယားကို စိတ်မချဘူး ထင်ပါရဲ့။

တကယ်ဆိုတော့ ...။

သွားကြားရိုးညှပ်၊ မျက်စပ်ပိုးဝင်၊ ဆံတစ်ပင်တင်း၊ ချစ်ခြင်းမယား စာဆိုထား

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း၊

သလို ...။

ဒီလိုခွဲခွာပြီးသွားကြရတဲ့အခါမှာ ... “ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော” ... ဆိုတဲ့ ဆင်းရဲမှုမျိုးဟာ ဒီလိုအခါမှာဖြစ်တဲ့ ဆင်းရဲမှုမျိုးကို ခေါ်တာပေါ့ ...။

အင်မတန်မှ ချစ်စ၊ ခင်စ၊ ကြင်နာစ၊ဖြစ်တဲ့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်ဟာ၊ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး၊ ခရီးသွားရမယ့်သူကလည်း မျက်နှာငယ်၊ အိမ်မှာနေရစ်ခဲ့ရမယ့်၊ ချော့မှာလည်း မျက်နှာကလေးညှိုးပြီး အမျိုးမျိုးစဉ်းစားရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရရှာတာပေါ့လေ ...။

အဲဒီလိုနဲ့ ပစ္စည်းရှာဖို့ ထွက်လာခဲ့တာ အသက်တမျှ ချစ်လှတဲ့ မယားလေးကို မလွဲသာလို့ ခေတ္တခဏခွဲရတဲ့ လင်သည်ယောက်ျားဟာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီးမှာ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် ပြုလုပ်ပြီး နေရပေမယ့်၊ မယားနဲ့ ခွဲခွာခါနီးဆဲဆဲမှာ၊ ခွဲခွာနဲ့ ယလီပလာ တီတီတာတာ မှာကြားလိုက်တဲ့ ဇနီးမယားရဲ့စကားကလေးတွေကို သဲ့သဲ့ သဲ့သဲ့ ကနွဲ့ကလျ ကြားယောင်၊ မြင်ယောင်၊ ထင်ယောင်ဖြစ်ပြီး ချစ်လို့မငြီးတဲ့ ခန်းသည်ရဲ့အပေါ်မှာ ခဏခဏဆိုသလို သက်ရလို့ နေ

သက်တမ်း (မင်းသားမင်း)

တယ်ပေါ့ ...။

ဪ... ငါ ထွက်လာခဲ့တာလည်း အတော်ကြာပြီ။ သူ့ခမျာ မျှော်ရှာလို့ မောလှပေရောမယ် ရောင်းဝယ်လို့ကလည်း မကောင်း၊ ယိလာတဲ့ ကုန်ဟောင်းကလေးတွေကလည်း ရောင်းလို့ မကုန်သေး။ အများနဲ့ ထွက်လာခဲ့ပြန်တော့ ကိုယ့်တစ်ယောက်တည်း ပြန်ရမှာကလည်းအခက်၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ အဲဒီလို ညည်းတွားပြီး မယားအပေါ် ချစ်လွန်းတော့ အစစအရာရာတွေပြီးတော့ စိတ်မအေးနိုင်ဘဲ တပိုင်ပိုင် တတွေတွေဖြစ်ပြီး အချိန်ကုန်နေတယ်။ အဲဒါဟာ သမုဒယသစ္စာအတွက် ဒုက္ခသဏ္ဍာန်ဖြစ်လာတဲ့အချက်တွေပဲပေါ့ ...။

အိမ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ အလိမ္မာ ဇနီးယားလည်း ချစ်လင်သက်ထား မှာကြားခဲ့တဲ့အတိုင်း ရတနာသုံးပါးကို အားထားပြီး ပစ္စည်းရှာ ထွက်သွားတဲ့ လင်ယောက်ျား ကျန်းကျန်းမာမာ ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ အမြန်ပြန်ရောက်ပါစေလို့ အခါခါ ဆုတောင်းစိတ်အာရုံ အလွမ်းဖြေပြီး ... ညအခါမှာ လင်

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်မာတမိ

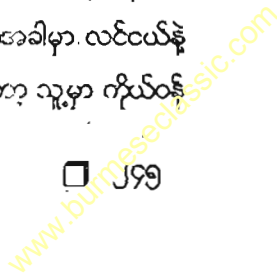
ကိုသာ ကြည့်လို့ နေရရှာတယ်ပေါ့ ... ဦးလေးအောင်ရယ်”

“အင်း ... အဲဒီလို မိန်းမမျိုးကတော့ အလိမ္မာဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ မိန်းမရယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့ မောင်သက်ရယ်”

“အဲဒီလိုနဲ့ လင်ယောက်ျားကို တစ်နေ့တစ်နေ့ လာနီး လာနီးနဲ့ မျှော်မှန်းတမ်းတပြီး နေလာခဲ့တဲ့အခါမှာ ... မမျှော်လင့်တဲ့ ဒုက္ခ ဖြစ်ပေါ်လာရတယ် ...။

ဘယ်လို မမျှော်လင့်တဲ့ ဒုက္ခမျိုးလဲဆိုတော့ ... သူ့ခင်ပွန်း လင်ယောက်ျားနဲ့ ဘစ်ည တစ်ခဏလောက် ပျော်ပါး ပေါင်းဖက်ခဲ့စဉ်အခါက တည်ရှိလိုက်တဲ့ သန္ဓေကို တည်မှန်း မယုံချာခဲ့ဘူး။ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ နေခဲ့တဲ့အခါ သန္ဓေက ရင့်မာလာတော့ ကမ္ဘာပူရဏအဖြစ်ကို အထင်အရှား ပြလာတယ် ...။

အဲဒီအခါမှာ အိမ်နီးနားချင်းတွေက မျက်စောင်းထိုးပြီး မဲ့မဲ့ရွဲ့ရွဲ့နဲ့ အလွန်မကောင်းတဲ့ မိန်းမပဲ လင်ယောက်ျားက စီးပွားရှာနေတဲ့အခါမှာ လင်ငယ်နဲ့ ပျော်ချင်သလို ပျော်ပြီး ... အခုတော့ သူ့မှာ ကိုယ်ဝန်

လယ်ကျွန်း (မင်းစုစု)

ကြီး ပေါ်နေပါပကောလားလို့ မေးခေါ် စောင်း
မြောင်း ပြောဆိုကြတယ်ပေါ့ ...။

ကုမာရကသေပ မာတာ ဝတ္ထုလိုပေါ့။ လူကြီး
စဉ်အခါက ပါလာတဲ့ ပဋိသန္ဓေသားကြောင့် ဘိက္ခုနီ
ရဟန္တာအရှင်မ ဖြစ်ခါမှ ဒုက္ခတွေ့ များရသလို၊ အ
လည်း လင်ယောက်ျားရှိစဉ်က တည်ရှိနေတဲ့ သန္ဓေ
သားဟာ တဖြည်းဖြည်း ထင်ရှားလာတဲ့အခါမှာ လင်
ယောက်ျားကလည်းမရှိ ဒီတော့ကာ ဒုက္ခတွေ့ရောင်
ပြီး သူတစ်ပါးတွေရဲ့ ပြောဆိုကဲ့ရဲ့ဖို့ရာ ဖြစ်လာရတ
ပေါ့ ...။

ယောက္ခမလုပ်တဲ့သူကလည်း သူ့သားမနှစ်
အချိန်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ လှုံ့ဆော်မှုတွေကြောင့်
ဒီကိုယ်ဝန်ဟာ လင်ငယ်နဲ့ ပျော်ပါးချင်တိုင်း ပျော်
ပြီး ရတာ၊ ငါ့သားနဲ့ တစ်ညတည်းနေရတာ၊
ကြောင့် ... ငါ့သားနဲ့ ရတဲ့ကိုယ်ဝန် မဖြစ်နိုင်ဘူး
... ဆိုပြီး အိမ်က နှင်ထုတ်လိုက်တယ် ...။

ဒုက္ခသည်ခများမှာ သေတာထက်တော့ ထူး
မှာ မဟုတ်ပါဘူး ...။ ခြေဦးတည်ရာ သွားတော့

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

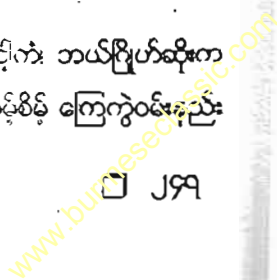
မယ် ဆိုပြီး အိမ်က ထွက်လာခဲ့ရာတယ် ...။

နောက်တော့ အကြံတစ်ခု ရလာတယ်။
ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ကလေးအဖေ ကုန်ရောင်းသွား
တဲ့ ရာဖရိုဟ်ပြည်သွားတဲ့လမ်းကို မေးပြီး လိုက်သွား
မယ်၊ လမ်းခရီး တောမြိုင်အလယ်မှာ သေချင်လည်း
သေပါစေတော့၊ မသေလို့ ရာဖရိုဟ်ပြည်ကို ရောက်
ရင်လည်း ကလေးအဖေနဲ့ တွေ့ရမှာပဲ၊ တကယ်လို့
ပြန်လာတဲ့အခါမှာ လမ်းခရီးမှာ တွေ့မှာပဲ ...။

အဲဒီလို လင်သယ်ကို မျှော်မှန်း တမ်းတပြီး
ရာဖရိုဟ်ပြည်ကို သွားတဲ့ တောလမ်းခရီးမှာ ငိုညည်း
ပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခကြီးစွာနဲ့ လိုက်သွားရှာတယ် ...။

သူ့ခများ မိန်းမသားကလည်းဖြစ်ပြန် ကိုယ်ဝန်
ကလည်း အရင်အမာဆိုတော့ အပင်ပန်း ဘယ်ခံနိုင်
ပါ့မလဲ။ လင်သားစိတ်နဲ့သာ အားတင်းပြီး သွားလာ
ရပေမယ့် ဆင်းရဲခဲမာပန်းတဲ့အခါကျတော့ တောတန်း
မှာ ထိုင်ပြီး ...။

ဪ... ဆိုးပါတီ ငါ့ကံ ဘယ်ပြိုဟ်ဆိုးက
ပြီးလို့မို့ ဖန်ပါလိမ့်ဆိုပြီး တစ်ခဲစိမ့် ကြေကွဲဝမ်းနည်း

လက်ထုန်း (မင်းမင်းမင်း)

ပြီး မျက်ရည်တွေ တရွဲရွဲနှင့် တင့်တည်း ငိုပြီးနေ တာပဲတဲ့ ...။

အဲဒီလို တက်မတတ်၊ ချက်မတတ် ငိုယိုလို့ အတော်ကလေး မောလာတဲ့အခါ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆင်ခြင်ပြီး၊ ငါ ဒီလိုငိုနေလို့ မပြီး၊ ခရီးဆက်သွားဦး မှပဲ။ ခရီးကလည်း ဘယ်လောက်ဝေးတယ်ဆိုတာ လည်း ငါ မသိ။ အဖော်အပေါင်းကလည်း မရှိ။ အတိဒုက္ခ တယ်ကြီးပါလားဆိုပြီး တဖြည်းဖြည်း လျှောက်လိုက် မောပန်းတဲ့အခါ သစ်ပင်အောက်မှာ တစ်ယောက်တည်း မှိုင်ပြီး ငိုလိုက်ပေါ့လေ ...။

‘သွားပါများတော့ ခရီးရောက်’ ဆိုတဲ့ စကား လို ရာဖျိုဟ်မြို့ကြီးရဲ့ အနီးအနားမှာ ခရီးသွားလာ ကြတဲ့သူတွေ တည်းခိုတဲ့ ဇရပ်ကြီးတစ်ဆောင်ကို ရောက်လာခဲ့တယ် ...။

အဲဒီဇရပ်ကြီးပေါ်မှာ အမောအပန်းဖြေလို့ နား နေရင်းက ရောက်တတ်ရာရာကို တရေးရေးနဲ့ ကြ တွေးနေတဲ့အခါမှာ မွေတာအရ ဝမ်းရင်တွင်းက မနေ နိုင်၊ မထိုင်နိုင်အောင် ကမ္မလေ လှုပ်ရှားလာတယ်။

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

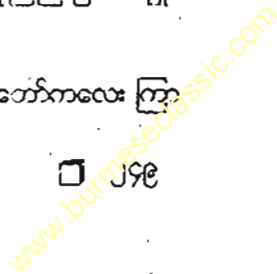
လင်ယောက်ျားနဲ့ မတွေ့ခင်မှာ အဲဒီလို ဝမ်းရင်က လှုပ်ရှားလာတော့ သူ့ခမျာ ရုတ်တရက် အားငယ် သွားရှာတယ်။ ‘ယောက်ျား ဖောင်စီး၊ မိန်းမမီးနေ’ ... ဆိုတဲ့ စကားလို ဒါမျိုးဆိုတာ အလှည့်မသင့်ရင် အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်တတ်တာမျိုးဆိုတော့ အား ငယ်ရှာတာပေါ့ ...။

တိုတိုနဲ့ လိုရင်း ပြောရရင် ငြိငြိငြင်ငြင် မရွှင် မလန်း ပင်ပန်းအားငယ်ငယ်နဲ့ သားဖွားခြင်း ပြုရရှာ တယ် ...။

အဲဒီလို သားမျက်ရှင် ရင်သွေးငယ်ကို ဖွားမြင် လို့ ပြီးတဲ့အခါ ... ကိုယ်ဝန်ရဲ့အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောဖို့ ရေရှာထွက်ရပြန်တယ် ...။

ရေရှာထွက်တဲ့အခါ ဘယ်လိုမှ မကြံတတ်တဲ့ အဆုံး ဇရပ်ပေါ်မှာပဲ ခေါင်းတင်တဲ့ တဘက်ကလေး နဲ့ ကလေးကို အသာထွေးပြီး ရေရှာထွက်ရမှာလည်း မဖြောင့်။ စိတ်စနောင့်စနင်းနဲ့ ငိုသည်းပြီး ရေရှာ ထွက်လာခဲ့ရတယ် ...။

အဲဒီလို ရေရှာထွက်လို့ အတော်ကလေး ကြာ

ယာယုန်း(ရင်းစေ့ခဲ)

တဲ့အခါ ကုန်သည်ကြီးတစ်ယောက် ရေခဲအနံ့
ရောက်လာလို့ ကလေးငိုသံ ကြားတာနဲ့ ရေခဲပေါ်ကို
ကြည့်လိုက်တော့ ကလေးကို တွေ့မြင်ပါရော။ ကုန်
သည်ကြီးကလည်း ဘယ်သူများ မွေးပြီးတော့ ဒီရေခဲ
ပေါ်မှာ ရက်ရက်စက်စက် ပစ်ထားခဲ့ပါလိမ့်။ သနား
စရာပါလား...။ ဟန်ကျလိုက်တာ၊ ငါ့မှာလည်း
သားသမီး တစ်ယောက်မှ မရှိတာနဲ့ အတော်ပဲ။ ငါ
ကောင်းလို့ရတဲ့ သား... မွေးစားရတော့မှာပဲ။ အိမ်
က မိန်းမ မြင်ရင် ဘယ်လောက်များ အားရဝမ်းသာ
ချစ်လိုက်မလဲလို့ဆိုပြီး သားကလေးကို တစ်ခါတည်း
ယူသွားပါရောတဲ့...။

ရေရှာသွားတဲ့ ကလေးအမေ မယ်ဒုက္ခ
လည်း ဟိုလိုတွေး သည်လိုတွေးနဲ့ ကလေးအတွက်
ရေကိုယူပြီး ပြန်လာတဲ့အခါ သားကလေးကို မတွေ့
တော့ဘူးပေါ့။ အဲဒီအခါမှာ ကလေးအမေဟာ ငြေ
ပြင်မှာ လူးပြီး ရူးမတတ် ဖြစ်ပြီပေါ့...။

လင်သားနဲ့လည်း မတွေ့ရ၊ ဆင်းဆင်းရဲရဲ
ဖွားမြင်ခဲ့ရတဲ့ သားကလေး ဘယ်လိုရန်ဘေးနဲ့ တွေ့

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

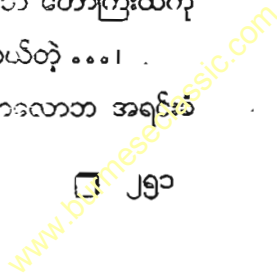
သွားပါလိမ့်။ အသက်သေရောသလား။ မသေဘဲ
နေလော့။ စဉ်းစားရတာလည်း ကြပ်လှချေရဲ့ဆိုပြီး
ငိုကြွေးရှာတယ်ပေါ့။ ရူးမယ်ဆို ရူးလောက်တာပေါ့
လေ...။

အဲဒီလို ရူးမတတ် စိတ်ငေဒနာနဲ့ အပူဆွေး
ဆွေးပြီး ငါ့ဘဝဟာ ဒီလိုမှတော့ မထူးတော့ပါဘူး။
သေတာမှ အေးပါသေးရဲ့လို့ တွေးပြီး...။

ကလေးအဖေကိုလည်း မရှာတော့ပါဘူး။
ကိုယ့်မသား ကိုယ်ထမ်းပြီး တောတန်းကိုပဲ လျှောက်
တော့မယ်။ ရောက်ချင်ရာရောက် သေချင်ရာ သေပါ
စေတော့ဆိုပြီး ခြေဦးတည်ရာ သွားတော့မယ်လို့ စိတ်
ညစ်ညစ်နဲ့ ကြိမ်ကြိမ်ရာတွေကို လျှောက်ပြီး ကြိတာ
ပေါ့လေ...။

အဲဒီလိုကြပြီး အ၊ ကုသိုလ်ကံကလည်း ဖိစီး၊
ဒုက္ခကြီးကလည်း တွေ့ကြုံနေတော့ အပူမီးတောက်
အားကြီးပြီး တားဆီးလို့ မရနိုင်ဘဲ တောကြီးထဲကို
အရဲစွန့် ထွက်ခွာလို့ သွားရှာတယ်တဲ့...။

‘သမုဒယသစ္စာ’ တဏှာလောဘ အရင်းခံ

အကြောင်း (မင်းဆရာမ)

အကြောင်း မကင်းတဲ့ 'ဒုက္ခသစ္စာ' ဆိုတဲ့ သောတာပန်ဒေဝ... ဆင်းရဲခြင်း အကျိုးတရားတွေဟာ အညွန့်တွေ တဝေဝေနဲ့ အထွေထွေဖြစ်ပေါ်နေပုံတွေဟာ စေ့စေ့တွေးမယ်ဆိုရင် တရေးရေးနဲ့ တကယ်ကြောက်စရာကောင်းသလိုပဲ ဦးလေးအောင်ရယ်...

အဲဒီလိုနဲ့ မယ်ဒုက္ခဟာ စိတ်ကလည်း မကြည်။ တောကြီးထဲ ဝင်သွားလို့ အတော်ကလေး သွားမိတဲ့အခါ 'တောမြိုင်တန်းကု လွမ်းစကိုဇော်' သလို ချစ်လှတဲ့ လင်ယောက်ျားနဲ့ သားရတနာအထွကလေးကို တမ်းတပြီး ငိုကြွေးရရှာတယ်ပေါ့။ တစ်ခါ တစ်ခါမှာလည်း သတိလစ်ပြီး ပါးစပ်က တတွတ် တွတ် ရွတ်ချင်တာရွတ်၊ ဆိုချင်တာဆို၊ ငိုလိုငို၊ ရယ်လိုရယ်၊ ငှက်တွေဆီ လှမ်းပြီး စကားပြောလိုပြောသူ သဘောကျတဲ့အခါမှာလည်း ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လိုက်ပေါ့လေ ...။

စိတ်ကတောက်ကတက် ဖြစ်နေတော့ မကြောက်မရှက်နိုင်ဘူးပေါ့။ အဲဒီလိုနဲ့ တောဂနိုင်းမြိုင် အတွင်းမှာ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ လျှောက်လာခဲ့ရာက ဖြန့်

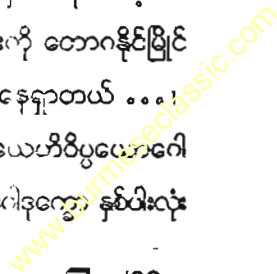
ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ဆို တေးတဝင်းဝင်းနဲ့ ရုတ်တရက်ဆိုသလို ခိုးသားမားပြကြီးနဲ့ ပက်ပင်းတွေ့ပါရောတဲ့ ...။

အဲဒီလို တွေပေမယ့် မယ်ဒုက္ခရဲ့ ရုပ်ရည်ကလည်း ချောတော့ ခိုးသားမားပြကြီးရဲ့စိတ်မှာ မက်မောပြီး သူ့အကြောင်းကို မေးတဲ့အခါ မယ်ဒုက္ခ ခများမှာ အလွမ်းကြောက်ဆွဲလိုက်သလို ရှိုက်ကာငိုကြွေးပြီး၊ ဖြစ်ခဲ့သမျှ အကြောင်းစုံကို ပြန်ပြောတော့ ခိုးသားမားပြကြီးက သနားချစ်ခင်မက်ပြီး သူ့နေတဲ့ တောနက်ထဲ ခေါ်သွားပြီး မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းနေထိုင်တယ်တဲ့ ...။

မယ်ဒုက္ခရဲ့ ရင်ထဲမှာ ခိုးသားမားပြကြီးနဲ့ နေထိုင်ပေါင်းသင်းနေရတဲ့အခါ ဘယ်မှာ ကြည်ဖြူနိုင်ပါ့မလဲ။ သူ့စိတ်ထဲမှာ အလွန်ဆင်းရဲရှာတာပေါ့။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ငယ်ကအချစ် အနှစ်တရာ မမေ့သာဆိုသလို ငယ်ချစ်လင်ယောက်ျားကို တောဂနိုင်းမြိုင် တန်းက တစ်လွမ်းတည်း လွမ်းနေရှာတယ် ...။

အင်း ... ဒီနေရာမှာ ပိယေဟိပိယေဟေ ဒုက္ခောနဲ့ အပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါဒုက္ခော နှစ်ပါးလုံး

ထင်ရှားစွာ (မင်းစုစု)

ဆုံးပြီးတော့ နှစ်မျိုးစလုံးရဲ့ ဆင်းရဲပုံဟာ ထင်ရှားနေ တာပေါ့ ...။

အဲဒီလိုနဲ့ တောကြီးမြိုင်လယ်မှာ လင်သည် ဖြစ်တဲ့ ခိုးသားဓားပြကြီးနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံလာ ခဲ့ရာက အတော်ကြာတော့ မွေတာအလျောက် သမီး ကလေးတစ်ယောက် ဖွားမြင်လို့ လာတယ် ...။

မယ်ဒုက္ခဟာ 'တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှ' ဆိုတဲ့ စကားလို ရှေးနဂိုက လှပြီးဖြစ်တော့ တစ်ချို့ တစ်မည် ကြည့်ရှုရတာ လှသထက် လှလာတော့ ခိုးသားဓားပြကြီးကလည်း သူ့ဇနီးကို ပိုပြီးချစ်ခင်နဲ့ မက်လာမှာပေါ့လေ ...။

ဒါပေမဲ့ ... ခိုးသားဓားပြကြီးဆိုတော့ အရာ ရာမှာ စိတ်ကြမ်းကိုယ်ကြမ်း ပရမ်းပတာ ပြုလုပ် လွန်းလို့ ဇနီးဖြစ်တဲ့ မယ်ဒုက္ခမှာ ဘယ်အခါမှ မချမ်း သာရှာဘူးတဲ့။ တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်မထင်တဲ့အခါ နင်လား ငါလားနဲ့ ကျွဲနွားလို ရိုက်နှက်တတ်သတဲ့ ...။

ဘယ်လိုပဲ နှိပ်စက်ပေမယ့် ကျားသနားမှ နှာ

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ချမ်းသာမယ်ဆိုတဲ့ စကားလို အသာကျိတ်ပြီး တိတ် တိတ်ကလေး တော်ရာမှာ ဝိုရရှာတယ်ပေါ့။ လင်ဆိုး မယား တဖားဖား။ သားဆိုးအမေ တပေပေဆိုတဲ့ အတိုင်း ခိုးသားဓားပြကြီးက ဆိုးလေ ငယ်ချစ်လင် ကို အမှတ်ရလေပေါ့။ ဘယ်အရပ်ဌာနမျိုးမဆို တစ် မင်းပြောင်းမှ တစ်မင်းအကြောင်း ကောင်းကောင်း ကြီး သိတတ်ကြရတာမျိုးကလား ...။

အဲဒီလိုနဲ့ ခိုးသူကြီးရဲ့ဇနီးဖြစ်တဲ့ မယ်ဒုက္ခက သူ့သမီးလေးကို ပွေ့ချိန်းရှုပ်ပြီး မြူချော့ကျိတ်စယ်နေ တဲ့အခါမှာ ခိုးသားဓားပြကြီးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ မထင်တဲ့ အလှည့်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါမှာ လက်သုံးတော် ဓားနဲ့ တအားဆုတ်မယ်လို့ ကြံပြီးမှ အနီးမှရုံတဲ့ တုတ်နဲ့ တရုတ်တရက် ကောက်ရိုက်မယ်လို့ ဆံပင်ကို အတင်းဆွဲတော့ ကံခေတဲ့ ဇနီးသည်မယ်ဒုက္ခက သူ့ ရင်သွေး သမီးငယ်ကို ထိခိုက်မိမှာစိုးလို့ ကပျာကယာ ပုခက်ပေါ်ကို ပစ်တင်လိုက်တယ်တဲ့။ ခိုးသားဓားပြကြီး ကလည်း ဆံပင်ကိုဆွဲပြီး အမျိုးမျိုး ရိုက်နှက် ညှဉ်းဆဲ ပြီး စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနဲ့ ဓားကိုဆွဲပြီး ဘောထဲကို ထွက်

သင်္ဘောကြီး (ရမ်းဘောင်း)

သွားတာပေါ့လေ ...

အဲဒီတော့မှ ပုခက်ပေါ်က သမီးကလေးကို ယူကြည့်လိုက်တော့ သမီးကလေးရဲ့ဦးခေါင်းမှာ ပုခက်စောင်းနဲ့ထိမိပြီး ပေါက်ပြဲသွားတာကိုတွေ့ရတယ်။ ဒါကို ခိုးသားဓားပြကြီး တွေ့သွားမှဖြင့် ငါ့သတ်တော့မှာပဲဆိုပြီး မရွှင်သာတဲ့ စိတ်နှလုံးနဲ့ ယူကျုံးမရဖြစ်ပြီး စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့လာတာပေါ့ ...

'ကိုယ်မချီက၊ အမိသော်လည်း သားတော်ခဲဆိုသလို 'ကမ္ဘာမီးလောင်တော့ သားကောင်ကိုချနင်း ... ဆိုသလို ကိုယ့်အသက်ကို အသေခံလို့တော့ နေရာမကျဘူး။ အသက်ဘေးက ချမ်းသာအောင် တစ်ပြည်တစ်ရွာကို ပြေးမှပဲလို့ ထိတ်လန့်ပြီး ငြိစည်မိလာတယ်ပေါ့ ...

အဲဒါနဲ့ ခွဲခွာထားရမယ့်အရေးကိုတွေးပြီး သမီးကလေးကို ပွေ့ပိုက်ပိုညည်းပြီး နောက်ဆုံးအထိ နဲ့ နို့အဝတိုက်ရှာတယ် ...

နို့ဖို့နေတဲ့ သမီးကလေးရဲ့အပေါ်ကို မျက်နှာတွေက တစ်ပေါက်ချင်း ယိုစီးကျလာတဲ့အခါ သမီး

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ကလေးရဲ့မျက်နှာကို အဝကြီး နောက်ဆုံးကြည့်နေပေမယ့် မျက်ရည်စတွေကြောင့် သမီးကလေးရဲ့ မျက်နှာဟာ မှုန်ဝါးဝါးနဲ့ အားရအောင် မမြင်ရဘူးပေါ့။

နို့ဖို့နေတဲ့ သမီးကလေးက မိခင်ရဲ့ရင်ထဲက ခံစားမှုကို မသိရှာဘူး။ သူ့ကို မိခင်က ကျီစယ်နေတယ်လို့ ထင်ပြီး မိခင်ကို ခြေကားယား လက်ကားယားနဲ့ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်မြူးလို့ ကစားနေတာပေါ့လေ။ အဲဒါကို မိခင်ဖြစ်တဲ့ ဖယ်ဒုက္ခက ... 'ဪ... ငါ့သမီးကလေးကတော့ ဘာမှ မသိရှာလို့ ရယ်လို့မြူးလို့ အမေမှာတော့ ဒီတော့မြိုင်အလယ်မှာ ချစ်လို့မငြီးတဲ့ သမီးကလေးကိုပစ်ထားခဲ့ပြီး လွတ်ရာကို ပြေးရတော့မယ်လို့ဆိုပြီး သူ့သမီးကလေးကို အားရအောင် နှင်းရှုပ်ကာ ပုခက်ပေါ် အသာတင်ပြီး သူ့လင်ခိုးသားဓားပြကြီးမလာမီ လွတ်အောင် ပြေးနိုင်မှ အသက်ဘေးက လွတ်မှာမို့ သမီးကလေးကို ချစ်လျက်နဲ့ မငဲ့ကွက်ဘဲ ခွဲခွာလို့ လာခဲ့ရတယ်ပေါ့ ...

အဲဒီလိုနဲ့ ပြေးမိပြေးရာ ပြေးလာခဲ့ရာက

www.burmeseclassic.com

ယာယျား (ရမ်းကောင်း)

ကံကောင်းထောက်မလို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီးထံ
ရောက်လာခဲ့တယ်။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ပြင်က သူ့သားဖွား
ခဲ့တဲ့ ရေပဲကြီးကိုပြင်တော့ နောက်ကြောင်းက အခြေ
ကို ပြန်လည် သတိရပြီး အသစ် ပြန်ဖြစ်ပြန်တာပေါ့။
သူ့ရဲ့သားဦး ယောက်ျားကလေးကို သတိပြန်ရပြီး
ငိုကြွေးရပြန်တယ် ...။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့အပြင်က သားပျောက်တဲ့ ရေပဲ
မှာ ယူကျုံးမရ ငိုကြွေးပြီး ရာဇဂြိုဟ်မြို့ထဲ ဝင်လာ
တဲ့အခါမှာ ဘိက္ခုနီမတွေ့ရဲ့ ကျောင်းဝင်းအတွင်း
ရေပဲတစ်ဆောင်မှာ တည်းခိုနေထိုင်ပြီး ရှာဖွေစား
သောက်လို့ နေခဲ့တယ်ပေါ့ ...။

အဲဒီလိုနဲ့ တစ်ယောက်တည်း ရှာဖွေစား
သောက် နေထိုင်လာခဲ့ရာက ၁၆-နှစ်၊ ၁၇-နှစ်
အရွယ်ရှိတဲ့ လူပျိုပေါက်ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်
ထောင်ပြုလိုက်တယ်တဲ့။ အဲဒီလို အိမ်ထောင်ပြုတဲ့
အချိန်မှာ မယ်ဒုက္ခအသက် ၁၆-နှစ်အရွယ် (၁၅) နှစ်
လောက် ရှိမယ်ပေါ့ ...။

အမှန်တော့ မယ်ဒုက္ခက နှစ်လင်တော့

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ယောက်ျားကလေးက လူပျိုကလေး၊ လူပျိုစင်
ကလေးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ တကယ်ငွေ့မယ်ဆိုရင် ဒီ
မိန်းမကို ဘယ်မှာ နှစ်ခြိုက် စုံမက်နိုင်ပါ့မလဲ။ ဒါပေမဲ့
... ကိလေသာ တရားဆိုးက အမျိုးမျိုးဖြားယောင်း
တဲ့အခါ၊ သူ့စိတ်ထဲမှာ အချောဆုံး အလှဆုံး
အကောင်းဆုံးလို့ ထင်မှတ်နေတာပေါ့။ ဒါကြောင့်
...။

ပုထုဇနာ ထိုမျှပုဂ္ဂိုလ်၊ များလှပိုလ်တို့၊ မလို
မကောင်း၊ လိုလျှင်ကောင်းရှင်၊ အဟောင်းအသစ်၊
ပျိုအိုဖြစ်လည်၊ မချစ်မလှ၊ ချစ်လျှင်လှ၏။ လောက
ဓမ္မတာ၊ လူ့တံထွာတည်းလို့ မယူဒေဝက စာဆိုထား
တယ် မဟုတ်လား ...။

ကိလေသာတဏှာ တရားဟာ ဘယ်လောက်
ကြောက်စရာကောင်းသလဲဆိုရင် အဲဒီ (၁၇) နှစ်
အရွယ်ရှိတဲ့ မယ်ဒုက္ခရဲ့သက်ထား လင်ယောက်ျား
ကလေးက တစ်နေ့သောအခါမှာ အသက်ကြီးတဲ့
ဇနီးသည်ကို ဘယ်လိုပြောသလဲဆိုတော့ ...။

'ကျွန်တော့်မှာ မိခင်လောက်ရှိတဲ့သူကို သေး

ငယ်ယုန်း (မင်းမောင်)

လုပ်ပြီး နေရတာ လောကမှာ တယ်ပြီးတော့ အဆင်မပြေလှပါဘူး။ လမ်းလျှောက်လို့မှ အတူတူပြီး လူထဲရောက်အောင် မသွားရဲဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်နဲ့ သက်တူရွယ်တူ ရှေ့သွားနောက်လိုက်ဖြစ်တဲ့ စံပယ်ဖြူ အလှကညာတစ်ယောက်ကို ကြည်ကြည်သာသာ ရှာယူပါရစေလို့ ပြောတယ်တဲ့'

အဲဒီလိုပြောတော့ အသက်ကြီးတဲ့ ဇနီးသည်က စဉ်းစားတဲ့အခါ ကိုယ်ချင်းစာနာတဲ့ တရားနဲ့ သူပြောတာ ဟုတ်ပေလိမ့်မယ်။ မိခင်အရွယ်လောက်ရှိတဲ့ ငါနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံပြီး နေရတယ်ဆိုတော့ သူ့ခမျာ ချမ်းသာကျေနပ်မယ် မဟုတ်ပေဘူးဆိုနားလည်သဘောပေါက်ပြီး ဘယ်လို ပြန်ပြောသလဲဆိုတော့ ...။

'ကဲ ... ကဲ ... အမောင်ပြောတဲ့ စကား မပယ်ရှားပါဘူး။ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း ပစ်ခွာလို့ မထားပါနဲ့။ တခြားမှာလည်း ရှာနေဖို့ မလိုပါဘူး။ ခုစလောက် ခင်လောက်တဲ့ အပျိုစင်တစ်ယောက်တို့ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရှာလို့ ပေးပါမယ်။ နောက်ယူမယ်

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

မယားငယ်ဆိုတာ မယားကြီးနဲ့ သင့်ဘင့်အောင် စိတ်သဘောထားနိုင်မှာ လင်သားလုပ်သူမှာ စိတ်ချမ်းသာသလို၊ မယားကြီးလုပ်သူမှာလည်း ကျေနပ်နိုင်မယ်။ အဲဒါကြောင့် တို့နှစ်ယောက်လုံး နှစ်သက်ကျေနပ်မှုဖြစ်အောင် ငါတို့နဲ့ ဖောက်သည်ယူပြီး ရောင်းချနေတဲ့ သူငယ်မလေးဟာ ချစ်စရာ၊ ခင်စရာလည်း ကောင်း၊ ရုပ်ရည်ကလည်း ချော၊ သဘောကလည်း ကောင်းတယ်။ အဲဒီ သူငယ်မလေးကို နားချပြီး စေ့စပ်လို့ ပေးပါမယ်' ... လို့ ပြောပြသတဲ့ ...။

အဲဒါနဲ့ သုံးပွင့်ဆိုင် မင်္ဂလာပွဲကြီး ဖြစ်သွားတယ်ပေါ့။ တစ်နေ့တော့ အားလပ်တဲ့အခါမှာ မယားငယ်နဲ့ မယားကြီး ခေါင်းပြီးရင်း ခြေဆင်းပြီး တစ်ယောက်တစ်လှည့် သန်းရှာပေးကြသတဲ့။ မယားငယ်ရဲ့ခေါင်းကို မယားကြီးက သန်းရှာပေးတဲ့အလှည့်ကျတော့ ပျော့ပျောင်းတဲ့ ဆံနွယ်ကလေးကို အသာကလေးခွဲပြီး တဖြည်းဖြည်း သန်းရှာတဲ့အခါမှာ ဦးခေါင်းထိပ်အလယ်မှာ အမာရွတ်ငယ်တစ်ခုကို တွေ့ပါရာတဲ့ ...။

www.burmeseclassic.com

ထင်ရှားစွာ (မင်းစောစံ)

အဲဒီလို အမာရွတ်ကိုတွေ့တော့ ...

‘ညည်းခေါင်းက အနာရွတ်က ဘာဖြစ်တာလဲ’ ... လို့ မယားကြီးက မေးသတဲ့ ...

အဲဒီလိုမေးတော့ ...

‘ကျွန်မ ငယ်စဉ်တုန်းက အဖေအမေ ရန်ကြီးတော့ အဖေ့ကို အဖေက ရိုက်မယ်လုပ်တဲ့အခါမှာ အမေက ကျွန်မကို ရိုက်မိမှာ စိုးတာနဲ့ ပုခက်ပေါ်ပစ်တင်လိုက်တဲ့အခါ ပုခက်စွန်းနဲ့ ထိမိပြီး ပေါက်သွားလို့ အမေလည်း အဖေ့ကို ကြောက်လို့လား စိတ်နာလို့လား မသိပါဘူး။ ကျွန်မ ငယ်ငယ်ကလေးကတည်းက ကျွန်မကို စွန့်ပြီး ထွက်ခွာလို့ သွားလိုတာ အခုအထိ ဘယ်မှာနေတယ်လို့ မသိရပါဘူး ဒီအကြောင်းတွေကို ကျွန်မ အဖေက ပြန်ပြောပြဖို့ အဲဒါပဲ ကျွန်မ သိရပါတယ်’ ... လို့ ပြောပြတော့ ...

မယားကြီးဖြစ်တဲ့သူက အခုလိုစကား ကြားတဲ့အခါ နှလုံးသားကို အပ်နဲ့ဆွသလိုဖြစ်ပြီး ... ‘အမယ်လေး ... ဒါဖြင့် ငါ့သမီးကလေး

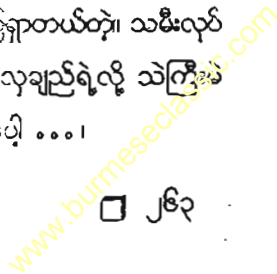
ရစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိပညာဉာဏ်

လာ။ သမီးငယ်ငယ်က ပစ်ခွာလို့ ထွက်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာ သူများမဟုတ်ဘူး။ အပေါ့ပဲ သမီးရဲ့လို့ဆိုပြီး သမီးကို ပွေဖက်ပြီး ငိုရင်းက မေ့မြောသွားရှာတယ် ...

သတိရလာတဲ့အခါမှာ နောက်နောက်က အကြောင်းတွေကို ပြန်ပြောင်းပြီး ပြောလဲပြော၊ ဆိုလည်းဆို၊ ငိုလည်း ငိုပေါ့လေ။ မသေလို့ တွေ့ရပါလားရယ်လို့ သားအမိနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဖက်ပြီး တက်မတတ် ချက်မတတ် ငိုကြွေးရှာကြတယ် ...

အဲဒီအသံကို လင်သည်က ကြားတော့ အူယားဖားယားနဲ့ အရေးတကြီး ပြေးလာပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ဖြစ်အင်ကို မေးတာပေါ့ ...

မယားကြီးက ဒီသမီးကို တောမြိုင်ထဲက ခွဲခွာတာက စပြီး ယခုမှ သမီးမှန်း သိရတဲ့အကြောင်းကို ရှိုက်ကြီးတင်င်နဲ့ ပြောပြရှာတယ်တဲ့။ သမီးလုပ်သူကလည်း ကွဲရပုံသည်းနာသုချည်ရဲ့လို့ သိကြီးမကြီး ပြောဆိုလို့ ငိုရှာတယ်ပေါ့ ...

ဇာတ်ကား (အစကား)

လင်ယောက်ျားက သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ရင်နှင်
စရာ ဇာတ်လမ်းကို ကြားသိရတဲ့အခါ သနားလာပြီး
အားပေးတဲ့အနေမျိုးနဲ့ တိတ်ပါကွယ်လို့ နှစ်သိပ်
စကား ဆိုရှာတယ် ...။

ဘယ်လိုနှစ်သိပ်စကား ဆိုသလဲဆိုတော့ ...

'မင်းတို့မှာ အမေနဲ့ကွဲရပေမယ့် အဖေရင်း
နဲ့နေပြီး ကြီးပြင်းလာတဲ့အခါမှာ အမေနဲ့ မကွဲမကွာ
နေရပါသေးတယ်။ ငါ့မှာဆိုရင် မိခင်၊ ဖခင်တွေ
မြင်ဖို့မဆိုထားနဲ့ ဘယ်လိုနာမည်ရှိတယ်ဆိုတာမှ မသိ
ရ၊ မကြားရပါဘူး။ ငါ့မှာ အမေက မွေးဖွားပြီးတော့
မြို့ပြင်ရေပ်ကြီးပေါ်မှာ ပစ်ထားခဲ့လို့ အခုရှိတဲ့ ဖခင်
ကြီးက ကောက်ယူမွေးစားခဲ့လို့သာ ငါ့မှာ အသက်
ရှင်ခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ကိုပဲ ဖခင်အရင်းလို
သဘောထားပြီး နေလာခဲ့ရတယ်။ မြို့အပြင်ဘက်က
အဲဟိုရေပ်ကြီးဟာ ငါ့အမေက ငါ့ကို ပစ်ထားခဲ့တဲ့
ဖွားဘက်တော် ရေပ်ကြီးပေါ့' ... လို့ ပြောတဲ့အခါ
...။

မယားကြီးဖြစ်တဲ့ မယ်ဒုက္ခက အဲဒီစကားကို

ချစ်ခြင်း...ဆို ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ကြားရတော့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် မကြောက်ရွံ့မှုတွေ
ဖြစ်လို့ ရင်ကိုထုပြီး ...။

'အမယ်လေးဟဲ့ ... ကြဖန်ပြီး အခုလို စုလို့မှ
တွေ့ရတတ်ပလေ့တယ်။ ငယ်ငယ်က ပစ်ထားခဲ့တယ်
ဆိုတာ အမေပါပဲ ... သားရဲ့' ဆိုပြီး၊ တစ်ဦးကို
တစ်ဦး ပွေ့ဖက်ကာ ငိုကြွေးရှာတယ်တဲ့ ...။

မွေးကတည်းက ကွဲကွာပြီး သွားရတဲ့ မိခင်
ကြီးကို မောင်နှမ နှစ်ယောက်ဖက်ပြီးတော့ အသက်
ထွက်မတတ် ရက်စက်လှချည်လား မေမေရဲ့။ ကျွန်
တော်ရဲ့ဖေဖေရော ဘယ်မှာလဲဆိုပြီး မိခင်ကြီးကို
မေးလည်း မေး၊ ငိုလည်း ငိုပေါ့လေ ...။

သားအမိသုံးယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်
ယောက် ဖက်ပြီး တက်မတတ် ငိုကြွေးပြီးတဲ့အခါကျ
တော့မှ မိခင်ကြီးက သာဝတ္ထိပြည်မှာ အလီလီ တွေ့
ကြုံရတဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲမှုတွေရဲ့ ဖြစ်ပျက်ပုံတွေကို အကုန်
ပေါင်းပြီး နောက်ကြောင်းကို ပြန်လှန်လို့ ပြောပြရှာ
တယ်ပေါ့ ...။

သူတို့ရဲ့ သုံးပွင့်ဆိုင် ဇာတ်လမ်းရဲ့ အဖြစ်ဆိုး

အဲဒီလို (အမေ့မိနား)

လှတဲ့ နောက်ကြောင်းတွေကို တွေးလိုက်မယ်ဆိုရင် အလွန်မတန်မှ ကြေကွဲစရာ၊ ရင်နာစရာ၊ ပူဆွေးစရာ ပေပဲပေါ့...။

အဲဒီလို အမေ့မိနား၊ သမီးမိနား၊ သားမိနား မောင်နှမမိနား သိကြရတဲ့အခါမှာ...။

ဪ... ငါတို့သားအမိ သုံးယောက်ရဲ့ ထူးဆန်းလှတဲ့ ကံတရားရဲ့ ဆန်းကြယ်မှုဟာ ငါ့ ကြားလို့မှ မသင့်တော်ပါကလား။ သားလုပ်သူက အမေနဲ့နှမကို မယားကြီး၊ မယားငယ် ပြုလုပ်တဲ့ မောင်နှမသားကိုတော့ လင်ယောက်ျား ပြုလုပ်ပြီး နှစ် ပွေ့တဲ့ဘဝမှာ သေတာကမှ ကောင်းပါသေးရဲ့။ သူ့ သုံးပွင့်ဆိုင် ဘဝဇာတ်လမ်းဟာ လူကြားလို့မှ မကြာ ဝံ့ မနာသာ ကြောက်စရာ၊ ရှက်စရာ၊ တုန်လှုပ်စေ ကောင်းလှပါတယ်။ လူထဲကိုမှ မဝင်ရဲအောင် လွန်စွာ ဆန်းလှတဲ့ အကုသိုလ် ကံပါလားရယ်လို့ ထိတ်ထိတ် တုန်လှုပ်ကြပြီး သံဝေဂတရား ရကြတယ်ပေါ့...။

အဲဒီလို သတိတရားရကြတဲ့အခါမှာ ဘောင်မှာ ဝတ်ကြောင်နဲ့ နေတဲ့ အမှောင်ထုက

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ရှောင်ကြဉ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓသာသနာဖြစ်တဲ့ အလင်းရောင်ထဲ ကို ဖန်ရောင်ဆိုးတဲ့ သက်န်းကို ဝင်ဆင်လို့ သားအမိ သုံးယောက်စလုံး ရဟန်းယောဂျီ၊ ရဟန်းမိန်းမ ပြုလုပ်ကြတယ်...။

သံဝေဂရမယ်ဆိုလည်း ရစရာပေါ့။ မွေးဖွား ပြီးစ ငယ်စဉ်ကတည်းက စပြီး... သားမိနား၊ သမီး မိနား၊ မိခင်မိနား မသိကြဘဲ ရှင်ကွဲကြီး ကွဲနေခဲ့ရတာ ကိုး။ တွေ့ဆုံကြပြန်တော့လည်း သုံးပွင့်ဆိုင်အလွဲ ကြီး လွဲမှားပြီး ရင်နာစရာအဖြစ်ဆိုးနဲ့ အသည်းနာ စရာကောင်းလှသပေါ့။ အဲဒီဒုက္ခတွေဟာ သမုဒယ သစ္စာအကြောင်းရင်းကြောင့် ဗုဒ္ဓသာသနာ ဖြစ်ပေါ်ရ ခြင်းပဲဆိုတာ အလွန်မတန်မှ ထင်ရှား ရှင်းလင်းပြတ် သားပေါ်လွင်နေတယ်ဆိုတာ ဦးလေးအောင် သိ လောက်ပါပြီလေ။"

ဦးလေးအောင်သည် ကျွန်တော်ပြောပြသည့် ဘုရားသခင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က သုံးပွင့်ဆိုင် ဘဝဇာတ်လမ်းအကြောင်းကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင်နေပုံရသည်။

"နောက်ဆုံး သူတို့သုံးဦး သံဝေဂ အသိ

ထွက်ပြေး (ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ)

တရားတွေရလာလို့ ရဟန်းပြုကြတဲ့အခါ၊ ဘယ်လို အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုတွေ ဖြစ်သွားကြသေးသလဲ၊ ဇာတ်လမ်းကို ဆက်စမ်းပါဦးကွဲ့”

ဦးလေးအောင်က ကျွန်တော်ပြောသည့် သုံးပွင့်ဆိုင်အဖြစ် ဆိုးလှတဲ့ ဘဝဇာတ်လမ်းကို အဆုံးမသတ်သေးသဖြင့် သိလိုစေနှင့် မေးလာသည်။

ဒီတော့လည်း ဒီဇာတ်လမ်းကို ကျွန်တော် အဆုံးသတ် သည်အထိ ဆက်လက်ပြောဆိုရပါ၏။

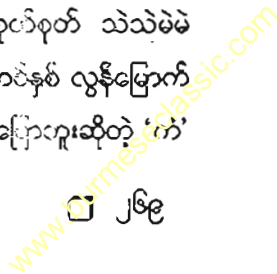
“ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတော်မှာ သားအင် သုံးယောက် ရဟန်းအဖြစ် ရောက်ကြပြီး ဗုဒ္ဓရဲ့အဆုံး အမနဲ့ သားဖြစ်တဲ့ ထေရ်အရှင်က ...

ဪ... ငါ့မှာ အမိနို့ရည်ကို တစ်စက်တစ် ပေါက်လောက်မှ မသောက်မရှိဘဲ ငယ်စဉ်ကတည်း က မိခင်နှင့်လည်း ကွဲ၊ လူလားမြောက်လို့ အရွယ် ရောက်တော့လည်း အမေနို့နမကို မယားကြီး၊ မယား ငယ် ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ အလွန်မတန်မှ စက်ဆုပ်စရာ ကောင်းတဲ့ ဘဝကြီးပါလား။ ငါ့ဘဝဟာ အမိကို လည်း အမိမှန်း မသိ၊ နှမကိုလည်း နှမမှန်းမသိ

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

အလွဲကိုစီမံတဲ့ ငါ့ကံဟာ တယ်ဒြီးဆိုးပါကလာ။ သံသရာမှာ ခန္ဓာအစဉ်နဲ့ ကျင်လည်နေသမျှ ကံနှစ်ဖြာ စီစဉ်သမျှ ကေနဲ့ ခံရမှာပဲ။ ဒီကံတွေနဲ့ ကွဲရအောင် ဘဝသံသရာတစ်လျှောက်မှာ အခုဘဝဟာ နောက် ဆုံးထားမယ်။ ဒါမှသာ ဒီဘဝ သံသရာခရီးသွား အလုပ်က ပြတ်ပြီး နင်လား၊ ငါလား ရဟန်းတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ် ပေါ့ ...။

သူ့ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့အတိုင်း အလွန်ခြိုးခြံ ခေါင်းပါးလှတဲ့ ‘သလ္လေခ’ အကျင့်မြတ်ကို ဆောက် တည်ကျင့်သုံးခဲ့တယ်။ အဲဒီလို အကျင့်မြတ်နဲ့ ဂင်္ဂါ မြစ်ကမ်းအဆွယ်မှာ သုံးလက်သာရှိတဲ့ ထန်းရွက်ကို ငိုးပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းငယ်ကလေးကိုဆောက်လုပ် ပြီး ‘ရဟန္တာမဖြစ်သမျှ စကားတစ်စုံနဲ့မျှ မပြောဘူး’ ... လို့ အဓိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်ပြီး သမ္မာဝါယမဆိုတဲ့ မဂ္ဂင်နဲ့ အရိုးကြေကြေ အရေစုတ်စုတ် သဲသဲမဲမဲ အဟုတ်တမ်း အားခဲပြီး ပထမတစ်နှစ် လွန်မြောက် သွားတယ်။ စကားတစ်စွန်းမှ မပြောဘူးဆိုတဲ့ ‘ကံ’

ထောင်ကျိုး (ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်း)

တရားတွေ စိတ်နာတော်မူတာနဲ့ သိက္ခာတရားကို ကြိုးစားတော်မူခဲ့တယ်ပေါ့ ...။

အဲဒီလို ဂင်္ဂါမြစ်ဆိပ်မှာ ကမ္ဘာ့ဌာနန်းစိတ်နဲ့ ပျော်မွေ့ပြီး သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူတာမို့လို့ လူအများက 'ဂင်္ဂါတိရိယမထေရ်' ... ရယ်လို့ ခေါ်ခေါ် သမုတ်ကြတယ်တဲ့ ...။

ဂင်္ဂါတိရိယမထေရ်မြတ်ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းက ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားလက်ထက် တော်အခါက အမျိုးကောင်းသားဖြစ်ပြီး သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေကို သောက်ရေအိုးနဲ့ ရေချမ်းတည်ပြီး သုံးဆောင်ဖို့ဝိဖို့ လှူဒါန်းခဲ့ဖူးသူတဲ့။ အဲဒီလို ရေချမ်းတကာ ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကုသိုလ်ကံကြောင့် အထက်နတ်ဘုံမှာဖြစ်ပြီး သူရောက်တဲ့ဘဝတိုင်းမှာ ဘယ်လို ရေရှားတဲ့နေရာမှာပဲ နေရပေမယ့် ရေကို အလိုရှိသလို ဆန္ဒပြုတဲ့အခါတိုင်း ခဏချင်း ရေရနိုင်တယ်တဲ့ ...။

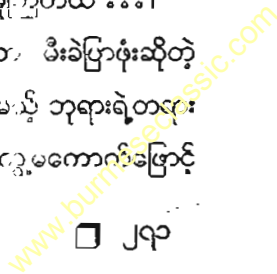
အဲဒီလို ရေချမ်းကုသိုလ်ကြောင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလပတ်လုံးမှာ အပါယ်လေးပါးကို မလာဘဲ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်မှာ အခုထိ

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

သုံးပွင့်ဆိုင် ဘဝအဖြစ်ဆိုးနဲ့ ကြုံတွေ့ပြီး ရဟန်းပြုလို့ နှစ်နှစ်အတွင်းမှာ ဒကာမတစ်ယောက်ရဲ့ ဉာဏ်များ မှုကြောင့် စကားလေးတစ်ခွန်းသာ ပြောခဲ့ဖူးတယ်တဲ့ နှစ်နှစ်လွန်လို့ သုံးနှစ်ရောက်တဲ့ဝါတွင်းမှာ ကိလေသာ အာသဝေါ ခွာလျှော့ကင်းစင်ပြီး ... ဘုံသုံးခွင်က ထွက်မြောက်တော်မူလို့ မြင့်မြတ်တဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရဟန္တာထေရ်အရှင်မြတ်အဖြစ် ကြည့်လင်ပြီး ဆိုက်ရောက်တော်မူတယ်တဲ့ ...။

မိခင်နဲ့သမီးတို့ကလည်း သုံးပွင့်ဆိုင် အမှားကြီး မှားခဲ့တာတွေကို သံဝေဂဇာရားရပြီး ဘုရားသခင် အဆုံးအမအတိုင်း ဒီဘဝလာဖြင့် နောက်ဆုံး ဘဝဖြစ်စေရမယ်ဆိုတဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ သမ္မာသင်္ကပ္ပ စိတ်အကြံဖြစ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ တရားအနှစ်ကို အားသစ်ကြိုးစား ပွားများလိုက်တဲ့အခါ သူတို့လည်း ရဟန္တာမတွေ့အဖြစ် ဆိုက်ရောက်တော်မူကြတယ် ...။

သံဝေဂ အသိတရားဟာ မီးခဲပြာဖုံးဆိုတဲ့ စကားလို မှားတုန်းက မှားခဲ့ပေမယ့် ဘုရားရဲ့တရားတော်နဲ့ တွေ့လိုက်တော့ မတွေ့မကောက်မြောင့်

ထောင်ပျိုး (မင်းဆင်းစံ)

ဖြောင့်စင်းစင်း အသိဉာဏ်အလင်းရောင်တွေရပြီး ကိလေသာ အမှောင်အတွင်းက ထွက်မြောက်တော် မူနိုင်ခဲ့ကြတယ်ပေါ့... ဦးလေးအောင်ရယ်”

“ဒါကြောင့်... ဘဝဖြစ်လာရင် အလွန်မတန် မှ ကြောက်စရာ၊ လန့်စရာ၊ ထိတ်စရာ၊ တုန်လှုပ် စရာတွေအပြည့် ရှိနေပါတယ်။ ဘယ်လိုဘဝမျိုးမှ သုခသစ္စာဆိုတာ မရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဘုရားသခင် က ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဆိုထားတယ် မဟုတ်လား...”

အခုကြည့်လေ... ရဟန္တာဖြစ်ရမယ့် သုံးစွဲ ဆိုင်ဖြစ်တဲ့ အန္တိမဘဝိက ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ နောက်ဆုံး ဘဝမှာတောင် ကယောင်ချောက်ချား မှားချင်တိုင်း မှားအောင် တာဏှာဆိုတဲ့တရားက အချောကောင်သို့ သွေးဆောင် ဖြားယောင်းခဲ့တာနဲ့ ပျော့ပျောင်းပြီး အမှားဘက်မှာ အားတက်ပြီး လိုက်ခဲ့မိတယ်။ မြစ် စဖူး အလွန်ထူးတဲ့ အဖြစ်မျိုးကို ကြားလို့မှ ယုံနိုင် စရာမရှိတဲ့ အင်မတန်မှ ကြေကွဲစရာ၊ ရင်နာစရာ ဒုက္ခမျိုးကို တွေ့ကြုံရသေးတယ် မဟုတ်လား... ဦးလေးအောင်ရယ်”

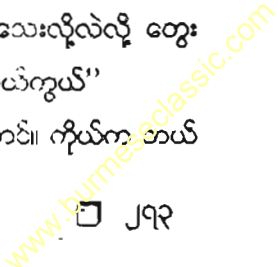
ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

“ဘုရားရှင်လက်ထက်က ဒီလောက်ကြီးမား တဲ့ အဖြစ်ဆိုးမျိုးကို တွေ့ကြုံခံစားရဘူး ကာယကံရှင် တွေရဲ့ ကိုယ်စား ဦးလေးအောင် ခံစားကြည့်စမ်းပါ။ ဘယ်လိုနေမလဲ၊ ဘယ်လိုမြင်မလဲ ဘယ်လိုသဘော ပေါက်မလဲ၊ ဘယ်လောက်ထိ စိတ်ဆင်းရဲမှု ဝေဒနာ ကြီးမားမလဲ”

ကျွန်တော် စကားဆုံးသည်နှင့် ဦးလေးအောင်သည် သက် ပြင်းကြီးတစ်ချက် လေးလေးပင်ပင် ချလိုက်ပါ၏။

“အင်း... ကံတွေဟာ တယ်ဆန်းကြယ်လှ ပါကလား။ လူတွေဟာ အတ္တစွဲတွေကြီးပြီး ငါ တွေ့ ကြုံခံစားရတာတွေဟာ တယ်ဆိုးပါလား။ တယ်ပြီး ပူလောင် ပြင်းပြလှပါကလားလို့ တွေးနေကြတယ်။ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေလို့ တွေးတွေးပြီး အကြီးအကျယ် စိတ် ဆင်းရဲခဲ့ကြရတယ်။ ခုလို... ကိုယ့်ထက်ဆိုးတဲ့ အဖြစ်မျိုးတွေကို ကြားလိုက်သံလိုက်ရတော့ ငါ ခံစားရတာတွေဟာ ဘာဟုတ်သေးလို့လဲလို့ တွေး ပြီး စိတ်သက်သာရာ ရခဲ့ပါတယ်ကွယ်”

“အဲဒီတော့ ဦးလေးအောင်။ ကိုယ်က ဘယ်

ဇာတ်ကဏ္ဍ (မင်းသားစုံ)

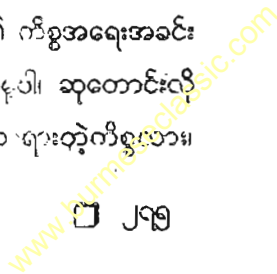
လိုပဲ ကောင်းမွန်လာအောင် အားတက်သရော ကြီးပမ်းခဲ့ပေမယ့် ဟိုးရှေးအတိတ်က အရိပ်လိုပါလာတဲ့ အကုသိုလ်ကံကို ဘယ်လိုလူမျိုးက လွန်ဆန်နိုင်လဲ။ ကံကို ဘယ်လိုလူကမှ မြင်နိုင်စွမ်းမရှိသလို ဘယ်လိုတန်ခိုးရှင်ကမှလည်း မြင်နိုင်စွမ်း၊ ကယ်ဆယ်နိုင်စွမ်း မရှိပါဘူး။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ပေါ့ ဦးထောင့်အောင်၊ သံဝေဂဆိုတဲ့ အသိတရားလေးရပြီး အားတက်အားထားရာ ကိုးကွယ်လဲလျောင်းပုန်းအောင်း မှီခိုရာတုဲနေရာမှာ လမ်းမမှားစေဖို့ အရေးကြီးတယ် ...

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ဆရာ၊ မိဘ ... ဆိုတဲ့ အနန္တငါးပါးကို ကိုးကွယ်ရာမှာလည်း မှန်တယ်တဲ့ အသိစစ်လုံးက ပေါက်ဖို့လိုတယ်။ အမှန်တကယ် မသိတာလောက် အကျိုးမဲ့အဖြစ်ဆုံးသော (ခါ) အကျိုးယုတ်ဆုံးသောအရာသည် မရှိတဲ့ ဦးထောင့်အောင်ရဲ့။ စာချို့က ဒုက္ခတွေ တွေ့ကြုံခံစားရတာပင်ပေါ့။ ယတြာတို့ အကြားအမြင်ဆရာတို့ ဆိုတာတွေကို အားကိုးတတ်ကြတယ်။ လူလိမ် လူညာပေးပေါ်လာတာဟာ အလိမ်ခံချင်တဲ့လူတွေ နို့လို့

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပပိုညဉ်စာတမ်း။

ဒီခုက္ကက လွတ်ကင်းအောင် ကိုယ်ဘိဉ်ကျင်ကြံအားထုတ်မှုတော့ မပြုကြဘူး...။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးကို ကျောက်ခဲပေါ် စီးအပြုခိုင်းပြီး ဘုရားတပည့်တော် ဘယ်လိုဘယ်ညာ ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ကျောက်တုံးကျောက်ခဲကြီး ဆွဲမလို့ မရပါစေနဲ့ဆိုတာမျိုးတွေ၊ ဘယ်လိုဘယ်ညာဖြစ်မယ်ဆိုရင် ကျောက်တုံးဟာ ပန်းတစ်ပွင့်လို ပေါ့ပါစေဆိုတာမျိုးတွေ အဲဒီလို မဟုတ်တရုတ်၊ ဆွက်ပေါက်ရှာပြီး ဘုရားရုပ်ပွားတော်၊ ဆင်းတုတော်၊ ခုတ်ကို နတ်ရုပ်လို သဘောထားလိုထားနဲ့ အထူးသဖြင့် မိန်းမတွေက ပိုဆိုးသေး။ ကိုယ်လုပ်မိတာဟာ ဘုရားလိုလား။ အကုသိုလ်လားလည်း မသိ ...။

အမှားကို အမှန်ထင်၊ အမှန်ကို အမှားထင်၊ နတ်မိစ္ဆာတွေကို ကိုးကွယ်လို ကိုးကွယ်နဲ့ တချို့ကျတော့ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ သီမီးတွေနဲ့ ဘုရားမှာ ကပ်လှူပူဇော်ပြီး ဘုရားတပည့်တော်၏ ကိစ္စအရေးအခင်းကို အောင်မြင်အောင် မတော်ပုပါ။ ဆုတောင်းလို ဆုတောင်း။ ကိုယ့်ကိစ္စက ဝမ်းနားတဲ့ကိစ္စသာ။

ထောင်မှူး (မင်းအောင်)

မတရားတဲ့ ကိစ္စလား။ ကုသိုလ်လား။ အ၊ ကုသိုလ်
လား။ မရှုခြားတော့ဘူး။ ဘုရားကြည့်ညိုလို့မှ မဟုတ်
ဘဲ။ ဘုရားက သူတို့ အ၊ ကုသိုလ်ကိစ္စကြီးကို လိုက်
ဆောင်ရွက်ပေးရတော့မလိုလို့ ပြီးတော့ ... ရှိသေး
ဘုရားရဲ့ တရားတော်မြတ်ဖြစ်တဲ့ ဓာရဏပရိတ်
ဂါထာလို သဘောထားပြီး နှုတ်တိုက် ရွတ်လိုရွတ်
အဲဒီ ဓာရဏပရိတ် စာသားအတိုင်း အောင်မြင်
လို့ ထင်လိုထင်နဲ့ ဒီတော့ ကြာလေ နစ်လေ၊ တူ
လေ မြုပ်လေဖြစ်ပြီး ဘဝဇာတ်သိမ်းလည်း မကောင်း
ကြတော့ဘူးပေါ့”

“ကျေးဇူးပါပဲ အစ်ကိုရယ်။ အစ်ကို ဖတ်ခိုင်းတဲ့ စာ၊ မျက်နှာ
တွေကို၊ ခွာညို၊ ဖတ်ပြီး။ မိတ္တူ ကူးလိုက်တယ်။ အမေနဲ့ အ
ကိုလည်း။ ပေးဖတ်လိုက်တယ်။ အမေက၊ ပြောတယ်။ အစ်ကို
... ခွာညိုကို၊ ဆုံးမ၊ ဖို့၊ ဖိုးဖော်က၊ ကျလာတာ ... တဲ့” ...

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်အစမ်း

ခွာညိုခိုင်း လန်းဆန်းပျော်ရွှင်စွာ၊ ပြောပြ၏။
သူ ... ပြန်ပေးသည့်၊ အဖေ့ စာအုပ်ငယ်ကို၊ ယူလိုက်ပြီး

“အစ်ကိုက၊ ဆုံးမ၊ တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကူညီ
တာပါ။

ဆုံးမ၊ တယ်ဆိုတာ ...။ သံသရာခရီး ပြီး
ငြိမ်းတဲ့ အဆုံးအထိ၊ ဖေးမ၊ သွန်သင်တာပါ။

စာကလေး အံတတ်ရုံ၊ ကျောင်းပညာ ပြီး
ဆုံးရုံလောက်၊ သင်နိုင်တာလောက်ကို၊ ဆုံး ... မ၊
တယ် ... လို့၊ မသုံးနှုန်းချင်ဘူး။

လိုရင်း ပြောရရင်။ အဆုံး ... အထိ၊ မ
... တယ်ပေါ့။ အစ်ကို အဲဒီလောက်၊ အရည်အချင်း
မပြည့်ဘူး ညီမလေး။

ကြားနာ၊ ဖတ်၊ မှတ် ပူးခဲ့တာတွေထဲက၊
ဉာဏ်မီသလောက်ပဲ ... အစ်ကို၊ ကူညီနိုင်တာပါ။

ခွာညိုခိုင်းက၊ ဆံနွယ်နုလေးများကို၊ ခါယမ်းပြီး ...

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ခွာညိုက၊ တော့ ... အစ်ကို
ကို၊ ကျေးဇူးတင်နေတာပဲ။

ယင်းလျှိုး (မုခ်အောင်မြင်)

အစ်ကို့အနေနဲ့က၊ ရေ... တစ်ခွက်
လောက်၊ တိုက်လိုက်တယ်ပဲ... ယူဆ။ အဲဒီ၊ ရေ
... တစ်ခွက်က၊ ခွာညှိအတွက်၊ တစ်ဘဝ၊ စာ
အမောပြေရတော့မှာလေ။

သင်အံ့တဲ့... ဆရာသမားဆိုတာ၊ ကိုယ့်
တပည့်ကို၊ ခရီးအဆုံး အထိ၊ လိုက်ပို့စရာ မလိုဘဲ
ဘူး။ ပိုင်နိုင်တိကျတဲ့ (မေတ္တာ စေတနာ၊ ပညာ
ဉာဏ်အပြည့်၊ ဦးစီးနေတဲ့)၊ လက်ညှိုးတစ်ချောင်း
တည်းနဲ့၊ ခရီးအဆုံးကို၊ ညွှန်ပြနိုင်ဖို့ပဲ၊ လိုတာပေါ့

“ညီမလေးက၊ တော်ပါတယ်”... ဟု၊ မျက်နှာနုနုလေး
ကို တစ်ဖို့စိန် တသသ၊ ထေး... ကြည့်ကာ၊ တိုးညှင်စွာ၊ တွန့်တော်
ပြော၏။ ခွာညှိခိုင်က...

“တရားစာအုပ်၊ နည်းနည်းပါးပါးလည်း ဖတ်
ဖူးခဲ့ပါတယ်။ တရားနာတာလည်း၊ ခဏခဏပဲ
ဒါပေမဲ့... ”

အ၊ ကုသိုလ်မှန်း... သိတာကို၊ ဖယ်ရ၊ ဇွန်
ရမှန်း၊ မသိဘူး။ အခုမှာ အ၊ ကုသိုလ် အလုပ်ကို
ဖယ်ချင်... စွန့်ချင်စိတ် ဖြစ်တယ်။ အဲဒါ... ဘာ

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိည ဌ်မာတမ်း

ကွာတာလဲ... အစ်ကို”

“ကုသိုလ်အလုပ်ကို၊ လုပ်ဖို့၊ ဝီရိယ...
မစိုက်မိတာပေါ့... ညီမလေးရယ်။

အဲဒါကို၊ ခန္ဓာထဲ၊ ဉာဏ်၊ ရောက်ဘူး...
လို့၊ ခေါ်တယ်။

အစားအစာ တစ်ခုကို၊ ကြိုက်တယ်၊ နှစ်
သက်တယ်၊ ကောင်းမှန်းလည်း... သိတယ်။ ဒါပေ
မဲ့... လက်နဲ့ယူပြီး၊ ပါးစပ်ထဲ ထည့်မစားရသေး
သလိုပေါ့။

အခု... ညီမလေးက၊ ကောင်းမှုကို၊ ပယ်
တော့၊ စွန့်တော့မယ်။ ကောင်းတာကို၊ တကယ်
... ဆောင်ရွက်တော့မယ်။ အဲဒါကို၊ ဉာဏ်လို့ ခေါ်
တယ်။

ဗြူမိမှားခဲ့တဲ့ အ၊ ကုသိုလ် ကံအမှုတွေ...
အစား၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ စားထိုးလိုက်တာ။
မှန်ကန်တဲ့... ဉာဏ်စွမ်းအားပဲ။

ကုသိုလ်တွေထဲမှာ... သီလကုသိုလ်၊ ဒါန
ကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်... တစ်ဆင့်စီ ရှိတာ

ထက်မြက်ခြင်း (နားထောင်ခြင်း)

မို့။ သုံးခု ... စလုံးကို။ အတူတကွ။ ဉာဏ်လှမ်းမီ
သလောက် လုပ်ရမယ် ... နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... အစ်ကို။ ခွာညို ... တရား
ရိပ်သာ၊ ဝင်ရမလားဟင်”

ကျွန်တော်၊ သေချာစွာ ချင့်ချိန်ရင်း ...

“ဘုရားလက်ထက်တော်တုန်းက၊ တရား
ရိပ်သာတွေ မရှိဘဲ တရားနာရုံနဲ့ ဉာဏ်အဆင့်၊
မြင့်မား ကျွတ်လွတ်သွားသူတွေ ... အများကြီးပဲ
ညီမ၊ လေး။

နာယူ မှတ်သားကြရုံနဲ့ ကျွတ်တမ်းဝင်သွား
ကြတာ ... တဲ့။ နာယူမှတ်သားထားတဲ့ ... နည်း
စနစ်တွေအတိုင်း ... နေထိုင်ကျင့်သုံးနိုင်ရင် တရား
ရိပ်သာ၊ ဝင်စရာမလိုဘူးပေါ့။

ရိပ်သာတော့ ... လ၊ နဲ့ချီပြီး၊ ဝင်တယ်။
အိမ်ပြန်ရောက်လာတော့ အရင်အတိုင်း ... နေထိုင်
နေဆဲပဲ ... ဆိုရင်တော့ ... ကိုယ်လည်း ...
ပင်ပန်းတယ်။ ရိပ်သာလည်း ... သိက္ခာကျမယ်”

“ဒါဆို၊ ခွာညို ... လောလောဆယ် ဘာ

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်ကဏန်း

လုပ်ရမလဲ... အစ်ကို”

“ငါ့ပါးသီလကို၊ အသက်နဲ့လဲပြီး ... စောင့်
ထိန်း။ ဘုရား ... တရား ... သံဃာ။ ရတနာသုံးပါး
ရဲ့ ... တန်ဖိုးကို၊ သိသထက် သိဒေအင်၊ လေ့လာ။
ဆည်းကပ်။

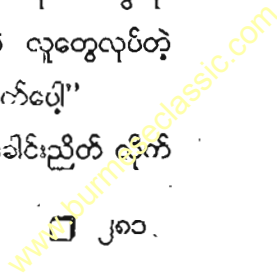
မိဘ ... ဆရာကို၊ ဉာဏ်ရှိသလောက်
ရှိသေး။ လောလောဆယ်၊ ဒါပဲ ... လုပ်။

အဲဒါတွေ ဆောင်ရွက်ရင်းနဲ့ ... မှ၊ စာပဲ
ကျက်ကျက်။ ဈေးပဲ ရောင်းရောင်း၊ ငြိက်တာ ...
လုပ်။

အချိန်တိုင်း ... ကောင်းမှုတွေနဲ့အတူ၊ စာပဲ
ကျက်ကျက်။ ကျောင်းပဲ တက်တက်၊ စီးပွားပဲရှာရှာ။
တစ်ပြေးညီ ... လုပ်နေတဲ့ လူဟာ၊ မကောင်းမှု
လုပ်ဖို့၊ အချိန်မရဘူး ... ညီမ၊ လေး။

မကောင်းမှု ဒုစရိုက် ... ဆိုတာတွေကို၊
ဉာဏ်နည်းပြီး၊ အချိန်အားနေတဲ့ လူတွေလုပ်တဲ့
... အလုပ် ... လို့၊ မှတ်ထားလိုက်ပေါ့”

ခွာညိုခိုင်းက၊ မျက်လုံးလေး မှိတ်ကာ၊ ခေါင်းညိတ် လှိုက်

ယဉ်ကျေးမှု (ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု)

ရှာ၏။ မည်သူမျှ မပေးအပ်၊ မစေခိုင်းသည့်၊ တာဝန်ကို၊ စွမ်းနိုင်
သလောက်၊ ထမ်းဆောင်နေရသည် ... ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထင်
မြင်ဖြစ်၏။ သို့သော် မပင်ပန်း။

* * *

(JR)

“ဒေါ်ကြီးရော၊ ဒေါ်လေးရော၊ တော်တော်
အံ့သြတယ်။

သမီးက၊ စကားတောင်၊ အသံစာစာ၊ စာစာ
နဲ့၊ မပြောတော့ဘူး။ မလုံတလုံ၊ တိုနဲ့နဲ့ အဝတ်
အစားတွေလည်း၊ မြစ်ထဲ သွားလွှင့်ပစ်လိုက်သေး
တယ်။

နှင်းပါးတဲ့ သူတွေ၊ ပေးလိုက်ပါလား ... လို့
ဒေါ်ကြီးက၊ ပြောတော့ ...၊ မကောင်းဘူး ... လို့
ကိုယ် သတ်မှတ်လိုက်တဲ့ ပစ္စည်း၊ သူထစ်ပါးကို

ယင်ပျို (အနုပညာ)

ပေးတာ ...၊ ပိုပြီး ညစ်ညမ်းတယ် ... တဲ့။

ရိပ်သာဝင်မယ် ... ပြောတုန်းက၊ ဘာကိစ္စ
ဝင်ရမှာလဲ ... လို့တောင်၊ ဒေါ်ကြီး ... မေးမိသေး
တယ်။ နားမလည်သေးတာတွေ ... နားလည်
အောင်၊ သွား ... သင်မလို့ ... တဲ့။ အဲဒီလို ပြော
တာတောင်၊ ဒေါ်ကြီးတို့မှာ ... နား ... မရင်းသေး
ဘူး။

နောက်တော့ ...၊ သမီးက၊ ဒေါ်ကြီးကို
ရော ...၊ သူ့ ဒေါ်လေးကိုရော။ မေးခွန်းတွေ
... မေးပါလေရော ...။ သူ့ ... သိချင်တာတွေ၊
ဒေါ်ကြီးတို့ ... မဖြေနိုင်ကြဘူး။

မကောင်းမှုကို၊ ပြုမိတဲ့သူ၊ အ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
ရင်၊ အဲဒီ အ၊ ကုသိုလ်က၊ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို ဘယ်
အပေါက်က၊ ဝင်တာလဲ ... တဲ့။

အပါယ်ကျတယ် ... ဆိုရင်လည်း။ အဲဒီ
အပါယ်ဘဝကို၊ လိပ်ပြာလို ... ပျံပြီး ရောက်သွား
တာလား ... တဲ့။ ပိညာဉ်က၊ ရောက်သွားတာလား
... တဲ့။ စိတ်က၊ ရောက်သွားတာလား။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပပိညာဉ်အတမ်း

ဘယ်လို အရှိန်အဟုန်နဲ့ ရောက်တာလဲ။
အရှိန်အဟုန်ရဲ့ အမြန်နှုန်းက၊ ဘယ်လို အမြန်နှုန်း
လဲ ... တဲ့။

ဘွဲ့ရ ... ပညာတတ်တွေ၊ အရာရှိကြီးတွေ
...။ သူဌေးကြီးတွေ ...။ ဘုရင်ကြီးတွေ ...။
စစ်သူကြီးတွေရော ...။ ခေတ်ပညာတတ်ကြရုံနဲ့၊
အပါယ်လွတ်နိုင်သလား ... တဲ့။

နောက်ထပ် ... ခန္ဓာ မလာအောင်၊ ဘယ်လို
နေရမလဲ ... တဲ့။ နောက်ထပ်၊ ခန္ဓာမလာတဲ့ အခြေ
အနေမျိုးကိုရော ...၊ အမေနဲ့အဒေါ်တို့၊ မက်မော
ချင်ကြရဲ့လား ... တဲ့။

သမီးရဲ့ ... မေးခွန်းတိုင်းကို၊ ဒေါ်ကြီးတို့၊
မဖြေနိုင်ကြဘူး။

အဲဒါနဲ့ပဲ၊ သမီး ... ငဝရားစခန်းဝင်ဖို့၊
သဘောတူလိုက်ရတော့တယ်။

ဒေါ်ကြီးတို့၊ ရိပ်သာက၊ ငြိန်ခါနီးမှ၊ သမီးက
...၊ စကားတစ်ခွန်း ပြောတယ်။

အမေရော ... အဖေရော ... အဒေါ်ရော

www.burmeseclassic.com

သင်္ဘောကြီး (မင်းမင်း)

သမီးအပေါ် ... မွေးကျေးဇူး၊ ကျွေးကျေးဇူးတွေ
...။ အနန္တရှိပါတယ် ... တဲ့။

အစ်ကို၊ ကိုအောင်သွေးရဲ့ ... ကျေးဇူး
လည်း။ ကြီးလွန်းတယ် ... တဲ့။

အဲဒီ စကား ကြားတော့မှ သမီး ... ဒီ
ပြောင်းလဲသွားတာ သားရဲ့ကျေးဇူးလို့ ဒေါ်ကြီး ...
ခန့်မှန်းမိတာ။

တခြား ... လိမ္မာရေးခြား ရှိရုံလောက်၊ နေ
ဆုံးမတယ်ပဲ။ ဒေါ်ကြီး ထင်ခဲ့တာလေ။ အလိမ္မာဆုံး
ဖြစ်အောင်၊ သား ... သွန်သင်ပေးနိုင်မှန်း၊ ငါ
ဘူး”

“ကျွန်တော်က တစ်ခွန်းစ၊ နှစ်ခွန်းစ၊
ဒေါ်ကြီးရယ် ...။ အဓိကက ...၊ သူ့ပါရမိ
ဒေါ်လေး ဒေါ်မြချိုက ...

“သားကို၊ ကန်တော့တယ် ... လို့၊ ငါ
ပေးပါ ... တဲ့။ ရိပ်သာကို၊ လိုက်ပို့ဖို့အထိ သားကို
မပူဆာချင်လို့၊ အကြောင်းမကြားတာပါ ... တဲ့။
သမီးက မှာတယ်”

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိသတ် ဦးစားရန်
ဝမ်းသာပါလျက်၊ ကျွန်တော် ငိုချင်သည်။

“ဒါဆို၊ ခွာညှိခိုင်က၊ ရိပ်သာမှာပေါ့” ... ဟု၊ ရဲမာန်
မေးပြော ပြော၏။ ကျွန်တော် “အင်း” ... ဟု၊ ပြောဖြစ်သည်။
နှင်းမောင်က ...

“ဦးလှိုင်ဦး၊ သတော်က၊ ပြန်လာချိန်ကို၊
ရှောင်တာများလား”

“သူ့စိတ်ထဲ၊ မထားတော့ဘူးနဲ့ တူပါတယ်” ... ဟု၊
ကျွန်တော် ပြောလိုက်သည်။ နှင်းမောင်က ...

“ပြန်လာပြီး၊ ပတ်သက်နေရင်၊ ဒါမှ ...
မဟုတ်၊ မပတ်သက်ဘဲ၊ လာ ... အရှက်ခွဲတာမျိုး၊
ရှိနေရင်။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ အဲဒါမျိုးကို၊ ရှောင်ချင်
လို့ ရိပ်သာမှာ ... နေထားတာ ဟာ ... လို့ ဆိုလို
ချင်တာ”

ကျွန်တော် ... မေးကြောတင်းလျက် ...

သင်္ဘောကြီး(မိုးမင်း)

“ငါ နှမ၊ အေးအေးချမ်းချမ်း၊ နေထိုင်တတ်ကြနိုင်ဖို့။”

ငါ ...၊ ဘာပဲ လုပ်ရ လုပ်ရ လုပ်မယ် နှင်းမောင်။ ကောင်းတာလုပ်နေတဲ့ သူကို၊ နောင် ယုတ်တဲ့သူရှိနေရင်။ အဲဒီ အနှောင့်အယှက်ကို ... ရှင်းမယ်”

ရဲမာန်က ...

“တစ်ဦး ငြိမ်းချမ်းဖို့ နှောင့်ယှက်တဲ့ တခြား တစ်ဦးကို၊ သတ်မိတာလည်း၊ အမွေပဲလေ ... အောင်သွေး”

“တိုင်းနိုင်ငံတိုင်းမှာ၊ အများပြည်သူနဲ့တကွ သူတော်ကောင်း ... သူမြတ်ပေါင်းတွေကို၊ နှောင့်ယှက် ဖျက်စီးတဲ့ ... လူ့အန္တရာယ်ဆိုတာ၊ ရှိတယ် တာပဲ။”

အဲဒီ လူ့အန္တရာယ် ... တိုင်းနိုင်ငံကို၊ မယ်တို့ အောင်၊ အာဏာနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘက်နက်နဲ့ဖြစ်ဖြစ် သုတ်သင်ရှင်းလင်းနိုင်တဲ့သူကို၊ ဘုရင် ... လို့ ခေါ်တယ်ကွ။”

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိသတ်ဦးစာတမ်း

သူတော်ကောင်းတရား၊ ထွန်းကားဖို့။ လူယုတ်မာကို၊ သတ်ရတာ။ အပါယ်ကျမယ် ... ဆိုရင်လည်း၊ သူတော်ကောင်းတွေ ... ထွန်းကားစေလိုတဲ့ စေတနာကို၊ နှလုံးသွင်းပြီး၊ ငါ ... အကျခံလိုက်မယ်။

ခွာညိုနိုင်ကို၊ အရှက်လိုက်ခွဲလို့၊ ဦးလှိုင်ဦး ... ကို၊ ငါ ... သတ်မယ်ဆိုရင်၊ ဒေါသ၊ နဲ့ သတ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ လူကောင်းတစ်ယောက်၊ ကောင်းတာ ဆက်လုပ်နိုင်ဖို့၊ ငါ ... ကုညီတယ် ... လို့ နှလုံးသွင်းပြီး၊ သတ်မှာ”

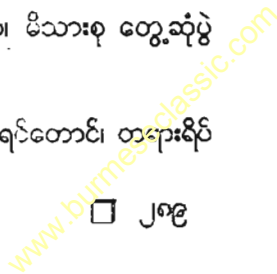
“သတ်ချင်မိတဲ့ကြီး၊ ကြီးမပွေးထားပါနဲ့ကွာ” ... ဟု၊ ရဲမာန် သတိပေး၏။ ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“မင်း ...၊ ရိပ်သာမှာ ... ခွာညိုနိုင်ကို၊ သွားတွေဦးမလား”

ကျွန်တော် ခေါင်းခါပြီး ...

“တရားရိပ်သာဆိုတာ၊ မိသားစု တွေဆုံပွဲ လုပ်တဲ့ နေရာမဟုတ်ဘူး။

ခွာညိုနိုင်ကို၊ တွေ့ချင်ရင်တောင်၊ တရားရိပ်

ထက်ပိုပြီး (ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ)

သာကို၊ ငါ ... အားနာရမယ်”

“Right” ... ဟု ရဲမာန် လက်မ၊ ထောင်လျက် ပြော၏။
ပါးလှပ်စွာ ကျွန်တော် ပြုံးနေသည်။ ခွာညှိခိုင်ကို၊ သတိရမိသည်
ကား ... အမှန်။

* * *

(၂၆)

“ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာရဲ့ စကားတစ်ခွန်း၊
ကြားနာခဲ့ရတယ်”

“ဘာများလဲ။ အစ်ကိုကို၊ ပြန်ပြောပါဦး”

“လူဆိုတာ၊ ငှက်လိုပဲ၊ နှစ်ခါမွေးရတယ် ...
တုံး၊ ငှက်ကို၊ ငှက်မ၊ ကြီးက၊ မွေးဖွားတာ။ ဥအဖြစ်နဲ့
... မွေးတာ။ ဒါ ... ပထမ၊ မွေးတာ။

ဥထဲက၊ နေ့ ဥနှံအပြင်ကို၊ အကောင်အဖြစ်နဲ့
ရောက်တော့မှ၊ ငှက်ဖြစ်တာ။ အဲဒါ ... ဒုတိယ၊
မွေးဖွားမှု။

ထောင်ပျို (မင်းစားမ)

အဲဒီလိုပဲ။ လူတိုင်းကို၊ မိခင်က၊ မွေးတယ်
အဲဒါ ... ပထမ မွေးဖွားမှု၊ မိခင်မွေးလို့ ခန္ဓာကိုယ်
ရပြီးတဲ့ ... နောက်။

ဓမ္မကို သိ၊ မြင်အောင်၊ (ဘာမှန်း မသိခဲ့ဘူး
... ဥဉ္စနဲ့တူတဲ့) အဝိဇ္ဇာကို၊ စိုးမောက်လိုက်တော့
တကယ့်လူ ... စစ်စစ်ဖြစ်ရတာ။ အဲဒါ ... ဒုတိယ
မွေးဖွားမှု”

“ဟာ ...။ ဟုတ်သားပဲ။ ကောင်းလိုက်တယ်
... ဥပမာ”

“ဆရာကြီး ဦးအင်ကာကို သူ့မိခင်က မွေး
ပါတယ် ... တဲ့။ အဲဒါ ... ပထမ၊ မွေးဖွားခြင်း
... တဲ့။

ဆရာကြီး ... ဦးဘခင်က သင်ကြား
လိုက်တော့မှ၊ ဓမ္မနဲ့ တွေ့ဆုံရတာပါ ... တဲ့။ အဲ
... ဒုတိယမွေးဖွားခြင်း ... တဲ့။ အစ်ကိုရဲ့”

ကျွန်တော် လေးစားစွာ နားစိုက်ထောင်ဖြစ်၏။

“ခွာညိုက၊ ငှက်ဥကလေး။ အဖေ ဓမ္မ
ထားတဲ့၊ ငှက်ဥလေး။

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

အစ်ကိုက၊ ဥဉ္စကို၊ မေတ္တာစေတနာနဲ့ ထိုးခွဲ
ပေးလိုက်လို့ အခု ... ခွာညို ... တကယ့် လူတစ်
ယောက် ဖြစ်ရတော့မယ်လေ။

အစ်ကိုက၊ ခွာညိုကို၊ ဒုတိယ မွေးဖွားပေး
တာပေါ့”

ဝင်းပဲ၊ နေသော မျက်နှာနုနုလေးကို၊ ကြည့်ငေးလျက်၊
နှုတ်တော်က ...

“မနှိုင်းကောင်းပါဘူး ... ညီမ၊ လေးရယ်။
အစ်ကိုက၊ ဝ၊ လုံးပဲ သင်ပေးတာပါ။

အစ်ကိုတောင်၊ ညီမ၊ လေးလောက်၊ မစွမ်း
ဆောင် ဖြစ်သေးပါဘူး။

ညီမ၊ လေးက၊ ကိုယ်ပိုင် အရည်အချင်း၊ ရှိ
ပြီးသားမို့ သန့်စင်လိုက်ရုံနဲ့ ရွှေရောင်တောက်တာပါ။

သတ္တုတိုင်းကို၊ သန့်စင်ပေးရုံနဲ့၊ ရွှေဖြစ်တာ
မှ၊ မဟုတ်တာ။ ရွှေဖြစ်မယ့် သတ္တုမို့၊ သန့်စင်ရုံနဲ့
ရွှေဖြစ်တာ”

“ခွာညို၊ ဘာမှ မလုပ်ရသေးပါဘူး အစ်ကို
ရယ်။ အခုမှ ... နေနည်း သိရုံလေးပဲ။ ရှိပါသေး

ထောင်စု (ရမ်းဘူမိ)

တယ်။

ဒါတောင် အစ်ကို သင်ပေးခဲ့လို့ သိရတာ ထင်သိချင်စိတ်ရော ...၊ ထပ်သိလာရတာတွေ ...။ အားလုံးရဲ့ အခြေအမြစ်က အစ်ကိုကျေးဇူးပေါ့

“ကောင်းတဲ့ စကားတွေ၊ ပြောနေရင်း မကောင်းတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု။ အစ်ကို၊ ပြောရဦးမယ်

“ဘာများလဲ အစ်ကို”

“ညီမ၊ လေး၊ အခုလို ... နေထိုင်ကျင့်သုံးနေတာကို လာ ... နှောင့်ယှက်မယ့်လူ။ ရှိနိုင်လား။ ရှိနေသလားဆိုတာ။ စိုးစိုးရိမ်ရိမ်နဲ့ အစ်ကို သိချင်တယ် ... ညီမ၊ လေး”

နှုတ်မှာ မတင်လိုသော အမည်နာမကို ဖယ်ရှောင်လျှင် ကျွန်တော် မေးလိုက်သည်။

“တောင်းပန်စရာရှိတဲ့ သူငယ်ချင်းကို ...၊ တခြား သူငယ်ချင်းတွေကိုရော၊ မလိမ့်တယ် လုပ်ခဲ့မိတဲ့ ဦးဇော်ထွန်းကိုရော။ ပြီးတော့ ... ဦးလှိုင်ဦးကိုရော ...။ ခွာညို တောင်းပန်ပြီးပြီ အစ်ကို။

ရစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ဦးလှိုင်ဦး တစ်ယောက်ကိုပဲ၊ ဖုန်းနဲ့ တောင်းပန်ရတာ။ သူ ... သိပ်လက်ခံချင်ပုံ၊ မရဘူး။

ဘဝ ... နေထိုင်မှု ပုံစံအသစ်နဲ့ နေထိုင်နေပြီမို့ မပတ်သက်တော့တာပါ ဆိုတာကို သူ ... ရယ်သံပေးတယ်။ လျှောင်တယ်ပေါ့ အစ်ကိုရယ်။

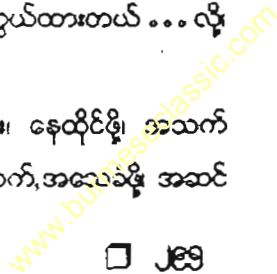
ဘာထူးတော့မှာမို့လို့လဲ ... တဲ့။ ပြုပြင်ရင်းနဲ့ သေသွားမယ် ... ဆိုရင်တောင်၊ ပြုပြင်ရင်း ... ဆိုတဲ့ အရည်အသွေးက၊ ကျွန်မ အတွက် ထူးခြားမှုပဲပေါ့ ... လို့ ခွာညို ပြောလိုက်တယ်။

ဟားတိုက်လိုက်တာမှာ အရမ်းပဲ။ မယုံဘူး ... တဲ့။

ဘယ်သူ ယုံယုံ၊ မယုံယုံ။ အဲဒီ ယုံကြည်မှုကို ဘာနဲ့မှ သက်သေပြမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဆုံးဖြတ်ပြီးသားကို ဘယ်သူက ပဲ လာ ... ဖျက်ဖျက်။ အသက်နဲ့ ကာကွယ်ထားတယ် ... လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း။ နေထိုင်ဖို့ အသက်ပေးရမယ်ဆိုရင်လည်း။ အသက် အလေးခံဖို့ အဆင်

ထင်ရှားစွာ (နားထောင်မှု)

သင့်ပဲ... လို့ ပြောလိုက်တော့မှ နည်းနည်း ယုံသွားတာ။

လာ... နေ့ခင်းယုတ်မယ်တော့၊ ခွာညှိ၊ မထင်ပါဘူး... အစ်ကို”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ။ သိပ်၊ ခက်ခဲတဲ့ကိစ္စမျိုး။ ရင်ဆိုင်နေရရင်၊ အစ်ကိုကို၊ အသိပေးဖော်”

“စိတ်ချပါ... အစ်ကို”

မျက်နှာ နုနုလေးကို၊ လေးကြည့်နေမိပါလျက်၊ လက်သီး ကြမ်းကြမ်းကို၊ တင်းစွာ ဆုပ်ထားလိုက်မိ၏။

“ဦးလှိုင်ဦးရဲ့ ကားပေါ်ကို၊ သူ့ကိုယ်တိုင်၊ လိုလိုလားလား တက်သွားတာလား” ... ဟု၊ နှင်းမောင်နှင့်ရဲမာန်ကို၊ ကျွန်တော် မေးသောအခါ၊ နှင်းမောင်က... “ဪ...။ ဟိုက၊ ပြန်ပေးဆွဲ သွားတာမှ၊ မဟုတ်တာ။ ကားရပ်ပေးတယ်။ ခွာညှိခိုင် တက်၊ လိုက် သွားတယ်။ ဒါပဲလေ။ လိုလားတာလား၊ မလိုလားတာလား... တွေ့။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

င်း... မေးမနေနဲ့တော့” ... ဟု၊ ပြောလေ၏။

ကြားသိရသော နားအာရုံ၏ အရှိန်အဟုန်က၊ နှလုံးသားထဲ တွင်းမက၊ ခန္ဓာကိုယ် နေရာအနှံ့သို့ပင်၊ ပူပြင်းလေး ဝါပြိုက်သွားစေ နှံ့။ ပူပင်ကြောင့်ကြရုံမျှမက။ ဒေါသ၊ သည် သောက၊ ယောင်ဆောင် သျက်၊ စိတ်ကို နှိပ်စက်နေချေ၏။

ခွာညှိခိုင်၏ဖုန်းနံပါတ်ကို ဖိနှိပ် ဆက်သွယ်မိသော်လည်း။ နန်းပိတ်ထားသော အဖြေသံကိုသာ၊ ကြားရ၏။

“ငါ... ဘယ်ကို လိုက်သွားရင် ကောင်း မလဲ”

မည်သူ့ကို မေးမှန်းမသိဘဲ၊ မေးလိုက်မိသည့်... အသိမဲ့ အမေးစကား။ ရဲမာန်က၊ ကျွန်တော့် ပခုံးကို၊ ပုတ်ပြီး...

“အဲဒီလောက် မစိုးရိမ်နဲ့လေ အောင်သွေး။

သူ တကယ် ပြုပြင်ပြီးသားဆိုရင်၊ သူ့ကို... ဘယ်သူမှ၊ ထိခိုက်အောင်၊ မလုပ်နိုင်ပါဘူး”

“မိန်းကလေးလေကွာ... ” ... ဟု၊ ရင်မောစွာ၊ ကျွန်တော် ပြော၏။

“ကားပေါ်ကို၊ ဦးလှိုင်ဦးက၊ ဆွဲတင်သွားတာ မဟုတ်ဘူးလေ။ သူ့ကိုယ်တိုင်၊ အေးအေးလေးလေးဆေး

ထက်သွားတာလေ။

ထက်သွားတာလေ။

မီးမှန်းသိလျက်နဲ့ မီးထဲဝင်သွားတာ၊ သူတို့
တိုင်၊ ပူမှာ မကြောက်လို့။ ဒါမှ ... မဟုတ်။ အ
ဒဏ်ခံနိုင်လို့။ ဒါမှ ... မဟုတ်။ ပူချင်လို့ ... သူ
တာ နေမှာပေါ့”

“မင်းတို့ ... လှမ်းတားလိုက်ရင်၊ ပြီး
ကွာ”

“ငါတို့နှစ်ယောက်နဲ့က၊ မင်းနဲ့လောက် ခေ
နီးဘူးလေ”

ရဲမာန် ပြောပြီးသည့်အခါ၊ နှင်းမောင်က ...

“မင်း စိုးရိမ်နေတာကိုတော့၊ ငါ ... အပြစ်
မတင်ပါဘူး။ အပြစ်လည်း ... မမြင်ဘူး။

ခွာညိုခိုင့်ကိုလည်း၊ ဒီလောက်၊ အဆင်ပြေ
နည်းရသလား ... ဆိုပြီ။ ငါ ... မကဲ့ရဲ့ဘူး။ မ
ဖန်ဘူး။

ဒါပေမဲ့ ...၊ ငါ ... ဝေဖန်စရာတစ်ခုထော
... ရှိနေတယ်”

“ဘာလဲ”

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

“မင်း ... စိုးရိမ်နေတဲ့၊ ပုံစံက ...၊ နမ၊
အတွက် စိုးရိမ်တာနဲ့ မတူဘဲ၊ ရည်းစားပျောက်သွား
လို့၊ စိုးရိမ်တာမျိုးနဲ့ တူနေတယ်။ အရမ်း ပျာယာ
ခတ်နေတယ်”

“နှင်းမောင်”

ဒေါသ၊ မျက်နှာထားဖြင့်၊ ကျွန်တော် ခေါ်လိုက်သည်။

“ငါ့နာမည်၊ မခေါ်နဲ့။ မင်းကို၊ နောက်ပြောင်
နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ ... မြင်တဲ့ အမြင်အတိုင်း
ပြောနေတာ။

မဟုတ်ဘူး ... ဆိုရင်၊ မဟုတ်လောက်တဲ့၊
ပုံစံမျိုးနဲ့၊ မင်း ... နေ”

ရဲမာန်က၊ ပါ၊ ကျွန်တော့်ကို၊ ကြည့်နေ၏။

“ငါ ...၊ သူ့အိမ်က၊ ပဲ သွား ... စောင့်နေ
တော့မယ်”

“အိမ်က ... အမေနဲ့၊ အဒေါ်ရှေ့မှာ၊ မင်း ...၊ မျက်နှာ
ထားကို၊ ဂရုစိုက်တော့ ... ထား” ... ဟု၊ နှင်းမောင် မှာကြား၏။
ဦးခေါင်းကို၊ မလှုပ်စာလှုပ်သား၊ ညိတ်လိုက်သည်။

* * *

(၂၅)

“ခွာညိုခိုင်ကို၊ တွေ့တွေ့ချင်း၊ အိမ်ဝင်းတံခါးသို့၊ ပြေးထွက်
ကာ၊ “စိတ်ပူလိုက်တာ ညီမ၊လေးရယ်” ... ဟု၊ အမောတကော
ပြောမိသည်။ ခွာညိုခိုင်က ...

“ခွာညို၊ ဘယ်ကိုသွားတယ် ... ဆိုတာ၊
အစ်ကို သိလို့လား”

ရုတ်တရက် အမေးစကား။

ကျွန်တော် ရုတ်ခြည်း ချင့်ချိန်ကာ၊ ဖြေရသည်။

“အသက် လေးဆယ်ကျော် အရွယ်လောက်
ရှိတဲ့၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့၊ ကားပေါ်ကို၊ ညီမ၊လေး။

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဒိုညာဉ်စာတမ်း

တက်သွားတာ၊ နှင်းမောင်နဲ့ ရဲမာန်တို့၊ မြင်လိုက်ကြ
တယ် ... တဲ့။

အဲဒါ ...၊ ဦးလှိုင်ဦးပဲ ဖြစ်မှာပဲ၊ ဆိုပြီး၊
အစ်ကို ... စိတ်ပူနေတာ။ အစ်ကို ... ဖုန်းလည်း
ဆက်သေးတယ်။ ညီမ၊လေး ‘ဖုန်း၊ပိတ်ထားတယ်’

“အစ်ကို။ ဖြည်းဖြည်းခလ။ အမေတို့ ...
ကြားသွားဦးမယ်”

ပြီးလျက်၊ သတိပေးသည်။ ပြီးမှ ...

“ခွာညို ဘာမှ၊ မဖြစ်ဘူး။ ကိစ္စရှိလို့ ခွာညို
လိုက်သွားတာ။ အစ်ကို၊ အရမ်းစိတ်ပူနေတာလား”

“အင်း”

“အခု ... မပူနဲ့တော့။ အမေနဲ့အဒေါ် ...
အနားမှာ၊ မရှိတဲ့အချိန်။ ခွာညို ... ဘာသွားလုပ်
တယ်ဆိုတာ၊ ပြောပြမယ်လေ။ နော် ... အစ်ကို။
အစ်ကိုကို၊ ခွာညို အားနာလိုက်တာ”

“အားမနာပါနဲ့။ ညီမ၊လေး ... ဘာမှ၊ မဖြစ်
ရင် ပြီးတာပါပဲ”

အိမ်ထဲမှ ခွေးမ၊လေး ဆန်းမိနှင့် ခွေးထီးလေး ကျွန်ုပ်တို့

သံယုဉ်း(ခင်မောင်ခင်)

ပြေးထွက်လာကြ၏။

“ပြော... ဦးလှိုင်ဦး၊ ဦးလှိုင်ဦး ပြောတာ နားထောင်ပြီးရင်၊ ကျွန်မ၊ ပြန်မယ်နော်”

“ဒယ်ဒီ... လို့၊ မခေါ်တော့ဘူးလား... Snow ရယ်”

“အဲဒီ အခေါ်အဝေါ်တွေက၊ မမြင်တတ်၊ မသိတတ်တဲ့ အချိန်တုန်းက၊ ခေါ်မိခဲ့တဲ့ နာမည်တွေ။

အခု... ကျွန်မ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မြင်သင့် သလောက် မြင်သွားပြီ။ အိပ်မက်ထဲက၊ လန်နီးသွား ငြိ”

“ဦးက၊ မပြတ်နိုင်ဘူး... ဆိုရင်ရော”

“ချည်တိုင်က၊ ကြိုး... မပြုတ်ပေမဲ့၊ ချည် ထားတဲ့ ကြိုးကိုတော့၊ ကျွန်မ၊ ပြတ်အောင် ရုန်းပြီးပြီ။ ချည်တိုင်မှာ... ကြိုးတန်းလန်း ကျန်ရစ်ခဲ့တာ။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပရိညာဉ်စာတမ်း

ကျွန်မ၊ နဲ့... မဆိုဘူး”

“အပြောင်အလဲ မြန်လှသည်လား... Snow ရယ်”

“အဲဒီ နာမည်၊ မခေါ်ပါနဲ့။ ကျွန်မ၊ နာမည်၊ ခွာညိုနိုင်။

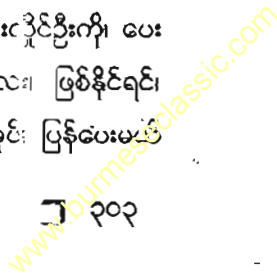
ဦးလှိုင်ဦးသာ၊ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်မှာ၊ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ရင်၊ ကျွန်မ၊ က... ဦးလှိုင်ဦးရဲ့... သမီးအရွယ်ပဲ။

သား... သမီး... လို့၊ သဘောထားပေး မယ်... လို့၊ ကျွန်မ မျှော်လင့်ပါတယ်”

“ဦးက... Snow ကို၊ အဲ... ခွာညိုကို... တရားဝင်လက်ထပ်မယ်ဆိုရင်ရော”

“အ၊ ကုသိုလ် အမှုကို၊ ကျွန်မ... ဘယ် နံပါတ်စဉ်နဲ့မှ၊ အတပ်ခံပြီး၊ မကျူးလွန်ချင်တော့တာ ပါ။

နောက်ပြီး... ကျွန်မ၊ ဦးလှိုင်ဦးကို၊ ပေး ထားတဲ့၊ ဒိုင်ယာရီ... စာအုပ်လေး၊ ဖြစ်နိုင်ရင်၊ ပြန်လိုချင်ပါတယ်။ အဲဒီ... စာအုပ်၊ ပြန်ပေးမယ်”

ထိုအခါ (ရန်ကင်း)

ဆိုလို့ ကျွန်မ ... လိုက်လာတာလေ”

“ဦး လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီ။ အိမ်မှာထားရင် မြဲလို့ပါ။ အဲဒါ ...”

“ကိစ္စမရှိဘူး၊ ရတယ်။ ကျွန်မက ... ခင်မာ၊ သာသနာ့ဘောင်၊ ဝင်တော့မှာ။

ကိုယ် ... ပြုခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်အတွက် ဘယ်သူကပဲ၊ ဘယ်လိုအထောက်အထားနဲ့ ... အရှက်ခွဲခွဲ။ ကျွန်မ ... ရင်ဆိုင်ပါမယ်။

ရှေ့က ... သူတော်ကောင်းကြီးတွေက ကောင်းမှု ကုသိုလ်အလုပ်တွေ၊ လုပ်နေရင်း ... သူတစ်ပါး အဖျက်အဆီး ... အနှောင့်အယှက် ကြရသေးတာပဲ။ ကျွန်မလည်း ... ခံဖို့ အဆင် ... ပါ”

“ဦး ... အဲဒီလို မလုပ်ပါဘူး။ ဦး ... ချင်တာက ဦးကို ... မစွန့်ခွာဖို့ ...”

“ကျွန်မ ... မပြောင်းလဲတဲ့ အဖြေ၊ ထူး ... ပြီးသားပါ။

နောက်ထပ် အဖြေတစ်ခု၊ ထပ် ... ထူး

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

လာမှာ၊ မဟုတ်ဘူး။ လိုအပ်ရင်၊ ဦးလှိုင်ဦးရဲ့ ... မိသားစုကိုပါ။ အသိပေး ဝန်ခံပြီး၊ တောင်းပန်ဖို့ အထိ၊ ပြင်ဆင်ထားတယ်”

“ဟာ ... အဲဒီလိုတော့ မလုပ်နဲ့လေ။ ပြဿနာ ... တက်ကုန်မှာပေါ့။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အခု ... လော့တုန်း ခဏမှာ နောက်ကိစ္စတွေ၊ ဘေးဖယ်ပြီး ... ဦးနဲ့ အရင်လို ကြင်ကြင်နာနာ ... ယုယုယယ နေပေးပါလားဟင်”

“ကျွန်မ ... တရားရိပ်သာက၊ ပြန်လာတာ။ မကြာခင် ... သာသနာ့ဘောင်ကို၊ အပြီး ... ဝင်တော့မယ်။ အခု လောလောဆယ်၊ ငါးပါးသီလ၊ ကို၊ အသက်နဲ့ ရင်းပြီး၊ စောင့်ထိန်းထားတယ်။

အဲဒါကို ... အာဖီဝဋ္ဌမက သီလံ ... လို့ ခေါ်တယ်။ အသက် အသေခံမယ် ... ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ။ သီလ၊ စောင့်စည်းထားတဲ့သူကို၊ ဖြစ် မှားရဲရင်လည်း၊ ပြစ်မှားပေါ့။

ကျွန်မရဲ့ ... ခန္ဓာငါးပါးစလုံးကို၊ ရတနာ သုံးပါးထံမှာ အပ်နှံလှူဒါန်းထားပါတယ်”

ထက်ကျိုး (မှားထွက်မှု)

“ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ ခွာညိုရယ်”

“ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့။ ပရမာနမြို့လို့ ... ဆီ
တဲ့၊ အမှုန်အမွှားဓာတ်ထက်။ ပိုပြီး သေးငယ်တဲ့
ဓာတ် အစုအဝေးကို။ ငါ့ရုပ် ... ငါ့ခန္ဓာလို့ ခြေ
...၊ စွဲ။

ဒါ ... ငါ့ချစ်သူ။ ဒါ ... ငါ့လိုချင်တဲ့ အရာ
လို့ ထပ်ပြီး ... တခြား ... ဓာတ်အစုအဝေးကို။
စွဲမက်။

အဲဒါကို သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ... လို့ ခေါ်တယ်
ရုပ်နာမ်ကို။ ငါ ... လို့ ထင်တဲ့ အမြင်မှာ။

အဲဒီ ... အမြင်မှားတွေ ... ကင်းစင် သွား
ပါပြီ ဦးလှိုင်ဦး”

“ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ”

“မူလတန်း ကလေးအရွယ်ကို တက္ကသိုလ်
က၊ ဖော်မြူလာတွေ၊ သင်နေ ပြောနေသလိုပေါ့။

ကျွန်မ ... ပြောနေတာကို ဦးလှိုင်ဦး ...
သိနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ကျွန်မ ... စာအုပ်လေး၊ ပြန်မရတော့ဘူး

ရွှစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပညာဉာဏ်တမ်း

ဆိုရင် ကျွန်မကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ”

“နေပါဦး”

“မနေတော့ဘူး ဦးလှိုင်ဦး။ ကျွန်မလက်ကို
လွှတ်ပါ။

ကျွန်မက မိန်းမသားပါ။ ဦးလှိုင်ဦး အနိုင်
ကျင့်မယ် .. ဆိုရင်လည်း ကျွန်မမှာ ... ယောက်ျား
တစ်ယောက်ကို တွန်းလှန်တဲ့ ... အင်အား၊ လက်
နက်၊ အကာအကွယ်။ ဘာမှ မရှိပါဘူး။

ဒီ ... အကုသိုလ်အမှုကို ဘယ်တော့မှ
မကျူးလွန်တော့ဘူး ... ဆိုတဲ့ ဆောက်တည်ထား
တဲ့ သီလ ... အင်အားပဲ ရှိပါတယ်။

အဲဒီ ... အင်အားနဲ့ပဲ ဘုရားကို အာရုံပြု
ထားမှာပါ။ ဦးလှိုင်ဦး ... သိပ် သတ္တိရှိ ... လို့။
အနိုင်ကျင့်ရဲရင်လည်း ကျင့်ပေါ့”

“ဖြစ်ပြီးခဲ့သမျှတွေကို သိထား မြင်ထားတဲ့
သူတွေ ... ကဲ့ရဲ့နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ကဲ့ရဲ့တဲ့အထဲမှာ သူ့ဘက်ကောင်းတွေ၊
မပါလောက်ဘူး။

ထက်ပျို (မင်းဆောင်)

သူတော်ကောင်းနဲ့ နတ်ကောင်းနတ်ခြင်
တွေ၊ မကဲ့ရဲ့အောင်ဘဲ ကျွန်မ၊ နေတော့မယ်။

တခြား... လူ၊ ဘယ်သူ ကဲ့ရဲ့ ကဲ့ရဲ့။ ငွေ
ကြေးလို့ပဲ၊ နှလုံးသွင်းမယ်။ လူရှေ့မှာ ... လမ်း
ထွက်မလျှောက်ရဲလောက်အောင် ကျွန်မ၊ မတုန်တုန်
ဘူး။”

“ဦးက ... မေ့လို့မရဘူး ဆိုရင်ရော”

“မစင်တွင်းထဲကို၊ စိတ်နဲ့ ဒိုင်ဗင်ထိုးနေ
တယ် ... လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မြင်လိုက်ပေါ့။

ဒါမှမဟုတ်။ ဦးလှိုင်ဦးရဲ့ သမီးလေးတွေ
အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်ရောက်ရင်၊ ဘယ်လို ...
သွန်သင်ဆုံးမ၊ မယ်ဆိုတာ၊ ကြုံတွေ့နေလိုက်ပေါ့”

“...။ ...။”

...။ ...။”

“...။”

“...။ ...။”

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

“ဒါဆို။ အားလုံး... ကင်းကင်းရှင်းရှင်း ငြိမ်သွားပြီပေါ့”

...ဟု၊ ခွာညိုခိုင်ကို၊ ကျွန်တော် မေးသည်။ တညိုကြည်စွာ၊ သူ
...ခေါင်းညှိတ်၏။

“သူ့ကို၊ ပေးထားတဲ့ ဒိုင်ယာရီမှာအုပ်ထဲမှာ၊

ညီမ၊ လေးက၊ ဘာတွေ ... ရေးထားလို့လဲ”

မသိဟန်ပြု၍၊ မေးမိသည်။

“အားကိုးမှားတဲ့သူရဲ့။ သူတစ်ပါးကို၊ မှီတွယ်

မိတဲ့ စကားတွေပေါ့ အစ်ကိုရယ်။

သူက ...

လွှင့်ပစ်လိုက်တယ် ပြောတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ...

ကိစ္စမရှိပါဘူး။

အတိတ်က၊ အရိပ်လို၊ လိုက်တယ် ... ဆို

တာ၊ အတိတ်ကို၊ တုန်လှုပ်နေတဲ့သူတွေ အတွက်ပါ။

ခွာညိုက ...၊ ဘာမှ မကြောက်တော့ဘာ။

အမေတို့... အဒေါ်တို့ကိုတောင် သူတို့...

ခံနိုင်ရည်ရှိမယ်အချိန်မှာ ... ခွာညို၊ ခိုက်မှားမှုတွေ

ထောင်ပျိုး (ရှမ်းစာပေ)

အကြောင်း...၊ ပြောပြမယ်... လို့ စဉ်းစားထား
တယ်”

“မလိုအပ်ရင်၊ မပြောပါနဲ့တော့ ညီမ၊လေး
ရယ်”

“တစ်ဦးတစ်ယောက်၊ သံဝေဂ၊ ယူတတ်နဲ့
အတွက်၊ လိုအပ်ရင်... ကိုယ့်အတိတ်ကို ထောက်
ပြပြီး...၊ အကူအညီ ပေးနိုင်ဖို့၊ ခွာညို... ဝန်
မလေးပါဘူး... အစ်ကို”

“သာဓုပါ... ညီမ၊လေးရယ်။ ဒါနဲ့...
ညီမ၊လေးက၊ သာသနာ့ဘောင်ကို တကယ် ဝင်မှာ
လားဟင်”

ခေါင်းတစ်ညိတ်ညှိ ကျွန်တော့်ရင်ထဲ လှုပ်ခနဲ ဖြစ်၏။
အရုဏ်သစ် နေခြည်ဦး၏ ပွင့်လင်းထွန်းပ၊ခြင်းအပေါ်
မည်သည့်အရာက၊မှ၊ ပိတ်ဆီး ဟန့်တား၍ မရစကောင်း။

* * *

ငေး ... ငေး ... ငေးရာ

ပြေး ... ပြေး ... ပြေးကာ ... ပြေးကာ

ခွာကာ ...

သူ ...၊ သာယာပါစေရော့ ...

(၂၆)

လူ့အမည် ခွာညိုနိုင် တဖြစ်လဲ၊ ဆရာလေး မခေမာသီရိ
ကို၊ မိသားစုနှင့်အတူ၊ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းများ၊ လက်စုံချီဖိုး
တာ၊ ရှိခိုး ကန်တော့ကြလေ၏။

*

မန်ကျည်းပင်ကြီး၏အောက်၊ ခုံတန်းလျားသက်တွင်၊ ဆရာ
လေး မခေမာသီရိသည်၊ ဣန္ဒြေကြီးစွာသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၊

သက်တမ်း(နန်းနန်း)

ထိုင်နေတော်မူ၏။

“ဆရာလေး...။ အပြီး...၊ အပြီး...
ဝတ်တာဆို။ ဟုတ်လားဟင်... ဆရာလေး”

ဝမ်းသာအားရလွန်းပါလျက်၊ ဝမ်းနည်းသကဲ့သို့ ကျွန်တော်
ခံစားရသည်။ ဆရာလေး မခေမာသီရိက၊ ဦးခေါင်းလှုပ်ရုံမျှသာ
ညှိတ်ပြ၏။

“လူဝတ်ကြောင်နဲ့။ လူ့ရပ်... လူ့ရွာမှာ
ကျင့်ကြံအားထုတ်ရင်း၊ လူ့ကိစ္စတွေ... ဆောင်ရွက်
နေလိမ့်ဦးမယ်... လို့၊ တပည့်တော် ထင်ခဲ့တာပါ
... ဆရာလေး။

တပည့်တော်...။ လျှောက်ချင်တာက
လူဝတ်ကြောင်နဲ့လည်း၊ ကိလေသာ စင်ကြယ်အောင်
နေထိုင်လို့၊ ရတယ်... လို့၊ ဆိုလိုချင်တာပါ”

စကားသံ မတုန်ယင်အောင်၊ ထိန်းလျက်၊ ပြောပြ လျှောက်
ထားမိသည်။

“လူဝတ်ကြောင်နဲ့၊ ကိလေသာ စင်ကြယ်
အောင်၊ ခေတင်ရွက်ရတာ။ ရေဖိုနေတဲ့ ထင်းတုံးကို၊
မီးပွေးရသလိုပဲ။ အချိန်ကြာလွန်းတယ် ဒကာကြီး။

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ရေမဖိုတော့တဲ့ ထင်းတုံးကို၊ မီးပွေးမှ အချိန်
ကုန် သက်သာမှာပေါ့။

လူ့ကိစ္စတွေ... ဆိုတာ၊ မီးပွေးမယ့် ထင်း
တုံးကို၊ စိုစေ၊ စွတ်စေတဲ့၊ ရေတွေနဲ့ တူပါတယ်။
လူ့ကိစ္စက၊ များလွန်းတယ်လေ။

လူဝတ်ကြောင်နဲ့ဆိုရင်၊ ဒီဒီမှာ မွေးထားတဲ့
မွေးလေးတွေကို၊ အစာကျွေးဖို့က၊ အစ၊ အချိန်တွေ
ပေးရတော့တာ။

ဆရာလေး အနေနဲ့၊ အချိန်တိုင်းကို၊
အကောင်းဆုံး၊ အသုံးချရတယ် ဒကာကြီး။

ဒါကြောင့်... ခရီးမြန်မြန်တွင်ချင်လို့၊ လူ့
ကိစ္စတွေကို၊ မြန်မြန်စွန့်လိုက်တာပါ”

“တပည့်တော်က၊ ဆရာလေး... အသက်
အရွယ်။ ငယ်ပါသေးတယ်... လို့၊ တွေးမိလို့ပါ”

“သေခြင်းတရားက၊ အသက်ငယ်တဲ့သူကို
လည်း၊ မျက်နှာသာ၊ မပေးပါဘူး ဒကာကြီးရယ်။

ဘာစင်ကြယ်မှုမှ၊ ထိထိရောက်ရောက်၊ အလုပ်
နိုင်သေးခင်မှာ။ သေမင်းက၊ စီရင်ချက် နှုတ်လိုက်ရင်။

ထောင်ပျိုး(ရှင်မောင်နှံ)

သေမင်း အကြိုက်၊ ဖြစ်သွားမှာပေါ့။

ထိထိရောက်ရောက်၊ ပြင်ဆင်ထားပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းကို၊ သေမင်းက၊ နောက်တစ်ခါ သတ်ခွင့်မရတော့ပါဘူး။

ဒကာကြီးက၊ ဆရာလေးအတွက်၊ ကျေးဇူးကြီးလွန်းပါတယ်။ ပိုင်နိုင်တိကျတဲ့၊ လက်ညှိုးတစ်ချောင်းတည်းနဲ့ ဆရာလေးရဲ့ ခရီးအဆုံးကို၊ ဒကာကြီးက၊ မေတ္တာ စေတနာ၊ ဉာဏ်ပညာအပြည့်နဲ့ ညွှန်ပြခဲ့တာပါ။

ဒကာကြီးကို၊ ဆရာလေး ... နေ့စဉ် ကန်တော့ပါတယ်”

“တင်ပါ ဘုရား၊ တပည့်တော်က၊ ကိုယ့်နမ၊ သားချင်းရဲ့၊ မြင့်မြတ်တဲ့ ခရီးကို၊ လိုက်ပါပို့ဆောင်ရင်း၊ ဝမ်းသာပေမဲ့၊ တစ်ခုခု ... ကွာဟ၊ သွားသလို၊ ခံစားရပြီး၊ ငိုချင်သလို ဖြစ်ပါတယ် ဆရာလေး။

မိဘ ... မောင်ဖွားတွေ ...၊ နမ၊ သားချင်းကို၊ ဘူတာရုံ ... လေဆိပ် ...၊ လိုက်ပို့ရင်း ...

ချစ်ခြင်း...သူ့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်ကတမ်း

ခွဲရမှာမို့၊ ငိုချင်သလိုမျိုး၊ ဖြစ်တာပါ။

ဝမ်းမြောက် ... ဝမ်းသာ၊ အမှန်ဖြစ်ပေမဲ့၊ ကွာ ... ခြား ... သွားရတာကို၊ မခံစားနိုင်သလို၊ ဖြစ်တာပါ ဆရာလေး။

အဲဒါကြောင့်၊ ငယ်သေးတယ် ... လို့၊ ‘လျှောက်မိတာပါ’

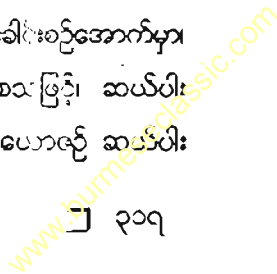
မျက်နှာ မမော့တော့ဘဲ၊ ကျွန်တော် ပြော (လျှောက်) ၏။

“အဲဒါကို၊ သံယောဇန ... လို့၊ ခေါ်တယ်လေ ... ဒကာကြီးရဲ့။ သံယောဇဉ် ... လို့လည်း၊ ခေါ်တာပေါ့”

“မှန်ပါ ... ဘုရား”

“သံယောဇဉ် ... ဆိုတာ၊ အမိအဘ၊ သံယောဇဉ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ညီ၊ အစ်ကို၊ မောင်နှမ၊ သံယောဇဉ်ပဲ၊ ဖြစ်ဖြစ်။ ဘယ်လို သံယောဇဉ်ဖြစ်ဖြစ်။ ဝဋ်ဆင်းရဲ တစ်မျိုးပဲ။

သံယောဇဉ် ... ဆိုတဲ့၊ ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ၊ ဒိဋ္ဌိရော ... အဝိဇ္ဇာရော ... စသဖြင့်၊ ဆယ်ပါးတောင်၊ အကျုံးဝင်နေတာ။ သံယောဇဉ် ဆယ်ပါး

ယာဉ်ကျွမ်း(အမှတ် ၆)

... လို့ ခေါ်တယ်။

ပဋိဆင်းရဲ၌ ချည်ဖွဲ့တတ်သော ကြိုးတွေ

... တဲ့”

ဆရာလေး၏ စကားသံ၊ ခေတ္တ တိတ်ဆိတ်သည်။

ကျွန်တော် ... ဦးငုံနာယူနေလျက်၊ ရှိ၏။

“ဆရာလေးက၊ ကျွန်ကျွန် ဆူနေတဲ့ ဇေ
နွေးပူထဲ၊ ပြုတ်အကျ။

ဒကာကြီးက၊ လက် အပူလောင်ခံပြီး၊ ခွဲ
... အမ။

ဆရာလေး ... အပူလွတ်သွားပေမဲ့၊ ဒကာ
ကြီး၊ အပူနဲ့ ကျန်ခဲ့တာမျိုးတော့၊ မဖြစ်သင့်ဘူးနော်၊
ဒကာကြီး။ မဖြစ်စေချင်ဘူး”

ဝေ့ဝဲနေသော၊ မျက်ရည်အငွေ့ကြောင့်၊ မျက်လုံးအိမ်တို့
တွင်၊ ပူပြင်းစပ်ဖျဉ်းလျက် ရှိ၏။ မျက်တောင်များကို၊ ပုတ်ခတ်ပြီး
အပူအစပ်လျော့ပါးလေမှ၊ မျက်နှာမော့ကာ၊ မော်ဖူးဝံ့သည်။

“နွေအလွန်လမ်းကို၊ ညွှန်ပြခဲ့တဲ့သူ။ နွေထဲ
မှာ ... ပူပြီး၊ ကျန်ရစ်ခဲ့တာမျိုး။ မဖြစ်စေချင်ဘူး
ဒကာကြီး”

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

“စိတ်ချပါ ... ဆရာလေး။ တပည့်တော်

... ဝမ်းသာစိတ်နဲ့၊ အေးအောင် နေပါမယ်”

“သာဓု ... သာဓု ... သာဓု”

လွတ်မြောက်သူ၏ ဥဒါန်းကျူးသံ ... ဟု အေးမြစွာ ကြား၊
သိ နာယူနေလိုက်သည်။

*

“မင်း ...၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ အောင်သွေး။

မင်း မျက်လုံးတွေ၊ နီရဲနေတာကို၊ ဆရာလေးရဲ့
... အမေနဲ့ အဒေါ် မြင်တယ်ကွ”

ကျွန်တော် ခေါင်းညှိတ်ရုံသာ ညှိတ်သည်။ ရဲမာန်က၊ စကား
ဆက်၏။

“မင်း ... မျက်လုံးတွေ၊ နီရဲနေတာကို၊

ကြည့်ပြီး ...။ ဆရာလေးရဲ့ ... အမေက၊ ပြော
တယ်။

သားက ...၊ သူ့နမ၊ လေးကို၊ သိပ်၊ ချစ်

ယောကျ်ား(ရှမ်းချင်း)

တာတဲ့”

သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်၏ ရှေ့တွင် မျက်တောင်ကို မှုတ်
ခတ်တော့ဘဲ၊ မျက်လုံးတွေကို လက်ဖောင့်ဖြင့်သာ၊ ဖိပွတ်လိုက်၏။

“မင်းက ...။ ဒေါ်ကြီး ပြောသလို၊ ဆင်
လေးကို၊ သိပ်ချစ်တာပဲလား အောင်သွေး”

မျက်ဝန်း၏ အညစ်အနှမ်း အငွေ့အသက်တို့ကို၊ ကင်းစင်
အောင် သုတ်ဖယ်ပြီးမှ၊ ကျွန်တော်က ...

“သံယောဇဉ် ... ဆိုတာကိုတောင်၊ မဖြစ်နဲ့
ဆရာလေးက၊ ဟန့်တားသွားတာက။

အချစ် ... ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကို ဆိုရင်လည်း
ဘယ်လို ချစ်ခြင်းကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဟန့်တားဦးမှာပါပဲ။
နှမ၊ လေးလို၊ သိပ်ချစ်ခဲ့တာလည်း၊ ဖြစ်နိုင်
သလို။ နှမ၊ လေးလို၊ သံယောဇဉ် ပိုခဲ့တာလည်း
ဖြစ်နိုင်တာပဲ။

ဒါပေမဲ့ ...၊ ဘယ်လိုချစ်တယ်၊ ဘယ်လို
... သံယောဇဉ်မျိုး ဖြစ်တယ် ... ဆိုတာမျိုးတော့
ငါ ...၊ ဝန်မခံတတ်တော့ဘူး။ ဝန်မခံချင်ဘူး”

“သူငယ်ချင်း ... အချင်းချင်း ရှေ့မှာ၊ ဝန်ခံ

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပင့်ညာဉ်စာတမ်း

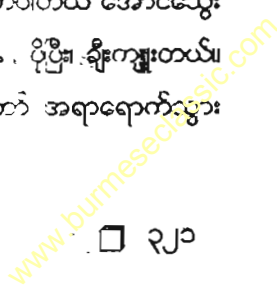
မိတာ။ ဘာဖြစ်မှာမို့လဲ။ ဝန်ခံလိုက်ရင်၊ စိတ်ထဲတော့
... ပေါ့သွားမှာပဲလေ”

“စင်ကြယ်သွားတဲ့ သူ့အပေါ်ကို၊ ငါ ...၊
ဘယ်လို ... ချည်နှောင်စိတ်မျိုးမှ၊ မထားတော့ဘူး။
အဲဒါကြောင့်၊ ငါ့မှာ ... ဘာအဖြေမှ၊ မရှိ
ဘူး။ ငါ့နှမ၊ လေး ...၊ ငါ ဖြစ်စေချင်တာထက်၊
ပိုတော်သွားတယ် ... လို့ပဲ၊ ငါ ... ခံယူတော့မယ်”

နှင်းမောင်က ...၊
“ချောက်ထဲကျမှာစိုးလို့ ဆွဲတင်ခဲ့ကြတာ။
ချောက်ထဲက၊ လွတ်မြောက်သွားတဲ့ အပြင်၊
မိုးပေါ်တောင်၊ ပျံတက်သွားသလိုပါပဲ။
မင်း ... မပြောနဲ့။ ငါဟောင် ...၊ တကယ်
ဝမ်းသာတယ်။ ငိုလည်း ငိုချင်စိတ်ဖြစ်တယ်ကွ”

ရဲမာန်က ...

“မင်း ... အရမ်းတော်ပါတယ် အောင်သွေး
ရာ။ ဒီကိစ္စမှာ မင်းကို ငါ ... ပိုပြီး ချီးကျူးတယ်။
မင်းရဲ့ ကူညီမှုက၊ တော်တော် အရာရောက်သွား
တာပါ”

ထပ်ပြန် (မှားမှား)

“မင်းတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အထောက်အပံ့တွေလည်း ဖါထာ ပါပဲ” ... ဟု၊ ကျွန်တော် ပြောပြသည်။ နှင်းမောင်က ...

“ဒါနဲ့ ဒိုင်ယာရီ စာအုပ်လေးကို မင်း ... ဆက်သိမ်းထားမှာလား”

“အင်း၊ ဒါဟာ ... ဆရာလေးရဲ့ လှူဒါန ... စာအုပ်လေးပဲ ... လို့ ဘယ်သူမှ မသိမချင် ... ငါ ... သိမ်းထားမယ်”

“မင်း ... သိမ်းထားခဲ့တာကို ဆရာလေး ... သိရင်။ သိပ် အံ့ဩသွားမှာပဲနော်”

ကျွန်တော် ... ပါးလှပ်စွာ ပြုံးယောင်ပြုရင်း ...

“အရိယာတွေက ဘယ်ကိစ္စကိုမှ အံ့ဩ တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ပြောပြီး ကျောပိုးအိတ်ထဲတွင် အမြဲသယ်ဆောင်ထားလေ့ ရှိသည်။ ဒိုင်ယာရီ စာအုပ်လေးကို မြင်ယောင်မိသည်။

ယင်း ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ငယ်လေး၊ ကျွန်တော့် ကျောပိုးအိတ် အတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာစေရန်၊ နတ်တို့ လှုံ့ဆော်ခဲ့လေသလား ... ဟုပင်၊ ဖျတ်ခနဲ တွေးထင် မှတ်ပိုက်မိချေ၏။

* * *

(၂၇)

လမ်းဆုံ လမ်းခွဲရှိ မြောင်းအုတ်ဘောင်ပေါ်တွင်၊ ရဲမာန် ... နှင်းမောင်နှင့် ကျွန်တော်တို့ အလုပ်ပါးသည့် ညတိုင်း၊ ဂစ်တာ တီး သီချင်းဆိုဖြစ်ကြသည်။

“xxx ... || ... , ... xxx||
... xxx ...”

ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ အမှိုက်ပုံကြီးအနီးသို့ ကားတစ်စီး ညင်သာ စွာ အရှိန်လျှောလိုက်၏။ ပြီးမှ ... တစ်စုံတစ်ခုကို ကားအတွင်းမှ အမှိုက်ပုံသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် ... မြင်လျှင်မြင်ချင်။ ကားနံပါတ်ကို ကျက်မှတ်လိုက်ပြီး ...

ဂစ်တာကို အတီးရပ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ယာဉ်ကြီး (မင်းမင်း)

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သီချင်းဆိုနေသူ နင်းမောင်၏ အမေးကို မဖြေဘဲ၊ ကျောပိုး အိတ်တွင်းမှ၊ ဘောလ်ပင်နှင့် စာရွက်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ယူပြီး၊ မှတ်ထားသော ကားနံပါတ်ကို စာရွက်တွင် ရေးလိုက်၏။ ပြီးမှ ...

“ဟိုကား ...။ အမှိုက်ပုံထဲ တစ်ခုခု ပစ်သွားတယ်”

“ဪ။ အမှိုက် လာပစ်တာ နေမှာပါ”

ရဲဘော်ထပ်မြင်ချက်ကို အသိအမှတ်မပြုဘဲ ...။ “အမှိုက်ပစ်တာ မဟုတ်ဘဲ၊ အန္တရာယ် ... ရှိတဲ့ဟာမျိုး၊ ပစ်သွားရင် ဒုက္ခရောက်မယ်” ... ဟု ပြောပြီး ...။ အမှိုက်ပုံရှိရာသို့ ကျွန်တော် သွား၏။

အပြာနုရောင် ... ကတ်ထူအဖုံးဖြင့်၊ လှပ၊ သပ်ရပ်သော စာအုပ်လေး တစ်အုပ်ကို တွေ့ရသည်။

*

ပိုင်းစက်သော လက်ရေးများ။ တိကျသော ... အချိန်၊ နေ့စွဲ၊ နာရီများ။

ချစ်ခြင်း... သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်စာတမ်း

ဖြောင့်တန်းသော စာကြောင်းများ။ နှမြောတ၊ သစဗ္ဗယ်၊ ဝေဒနာ စကားလုံးများ ...။ စသည်ဖြင့်၊ ရေးမှတ် ရင်ဖွင့်ထားရာ သော၊ မိန်းမငယ် တစ်ဦး၏ ... ကျိုးပဲ့စ၊ ဘဝ၊ အခြေအနေများကို တွန့်တော် ...၊ စ၊ တင်၊ ဖတ်ရှု ရင်နှင့်ခဲ့ရ၏။ ဒေါသ၊ တို့၊ စ၊ တင် တောက်လောင်ခဲ့ရသည့် ... ည။

ထိုညသည် ...။ ခရစ်နှစ် “.....” ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ “...” ရက်။ စနေနေ့ ... ည။

တစ်စုံ ... တစ်ဦး၊ မှောင်မိုက်နေပြီ ... ဟု၊ တစ်စုံတစ်ရာ တ ... အသိပေး စေ့ဆော်ခဲ့သော ... ည။

*

... “အချစ်နှင့် ပတ်သက်လျှင်၊ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ဆိုသည့် အရာသည်၊ ကျွန်မ၊ အတွက်တော့၊ အလွန်ပြောင်မြောက်သော၊ စာသ၊ တစ်ခုသာ ဖြစ်ပါသည်” ... တဲ့။

စာအုပ်ငယ်၏နောက်ဆုံး စာမျက်နှာကို၊ အရင် ဖွင့်ဖတ် ခဲ့သော ... ည။

(၂၀)

သံယောဇဉ်
ပဋိညာဉ် အုတောင်း

သံယောဇဉ်ကို
ဝန်မခံလိုတော့ပါ...ဘုရား။

အနုဿ ဖယ်ထုတ်အတွေးနဲ့
သမုဒယ နယ်ရုပ်တွေ...နံ့သားမှ
ဝေး...ဝေး...ဝေးရာ
ပြေး...ပြေး...ပြေးကာ...ပြေးကာ
ခွာကာ...
သူ... သာယာပါစေရော့

ချစ်ခြင်း...သို့ ဆက်သွင်းသော သံယောဇဉ် ပဋိညာဉ်တမ်း၊

ချစ်ခြင်း ကမ္ဘာ
အပြစ်ကင်းရာ၊
ရှာ...ရှာ...ရှာသူအပါး...
ပိုသ၊ မေတ္တာ
သစ္စာအားကြောင့်၊
ကံ အဟုန် မြို့မှန် အများ
ကင်း၊ ဆိတ်ပါစေသား။

သူ၏ညာဉ်စွမ်း
သဒ္ဓါလွှမ်းလျက်၊
ပိုသ၊ မေတ္တာ
သစ္စာအားကြောင့်၊
ကံအမှုများ...
အမှန်အမှားက၊ အစ
ကင်း...ပ၊ ပါစေသား။

ထက်ပျို (ရုပ်ရှင်)

အရာခပ်သိမ်း

ဉာဏ်ရောင်လိမ်းလျက်

အေး... ငြိမ်း ပါစေသာ။

ထို... အေးငြိမ်းမှု ကုသိုလ်ထုကို

သာဓု မှုခေါ် တပည့်တော်လည်း...

သူ့ ဉာဏ်ရောင်သိမ်း

မေတ္တာလွှမ်းကြောင့်...

ငြိမ်းချမ်းရစေသာ...

အရှင်ဘုရား...။

*

(ပဋိညာဉ် = ဝန်ခံခြင်း)

* * *

ထေးစားခင်မင်လျက်၊

မောင်လှမျိုး (ရုပ်ရှင်ရောင်းဖြ)

2013-Sep. 20

12:50 (p.m)

mhm.ccc@gmail.com

F/b. account . Hla Myo Aung

